SINTEZA
la proiectul de Lege privind distribuția de asigurări

Conținutul articolelor/punctelor din proiectul prezentat spre avizare și coordonare	Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
Avizare și consultare publică				
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	1	**Obiecție cu caracter general** Analiza proiectului de lege relevă faptul că aceasta conține 58 de articole, în timp ce Directiva (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări (IDD), care constituie obiectul principal al transpunerii, cuprinde 46 de articole. Totodată, se constată că Legea României nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, prin care a fost transpusă aceeași directivă, conține 39 de articole. În acest context, se remarcă faptul că proiectul include un număr semnificativ de dispoziții cu caracter național, care fie nu își găsesc corespondent în Directiva IDD, fie au doar o legătură indirectă sau parțială cu aceasta. Cu titlu exemplificativ, se evidențiază prevederile art. 11, 12, 13, 17, 18, 19, 25, 26, 48, 52 și alte dispoziții similare, care nu sunt reflectate în Tabelul de concordanță sau sunt indicate doar parțial, fără o justificare suficientă a necesității și oportunității reglementării acestora. Mai mult, se observă că o parte dintre aceste dispoziții preiau sau mențin concepte și abordări restrictive specifice reglementărilor anterioare ale pieței de asigurări, caracteristice unui model normativ bazat pe intervenție detaliată asupra activității distribuitorilor de asigurări. În acest sens, se constată că proiectul consacră numeroase obligații, restricții și mecanisme procedurale suplimentare care nu derivă din dispozițiile Directivei IDD, fără ca CNPF să explice necesitatea acestora și impactul lor asupra mediului de afaceri și asupra procesului de armonizare. Ori, simpla preluare a unor soluții existente în legislația anterioară nu poate substitui obligația de justificare a normelor naționale	**Se ia act** Numărul de articole nu constituie, în sine, un criteriu de conformitate. Directiva 2016/97/UE este un instrument de armonizare minimă [art. 22 alin. (2)], iar tehnica de transpunere aparține statului: proiectul transpune fragmentat dispoziții unice ale Directivei (de exemplu, art. 3 și art. 10 IDD sunt transpuse distinct pentru fiecare categorie de distribuitor), ceea ce explică numărul mai mare de articole. Potrivit Tabelului de concordanță, gradul general de compatibilitate al proiectului este „Compatibil”. Se ia act de necesitatea completării Notei de fundamentare cu justificarea normelor naționale care nu derivă direct din Directivă, aspect care va fi avut în vedere la definitivarea proiectului.

			introduse într-un act de transpunere a legislației Uniunii Europene.	
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	2	**Obiecție cu caracter general** Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare nu obiectează asupra soluției legislative prin care Comisia Națională a Pieței Financiare este desemnată drept autoritate competentă unică în domeniul supravegherii și reglementării activității de distribuție în asigurări. Totuși, proiectul nu clarifică suficient mecanismul de preluare și exercitare a competențelor care, în prezent, sunt atribuite și exercitate de către Banca Națională a Moldovei în raport cu intermediarii în asigurări și/sau reasigurări, în temeiul Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare și al actelor normative subsecvente. Totodată, din Nota de fundamentare nu rezultă care au fost jurisdicțiile statelor membre ale Uniunii Europene analizate în procesul de transpunere a Directivei (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări (IDD) și nici motivele pentru care au fost preluate anumite soluții legislative [..]. Deși proiectul este prezentat ca un exercițiu de transpunere a Directivei IDD, numeroase dispoziții depășesc cerințele minime prevăzute de cadrul european și instituie un regim de autorizare, înregistrare, organizare și supraveghere semnificativ mai restrictiv decât cel urmărit de legislația europeană. Proiectul creează un sistem excesiv de formalizat, caracterizat prin multiple categorii de intermediari, condiții de acces rigide, obligații administrative extinse, cerințe disproporționate de conformare și un volum considerabil de aspecte esențiale lăsate spre reglementare ulterioară prin acte normative ale autorității de supraveghere. Totodată, Tabelul de concordanță nu dezvăluie necesitatea normelor naționale. În loc să faciliteze dezvoltarea distribuției de asigurări, diversificarea canalelor de distribuție și creșterea concurenței pe piață, astfel cum urmărește Directiva IDD, proiectul instituie bariere suplimentare de intrare și menținere pe piață pentru agenți, brokeri și alte categorii de distribuitori. Aceste restricții riscă să descurajeze inițiativa	**Se acceptă parțial** **Art. 58 a fost modificat și introduce aliniate noi, în următoarea redacție:** „(6) Brokerii de asigurare și/sau reasigurare, se conformează cerinței privind valoarea capitalului social prevăzute la art. 10 alin. (2) pct. 2) în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Până la expirarea acestui termen, valoarea capitalului social nu poate fi mai mică de 400 000 de lei, menţinut în bunuri imobile sau în contul bancar a cărui pondere nu trebuie să fie mai mică de 50% din valoarea capitalului social. (7) Până la 31.03.2028, Banca Naţională a Moldovei va transmite Comisiei Naţionale documentele ce se păstrează pe suport de hârtie care vizează licenţierea, autorizarea, avizarea, certificarea, retragerea licenţei sau radierea din registru a intermediarilor în asigurări, precum şi documentele păstrate pe suport de hârtie elaborate în perioada 01.07.2023 – 01.01.2028 care vizează raportarea şi supravegherea entităţilor respective, inclusiv după retragerea licenţei. Documentele se vor preda în dosare cusute, sigilate, cu file numerotate şi cu întocmirea listei interne a documentelor din dosar. La solicitare, Banca Naţională a Moldovei, va transmite copii sau extrase din documentele care rămân în posesia acesteia şi care sunt necesare Comisiei Naţionale pentru exercitarea atribuţiilor prevăzute în prezenta lege. (8) În actele normative aprobate de Banca Naţională a Moldovei, în partea în care prevederile acestora se aplică intermediarilor în asigurări şi/sau în reasigurări, şi/sau reglementează atribuţiile Băncii Naţionale a Moldovei în raport cu entităţile respective, orice referinţă la Banca Naţională a Moldovei se consideră drept referinţă la Comisia Naţională.

			antreprenorială, să limiteze accesul noilor participanți pe piață și să reducă gradul de concurență în detrimentul consumatorilor. Totodată, proiectul conține numeroase norme-cadru care transferă către actele normative ale Comisiei Naționale stabilirea unor condiții esențiale privind accesul la activitate, reputația profesională, experiența, formarea profesională, cerințele organizatorice, procedurile de înregistrare și alte obligații fundamentale. O asemenea abordare afectează previzibilitatea și securitatea juridică și face imposibilă evaluarea impactului real al reglementării asupra participanților la piață. Prin urmare, proiectul necesită o revizuire conceptuală substanțială, inclusiv prin raportare la modelele de implementare ale Directivei IDD în statele membre ale Uniunii Europene, pentru a asigura un cadru normativ proporțional, predictibil și favorabil dezvoltării pieței de distribuție a asigurărilor și reasigurărilor, în concordanță cu principiile pieței interne europene și ale libertății de exercitare a activităților economice.	Comisia Naţională poate modifica, abroga, total sau parţial, actele normative adoptate de Banca Naţională a Moldovei, în partea în care acestea se aplică entităţilor menţionate în primul enunţ. Procesul de elaborare a proiectelor de acte normative iniţiat de Banca Naţională a Moldovei până la 01.01.2028 va continua de la etapa la care aceste proiecte se aflau la data de 01.01.2028. (9) Solicitările distribuitorilor în asigurări cu privire la actele permisive (eliberare, reperfectare, eliberare copie, duplicat etc.) sau solicitările de înregistrare, recepţionate de Banca Națională a Moldovei în baza Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, care nu au fost soluţionate până la data de 01.01.2028 se vor examina şi se vor soluţiona de la această dată de Comisia Națională în conformitate cu legislaţia în vigoare, cu respectarea următoarelor condiţii: a) prevederile prezentei legi nu afectează valabilitatea operaţiunilor administrative efectuate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028 în legătură cu solicitarea cu privire la actul permisiv sau cu solicitarea de înregistrare, inclusiv în legătură cu solicitările Băncii Naționale a Moldovei expediate solicitantului până la data de 01.01.2028; b) termenul de finalizare a procedurii administrative iniţiate în baza solicitării cu privire la actul permisiv sau a solicitării de înregistrare se prelungeşte de la 01.01.2028 cu un termen egal cu termenul stabilit conform legislaţiei în vigoare pentru soluţionarea solicitării cu privire la actul permisiv sau a solicitării de înregistrare. Prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative potrivit prezentului alineat nu afectează dreptul Comisiei Naţionale de a suspenda sau de a prelungi, conform legislaţiei în vigoare, termenul de finalizare a procedurii administrative. (10) Procedurile administrative de control, iniţiate şi desfăşurate de Banca Națională a Moldovei în baza legislaţiei care reglementează activitatea

				intermediarilor în asigurări şi/sau în reasigurări, în raport cu intermediarii în asigurări, care nu au fost finalizate până la data de 01.01.2028, de la 01.01.2028 se vor realiza de Comisia Naţională în conformitate cu normele procedurale în vigoare de la 01.01.2028, cu respectarea următoarelor condiţii: a) prezenta lege nu afectează valabilitatea operaţiunilor administrative efectuate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028 în cadrul procedurii administrative respective; b) fără a aduce atingere prevederii de la lit.c), termenul de finalizare a procedurii administrative de control se prelungeşte de la 01.01.2028 cu un termen egal cu termenul de finalizare a procedurii administrative de control stabilit conform legislaţiei aplicabile activităţii administrative desfăşurate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028. Prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative respective potrivit prezentului alineat nu afectează dreptul Comisiei de a suspenda sau de a prelungi, conform legislaţiei în vigoare, termenul de finalizare a acestei proceduri administrative; c) în cazul în care, în cadrul procedurii administrative de control, până la 01.01.2028 a fost întocmit un act privind rezultatele controlului/analizei din oficiu, termenul de aplicare a sancțiunilor curge de la 01.01.2028. (11) Procedurie administrative, altele decât cele prevăzute la alin.(9) şi (10), iniţiată de Banca Naţională a Moldovei în legătură cu activitatea distribuitorilor de asigurări, care nu a fost finalizată până la data de 01.01.2028 se va finaliza de Comisia Naţională în conformitate cu legislaţia în vigoare. În privinţa procedurii administrative respective se aplică, în mod corespunzător, prevederile alin.(10) lit.a) şi b). (12) Cu privire la procedurile administrative menţionate la alin.(9)–(11), Banca Naţională a Moldovei: a) în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în

				vigoare a prezentei legi, va transmite Comisiei Naţionale dosarele administrative referitoare la procedurile administrative respective; b) va comunica participantului la procedura administrativă cu privire la realizarea procedurii administrative, începând cu 01.01.2028, de către Comisia Naţională. (13) Intermediarii în asigurări şi/sau în reasigurări, în măsura în care au obligaţii de raportare cu periodicitate trimestrială către Banca Naţională a Moldovei conform legislaţiei aplicabile până la 01.01.2028, vor prezenta rapoartele trimestriale pentru trimestrul IV 2027 Comisiei Naţionale, în termenele prevăzute de legislaţia în vigoare. Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Națională vor asigura informarea reciprocă cu privire la datele raportate de entităţile raportoare menţionate în primul enunţ pentru perioada de până la 01.01.2028. (14) În procesele de judecată în curs de desfăşurare la 01.01.2028, precum şi în procesele de judecată care sunt iniţiate de la 01.01.2028 şi care au ca obiect actele administrative, operaţiunile administrative sau inacţiunile Băncii Naţionale a Moldovei, emise, realizate sau manifestate până la 01.01.2028 în legătură cu intermediarii în asigurări și sau reasigurări sau privind activitatea de distrubuție, Banca Naţională a Moldovei reţine şi va avea calitatea de participant în procesele respective, iar Comisia Naţională va interveni în cadrul acestor procese în calitate de copârât. (15) Participarea Comisiei Naţionale în procesele de judecată menționate la alin. (14) şi stabilirea în hotărârea judecătorească a unor obligaţii faţă de Comisia Naţională nu aduc atingere prevederilor alin.(16) din prezentul articol. (16) Banca Naţională a Moldovei va efectua, din contul bugetului său, plata prejudiciilor şi a cheltuielilor de judecată cauzate de actele juridice, actele administrative, operaţiunile administrative sau

				inacţiunile Băncii Naţionale a Moldovei, încheiate, emise, realizate sau manifestate până la 01.01.2028 în legătură cu exercitarea atribuţiilor referitoare la activitatea de distribuție de asigurări sau distribuție de reasigurări, în cazul în care instanţa de judecată constată îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii de către aceasta, cu rea-credinţă sau din neglijenţă, a oricărui act sau fapt care este legat de exercitarea atribuţiilor sale referitoare la activitatea de distribuție a asigurărilor şi care a cauzat prejudicii unor terţi. Comisia Naţională nu poate fi ţinută responsabilă pentru prejudiciile şi cheltuielile de judecată prevăzute în acest aliniat. (17) În legătură cu procedurile de examinare a cererilor prealabile, Comisia Naţională, la solicitare, va transmite Băncii Naţionale a Moldovei informaţiile necesare din cele care au fost transmise Comisiei Naţională de către Banca Naţională a Moldovei în temeiul prezentei legi. (18) Procesele contravenţionale cu privire la contravenţiile constatate de Banca Naţională a Moldovei în legătură cu exercitarea atribuţiilor referitoare la distribuția de asigurări și distribuția de reasigurări, care sunt în curs de desfăşurare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor finaliza cu participarea Băncii Naţionale a Moldovei, fără atragerea în procesul contravenţional a Comisiei Naţionale.”
		3	În lipsa unei analize comparative și a unei justificări corespunzătoare, nu poate fi verificată conformitatea reală a proiectului cu obiectivele și principiile directivei	**Se acceptă** În Nota de fundamentare, pct. 2.1. a fost introdus un aliniat nou, cu următoarea redacție „*La elaborarea proiectului de lege, CNPF a beneficiat de suport tehnic în cadrul programului TAIEX, în vederea alinierii cadrului normativ național privind distribuția de asigurări la acquis-ul Uniunii Europene, în special la prevederile Directivei (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări (IDD). Suportul a inclus recomandări privind îmbunătățirea proiectului, precum și schimb de experiență cu autoritatea de*

				supraveghere din Croația cu privire la transpunerea și aplicarea practică a prevederilor IDD”
	Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026	4	Nota de fundamentare trebuie să prezinte disponibilitatea și costul unor asemenea polițe în Republica Moldova, precum și impactul cerinței asupra agenților mici, intrării pe piață și concurenței. Totodată, Nota de fundamentare indică necesitatea unor registre noi, ajustări operaționale și tehnice, instruirea personalului și posibila reorganizare a structurilor CNPF, dar afirmă concomitent că proiectul nu implică cheltuieli. În acest sens, se solicită prezentarea resurselor umane și financiare necesare implementării, a costurilor sistemelor informatice, a taxelor de înregistrare și a surselor de finanțare. De asemenea, urmează a fi estimat impactul asupra distribuitorilor existenți, inclusiv costurile de conformare și numărul operatorilor care ar putea ieși de pe piață. În concluzie, Ministerul consideră că proiectul urmează a fi supus unei revizuiri juridice și redacționale integrale, deoarece textul conține trimiteri eronate între articole, enumerări incomplete și diferențe față de tabelul de concordanță. Ministerul Muncii și Protecției Sociale susține conceptual obiectivele proiectului, cu condiția reexaminării acestuia pentru asigurarea transparenței integrale a comisioanelor, libertății clientului de a alege asigurătorul, protecției consumatorilor vulnerabili, proporționalității condițiilor de acces la profesie și delimitării clare dintre răspunderea distribuitorului, a conducerii și a salariatului. Un cadru normativ eficient trebuie să fie strict față de practicile de vânzare abuzive, dar proporțional față de salariați și intermediarii mici. Protecția clientului, concurența dintre distribuitori și răspunderea efectivă a companiilor trebuie tratate ca obiective complementare.	**Nu se acceptă** Potrivit Anexei nr. 1, Note, la Legea nr. 100/2017, pct. 4.2. „*Se descrie impactul financiar asupra bugetelor, cu indicarea costurilor necesare pentru punerea în aplicare a actelor normative, reflectate pe bugete componente ale bugetului public național* […], corespunzător în Nota de fundamentare s-a făcut referire la faptul că „*Implementarea proiectului de lege privind distribuția de asigurări nu implică cheltuieli financiare și alocarea de mijloace financiare din contul bugetului de stat*.” Propunerile privind instituirea unor cerințe suplimentare referitoare la transparența integrală a comisioanelor, libertatea clientului de a alege asigurătorul, condițiile de acces la profesie și delimitarea răspunderii distribuitorului, conducerii și salariaților au fost analizate. Proiectul transpune prevederile Directivei (UE) 2016/97, iar soluțiile normative propuse urmăresc realizarea unui echilibru între protecția consumatorilor, proporționalitatea cerințelor aplicabile distribuitorilor și menținerea unui mediu concurențial echitabil. Instituirea unor reglementări suplimentare, care depășesc cerințele directivei, nu se justifică în cadrul prezentului proiect.
Articolul 2. Domeniul de aplicare (2) Sunt exceptați de la aplicarea dispozițiilor	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării	5	La art. 2, alin. (2) și alin. (3), art. 5, alin. (10)-(15), art. 8, art. 9, art. 15 și art. 16 la fel urmează a fi corelate, or proiectul exclude anumite categorii de intermediari auxiliari de la aplicarea legii, dar ulterior instituie obligații	**Nu se acceptă** Proiectul nu instituie o contradicție între dispozițiile art. 2 și cele ale art. 5, 8, 9, 15 și 16. Excepția prevăzută la art. 2 alin. (2) și (3) se aplică exclusiv

prezentei legi intermediarii de asigurări auxiliare, care desfășoară activitate de distribuție de asigurări, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: 1) asigurarea este complementară bunului oferit de un furnizor sau serviciului oferit de un prestator, în cazul în care asigurarea respectivă oferă acoperire pentru una dintre următoarele: a) riscul de defectare, pierdere sau avariere a bunului sau riscul de nefolosire a serviciului oferit de prestatorul respectiv; sau b) avarierea sau pierderea bagajelor ori alte riscuri legate de o călătorie rezervată prin prestatorul respectiv; 2) valoarea primei pentru produsul de asigurare, calculată pro-rata pe bază anuală, nu depășește echivalentul în lei moldovenești al sumei de 600 EUR; 3) prin derogare de la pct. 2, atunci când asigurarea este complementară unui serviciu prevăzut la pct. 1, iar durata serviciului este mai mică sau egală cu 3 luni, valoarea primei plătite pe persoană nu depășește echivalentul în lei moldovenești al sumei de 200	Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026		privind înregistrarea, radierea, notificarea și supravegherea acestora.	intermediarilor de asigurări auxiliare care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de lege, în conformitate cu prevederile Directivei (UE) 2016/97. Dispozițiile referitoare la înregistrare, notificare, radiere și supraveghere vizează intermediarii de asigurări auxiliare care intră în domeniul de aplicare al legii și, prin urmare, sunt supuși cerințelor de înregistrare și supraveghere.

EUR;				
	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	6	În forma actuală nu este suficient de clar dacă notificarea către Comisia Națională a Pieței Financiare are efect constitutiv, declarativ sau informativ, prin urmare se propune stabilirea expresă a efectelor juridice ale notificării și momentului de la care agentul auxiliar/asistentul auxiliar dobândește și pierde dreptul de a desfășura activitate de distribuție.	**Se acceptă** Proiectul stabilește expres, la art. 5 alin. (15), că dreptul agentului auxiliar și al asistentului auxiliar de a desfășura activitatea de distribuție ia naștere din ziua expedierii notificării către Comisia Națională, astfel încât momentul dobândirii dreptului este deja reglementat. Totodată, pentru evitarea oricăror dificultăți de interpretare, proiectul a fost revizuit în vederea clarificării naturii juridice a notificării, precum și a momentului de la care încetează dreptul de desfășurare a activității ca urmare a radierii, fiind introduse aliniatele corespunzătoare în următoarea redacție: art. 9 alin. (2): „(2) *Dreptul agentului auxiliar de a desfășura activitatea de distribuție de asigurări încetează din ziua radierii acestuia din registrul prevăzut la art. 5 alin. (10)*”. Art. 16 alin. (2): „(2) *Dreptul asistentului auxiliar de a desfășura activitatea de distribuție de asigurări încetează din ziua radierii acestuia din registrul prevăzut la art. 5 alin. (12)*.”
Articolul 3. Noţiuni principale (1) În sensul prezentei legi, noţiunile utilizate au următoarele semnificaţii	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	7	În temeiul Art. 54 alin. (1) lit.g) și alin. (5), pentru a evita interpretările neuniforme și tautologiile juridice, se impune eliminarea completă a definițiilor redundante din proiectul de lege, care se regăsesc în legislația de bază privind asigurările/reasigurările (asigurător, reasigurător, beneficiar, legături strânse, sucursală, etc.).	**Se acceptă parțial** Au fost examinate definițiile din art. 3 în vederea eliminării celor redundante față de legislația de specialitate (asigurător, reasigurător, beneficiar al asigurării), cu utilizarea, în locul lor, a trimiterii la actul normativ care le consacră. Noțiunea „asigurător” se expune în următoarea redacție: „*asigurător* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare”. Noțiunea „reasigurător” se va expune în următoarea redacție: „*reasigurător* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare”. Noțiunea „legături strânse” – se expune în următoarea redacție:

				„legături strânse – astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare”. Noțiunea „beneficiar al asigurării” se expune în următoarea redacție: „*beneficiar al asigurării* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare”. Cu referire la noțiunea de „*sucursală*”, această noțiune urmează a fi menținută, așa cum este prevăzută în Directiva 97/2016, ea referindu-se la intermediarii de asigurări. Definițiile prevăzute în Directiva 2016/97/UE art. 2 sunt indispensabile transpunerii, iar eliminarea lor ar genera neconformitate.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	8	Per general, aferent noțiunilor din art.3, trebuie asigurată coerența cu definițiile din alte acte normative naționale (în special Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare) pentru a evita contradicții în aplicarea practică a legislației.	**Se acceptă** Coerența definițiilor din art. 3 cu cele din Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare a fost asigurată în cadrul definitivării proiectului. A se vedea și poziția exprimată anterior.
	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979	9	Cu referire la art. 3, menționăm că noțiunile de „*asigurător*”, „*beneficiar al asigurării”, „legături strânse”* și „*reasigurător*” sunt deja definite și utilizate în cadrul Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare și reasigurare (în continuare – Legea 92/2022), precum și în proiectul1 viitoarei legi privind activitatea de asigurare și de reasigurare (cu intrare în vigoare propusă la 01.01.2029), care consolidează și dezvoltă inclusiv conceptul de „riscuri majore”. Totodată, această abordare este conformă cu arhitectura normativă a dreptului Uniunii Europene, întrucât Directiva (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări face trimitere expresă la noțiunile definite în Directiva 2009/138/CE (Solvency II). Se propune menținerea acestor noțiuni cu asigurarea corelării lor cu Legea nr. 92/2022, precum și cu proiectul legii privind activitatea de asigurare și de reasigurare.	**Se acceptă** Au fost examinate definițiile din art. 3 în vederea eliminării celor redundante față de legislația de specialitate (asigurător, reasigurător, beneficiar al asigurării), cu utilizarea, în locul lor, a trimiterii la actul normativ care le consacră. Noțiunea „asigurător” se expune în următoarea redacție: „*asigurător* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Noțiunea „reasigurător” se va expune în următoarea redacție: „*reasigurător* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Noțiunea „legături strânse” se expune în următoarea redacție: *„legături strânse –* astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Noțiunea „beneficiar al asigurării” se expune în

				următoarea redacție: „*beneficiar al asigurării* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Noțiunea „ legături strânse” se expune în următoarea redacție: „*legături strânse* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Noțiunea „riscuri majore” se expune în următoarea redacție: „*riscuri majore* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Suplimentar, în vederea asigurării unei coerențe și corelări a cadrului normativ aplicabil în perioada de tranziție (până la intrarea în vigoare a noii legi privind activitatea de asigurare sau reasigurare) urmează a fi înaintată o propunere distinctă privind modificarea și completarea Legii nr. 92/2022, în vederea asigurării concordanței terminologice și normative.
	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979	10	La fel, cu referire la noțiunile naționale prevăzute în art. 3 al proiectului și la structura distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări din art. 4 (agent de asigurare, agent auxiliar, agent bancassurance, asistent auxiliar, asistent în brokeraj și broker de asigurare/reasigurare), se constată că, deși în nota de fundamentare se menționează că acestea constituie „*noțiuni suplimentare față de Directiva (UE) 2016/97 necesare pentru coerența cadrului național”,* structura propusă nu reflectă în mod fidel arhitectura unitară instituită de Directivă. Astfel, potrivit art. 2 pct. 3–5 și pct. 8 din Directiva (UE) 2016/97, legiuitorul european definește un cadru funcțional unitar, bazat pe conceptul *de „distribuție de asigurări”,* care include: *(i) „intermediar de asigurări”, (ii) „intermediar de asigurări auxiliare” și (iii) „întreprindere de asigurare”,* toate sub noțiunea de *„distribuitor de asigurări”* (art. 2 pct. 8 din Directivă) . În acest model, diferențierea se realizează la nivel funcțional (intermediere vs. activitate auxiliară), fără fragmentarea excesivă a categoriilor de intermediari în subcategorii juridice distincte. În schimb, proiectul menține o structură	**Nu se acceptă** Proiectul transpune noțiunile armonizate prevăzute de Directiva (UE) 2016/97, respectiv „distribuitor de asigurări”, „intermediar de asigurări” și „intermediar de asigurări auxiliare”. Categoriile prevăzute de proiect, precum agentul de asigurare, agentul bancassurance, brokerul de asigurare, asistentul în brokeraj, agentul auxiliar și asistentul auxiliar, nu reprezintă categorii suplimentare în sensul Directivei, ci forme de organizare și exercitare a activității de distribuție reglementate de dreptul național, subsumate noțiunilor armonizate de drept european. Directiva nu impune statelor membre o anumită structură organizațională a distribuitorilor și nu interzice instituirea unor categorii naționale, cu condiția respectării cerințelor armonizate privind înregistrarea, competența profesională, conduita și supravegherea. În consecință, proiectul nu afectează obiectivele Directivei privind libera circulație a serviciilor și eliminarea barierelor administrative, iar

			națională multistratificată a intermediarilor (agent de asigurare, agent auxiliar, asistent auxiliar, asistent în brokeraj, agent bancassurance), ceea ce depășește tipologia funcțională din Directivă și poate genera diferențieri juridice interne între actori care, în dreptul UE, sunt identificați sub categoria de *„insurance distributor”*. Această opțiune poate afecta coerența transpunerii, întrucât Directiva 2016/97 urmărește tocmai armonizarea deplină a statutului distribuitorilor și eliminarea barierelor administrative în activitatea transfrontalieră. Prin comparație, în dreptul național al unor state membre s-a optat pentru o transpunere mai apropiată de structura Directivei: România – Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, care utilizează o structură unitară de „distribuitor de asigurări”, incluzând asigurători, intermediari de asigurări și intermediari auxiliari, fără multiplicarea subcategoriilor funcționale; Lituania – Legea privind asigurările (Republic of Lithuania Law on Insurance, IX-1737), care definește „insurance intermediary” (In the Republic of Lithuania, an insurance intermediary is an insurance brokerage firm and an insurance agent) și „ancillary insurance intermediary” într-o structură, aliniată conceptual la art. 2 din Directiva (UE) 2016/97. În consecință, în ipoteza menținerii acestor prevederi cu specific național, există riscul că respectivele noțiuni depășesc obiectul de reglementare al Directivei (UE) 2016/97 și conduc la supra-reglementarea domeniului, ceea ce contravine pct. 9 din Anexa nr. 2 la Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018.	soluția legislativă propusă reprezintă exercitarea marjei de apreciere de care dispun statele membre în organizarea pieței naționale a distribuției de asigurări.
	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979	11	La fel, având în vedere utilizarea neuniformă a termenilor „societăți de asigurare” și „asigurător” (art.2, 3, 6, 9, 28 etc.) în condițiile în care art. 3 definește noțiunea de „asigurător” se recomandă utilizarea exclusivă a termenului „asigurător” pe întreg parcursul textului.	**Se acceptă** Cu referire la noțiunea de „asigurător”. Pe parcursul textului au fost făcute ajustările corespunzătoare, fiind utilizat termenul „*asigurător*”.

agent auxiliar – persoană fizică, care practică activitate de întreprinzător sau persoană juridică, încadrată în categoria intermediar de asigurări auxiliare, împuternicită, în baza unui contract de mandat încheiat cu un asigurător și/sau reasigurător, să desfășoare activități de distribuție de asigurări în mod auxiliar, cu dreptul de a încheia, în numele societății de asigurare, contracte de asigurare cu terţii;	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	12	Noțiunea de ”agent auxiliar” Art.3 alin. (1) din Directiva IDD prevede expres că - Intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare sunt înregistrați la o autoritate competentă din statul membru de origine. Prin urmare, orice persoană care desfășoară distribuție de asigurări ca intermediar auxiliar trebuie să fie supusă unui regim de înregistrare și supraveghere. În proiect agentul auxiliar este calificat ca fiind „încadrat în categoria intermediar de asigurări auxiliare”, dar nu este definit ca intermediar înregistrat; acționează direct în numele asigurătorului. Astfel apare o situație în care o persoană care nu are statutul complet de intermediar autorizat exercită atribuții rezervate distribuitorilor reglementați În modelul Directivei există trei situații: 1. asigurătorul distribuie direct; 2. intermediarul distribuie; 3. intermediarul auxiliar distribuie. În proiect apare o situație, care contravine conceptului IDD - agentul auxiliar distribuie în numele asigurătorului. Astfel, art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva IDD califică intermediarul auxiliar drept distribuitor în nume propriu, nu reprezentant al asigurătorului, iar art. 3 alin. (1) din Directiva IDD impune înregistrarea intermediarilor auxiliari ca distribuitori (mandatul direct acordat de asigurător transformă agentul auxiliar într-un veritabil agent de asigurare). Se recomandă eliminarea noțiunii de „agent auxiliar” (care depășește conceptual cadrul IDD) și menținerea exclusiv a categoriei de „intermediar de asigurări auxiliare”, înregistrat și autorizat conform regimului prevăzut pentru distribuitorii de asigurări.	**Nu se acceptă** Menținerea categoriei „agent auxiliar” nu contravine Directivei. Argumentul potrivit căruia art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directivă ar califica intermediarul auxiliar drept distribuitor „în nume propriu, nu reprezentant al asigurătorului” nu poate fi reținut: Directiva definește intermediarul de asigurări auxiliare prin criteriul activității profesionale principale (alta decât distribuția) și prin caracterul complementar al produsului distribuit, iar nu prin excluderea posibilității de a acționa în baza unui mandat. Dimpotrivă, art. 3 alin. (1), §6 din Directivă prevede expres că un intermediar poate acționa sub responsabilitatea unei întreprinderi de asigurare ori a unui alt intermediar care obligația să înregistreze acel intermediar. Esențial este ca agentul auxiliar să fie supus înregistrării și supravegherii autorității competente, cerință asigurată de proiect prin art. 5, art. 8 și art.15. Eliminarea categoriei ar lăsa nereglementate canale de distribuție existente pe piața Republicii Moldova (comercianți și prestatori de servicii care oferă asigurări complementare), în detrimentul protecției consumatorului.
agent bancassurance – bancă şi/sau sucursală a băncii dintr-un stat terţ care desfăşoară activităţi pe teritoriul Republicii Moldova, asociaţie de economii şi împrumut, organizaţie de creditare nebancară, prestator de servicii de plată nebancar sau emitent de monedă	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	13	Noțiunile de "agent bancassurance" și "asistent auxiliar" - Directiva IDD prevede trei categorii de distribuitori: intermediari de asigurări, intermediari de asigurări auxiliare și întreprinderi de asigurare (asigurători). Directiva IDD exclude expres din categoria intermediarilor de asigurări auxiliare "instituțiile de credit și societățile de investiții" (art. 2 pct. 4 din Directivă). În dreptul european: instituțiile de credit (banca – în proiect) poate desfășura distribuție de asigurări; este calificată drept „intermediar de asigurări”; nu există un regim juridic separat pentru	**Nu se acceptă** Noțiunile de „agent bancassurance” și „asistent auxiliar” nu instituie categorii noi de distribuitori în sensul Directivei (UE) 2016/97, ci reprezintă forme de organizare a activității de distribuție în cadrul categoriilor armonizate de „intermediar de asigurări” și, după caz, „intermediar de asigurări auxiliare”. Referirea la art. 2 pct. 4 din Directivă nu este pertinentă, întrucât proiectul nu califică agentul

electronică, înregistrată în Registrul agenţilor de asigurare şi agenţilor bancassurance, împuternicită, în baza unui contract de mandat încheiat cu o societate de asigurare, să desfăşoare activitate de distribuţie de asigurări, cu dreptul de a încheia, în numele societăţii de asigurare, contracte de asigurare cu terţii, şi nu pot avea altă calitate pe piaţa asigurărilor;			distribuția prin canal bancar. Definiția propusă prevede că „asistentul auxiliar” este persoană fizică sau juridică; este încadrat în categoria intermediarilor de asigurări auxiliare; distribuie asigurări; încheie contracte în numele brokerului. În esență, aceeași persoană este simultan: intermediar de asigurări auxiliare; asistent auxiliar. Această construcție generează o contradicție conceptuală. Nici legislația română de transpunere a IDD (Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări) și nici normele emise de autoritatea de supraveghere nu consacră figura juridică a „asistentului auxiliar”.Noțiunea de „asistent auxiliar” reprezintă o dublare inutilă a categoriei deja existente de „intermediar de asigurări auxiliare”, fără corespondent în IDD și fără precedent în principalele jurisdicții europene. Astfel, se propune eliminarea noțiunilor de „agent bancassurance” (cu includerea instituțiilor financiare în categoria generală a intermediarilor de asigurări) și de „asistent auxiliar”; păstrarea exclusiv a categoriilor compatibile cu IDD: asigurător; intermediar de asigurări; intermediar de reasigurări; intermediar de asigurări auxiliare. Această soluție ar asigura o transpunere mai fidelă a Directivei IDD, o arhitectură instituțională mai simplă și o mai bună protecție a consumatorilor.	bancassurance drept intermediar de asigurări auxiliar, ci îl reglementează ca o formă de exercitare a activității de intermediere în asigurări prin intermediul unei instituții de credit. Directiva nu impune statelor membre o anumită structură organizațională a distribuitorilor, ci stabilește cerințele aplicabile acestora, lăsând statelor membre marja de apreciere în organizarea cadrului național. Totodată, menținerea acestor noțiuni urmărește asigurarea continuității și coerenței cadrului normativ național, evitând modificarea nejustificată a categoriilor de distribuitori deja consacrate în legislația națională și cunoscute participanților la piață și autorității de supraveghere.
beneficiar al asigurării – persoană fizică sau juridică, îndreptățită în temeiul contractului de asigurare sau al legii, să primească despăgubirea și/sau indemnizația de asigurare ori alte prestații prevăzute în contractul de asigurare;	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	14	La art.3 ”Noțiuni principale”, definiția pentru ”beneficiar al asigurării” urmează a fi corelată cu definiția oferită aceluiași termen în Legea privind activitatea de asigurare sau reasigurare care transpune prevederile Directivei 2009/138/CE. Conceptele și noțiunile utilizate în legislația domeniului trebuie să fie uniforme, astfel încât să nu genereze confuzii de interpretare juridică pentru operatorii de piață, consumatori sau pentru alte autorități.	**Se acceptă** Noțiunea „beneficiar al asigurării” se expune în următoarea redacție: „*beneficiar al asigurării* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	15	La art.3 ”Noțiuni principale”, definiția pentru ”beneficiar al asigurării” urmează a fi corelată cu definiția oferită aceluiași termen în Legea privind activitatea de asigurare sau reasigurare care transpune prevederile Directivei 2009/138/CE. Conceptele și noțiunile utilizate în legislația domeniului trebuie să fie uniforme, astfel încât să nu genereze confuzii de interpretare juridică pentru operatorii de piață, consumatori sau pentru alte autorități.	**Se acceptă** Noțiunea „beneficiar al asigurării” se expune în următoarea redacție: „*beneficiar al asigurării* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”.

	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	16	La art.3 ”Noțiuni principale”, definiția pentru ”beneficiar al asigurării” urmează a fi corelată cu definiția oferită aceluiași termen în Legea privind activitatea de asigurare sau reasigurare care transpune prevederile Directivei 2009/138/CE. Conceptele și noțiunile utilizate în legislația domeniului trebuie să fie uniforme, astfel încât să nu genereze confuzii de interpretare juridică pentru operatorii de piață, consumatori sau pentru alte autorități.	**Se acceptă** Noțiunea „beneficiar al asigurării” se expune în următoarea redacție: „*beneficiar al asigurării* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”.
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	17	La art.3 „Noţiuni principale”, definiția pentru „beneficiar al asigurării” urmează a fi corelată cu definiția oferită aceluiaşi termen în Legea privind activitatea de asigurare sau reasigurare care transpune prevederile Directivei 2009/138/CE. Conceptele și noțiunile utilizate în legislația domeniului trebuie să fie uniforme, astfel încât să nu genereze confuzii de interpretare juridică pentru operatorii de piață, consumatori sau pentru alte autorități.	**Se acceptă** Noțiunea „beneficiar al asigurării” se expune în următoarea redacție: „*beneficiar al asigurării* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”.
broker de asigurare şi/sau de reasigurare – persoană juridică, înregistrată în Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, care desfășoară activitate de distribuție de asigurări sau de distribuție de reasigurări, inclusiv negociază pentru clienţii săi, ori potenţialii clienți, încheierea de contracte de asigurare şi/sau de reasigurare, prestează servicii de consultanţă şi evaluare a riscurilor şi acordă asistenţă pe durata derulării contractelor de asigurare sau de reasigurare sau în legătură cu regularizarea daunelor în baza unui contract de mandat încheiat cu un asigurător și/sau reasigurător, după caz;	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	18	La art. 3, definiția brokerului de asigurare și/sau reasigurare urmează a fi corelată cu art. 4, alin. (1), pct. 2), art. 10, și art. 12, alin. (1) și alin. (4), or proiectul califică brokerul ca distribuitor care reprezintă interesele clientului, însă concomitent permite exercitarea unor atribuții în baza contractului de mandat cu asigurătorul/reasigurătorul. Considerăm că formularea respectivă poate estompa diferența juridică dintre broker și agent, prin urmare se propune clarificarea faptului că brokerul reprezintă clientul în procesul de consultanță și distribuție, iar raporturile contractuale cu asigurătorul/reasigurătorul vizează doar operațiuni tehnice precum colectarea primelor, emiterea documentelor sau gestionarea daunelor, fără afectarea obligației de reprezentare a interesului clientului.	**Nu se acceptă** Reglementarea propusă nu estompează distincția dintre broker și agent, întrucât statutul, rolul și obligațiile acestora sunt stabilite distinct în proiect. Posibilitatea brokerului de a acționa în baza unui contract de mandat încheiat cu asigurătorul/reasigurătorul nu modifică natura activității de brokeraj și nu înlătură obligația acestuia de a acționa în interesul clientului. Totodată art.12 alin. (4) reglementează raportul juridic dintre brokerul de asigurare și asigurător. Posibilitatea brokerului de a încheia un contract de mandat cu asigurătorul/reasigurătorul nu este de natură să transforme brokerul în agent și nu înlătură obligațiile acestuia față de client.

consultanță – furnizarea unei recomandări personalizate unui client sau potenţial client, la cererea acestuia sau la iniţiativa distribuitorului de asigurări, în legătură cu unul sau mai multe contracte de asigurare;	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	19	Definiția "consultanței" – "client" versus "consumator". Directiva IDD definește "consultanța" ca "furnizarea unei recomandări personale unui consumator, fie la cererea sa, fie la inițiativa distribuitorului de asigurări în legătură cu unul sau mai multe contracte de asigurare". Consumatorul fiind utilizat în sensul Directivei 2005/29/CE transpuse prin Legea nr. 105/2003 (consumator – persoana fizică). Art. 3 alin. (1) din proiect de lege extinde definiția "consultanței" și înlocuiește termenul "consumator" cu "client sau potențial client". Această diferență derivă din extinderea voluntară a protecției și la persoanele juridice ("clienți"). Consecința juridică este că obligațiile privind consultanța (art. 22-23 din Directiva IDD, transpuse în Proiectul de lege) se vor aplica și relațiilor cu clienți persoane juridice, ceea ce poate constitui o supratranspunere (gold-plating) față de Directiva IDD. Astfel, în sensul art.3, art.28 și art.54 alin.(4) din Legea nr. 100/2017 privind actele normative se propune ca noţiunea de „consultanță” să fie expusă fidel și compatibil cu Directiva IDD.	**Nu se acceptă** Pentru motivele expuse la pct. 7: definirea „consultanței” prin raportare la client sau la potențialul client, iar nu exclusiv la consumatorul persoană fizică, reprezintă o dispoziție mai strictă, adoptată în temeiul art. 22 alin. (2) din Directiva 2016/97/UE, iar nu o supratranspunere neconformă. Obligațiile privind consultanța (evaluarea cerințelor și necesităților, recomandarea personalizată) răspund unei nevoi reale de protecție și în cazul clienților persoane juridice de dimensiuni reduse. Restrângerea sferei de aplicare ar reduce nivelul de protecție instituit prin proiect. Se va menționa că Directiva 97/2016 în limba engleză utilizează 2 noțiuni „*customer*” și „*consumer*”, care în varianta română ambele sunt traduse „*consumator*”. Pentru a respecta această delimitare a fost propusă noțiunea de „client” și „consumator”.
client – persoană fizică sau persoană juridică, care intenționează să încheie direct sau indirect, sau a încheiat deja un contract de asigurare cu un asigurător sau un beneficiar al asigurării;	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	20	Noțiunea de „client” din art.3 alin.(1) – Directiva IDD la noțiunile din art.2 alin.(1) pct.1, 4, 15, 17; art.5, 8-11, 14-30, 34 (166 de operări cu termenul ”consumator”) operează unitar cu noțiunea de consumator, preluată din Directiva 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale, care se limitează strict la persoane fizice ce acționează în afara activității lor comerciale sau profesionale. La nivel de legislație națională Directiva 2005/29/CE este transpusă prin Legea nr. 105/2003 privind protecţia consumatorilor. Extinderea sferei noțiunii prin includerea persoanelor juridice în categoria "client" constituie o divergență față de Directiva IDD, care acordă protecție sporită exclusiv consumatorilor persoane fizice - (de exemplu art. 22 privind consultanța, art. 23-24 privind documentul de informare, art. 28 conflictele de interese, art.29 cerințe de informare) se adresează exclusiv consumatorilor persoane fizice. Tratând o persoană juridică (care poate fi o corporație cu departament juridic propriu) în aceeași manieră cu un „consumator” persoană fizică, proiectul denaturează intenția Directivei IDD și încarcă nejustificat	**Nu se acceptă** Se va menționa că Directiva 97/2016 în limba engleză utilizează 2 noțiuni „*customer*” și „*consumer*”, care în variant română ambele sunt traduse „*consumator*”. Pentru a respecta această delimitare a fost propusă noțiunea de „client” și „consumator”. Directiva însăși operează cu noțiunea de „client”: art. 17 alin. (1) impune distribuitorilor să acționeze onest, corect și profesionist, în conformitate cu interesele clienților. Restrângerea noțiunii la „consumator” persoană fizică ar diminua nivelul de protecție asigurat prin proiect și nu poate fi acceptată.

			obligațiile administrative ale distribuitorilor. Se propune eliminarea completă a noțiunii separate de „client” și utilizarea exclusivă a termenului de „consumator” (prin trimiterea existentă la Legea nr. 105/2003), păstrând protecția legii strict pentru persoanele fizice, așa cum prescrie Directiva IDD. Conform art.3, art.28 și art.54 alin.(4) din Legea nr. 100/2017, actele normative naționale care transpun legislația UE trebuie să asigure un echilibru corect și să nu creeze distorsiuni pieței prin norme excesive, soluțiile propuse în proiectul actului normativ trebuie să fie în concordanță cu legislația UE din domeniul respectiv și să asigure compatibilitatea cu aceasta, iar conceptul și noţiunile determinate trebuie să fie compatibile sau similare celor utilizate în legislația UE.	
creator de produse de asigurare sau producător – un asigurător sau un broker de asigurare care elaborează un produs de asigurare;	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	21	La art. 3, definiția „creatorului de produse de asigurare”, trebuie corelată cu art. 27, alin. (1), alin. (4), alin. (5) și alin. (9), or proiectul definește creatorul de produse ca fiind asigurătorul sau brokerul de asigurare, însă art. 27, alin. (4) atribuie obligația de revizuire periodică doar asigurătorului, ceea ce creează o necorelare între definiție și obligațiile materiale. Prin urmare, se propune substituirea termenului „asigurătorul” la art. 27, alin. (4), cu sintagma „creatorul de produse de asigurare”, pentru a asigura aplicarea unitară a mecanismului de guvernanță.	**Nu se acceptă** Directiva 97/2016 în art. 25, al.1, §4 limitează aceste atribuții exclusiv la „întreprinderea de asigurare” - asigurător.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	22	Proiectul definește noțiunea de „creator de produse de asigurare” („producător”) ca fiind „un asigurător sau un broker de asigurare care elaborează un produs de asigurare”. Noțiunea este utilizată exclusiv în cadrul art. 27 referitor la cerințele de supraveghere și guvernanță a produselor de asigurare. Art. 25 alin. (1) din Directiva IDD nu instituie o categorie juridică distinctă denumită „creator de produse” sau „producător”. Directiva utilizează formularea funcțională - „întreprinderile și intermediarii de asigurări care creează un produs de asigurare”. Astfel, definiția limitează categoria producătorilor la „asigurător sau broker”, deși textul art. 25 IDD utilizează noțiunea mai largă de „intermediar de asigurări”, ceea ce nu corespunde transpunerii complete/fidele. Potrivit principiilor prevăzute de Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative:	**Nu se acceptă** Proiectul propune aceste categorii: asigurători și brokerii de asigurare, în calitate de creatori de produse, întrucât, potrivit modelului de organizare a pieței naționale, numai aceste categorii pot participa efectiv la conceperea și dezvoltarea produselor de asigurare. Ceilalți intermediari desfășoară activitate de distribuție, fără atribuții privind proiectarea produselor, fiind supuși obligațiilor privind supravegherea și guvernanța produselor. Introducerea acestei noțiuni are exclusiv rolul de a facilita aplicarea dispozițiilor art. 27 și nu instituie o categorie juridică distinctă de distribuitori sau un regim juridic autonom.

			terminologia utilizată trebuie să fie necesară și justificată (art.54); trebuie evitată instituirea unor categorii juridice artificiale care nu produc efecte normative distincte. Prin urmare, se recomandă excluderea definiției „creator de produse de asigurare/producător” din articolul privind noțiunile principale și utilizarea formulei consacrate de Directiva (UE) 2016/97. Totodată, urmează a fi efectuată delimitarea clară a condițiilor în care un intermediar de asigurare poate fi considerat ca creator de produse de asigurare, cu reglementarea regimului de responsabilitate, a conflictelor de interese și a obligațiilor de supraveghere și guvernanță internă specifice, pentru a asigura conformitatea cu art. 25-28 din Directiva IDD	
intermediar de asigurări auxiliare – persoană fizică, care practică activitate de întreprinzător sau persoană juridică, alta decât o bancă, organizație de creditare nebancară, asociație de economii și împrumut sau prestatori de servicii de plată nebancari, emitenții de monedă electronică, sau o firmă de investiţii, care iniţiază sau desfăşoară, în schimbul unei remuneraţii, activităţi de distribuţie de asigurări în mod auxiliar, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiţii: a) să nu desfăşoare activitatea de distribuţie de asigurări ca activitate economică principală; b) să distribuie numai produse de asigurare care sunt complementare unui bun sau serviciu, pe care acestea îl	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	23	La noțiunea de „intermediar de asigurări auxiliare” - Încălcarea principiului proporționalității și depășirea nejustificată a cadrului IDD. Conform art.3, art.28 și art.54 alin.(4) din Legea nr. 100/2017, actele normative naționale care transpun legislația UE trebuie să asigure un echilibru corect și să nu creeze distorsiuni pieței prin norme excesive, soluțiile propuse în proiectul actului normativ trebuie să fie în concordanță cu legislația UE din domeniul respectiv și să asigure compatibilitatea cu aceasta, iar conceptul şi noţiunile determinate trebuie să fie compatibile sau similare celor utilizate în legislaţia UE. Directiva IDD exclude de la definirea intermediarului auxiliar strict două categorii mari, reglementate la nivel european: instituțiile de credit și societățile de investiții (art.2, pct.4). Logica IDD este simplă: aceste entități au o putere de piață masivă și un regim prudențial specific, motiv pentru care distribuția de asigurări prin intermediul lor trebuie să urmeze regulile standard, nu cele simplificate (auxiliare). Proiectul de lege (număr unic 591/MF/CNPF/2026) extinde această listă într-un mod disproporționat, adăugând: organizațiile de creditare nebancară (OCN), asociațiile de economii și împrumut (AEÎ), prestatorii de servicii de plată nebancari și emitenții de monedă electronică. Această extindere transformă o excepție punctuală europeană într-o interdicție generalizată la nivel național pentru aproape tot sectorul financiar și de plăți nebancar.	**Nu se acceptă** Art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva 2016/97/UE exclude din categoria intermediarilor de asigurări auxiliare instituțiile de credit și societățile de investiții, întrucât acestea dispun de putere de piață semnificativă și de un regim prudențial specific, distribuția prin intermediul lor trebuind să urmeze regulile standard, iar nu regimul simplificat. Includerea, la art. 6 alin. (4) pct. 1) din proiect, a organizațiilor de creditare nebancară, a asociațiilor de economii și împrumut, a prestatorilor de servicii de plată nebancari și a emitenților de monedă electronică în categoria agentului bancassurance urmează aceeași rațiune, iar nu o contrazice: aceste entități distribuie asigurări conexe propriilor produse financiare (credite, plăți), către consumatori aflați într-o situație de dependență contractuală, unde riscul vânzării condiționate este ridicat. Supunerea lor regimului standard — cu cerințe de înregistrare, competență profesională, conduită și supraveghere — sporește protecția consumatorului, iar nu o restrânge. Directiva fiind de armonizare minimă, o asemenea soluție națională nu constituie neconformitate. Propunerea de a le supune regimului auxiliar simplificat ar diminua nivelul de protecție și, prin urmare, nu poate fi reținută.

comercializează; c) produsele de asigurare în cauză exclud riscurile din asigurările de viaţă şi de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care acoperirea unor astfel de riscuri este complementară bunului sau serviciului oferit ca parte a activităţii sale economice principale;				
„riscuri majore” înseamnă: a) riscurile clasificate în clasele 4, 5, 6, 7, 11 şi 12 din Secțiunea B a anexei la Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare; b) riscurile clasificate în clasele 14 şi 15 din Secțiunea B a anexei la Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, în cazul în care asiguratul desfăşoară din punct de vedere profesional o activitate industrială, comercială sau de liber profesionist, iar riscul se referă la această activitate; c) riscurile clasificate în clasele 3, 8, 9, 10, 13 şi 16 din Secțiunea B a anexei la Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, în măsura în care asiguratul depăşeşte cel puţin două dintre următoarele limite: un bilanţ total în suma echivalentului în lei	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	24	La art. 3, alin. (1), noțiunea „riscuri majore” definește: (...) c) riscurile clasificate în clasele 3, 8, 9, 10, 13 și 16 (...), în măsura în care asiguratul depășește cel puțin două dintre următoarele limite: un bilanț total în suma echivalentului în lei moldovenești al 6 200 000 euro, o cifră de afaceri netă în suma echivalentului în lei moldovenești al 13 600 000 euro (...) sau un număr mediu de 250 de angajați în cursul exercițiului financiar.”. Definirea „riscurilor majore” transpune prevederile Directivei 2016/97/UE și are un impact direct asupra aplicării normelor de conduită profesională și a cerințelor de informare precontractuală, riscurile majore fiind exceptate de la obligativitatea furnizării documentului de informare standardizat sau de la anumite evaluări ale cerințelor aferente consumatorilor individuali. Totuși, pentru a asigura o aplicare uniformă pe piață, modul de funcționare în practică al acestor criterii ridică mai multe întrebări pentru distribuitorii de asigurări, cum ar fi spre exemplu mecanismul de verificare a plafoanelor economico-financiare. Proiectul stabilește praguri financiare stricte, bilanț, cifră de afaceri, număr de angajați. În practică, nu este clar ce documente trebuie să solicite asigurătorul la momentul ofertării sau emiterii poliței pentru a confirma încadrarea clientului în categoria riscurilor majore. Este suficientă o declarație pe proprie răspundere a potențialului asigurat persoană juridică, sau este obligatorie prezentarea situațiilor financiare auditate/raportate la BNS din exercițiul financiar precedent. De asemenea, cum vor impacta acest proces	**Se acceptă parțial** Noțiunea „riscuri majore” se expune în următoarea redacție: „*riscuri majore* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Noțiunea de „riscuri majore” transpune definiția prevăzută în art. 2 alin. (1) pct. 16 din Directiva 2016/97/UE. Noțiunea propusă în Proiectul de lege nr. unic 319/MF/BNM/2026 stabilește în mod suficient criteriile pentru determinarea încadrării în categoria riscurilor majore, iar aplicarea acestora urmează a fi realizată în baza informațiilor și documentelor relevante disponibile asigurătorului în cadrul procesului de distribuție. Stabilirea în lege a unei liste exhaustive de documente justificative nu este oportună, întrucât natura și forma acestora pot varia în funcție de particularitățile clientului și ale contractului de asigurare. Articolul 43 din proiectul legii clarifică contravaloarea în lei moldovenești a cuantumurilor în euro.

moldovenești al 6 200 000 euro, o cifră de afaceri netă în suma echivalentului în lei moldovenești al 13 600 000 euro, aşa cum este definită în Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287/2017 sau un număr mediu de 250 de angajaţi în cursul exerciţiului financiar. În cazul în care asiguratul face parte dintr-un grup, care întocmeşte situaţii financiare consolidate în conformitate cu legislaţia aplicabilă, limitele se consideră pe baza situaţiilor financiare consolidate; d) riscurile clasificate în clasele 3, 8, 9, 10, 13 şi 16 din Secțiunea B a anexei la Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, asigurate de către asociaţiile profesionale, asigurătorii cu capital mixt şi asociaţiile temporare;			fluctuațiile de curs valutar, limitele prevăzute în EUR urmând a fi calculate la echivalentul în lei moldovenești. Considerăm necesară clarificarea datei la care se determină acest curs, cursul BNM de la data întocmirii ultimelor situații financiare sau cursul de la data încheierii contractului de asigurare. În context, este nevoie să se specifice explicit în textul legii, sau prin actele normative ale autorității de supraveghere care sunt cerințele exacte de informare și guvernanță a produselor de la care distribuirea riscurilor majore este total sau parțial scutită. Un regim juridic clar va asigura aplicarea uniformă a normelor în cazul clienților de tip corporativ.	
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	25	La art. 3, alin. (1), noțiunea „riscuri majore” definește: (...) c) riscurile clasificate în clasele 3, 8, 9, 10, 13 și 16 (...), în măsura în care asiguratul depășește cel puțin două dintre următoarele limite: un bilanț total în suma echivalentului în lei moldovenești al 6 200 000 euro, o cifră de afaceri netă în suma echivalentului în lei moldovenești al 13 600 000 euro (...) sau un număr mediu de 250 de angajați în cursul exercițiului financiar.”. Definirea „riscurilor majore” transpune prevederile Directivei 2016/97/UE și are un impact direct asupra aplicării normelor de conduită profesională și a cerințelor de informare precontractuală, riscurile majore fiind exceptate de la obligativitatea furnizării documentului de informare standardizat sau de la anumite evaluări ale cerințelor aferente consumatorilor individuali. Totuși, pentru a asigura o aplicare uniformă pe piață, modul de funcționare în practică al acestor criterii ridică mai multe întrebări pentru distribuitorii de asigurări, cum ar fi spre exemplu mecanismul de verificare a plafoanelor economico-financiare. Proiectul stabilește praguri financiare stricte, bilanț, cifră de afaceri, număr de angajați. În practică, nu este clar ce documente trebuie să solicite asigurătorul la momentul ofertării sau emiterii poliței pentru a confirma încadrarea clientului în categoria riscurilor majore. Este suficientă o declarație pe proprie răspundere a potențialului asigurat persoană juridică, sau este obligatorie prezentarea situațiilor financiare auditate/raportate la BNS din exercițiul financiar	**Se acceptă parțial** Noțiunea „riscuri majore” se expune în următoarea redacție: „*riscuri majore* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Noțiunea de „riscuri majore” transpune definiția prevăzută în art. 2 alin. (1) pct. 16 din Directiva 2016/97/UE. Noțiunea propusă în Proiectul de lege nr. unic 319/MF/BNM/2026 stabilește în mod suficient criteriile pentru determinarea încadrării în categoria riscurilor majore, iar aplicarea acestora urmează a fi realizată în baza informațiilor și documentelor relevante disponibile asigurătorului în cadrul procesului de distribuție. Stabilirea în lege a unei liste exhaustive de documente justificative nu este oportună, întrucât natura și forma acestora pot varia în funcție de particularitățile clientului și ale contractului de asigurare. Articolul 43 din proiectul legii clarifică contravaloarea în lei moldovenești a cuantumurilor în euro.

			precedent. De asemenea, cum vor impacta acest proces fluctuațiile de curs valutar, limitele prevăzute în EUR urmând a fi calculate la echivalentul în lei moldovenești. Considerăm necesară clarificarea datei la care se determină acest curs, cursul BNM de la data întocmirii ultimelor situații financiare sau cursul de la data încheierii contractului de asigurare. În context, este nevoie să se specifice explicit în textul legii, sau prin actele normative ale autorității de supraveghere care sunt cerințele exacte de informare și guvernanță a produselor de la care distribuirea riscurilor majore este total sau parțial scutită. Un regim juridic clar va asigura aplicarea uniformă a normelor în cazul clienților de tip corporativ.	
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	26	La art. 3, alin. (1), noțiunea „riscuri majore” definește: (...) c) riscurile clasificate în clasele 3, 8, 9, 10, 13 și 16 (...), în măsura în care asiguratul depășește cel puțin două dintre următoarele limite: un bilanț total în suma echivalentului în lei moldovenești al 6 200 000 euro, o cifră de afaceri netă în suma echivalentului în lei moldovenești al 13 600 000 euro (...) sau un număr mediu de 250 de angajați în cursul exercițiului financiar.”. Definirea „riscurilor majore” transpune prevederile Directivei 2016/97/UE și are un impact direct asupra aplicării normelor de conduită profesională și a cerințelor 1 de informare precontractuală, riscurile majore fiind exceptate de la obligativitatea furnizării documentului de informare standardizat sau de la anumite evaluări ale cerințelor aferente consumatorilor individuali. Totuși, pentru a asigura o aplicare uniformă pe piață, modul de funcționare în practică al acestor criterii ridică mai multe întrebări pentru distribuitorii de asigurări, cum ar fi spre exemplu mecanismul de verificare a plafoanelor economico-financiare. Proiectul stabilește praguri financiare stricte, bilanț, cifră de afaceri, număr de angajați. În practică, nu este clar ce documente trebuie să solicite asigurătorul la momentul ofertării sau emiterii poliței pentru a confirma încadrarea clientului în categoria riscurilor majore. Este suficientă o declarație pe proprie răspundere a potențialului asigurat persoană juridică, sau este obligatorie prezentarea situațiilor financiare	**Se acceptă parțial** Noțiunea „riscuri majore” se expune în următoarea redacție: „*riscuri majore* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Noțiunea de „riscuri majore” transpune definiția prevăzută în art. 2 alin. (1) pct. 16 din Directiva 2016/97/UE. Noțiunea propusă în Proiectul de lege nr.319-MF-BNM-2026 stabilește în mod suficient criteriile pentru determinarea încadrării în categoria riscurilor majore, iar aplicarea acestora urmează a fi realizată în baza informațiilor și documentelor relevante disponibile asigurătorului în cadrul procesului de distribuție. Stabilirea în lege a unei liste exhaustive de documente justificative nu este oportună, întrucât natura și forma acestora pot varia în funcție de particularitățile clientului și ale contractului de asigurare. Articolul 43 din proiectul legii clarifică contravaloarea în lei moldovenești a cuantumurilor în euro.

			auditate/raportate la BNS din exercițiul financiar precedent. De asemenea, cum vor impacta acest proces fluctuațiile de curs valutar, limitele prevăzute în EUR urmând a fi calculate la echivalentul în lei moldovenești. Considerăm necesară clarificarea datei la care se determină acest curs, cursul BNM de la data întocmirii ultimelor situații financiare sau cursul de la data încheierii contractului de asigurare. În context, este nevoie să se specifice explicit în textul legii, sau prin actele normative ale autorității de supraveghere care sunt cerințele exacte de informare și guvernanță a produselor de la care distribuirea riscurilor majore este total sau parțial scutită. Un regim juridic clar va asigura aplicarea uniformă a normelor în cazul clienților de tip corporativ.	
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	27	La art. 3, alin. (1), noțiunea „riscuri majore” definește: (...) c) riscurile clasificate în clasele 3, 8, 9, 10, 13 și 16 (...), în măsura în care asiguratul depășește cel puțin două dintre următoarele limite: un bilanţ total în suma echivalentului în lei moldovenești al 6 200 000 euro, o cifră de afaceri netă în suma echivalentului în lei moldovenești al 13 600 000 euro (...) sau un număr mediu de 250 de angajați în cursul exercițiului financiar.”. Definirea „riscurilor majore” transpune prevederile Directivei 2016/97/UE şi are un impact direct asupra aplicării normelor de conduită profesională şi a cerinţelor de informare precontractuală, riscurile majore fiind exceptate de la obligativitatea furnizării documentului de informare standardizat sau de la anumite evaluări ale cerințelor aferente consumatorilor individuali. Totuși, pentru a asigura o aplicare uniformă pe piață, modul de funcționare în practică al acestor criterii ridică mai multe întrebări pentru distribuitorii de asigurări, cum ar fi spre exemplu mecanismul de verificare a plafoanelor economico-financiare. Proiectul stabileşte praguri financiare stricte, bilanţ, cifră de afaceri, număr de angajați. În practică, nu este clar ce documente trebuie să solicite asigurătorul la momentul ofertării sau emiterii poliței pentru a confirma încadrarea clientului în categoria riscurilor majore. Este suficientă o declarație pe proprie răspundere a potențialului asigurat persoană juridică, sau	**Se acceptă parțial** Noțiunea „riscuri majore” se expune în următoarea redacție: „*riscuri majore* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare;”. Noțiunea de „riscuri majore” transpune definiția prevăzută în art. 2 alin. (1) pct. 16 din Directiva 2016/97/UE. Noțiunea propusă în Proiectul de lege nr.319-MF-BNM-2026 stabilește în mod suficient criteriile pentru determinarea încadrării în categoria riscurilor majore, iar aplicarea acestora urmează a fi realizată în baza informațiilor și documentelor relevante disponibile asigurătorului în cadrul procesului de distribuție. Stabilirea în lege a unei liste exhaustive de documente justificative nu este oportună, întrucât natura și forma acestora pot varia în funcție de particularitățile clientului și ale contractului de asigurare. Articolul 43 din proiectul legii clarifică contravaloarea în lei moldovenești a cuantumurilor în euro.

			este obligatorie prezentarea situațiilor financiare auditate/raportate la BNS din exercițiul financiar precedent. De asemenea, cum vor impacta acest proces fluctuațiile de curs valutar, limitele prevăzute în EUR urmând a fi calculate la echivalentul în lei moldovenești. Considerăm necesară clarificarea datei la care se determină acest curs, cursul BNM de la data întocmirii ultimelor situații financiare sau cursul de la data încheierii contractului de asigurare. În context, este nevoie să se specifice explicit în textul legii, sau prin actele normative ale autorității de supraveghere care sunt cerințele exacte de informare și guvernanță a produselor de la care distribuirea riscurilor majore este total sau parțial scutită. Un regim juridic clar va asigura aplicarea uniformă a normelor în cazul clienților de tip corporativ.	
CAPITOLUL II DISTRIBUITORII DE ASIGURĂRI ȘI/SAU REASIGURĂRI **Articolul 4. Distribuitori de asigurări și/sau reasigurări** (1) Distribuția de asigurări se desfășoară de către: 1. distribuitorii de asigurări care acționează în numele asigurătorului în cadrul distribuției de asigurări: a) asigurător; b) agent de asigurare; c) agent bancassurace; d) agent auxiliar. 1. distribuitorii de asigurări care reprezintă interesele clienților, în cadrul distribuției de asigurări: a) broker de asigurare; b) asistent în brokeraj; c) asistent auxiliari.	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	28	Articolul 4 din proiect se îndepărtează de structura conceptuală a Directivei (UE) 2016/97 (IDD), care recunoaște doar trei categorii de distribuitori de asigurări: asigurători, intermediari de asigurări și intermediari de asigurări auxiliare (art. 2 alin. (1) pct. 3, 4 și 8 IDD). Proiectul introduce o clasificare suplimentară a distribuitorilor în funcție de persoana ale cărei interese sunt reprezentate („în numele asigurătorului” și „în interesul clientului”), criteriu care nu este utilizat de Directivă și care nu definește statutul juridic al distribuitorului. […] Se constată, de asemenea, că noțiunile de „agent bancassurance”, „agent auxiliar”, și „asistent auxiliar” nu au corespondent în Directiva IDD, care nu prevede o categorie de persoane care să poată distribui produse de asigurare în numele asigurătorului fără autorizare/înregistrare. Intermediarii de asigurări și intermediarii auxiliari trebuie să fie înregistrați la autoritatea competentă conform art. 3 din Directiva IDD. Articolul 16 din Directiva IDD - Restricții privind utilizarea intermediarilor precizează - Statele membre se asigură că, la utilizarea serviciilor unor intermediari de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare, întreprinderile și intermediarii de asigurări și reasigurări recurg numai la serviciile de distribuție de asigurări și reasigurări prestate	**Nu se acceptă** Art. 4 din proiect nu se îndepărtează de structura conceptuală a Directivei, ci o detaliază. Directiva recunoaște, la art. 2 alin. (1) pct. 3, 4 și 8, trei categorii de distribuitori — asigurători, intermediari de asigurări și intermediari de asigurări auxiliare — pe care proiectul le păstrează integral, adăugând o clasificare a intermediarilor în funcție de persoana ale cărei interese sunt reprezentate. Această clasificare nu contrazice Directiva: ea reflectă distincția consacrată de art. 19 alin. (1) din Directivă, care impune distribuitorului să comunice clientului dacă acordă consultanță și în ce calitate acționează, și servește direct transparenței față de consumator. Directiva fiind de armonizare minimă, detalierea nu constituie neconformitate.

			de intermediari de asigurări și reasigurări înregistrați, sau de intermediari de asigurări auxiliare, inclusiv cei menționați la articolul 1 alineatul (3). Astfel, IDD utilizează noțiunile de „insurance intermediary” și „ancillary insurance intermediary”, iar nu noțiunea de „reprezentant al asigurătorului” ca participant distinct pe piață. Solicităm, revizuirea structurii din art.4 alin.(1).	
	Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	29	Totodată, includerea asigurătorului în categoria persoanelor care „acționează în numele asigurătorului” este improprie din punct de vedere juridic, întrucât asigurătorul acționează în nume propriu, iar reprezentarea presupune existența unui subiect distinct care acționează în numele altuia.	**Se acceptă** Alin.(1) și (2) se va expune în următoarea redacție: „(1) Distribuția de asigurări se desfășoară de către următorii distribuitori de asigurări: 1. asigurătorul; 2. intermediarii de asigurări care acționează în numele și pe seama asigurătorului: a) agentul de asigurare; b) agentul bancassurance; c) agentul auxiliar; 3. intermediarii de asigurări care reprezintă interesele clientului: a) brokerul de asigurare; b) asistentul în brokeraj; c) asistentul auxiliar. (2) Distribuția de reasigurări se desfășoară de către următorii distribuitori de reasigurări: a) reasigurător; b) asigurător mixt; c) broker de reasigurare.”
	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	30	Cu referire la art. 4 alin. (1) din proiect, recomandăm completarea alineatului respectiv cu un punct distinct referitor la „asigurător, care acționează în nume propriu” și excluderea literei a) din alin. (1) pct. 1) al articolului menționat, având în vedere că asigurătorul desfășoară activitatea de distribuție în nume propriu, dar nu în calitate de distribuitor care acționează în numele altui asigurător.	**Se acceptă** Alin.(1) și (2) se va expune în următoarea redacție: „(1) Distribuția de asigurări se desfășoară de către următorii distribuitori de asigurări: 1. asigurătorul; 2. intermediarii de asigurări care acționează în numele și pe seama asigurătorului: a) agentul de asigurare; b) agentul bancassurance;

				c) agentul auxiliar; 3. intermediarii de asigurări care reprezintă interesele clientului: a) brokerul de asigurare; b) asistentul în brokeraj; c) asistentul auxiliar. (2) Distribuția de reasigurări se desfășoară de către următorii distribuitori de reasigurări: a) reasigurător; b) asigurător mixt; c) broker de reasigurare.”
	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	31	Subsecvent, în cazul în care legea privind distribuția în asigurări va intra în vigoare la data stabilită conform proiectului (1 ianuarie 2028), recomandăm completarea art. 4 cu noțiunea de „asigurător mixt”, or aceasta ” este introdusă prin proiectul nou de lege privind activitatea de asigurare, care va intra în vigoare din 1 ianuarie 2029, astfel noțiunea dată nu este prevăzută în cadrul normativ actual.	**Se acceptă parțial** Art. 3 se completează cu următoarea noțiune: *„asigurător mixt* - astfel cum este definit în Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare”. Suplimentar, în vederea asigurării unei coerențe și corelări a cadrului normativ aplicabil în perioada de tranziție (până la intrarea în vigoare a noii legi privind activitatea de asigurare sau reasigurare) urmează a fi înaintată o propunere distinctă privind modificarea și completarea Legii nr. 92/2022, în vederea asigurării concordanței terminologice și normative.
Articolul 5. Înregistrarea (4) Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance include următoarele informații: a) numărul de ordine al înscrierii; b) denumirea sau numele, prenumele, după caz; c) numărul de identificare de stat; d) sediul sau domiciliul, după caz;	Banca Național a Moldovei aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	32	La art. 5, 8, 15 din proiect se recomandă uniformizarea terminologiei prin utilizarea unei denumiri unice pentru aceeași funcție în întreg cuprinsul proiectului, or observăm utilizarea expresiei *„persoana responsabilă de distribuția de asigurări”* (pentru asistent auxiliar, agent, agent bancassurance, agent auxiliar), iar în art.6 se utilizează doar expresia *„persoana responsabilă de sectorul bancassurance”,* deși ambele funcții par a desemna persoane cu rol echivalent în structura de distribuție a produselor de asigurare	**Se acceptă** Art. 5 alin. (4) lit. h) va fi expusă în următoarea redacție: „h) persoana responsabilă de distribuția de asigurări sau persoana responsabilă de sectorul bancassurance (după caz), (numele, prenumele);”. Totodată, distincția terminologică dintre noțiunile de „persoană responsabilă de distribuția de asigurări” și „persoană responsabilă de sectorul bancassurance” este determinată de specificul activității și de organizarea diferită a canalelor de distribuție. Prin urmare, utilizarea unor denumiri distincte

e) datele de contact (adresa de e-mail, numere de telefon) f) adresele de desfăşurare a activităţii; g) organul executiv (numele, prenumele); h) persoana responsabilă de distribuția de asigurări (numele, prenumele; i. asigurătorul în al cărui nume acționează; j) statul membru sau statele membre, în care agentul de asigurare sau agentul bancassurance își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile prevăzute la capitolul V; k) note cu privire la modificările operate în datele agenților de asigurare și agenților bancassurance, care va include, cel puțin, data actualizării; l) data suspendării sau radierii.				este justificată și nu creează o neconcordanță terminologică în cadrul proiectului.
(14) Dreptul de desfăşurare a activităţii de distribuţie de către intermediarul de asigurări și/sau reasigurări este valabil din momentul înregistrării acestora de către Comisia Națională în registrele corespunzătoare. Înregistrarea se realizează: a) în cazul brokerului de asigurare și/sau de reasigurare - urmare a acordării licenței; b) în cazul agentului de	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	33	Proiectul la art.5 instituie două regimuri diferite de înregistrare: - agenții de asigurare, agenții bancassurance și asistenții în brokeraj sunt înscriși prin decizia autorității de supraveghere (art. 5 alin. (14)); - agenții auxiliari și asistenții auxiliari dobândesc dreptul de a desfășura activitate din momentul notificării efectuate de asigurător sau broker (art. 5 alin. (15)). Această diferențiere ridică probleme de compatibilitate cu IDD. Directiva prevede că înregistrarea intermediarilor auxiliari trebuie să se afle sub controlul autorității competente și să facă parte din sistemul oficial de înregistrare. Astfel, alin. (15) necesită clarificare sau revizuire, deoarece mecanismul prin care agentul auxiliar și asistentul auxiliar dobândesc dreptul de	**Se acceptă parțial** Art. 10 al.(2) pct. 10) se va expune în următoarea redacție: *„10) ţine Registrul asistenţilor auxiliari, ale cărui regim, formă şi conţinut este stabilit prin actele normative ale Comisiei Naţionale;”.* Eliminarea procedurii simplificate de înregistrare: art. 3 alin. (1) & 4 și & 6, din Directiva nr. 97/2016 permite expres ca intermediarii de asigurări auxiliare să fie înregistrați printr-o procedură simplificată, sub responsabilitatea asigurătorului sau a intermediarului în numele căruia acționează. Menținerea unei

asigurare, agentului bancassurance, asistentul în brokeraj – urmare a adoptării deciziei de către Comisia Națională privind înscrierea în registrele corespunzătoare;			distribuție exclusiv prin notificarea transmisă de asigurător sau broker contravine art. 3 IDD, care impune existența unui sistem de înregistrare aflat sub controlul autorității competente. Totodată, faptul că agenții și agenții auxiliari acționează în numele asigurătorului nu îi transformă în personal al asigurătorului și nu îi exonerează de obligațiile de înregistrare și supraveghere prevăzute de Directivă. Suplimentar, există o anumită tensiune internă între alin. (3), care afirmă că „Comisia Națională administrează registrele intermediarilor”, și alin. (15), care acordă efecte juridice depline simplei notificări efectuate de asigurător sau broker. În logica IDD, înregistrarea este un act al autorității competente (art.3 din Directiva), chiar dacă procedura poate fi simplificată pentru intermediarii auxiliari.	proceduri simplificate este conformă Directivei nr. 97/2016 și proporțională cu riscul redus asociat acestei categorii.
(16) Comisia Națională decide asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (14), sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de prezenta lege, în termen de 3 luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei.	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	34	La art. 5 alin. (16), care transpune art. 3 alin. (5) din Directiva (UE) 2016/97 (IDD), se propune reformularea sintagmei „în termen de 3 luni de la data depunerii unei cereri complete” cu sintagma „în termen de până la 3 luni de la data depunerii unei cereri complete”. Textul art. 3 alin. (5) din Directiva IDD stabilește obligația statelor membre de a asigura examinarea cererilor de înregistrare într-un termen care să nu depășească trei luni de la depunerea unei cereri complete. Finalitatea normei europene este de a institui un termen maxim de soluționare, fără a limita autoritatea competentă la adoptarea deciziei exclusiv la expirarea acestui termen. O asemenea formulare contribuie la sporirea clarității, previzibilității și conformității normei cu Directiva IDD, eliminând eventualele interpretări potrivit cărora termenul de trei luni ar reprezenta durata standard sau obligatorie a procedurii de examinare. În redactarea actuală, expresia „în termen de 3 luni” poate genera interpretarea că autoritatea dispune de întregul interval de trei luni pentru examinarea cererii, ceea ce nu evidențiază suficient caracterul de termen maxim al acestuia. Utilizarea formulării „până la 3 luni” sau „de până la 3 luni” reflectă mai fidel obiectivul directivei și principiile bunei administrări, încurajând soluționarea cererilor într-un termen cât mai scurt posibil, atunci când	**Nu se acceptă** Art. 3 alin. (5) din Directiva 2016/97/UE prevede soluționarea cererii de înregistrare „în termen de trei luni de la depunerea unei cereri complete”, formulare preluată la art. 5 alin. (16) din proiect. Cuvântul **„termen"** desemnează prin definiție un interval-limită, un plafon temporal maxim înăuntrul căruia trebuie îndeplinită o obligație sau realizat un act. Potrivit dreptului comun, sintagma „în termen de 3 luni” exprimă un termen maxim iar nu o durată obligatorie a procedurii: autoritatea poate soluționa cererea oricând înăuntrul acestui interval, fiind ținută de principiul bunei administrări. Reformularea propusă nu adaugă garanții juridice suplimentare solicitantului și se îndepărtează de formularea Directivei, fiind inoportună din perspectiva fidelității transpunerii.

			circumstanțele permit acest lucru.	
Articolul 6. Înregistrarea și activitatea agentului de asigurare și agentului bancassurance (1) Agentul de asigurare, persoană fizică, trebuie să întrunească următoarele condiţii: 1) nu a fost persoană cu funcţii de conducere în cadrul unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani, sau care se află în procedură de insolvabilitate; 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza; 3) nu este inclus în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu are antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	35	Înaintăm obiecții la art.6, art.10 referitoare la condițiile stabilite pentru desfășurarea activității intermediarilor în asigurări. Potrivit art. 10 alin. (4) din Directivă, intermediarii de asigurări trebuie să dețină una dintre garanțiile prevăzute de directivă, iar nu mai multe garanții în mod cumulativ. Cu toate acestea, proiectul de lege prevede, pentru majoritatea intermediarilor obligativitatea deținerii cumulative a următoarelor două garanții: asigurare de răspundere civilă profesională (art.6 alin.(1), alin.(2), alin.(4)), art.10 alin.(3); și asumarea de către asigurător a întregii răspunderi pentru acțiunile intermediarului precum și asumarea de către brokerul de asigurare și/sau reasigurare a întregii răspunderi pentru asistentul în brokeraj sau asistent auxiliar (art.6 alin.(5), art.10 alin.(6)). Considerăm că această abordare nu corespunde prevederilor Directivei, în acest sens, susținem ca intermediarii să dispună de o singură garanție, după cum urmează: fie o asigurare de răspundere civilă profesională; fie asumarea de către întreprinderea în numele căreia acționează intermediarul a întregii răspunderi pentru acțiunile acestuia. Prin urmare, considerăm nejustificată instituirea obligației de a deține cumulativ cele două garanții, așa cum este prevăzut în prezent în proiectul de lege. Menționăm că în conformitate cu art. 10 alin. (4) din Directivă, intermediarii de asigurări și reasigurări trebuie să deţină o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere întregul teritoriu al Uniunii sau altă garanţie comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijenţa profesională, în valoare de cel puţin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepţia cazului în care o astfel de asigurare sau garanţie comparabilă le este pusă la dispoziţie de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acţionează sau este împuternicit să acţioneze sau dacă întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acţiunile intermediarului. Prin	**Se acceptă** La pct. 2) din alin. (1), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. La pct. 3) din alin. (2), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. La pct. 2) din alin. (4), art. 6, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. La pct. 3) din alin. (2), art. 13, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”.

reglementează domeniul economico/financiar; 4) corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială și de experiență pentru această funcție, precum și respectă cerințele de formare profesională continuă; 5) prezintă către Comisia Națională, următoarele informații: a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat a persoanelor care au legături strânse cu agentul de asigurare; b) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că legăturile strânse prevăzute la lit. a) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a competențelor sale de supraveghere. 6) prezintă informații privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale autorității de supraveghere; 7) intermediază aceleași clase de asigurări doar pentru un asigurător.			urmare, Directiva prevede expres posibilitatea îndeplinirii acestei cerințe prin forme alternative de garantare, fără a impune cumularea acestora.	
	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	36	La art. 6, alin. (1), pct. 3), alin. (2), pct. 6), alin. (4), pct. 5), art. 8, alin. (1), pct. 5), art. 10, alin. (2), pct. 5), art. 13, alin. (1), pct. 3), alin. (2), pct. 6), art. 15, alin. (1), pct. 5) și art. 18, alin. (2) din proiect este utilizată sintagma „și/sau nu au antecedente penale nestinse”. Considerăm că această formulare necesită a fi reexaminată, întrucât condiția neincluderii în lista persoanelor și entităților desemnate și condiția lipsei antecedentelor penale nestinse reprezintă cerințe autonome de integritate, care urmăresc finalități distincte și urmează a fi întrunite cumulativ. Menținerea formulei „și/sau” poate genera incertitudine cu privire la caracterul obligatoriu al fiecăreia dintre aceste condiții și poate conduce la interpretări neuniforme în procesul de aplicare a legii. În acest context, se recomandă substituirea expresiei „și/sau” cu conjuncția „și”. Totodată, se recomandă reexaminarea sintagmei „antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico-financiar”. Din punct de vedere juridic, antecedentele penale nu constituie sancțiuni care se aplică unei persoane, ci reprezintă consecința unei condamnări penale definitive. Prin urmare, formularea utilizată nu corespunde terminologiei juridice consacrate și necesită ajustare corespunzătoare, astfel că se recomandă utilizarea redacției: „nu au antecedente penale nestinse”.	**Nu se acceptă** Intenția autorului este ca aceste două condiții să fie independente, deoarece fiecare situație constituie, în mod independent, un motiv suficient de refuz. Înregistrarea se refuză dacă persoana: este inclusă în lista națională; **sau** are antecedente penale nestinse. Dar aceasta nu exclude situația când pot fi întrunite ambele condiții, corespunzător fiind utilizată conjuncția „și”. În redacția proiectului autorul, la art. 6, alin. (1), pct. 3), alin. (2), pct. 6), alin. (4), pct. 5), art. 8, alin. (1), pct. 5), art. 10, alin. (2), pct. 5), art. 13, alin. (1), pct. 3), alin. (2), pct. 6), art. 15, alin. (1), pct. 5) și art. 18, alin. (2), a utilizat sintagma „*nu au antecedente penale nestinse*”.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	37	Înaintăm obiecții la art.6, art.10 referitoare la condițiile stabilite pentru desfășurarea activității intermediarilor în asigurări. Potrivit art. 10 alin. (4) din Directivă, intermediarii de asigurări trebuie să dețină una dintre garanțiile prevăzute de directivă, iar nu mai multe garanții în mod cumulativ. Cu toate acestea, proiectul de lege prevede, pentru majoritatea intermediarilor obligativitatea deținerii cumulative a următoarelor două garanții: asigurare de răspundere civilă profesională (art.6 alin.(1), alin.(2), alin.(4)), art.10 alin.(3); și asumarea de către asigurător a întregii răspunderi pentru acțiunile intermediarului precum	**Se acceptă** La pct. 2) din alin. (1), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. La pct. 3) din alin. (2), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”.

			și asumarea de către brokerul de asigurare și/sau reasigurare a întregii răspunderi pentru asistentul în brokeraj sau asistent auxiliar (art.6 alin.(5), art.10 alin.(6)). Considerăm că această abordare nu corespunde prevederilor Directivei, în acest sens, susținem ca intermediarii să dispună de o singură garanție, după cum urmează: fie o asigurare de răspundere civilă profesională; fie asumarea de către întreprinderea în numele căreia acționează intermediarul a întregii răspunderi pentru acțiunile acestuia. Prin urmare, considerăm nejustificată instituirea obligației de a deține cumulativ cele două garanții, așa cum este prevăzut în prezent în proiectul de lege. Menționăm că în conformitate cu art. 10 alin. (4) din Directivă, intermediarii de asigurări și reasigurări trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere întregul teritoriu al Uniunii sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijență profesională, în valoare de cel puţin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepţia cazului în care o astfel de asigurare sau garanţie comparabilă le este pusă la dispoziţie de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acţionează sau este împuternicit să acţioneze sau dacă întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acţiunile intermediarului. Prin urmare, Directiva prevede expres posibilitatea îndeplinirii acestei cerințe prin forme alternative de garantare, fără a impune cumularea acestora.	La pct. 2) din alin. (4), art. 6, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. La pct. 3) din alin. (2), art. 13, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	38	Considerăm că prevederile art. 6 și art. 10, referitoare la condițiile de desfășurare a activității intermediarilor în asigurări, necesită revizuire. Potrivit art. 10 alin. (4) din Directivă, intermediarii de asigurări trebuie să dețină una dintre garanțiile prevăzute de Directivă, iar nu mai multe garanții în mod cumulativ. Cu toate acestea, proiectul de lege prevede, pentru majoritatea intermediarilor obligativitatea deținerii cumulative a următoarelor două garanții: asigurare de răspundere civilă profesională (art.6	**Se acceptă** La pct. 2) din alin. (1), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. La pct. 3) din alin. (2), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau

			alin.(1), alin.(2), alin.(4)), art.10 alin.(3); și asumarea de către asigurător a întregii răspunderi pentru acțiunile intermediarului precum și asumarea de către brokerul de asigurare și/sau reasigurare a întregii răspunderi pentru asistentul în brokeraj sau asistent auxiliar (art.6 alin.(5), art.10 alin.(6)). Considerăm că această abordare nu corespunde prevederilor Directivei și, în acest sens, susținem ca intermediarii să dispună de o singură garanție, după cum urmează: fie o asigurare de răspundere civilă profesională; fie asumarea de către întreprinderea în numele căreia acționează intermediarul a întregii răspunderi pentru acțiunile acestuia. Prin urmare, considerăm nejustificată instituirea obligației de a deține cumulativ cele două garanții, așa cum este prevăzut în prezent în proiectul de lege. Menționăm că în conformitate cu art. 10 alin. (4) din Directivă, intermediarii de asigurări și reasigurări trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere întregul teritoriu al Uniunii sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă le este pusă la dispoziție de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acționează sau este împuternicit să acționeze sau dacă întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului. Prin urmare, Directiva prevede expres posibilitatea îndeplinirii acestei cerințe prin forme alternative de garantare, fără a impune cumularea acestora. 2	altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. La pct. 2) din alin. (4), art. 6, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. La pct. 3) din alin. (2), art. 13, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”.
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	39	Înaintăm obiecţii la art.6, art.10 referitoare la condiţiile stabilite pentru desfăşurarea activităţii intermediarilor în asigurări. Potrivit art. 10 alin. (4) din Directivă, intermediarii de asigurări trebuie să dețină una dintre garanţiile prevăzute de directivă, iar nu mai multe garanții în mod cumulativ. Cu toate acestea, proiectul de lege	**Se acceptă** La pct. 2) din alin. (1), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”.

			prevede, pentru majoritatea intermediarilor obligativitatea deținerii cumulative a următoarelor două garanții: asigurare de răspundere civilă profesională (art.6 alin.(1), alin.(2), alin.(4)), art.10 alin.(3); și asumarea de către asigurător a întregii răspunderi pentru acțiunile intermediarului precum și asumarea de către brokerul de asigurare şi/sau reasigurare a întregii răspunderi pentru asistentul în brokeraj sau asistent auxiliar (art.6 alin.(5), art.10 alin.(6)). Considerăm că această abordare nu corespunde prevederilor Directivei, în acest sens, susținem ca intermediarii să dispună de o singură garanție, după cum urmează: fie o asigurare de răspundere civilă profesională; fie asumarea de către întreprinderea în numele căreia acționează intermediarul a întregii răspunderi pentru acțiunile acestuia. Prin urmare, considerăm nejustificată instituirea obligaţiei de a deține cumulativ cele două garanții, așa cum este prevăzut în prezent în proiectul de lege. Menționăm că în conformitate cu art. 10 alin. (4) din Directivă, intermediarii de asigurări și reasigurări trebuie să deţină o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere întregul teritoriu al Uniunii sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijenţa profesională, în valoare de cel puţin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă le este pusă la dispoziție de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acționează sau este împuternicit să acţioneze sau dacă întreprinderea respectivă şi-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului. Prin urmare, Directiva prevede expres posibilitatea îndeplinirii acestei cerinţe prin forme alternative de garantare, fără a impune cumularea acestora.	La pct. 3) din alin. (2), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. La pct. 2) din alin. (4), art. 6, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din negligența profesională,”. La pct. 3) din alin. (2), art. 13, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”.
	Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aviz	40	Cerințele privind asigurarea de răspundere profesională prevăzute pentru agenți, brokeri și asistenții acestora urmează a fi reexaminate pentru evitarea dublei acoperiri. Directiva permite ca asigurarea sau o garanție comparabilă	**Se acceptă** La pct. 2) din alin. (1), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau

	nr. 16/3959 din 20.07.2026		să fie pusă la dispoziție de compania în numele căreia acționează intermediarul ori ca aceasta să-și asume integral răspunderea. În situațiile în care asigurătorul sau brokerul răspunde deja pentru actele agentului ori asistentului, obligarea acestuia să contracteze suplimentar o poliță individuală trebuie justificată.	altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,". La pct. 3) din alin. (2), art. 6 , după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare" se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,". La pct. 2) din alin. (4), art. 6, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare" se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,". La pct. 3) din alin. (2), art. 13, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare" se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,".
(2) Agentul de asigurare, persoană juridică, întrunește următoarele condiţii: 1) are ca obiect de activitate exclusiv distribuția de asigurări; 2) cuprinde în denumire sintagma „agent de asigurare"; 3) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puţin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza. 4) prezintă către Comisia Națională, următoarele informații:	Ministerul Muncii și Protecției Sociale (aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026)	41	Cerințele privind lipsa antecedentelor penale pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul „economico-financiar" sunt formulate prea larg și pot genera restricții disproporționate privind accesul la profesie. Se propune precizarea categoriilor de infracțiuni relevante, a gradului de gravitate, a necesității existenței unei hotărâri definitive și a efectelor stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.	**Nu se acceptă** Prevederea referitor la lipsa antecedentelor penale transpune art. 10 alin.(3) § 1 din Directiva 97/2016 „(3) Persoanele fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau pentru un intermediar de asigurări sau reasigurări și care desfășoară activităţi de distribuție de asigurări sau reasigurări trebuie să se bucure de o bună reputație. Ca un minim necesar, acestea nu au antecedente penale sau echivalentul la nivel național în ceea ce privește infracțiuni penale grave care au adus atingere proprietăţii sau alte infracțiuni în domeniul financiar și nu au fost declarate anterior în faliment, cu excepția cazului în care au fost reabilitate în conformitate cu dispozițiile de drept intern.".

a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat a acționarului sau asociatului cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote; b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat a persoanelor care au legături strânse cu agentul de asigurare; c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere; 5) acționarii sau asociații acestuia cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, nu au fost persoane cu funcții de conducere în cadrul unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate; 6) entitatea, acționarii sau asociații cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și membrii organului executiv și				

personalul implicat în activitatea de distribuție nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico/financiar; 7) membrii organului executiv corespund cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială, de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcție; 8) personalul propriu implicat în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă; 9) agentul de asigurare intermediază aceleași clase de asigurări doar pentru un asigurător; 10) înființează și tine registrul personalului implicat în activitatea de distribuție de asigurări;				

11) prezintă informaţii privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale Comisie Naţionale.				
(3) Acționarii sau asociații, organul executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al agentului de asigurare nu pot deține concomitent funcții, cote părți sau acțiuni în cadrul societății de asigurare și/sau de reasigurare.	Ministerul Muncii și Protecției Sociale (aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026)	42	Prevederile art. 6 alin. (3), art. 10 alin. (5), art. 13 alin. (4) și art. 18 alin. (7), care instituie interdicții privind ocuparea concomitentă a funcțiilor la alți distribuitori, urmează a fi reexaminate și corelate cu dispozițiile Codului muncii privind munca prin cumul. Prevenirea conflictelor de interese reprezintă un obiectiv legitim, însă interdicțiile generale trebuie limitate la funcțiile realmente incompatibile. În celelalte cazuri, pot fi aplicate mecanisme de declarare, prevenire și gestionare a conflictului de interese. Totodată, urmează a fi definite noțiunile de „personal implicat direct", „funcție" și „personal propriu", iar deținerea pasivă a unei participații nesemnificative nu trebuie să conducă automat la incompatibilitate. [...] De asemenea, trebuie stabilite procedura de verificare, temeiul prelucrării datelor și dreptul persoanei de a contesta sau corecta informațiile. Criteriile esențiale care limitează accesul la muncă urmează a fi stabilite în lege, nu lăsate integral actelor normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare.	**Se acceptă parțial** Art. 6, alin.(3) se expune în următoarea redacție: „(3) Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al agentului de asigurare nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.". În art. 6, se introduce un nou aliniat, în următoarea redacție: „(5) Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al agentului bancassurance nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.". Aliniatele (5), (6), (7), (8), (9) și (10) se renumerotează corespunzător: (6), (7), (8), (9), (10) și (11). Art. 8, alin. (1) pct. 10 se expune în următoarea redacție: „Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al agentului auxiliar nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.". Art. 10, alin. (5) se expune în următoarea redacție: „Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al brokerului de asigurare și/sau reasigurare nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.". Art. 13 alin. (4) se expune în următoarea redacție: „Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al asistentului în brokeraj nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de

				reasigurări.”. Art. 15, alin. (1) pct. 10) se expune în următoarea redacție: „Membrii organului executiv și personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al asistentului auxiliar nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.”. Concomitent, Codul muncii permite, ca regulă, munca prin cumul, însă nu exclude instituirea prin lege a unor incompatibilități justificate de natura funcției. În domeniul distribuției de asigurări, astfel de restricții urmăresc prevenirea conflictelor de interese, asigurarea independenței distribuitorilor și protecția consumatorilor, obiective prevăzute și de Directiva (UE) 2016/97. Prin urmare, incompatibilitățile nu contravin, prin ele însele, Codului muncii, însă trebuie să fie proporționale și justificate. „Personal implicat direct” această noțiune este suficient de clară din contextul proiectului – salariații distribuitorului care desfășoară nemijlocit activități de distribuție de asigurări și/sau reasigurări. Această definiție rezultă din prevederile Directivei 97/2016, cum ar fi art. 10 alin. 3 § 3. Noțiunile de „personal propriu” și „personal implicat direct în distribuția de asigurări” sunt utilizate în proiect în funcție de contextul și scopul normelor în care acestea sunt prevăzute, iar definirea distinctă a acestora nu este necesară, întrucât conținutul și sfera de aplicare a obligațiilor aferente rezultă din dispozițiile proiectului. Totodată, noțiunea de „funcție” reprezintă o noțiune cu caracter general, al cărei înțeles nu necesită o reglementare distinctă în cadrul legii privind distribuția de asigurări. Procedura de verificare a persoanelor în cadrul raporturilor de muncă se realizează în condițiile

				prevăzute de Codul muncii și de legislația privind protecția datelor cu caracter personal. Proiectul legii stabilește cerințele specifice aplicabile persoanelor implicate în distribuția de asigurări, nefiind necesară reglementarea suplimentară a procedurii de verificare în cadrul acestuia.
(8) Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională sunt stabilite de Comisia Națională.	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	43	Întrucât la art. 6 alin. (8), este prevăzut că cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională „sunt stabilite de Comisia Națională”, se recomandă precizarea instrumentului juridic prin care acestea urmează a fi aprobate.	**Se acceptă** Art. 6 alin. (9), art. 10 alin. (11), art. 13 alin. (2) pct. 3, art. 13 alin. (8) se vor expune în următoarea redacție: „Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională sunt stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale.”.
Articolul 7. Suspendarea și radierea înregistrării agentului de asigurare și agentului bancassurance (1) Se suspendă înregistrarea agentului de asigurare şi agentului bancassurance din Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance, dacă sunt atestate cel puțin una din următoarele: a) solicită în scris acest lucru; b) netransferarea către asigurător, în termenul de scadență prevăzut în contractul de mandat, a primelor de asigurare colectate în numele acestuia; c) neachitarea, în termenele stabilite, a plăților regulatorii către Comisia Națională; d) neprezentarea informațiilor privind activitatea sa pentru două perioade de raportare	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	44	Recomandăm uniformizarea sintagmelor *„persoanele din organul executiv”* menționată la art. 7 alin. (1) lit. e), și *„membrii organului executiv”* menționată la art. 6 alin. (6).	**Se acceptă** Lit.e) de la alin. (1) art. 7 se va expune în următoarea redacție: „e) membrii organului executiv nu corespund cerințelor de bună reputație, formare profesională şi de experiență pentru această funcţie.”.

consecutive; e) persoanele din organul executiv nu corespund cerințelor de bună reputație, formare profesională şi de experiență pentru această funcție.				
Articolul 8. Înregistrarea și activitatea agentului auxiliar (1) Agentul auxiliar întrunește următoarele condiții: 1) persoana fizică sau persoana juridică în cauză distribuie doar produse de asigurare, care sunt complementare unui bun sau serviciu; 2) nu desfășoară ca activitate profesională principală distribuția de asigurări; 3) produsele de asigurare în cauză nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activităţii sale profesionale principale; 4) prezintă către Comisia Națională următoarele categorii de informații: a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a acționarului sau asociatului	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	45	Corelarea art. 8 „Înregistrarea și activitatea agentului auxiliar” cu definiția noțiunii de „intermediar de asigurări auxiliare”. În cuprinsul art. 8 nu este prevăzută interdicția pentru agentul de asigurări auxiliare de a intermedia contracte de asigurări de viață. În aceste condiții, norma poate fi interpretată în sensul că agentul de asigurări auxiliare ar fi îndreptățit să presteze servicii de intermediere și pentru produse de asigurări de viață, ceea ce ar necesita o clarificare normativă. Or, în acest sens, se înțelege că produsele de asigurare în cauză pot include riscurile din asigurările de viață în cazuri în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activităţii sale profesionale principale. Considerăm că o precizare completată în Nota de fundamentare la proiectul de lege ar permite eliminarea acestei neclarități.	**Se acceptă parțial** Potrivit art. 3 din proiect, la definirea noțiunii de intermediar de asigurări auxiliare, norma care transpune integral art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva 2016/97/UE, agentul de asigurări auxiliar poate distribui produse care includ riscuri de viață exclusiv în condițiile caracterului complementar și accesoriu prevăzut de art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva 2016/97/UE, iar nu ca activitate de sine stătătoare. Pct. 3) din alin. (1) se va expune în următoarea redacție: „3) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activităţii sale profesionale principale;”. Aceeași modificare se introduce și în art. 15 alin.(1) pct. 3).
	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	46	La art.8 alin.(1) subpct.9) proiectul prevede pentru condițiile agentului auxiliar să deţină un contract de mandat doar cu un asigurător şi pentru a desfăşura exclusiv activităţi de distribuție de asigurări. Formularea este una contradictorie, deoarece agentul auxiliar, prin definiție, nu desfășoară exclusiv distribuție de asigurări, ci distribuie servicii de asigurare complementar activității sale principale. Propunem reformularea normei în sensul că agentul auxiliar poate desfășura activitate de distribuție de asigurări doar în baza unui contract de mandat cu un asigurător, fără a afecta activitatea sa economică principală.	**Se acceptă** Art. 8 alin. (1) pct. 9) se va expune în următoarea redacție: „9) deține un contract de mandat pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări, doar cu un asigurător;”.
	Asociația	47	Corelarea art. 8 „Înregistrarea și activitatea agentului	**Se acceptă parțial**

cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote; b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor, care au legături strânse cu agentul auxiliar ; c) informații și, după caz, documente justificative, din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere; 5) entitatea, acționarii sau asociații cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și membrii organului executiv și persoana responsabilă de distribuție a asigurărilor, nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul	Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026		auxiliar" cu definiția noțiunii de „intermediar de asigurări auxiliare". În cuprinsul art. 8 nu este prevăzută interdicția pentru agentul de asigurări auxiliare de a intermedia contracte de asigurări de viață. În aceste condiții, norma poate fi interpretată în sensul că agentul de asigurări auxiliare ar fi îndreptățit să presteze servicii de intermediere și pentru produse de asigurări de viață, ceea ce ar necesita o clarificare normativă. Or, în acest sens, se înțelege că produsele de asigurare în cauză pot include riscurile din asigurările de viață în cazuri în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activității sale profesionale principale. Considerăm că o precizare completată în Nota de fundamentare la proiectul de lege ar permite eliminarea acestei neclarități.	Potrivit art. 3 din proiect, la definirea noțiunii de intermediar de asigurări auxiliare, norma care transpune integral art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva 2016/97/UE, agentul de asigurări auxiliar poate distribui produse care includ riscuri de viață exclusiv în condițiile caracterului complementar și accesoriu prevăzut de art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva 2016/97/UE, iar nu ca activitate de sine stătătoare. Pct. 3) din alin. (1) se va expune în următoarea redacție: „3) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activităţii sale profesionale principale;". Aceeași modificare se introduce și în art. 15 alin.(1) pct. 3).
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	48	La art.8 alin.(1) subpct.9) proiectul prevede pentru condițiile agentului auxiliar să deţină un contract de mandat doar cu un asigurător şi pentru a desfășura exclusiv activități de distribuție de asigurări. Formularea este una contradictorie, deoarece agentul auxiliar, prin definiție, nu desfășoară exclusiv distribuție de asigurări, ci distribuie servicii de asigurare complementar activității sale principale. Propunem reformularea normei în sensul că agentul auxiliar poate desfășura activitate de distribuție de asigurări doar în baza unui contract de mandat cu un asigurător, fără a afecta activitatea sa economică principală.	**Se acceptă** Art. 8 alin. (1) pct. 9) se va expune în următoarea redacție: „9) deține un contract de mandat pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări, doar cu un asigurător;".
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	49	Corelarea art. 8 „Înregistrarea și activitatea agentului auxiliar" cu definiția noțiunii de „intermediar de asigurări auxiliare". În cuprinsul art. 8 nu este prevăzută interdicția pentru agentul de asigurări auxiliare de a intermedia contracte de asigurări de viață. În aceste condiții, norma poate fi interpretată în sensul că agentul de asigurări auxiliare ar fi îndreptățit să presteze servicii de intermediere și pentru produse de asigurări de viață, ceea	**Se acceptă parțial** Potrivit art. 3 din proiect, la definirea noțiunii de intermediar de asigurări auxiliare, norma care transpune integral art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva 2016/97/UE, agentul de asigurări auxiliar poate distribui produse care includ riscuri de viață exclusiv în condițiile caracterului complementar și accesoriu prevăzut de art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva

economico/financiar; 6) membrii organului executiv sau persoana responsabilă de distribuție a asigurărilor corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială, cerințelor de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie; 7) personalul propriu implicat în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă; 8) înființează şi ţine registrul personalului propriu implicat în activitatea de distribuție de asigurări; 9) deţine un contract de mandat doar cu un asigurător şi pentru a desfăşura exclusiv activităţi de distribuție de asigurări; 10) calitatea de agent auxiliar nu este compatibilă cu cea de acționar sau asociat al asigurătorilor și/sau reasigurătorilor, al intermediarilor de asigurări şi/sau în reasigurări, precum şi cu personalul propriu al acestora;			ce ar necesita o clarificare normativă. Or, în acest sens, se înțelege că produsele de asigurare în cauză pot include riscurile din asigurările de viață în cazuri în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activității sale profesionale principale. Considerăm că o precizare completată în Nota de fundamentare la proiectul de lege ar permite eliminarea acestei neclarități.	2016/97/UE, iar nu ca activitate de sine stătătoare. Pct. 3) din alin. (1) se va expune în următoarea redacție: „3) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activităţii sale profesionale principale;”. Aceeași modificare se introduce și în art. 15 alin.(1) pct. 3).
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	50	La art.8 alin.(1) subpct.9) proiectul prevede pentu condițiile agentului auxiliar să dețină un contract de mandat doar cu un asigurător și pentru a desfășura exclusiv activități de distribuție de asigurări. Formularea este una contradictorie, deoarece agentul auxiliar, prin definiție, nu desfășoară exclusiv distribuție de asigurări, ci distribuie servicii de asigurare complementare activității sale principale. Propunem reformularea normei în sensul că agentul auxiliar poate desfășura activitate de distribuție de asigurări doar în baza unui contract de mandat cu un asigurător, fără a afecta activitatea sa economică principală.	**Se acceptă** Art. 8 alin. (1) pct. 9) se va expune în următoarea redacție: „9) deține un contract de mandat pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări, doar cu un asigurător;”.
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	51	Corelarea art. 8 „Înregistrarea şi activitatea agentului auxiliar” cu definiţia noţiunii de „intermediar de asigurări auxiliare”. În cuprinsul art. 8 nu este prevăzută interdicția pentru agentul de asigurări auxiliare de a intermedia contracte de asigurări de viaţă. În aceste condiții, norma poate fi interpretată în sensul că agentul de asigurări auxiliare ar fi îndreptățit să presteze servicii de intermediere și pentru produse de asigurări de viaţă, ceea ce ar necesita o clarificare normativă. Or, în acest sens, se înțelege că produsele de asigurare în cauză pot include riscurile din asigurările de viață în cazuri în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activității sale profesionale principale. Considerăm că o precizare completată în Nota de fundamentare la proiectul de lege ar permite eliminarea acestei neclarități.	**Se acceptă parțial** Potrivit art. 3 din proiect, la definirea noțiunii de intermediar de asigurări auxiliare, norma care transpune integral art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva 2016/97/UE, agentul de asigurări auxiliar poate distribui produse care includ riscuri de viață exclusiv în condițiile caracterului complementar și accesoriu prevăzut de art. 2 alin. (1) pct. 4 din Directiva 2016/97/UE, iar nu ca activitate de sine stătătoare. Pct. 3) din alin. (1) se va expune în următoarea redacție: „3) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activităţii sale profesionale principale;”.

				Aceeași modificare se introduce și în art. 15 alin.(1) pct. 3).
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	52	La art.8 alin.(1) subpct.9) proiectul prevede pentru condițiile agentului auxiliar să dețină un contract de mandat doar cu un asigurător şi pentru a desfăşura exclusiv activităţi de distribuţie de asigurări. Formularea este una contradictorie, deoarece agentul auxiliar, prin definiție, nu desfășoară exclusiv distribuție de asigurări, ci distribuie servicii de asigurare complementar activității sale principale. Propunem reformularea normei în sensul că agentul auxiliar poate desfăşura activitate de distribuție de asigurări doar în baza unui contract de mandat cu un asigurător, fără a afecta activitatea sa economică principală.	**Se acceptă** Art. 8 alin. (1) pct. 9) se va expune în următoarea redacție: „9) deține un contract de mandat pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări, doar cu un asigurător;”.
	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	53	La articolul 8 alin. (1) pct. 3) și articolul 15 alin. (1) pct. 3 din proiect se propune suplimentarea normei cu referința la asigurările de viață, în concordanță cu noțiunea de *„intermediar de asigurări auxiliare”* de la articolul 3, care prevede că „produsele de asigurare în cauză exclud riscurile din asigurările de viață și de răspundere civilă, cu excepția cazului în care acoperirea unor astfel de riscuri este complementară bunului sau serviciului oferit ca parte a activității sale economice principale”, aceasta fiind și noțiunea prevăzută de Directiva 2016/97 privind distribuția de asigurări.	**Se acceptă** Pct. 3) din alin. (1) se va expune în următoarea redacție: „3) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activităţii sale profesionale principale;”. Aceeași modificare se introduce și în art. 15 alin.(1) pct. 3).
	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	54	Totodată, ținând cont de necesitatea asigurării unui nivel egal de protecție a consumatorilor, se propune a fi transpusă prevederea art. 10 alin. (5) din Directiva 2016/97 cu referire la faptul că „intermediarii de asigurări auxiliare să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională sau altă garanție comparabilă, la un nivel stabilit de statele membre ținând seama de natura produselor vândute și a activității desfășurate”. Întrucât riscurile generate de eroare sau neglijență profesională sunt inerente oricărei activități de distribuție și toți intermediarii de asigurări, inclusiv intermediarii de asigurări auxiliare generează riscuri comparabile de răspundere profesională, se consideră necesară aplicarea cerinței de deținere a unei asigurări de răspundere civilă profesională pentru toate categoriile de	**Nu se acceptă** Prin prisma prevederilor art. 10 alin. (4) din Directiva 97/2016, norma dată instituie excepția pentru cazurile în care „astfel de asigurare sau garanţie comparabilă le este pusă la dispoziţie de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acţionează sau este împuternicit să acţioneze sau dacă întreprinderea respectivă şi-a asumat întreaga răspundere pentru acţiunile intermediarului.”.

			intermediari.	
(2) Dacă un asigurat are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui agent auxiliar, asigurătorul, în al cărui nume acționează agentul auxiliar, este responsabil față de client pentru toate actele sau omisiunile agentului auxiliar.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	55	Art.(8) alin.(2) din proiect se propune a fi completat cu o normă care să prevadă că răspunderea asiguratorului față de client pentru omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul de regres al asigurătorului împotriva agentului auxiliar, dacă prejudiciul a fost cauzat prin fraudă, culpă gravă, încălcarea mandatului sau nerespectarea procedurilor interne ale asigurătorului.	**Nu se acceptă** Răspunderea asigurătorului față de client pentru faptele sau omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul asigurătorului de a se îndrepta acțiune de regres împotriva acestuia, în condițiile legislației aplicabile și ale raporturilor contractuale dintre părți. Nu se consideră însă necesară completarea alin. (2) cu enumerarea expresă a cazurilor de regres propusă, întrucât condițiile și temeiurile exercitării dreptului de regres rezultă din legislația civilă și din raporturile contractuale dintre asigurător și agentul auxiliar.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	56	Art.(8) alin.(2) din proiect se propune a fi completat cu o normă care să prevadă că răspunderea asiguratorului față de client pentru omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul de regres al asigurătorului împotriva agentului auxiliar, dacă prejudiciul a fost cauzat prin fraudă, culpă gravă, încălcarea mandatului sau nerespectarea procedurilor interne ale asigurătorului.	**Nu se acceptă** Răspunderea asigurătorului față de client pentru faptele sau omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul asigurătorului de a se îndrepta acțiune de regres împotriva acestuia, în condițiile legislației aplicabile și ale raporturilor contractuale dintre părți. Nu se consideră însă necesară completarea alin. (2) cu enumerarea expresă a cazurilor de regres propusă, întrucât condițiile și temeiurile exercitării dreptului de regres rezultă din legislația civilă și din raporturile contractuale dintre asigurător și agentul auxiliar.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	57	Art.8 alin.(2) din proiect se propune a fi completat cu o normă care să prevadă că răspunderea asigurătorului față de client pentru omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul de regres al asigurătorului împotriva agentului auxiliar, dacă prejudiciul a fost cauzat prin fraudă, culpă gravă, încălcarea mandatului sau nerespectarea procedurilor interne ale asigurătorului.	**Nu se acceptă** Răspunderea asigurătorului față de client pentru faptele sau omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul asigurătorului de a se îndrepta acțiune de regres împotriva acestuia, în condițiile legislației aplicabile și ale raporturilor contractuale dintre părți. Nu se consideră însă necesară completarea alin. (2) cu enumerarea expresă a cazurilor de regres propusă, întrucât condițiile și temeiurile exercitării dreptului de regres rezultă din legislația civilă și din raporturile contractuale dintre asigurător și agentul auxiliar.
	Asociația	58	Art.(8) alin.(2) din proiect se propune a fi completat cu o	**Nu se acceptă**

	Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026		normă care să prevadă că răspunderea asigurătorului față de client pentru omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul de regres al asigurătorului împotriva agentului auxiliar, dacă prejudiciul a fost cauzat prin fraudă, culpă gravă, încălcarea mandatului sau nerespectarea procedurilor interne ale asigurătorului.	Răspunderea asigurătorului față de client pentru faptele sau omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul asigurătorului de a se îndrepta acțiune de regres împotriva acestuia, în condițiile legislației aplicabile și ale raporturilor contractuale dintre părți. Nu se consideră însă necesară completarea alin. (2) cu enumerarea expresă a cazurilor de regres propusă, întrucât condițiile și temeiurile exercitării dreptului de regres rezultă din legislația civilă și din raporturile contractuale dintre asigurător și agentul auxiliar.
Articolul 10. Înregistrarea și activitatea brokerului de asigurare și/sau reasigurare (2) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare întruneşte următoarele condiţii: 1) este o persoană juridică organizată sub formă de societate pe acțiuni ori societate cu răspundere limitată. 2) dispune de un capital social, vărsat în formă bănească, dar nu poate fi mai mică de 23 480 EUR, menţinut în bunuri imobile sau în contul bancar a cărui pondere nu trebuie să fie mai mică de 50% din valoarea capitalului social; 3) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	59	La art.10 alin.(2) se propune de completat că una din condițiile este, ține Registrul asistenților auxiliari proprii", despre care se menționează în art.5 alin.(12).	**Nu se acceptă** Prevederea dată se regăsește în art.10 alin. 2 pct. 10).

pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza. 4) prezintă către Comisia Națională, următoarele informații: a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, al acționarului sau asociatului cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote; b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, al persoanelor care au legături strânse cu intermediarul de asigurări; c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile, prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b), nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere; 5) entitatea, acționarii sau asociații, ce dețin o participației de peste 10%, membrii organului executiv și personalul propriu implicat în activitatea de distribuție de asigurări nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în				

activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico/financiar; 6) membrii organului executiv corespund cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială, de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie; 7) personalul propriu implicat în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă; 8) nu a fost declarat anterior insolvabil şi nu face obiectul unei proceduri de reorganizare, de insolvabilitate sau de lichidare la data solicitării licenţei; 9) acționarii sau asociații acestuia cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social nu au fost persoane cu funcţii de conducere în cadrul				

unui distribuitor de asigurări şi/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate; 10) ţine Registrul asistenților în brokeraj, ale cărui regim, formă şi conţinut este stabilit prin actele normative ale Comisiei Naționale; 11) ține Registrul personalului propriu, care are drept atribuție principală distribuția de asigurări și/sau reasigurări; 12) prezintă informaţii privind activitatea sa, în modul stabilit prin actele normative ale Comisiei Naționale; 13) dispune de propria pagină web oficială.				
(3) Activitatea principală a brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare reprezintă activitatea de distribuție de asigurări și/sau reasigurări. Suplimentar, pot fi desfăşurate următoarele activități: 1) distribuție de: a) produse de pensii facultative; b) produse în calitate de intermediar de credite; 2) organizare de cursuri de formare profesională; 3) închirierea de bunuri imobiliare proprii;	Comentariu — platforma de consultare publică (particip.gov.md) 17.06.2026	60	Propunere privind completarea activităților suplimentare permise brokerului de asigurare și/sau reasigurare. Se propune completarea prevederilor referitoare la activitățile suplimentare ale brokerului de asigurare și/sau reasigurare cu o normă expresă care să permită brokerilor să presteze, să intermedieze sau să faciliteze servicii conexe mobilității rutiere, legate de utilizarea autovehiculelor și de deplasarea acestora pe teritoriul Republicii Moldova sau în afara țării. Text propus: „Brokerul de asigurare și/sau reasigurare poate desfășura, suplimentar activității principale de distribuție de asigurări și/sau reasigurări, activități conexe mobilității rutiere, inclusiv prestarea, intermedierea sau facilitarea procurării vinietelor, rovinietelor, taxelor de drum, taxelor de utilizare a infrastructurii rutiere, altor servicii sau documente necesare circulației autovehiculelor pe teritoriul Republicii Moldova ori în afara acesteia, precum și servicii de asistență rutieră internă sau	**Se acceptă** Din pct. 3) alin. (3), art. 10 se exclude sintagma „proprii”. În alin. (3) art. 10 se introduce un punct nou, cu următoarea redacție: „5) agent de plată.”.

4) acordare în caz de producere a riscului asigurat a asistenței beneficiarului asigurării, care constă în organizarea prestării serviciilor tehnice, medicale şi alte servicii postvânzare, precum constatarea sau instrumentarea daunelor. 5) Activităţile menţionate se realizează ulterior notificării Comisiei Naționale, cu respectarea prevederilor legale speciale care reglementează respectivele activităţi.			internațională, cu condiția că aceste activități sunt legate de produsele de asigurare auto distribuite, inclusiv RCA, Carte Verde, CASCO sau alte produse de asigurare auto, și sunt realizate cu respectarea legislației speciale aplicabile.” Argumentare: Produsele de asigurare auto, în special RCA și Carte Verde, sunt utilizate de clienți în legătură directă cu circulația autovehiculelor. În practică, clientul care procură RCA sau Carte Verde are frecvent nevoie, în același moment, și de alte servicii conexe deplasării: rovinietă pentru România, viniete electronice pentru alte state, taxe de drum, taxe de utilizare a infrastructurii rutiere sau asistență rutieră internațională. Aceste servicii nu reprezintă produse de asigurare și nu presupun preluarea unui risc de asigurare de către broker. Ele sunt servicii auxiliare și complementare produselor de asigurare auto, necesare pentru folosirea efectivă și legală a autovehiculului în țară sau peste hotare. Permiterea expresă a acestor activități ar aduce următoarele beneficii: 1. Protecția clientului și reducerea riscului de neconformare. Clientul care procură Carte Verde pentru deplasare internațională ar putea fi informat și asistat în privința obligațiilor complementare, cum ar fi rovinieta, vinietele electronice sau taxele de drum aplicabile în statele tranzitate ori de destinație. 2. Serviciu integrat pentru posesorii de autovehicule. Brokerul ar putea oferi un pachet complet: RCA, Carte Verde, asistență rutieră, informare și facilitare a achitării vinietelor sau taxelor rutiere. Acest lucru ar simplifica procesul pentru consumatori și ar reduce timpul necesar pentru pregătirea unei deplasări. 3. Digitalizare și transparență. Brokerii dispun deja de platforme, sisteme de vânzare și canale digitale prin care pot informa clientul, pot compara produse și pot facilita procurarea documentelor necesare. Integrarea serviciilor conexe ar permite afișarea separată a prețului asigurării, a taxei/vinietei și a comisionului sau costului de serviciu, astfel încât clientul să cunoască exact ce achită. 4. Caracter auxiliar față de activitatea principală. Activitatea principală a brokerului rămâne distribuția de asigurări și/sau reasigurări. Serviciile privind vinietele, rovinietele, taxele	

			de drum și asistența rutieră ar avea caracter accesoriu, fiind prestate numai în legătură cu produsele de asigurare auto sau cu nevoile de mobilitate ale clienților care folosesc aceste produse. 5. Corelare cu serviciile postvânzare și asistența în caz de risc asigurat. Asistența rutieră, serviciile de suport în deplasare, informarea privind obligațiile rutiere și facilitarea procurării documentelor aferente circulației sunt activități apropiate de serviciile postvânzare și de asistență acordată beneficiarului asigurării. 6. Dezvoltarea concurenței și a serviciilor moderne. Permiterea expresă a acestor activități ar stimula brokerii să dezvolte servicii digitale, pachete integrate și soluții utile pentru clienți, fără a afecta supravegherea pieței de asigurări și fără a modifica natura produselor de asigurare. Pentru evitarea confuziilor, se propune ca legea să prevadă expres că vinietele, rovinietele, taxele de drum și alte taxe de utilizare a infrastructurii rutiere nu constituie produse de asigurare, iar brokerul nu preia niciun risc de asigurare prin prestarea sau facilitarea acestor servicii. Aceste activități trebuie evidențiate separat față de prima de asigurare, iar clientul trebuie informat clar cu privire la caracterul opțional sau obligatoriu al fiecărui serviciu, după caz. Totodată, aceste activități ar trebui desfășurate numai cu respectarea legislației speciale aplicabile, inclusiv legislația fiscală, de plăți, protecția consumatorilor, protecția datelor cu caracter personal și regulile stabilite de autoritățile sau operatorii competenți pentru fiecare taxă, vinietă ori serviciu.	
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	61	Art. 10 alin. (3) stabilește că activitatea principală este distribuția de asigurări și reasigurări. În România, Legea nr. 236/2018 permite brokerilor să desfășoare și alte activități conexe. IDD nu impune un regim de exclusivitate.	**Se acceptă parțial** Extinderea nelimitată a activităților conexe: activitatea principală trebuie să rămână distribuția de asigurări și de reasigurări, iar activitățile suplimentare trebuie să fie compatibile cu obligațiile de conduită și cu evitarea conflictelor de interese față de client. În acest sens, proiectul de lege a prevăzut: *„Suplimentar, pot fi desfășurate următoarele activități:* *1) distribuție de:* *a) produse de pensii facultative;* *b) produse în calitate de intermediar de credite;*

				2) organizare de cursuri de formare profesională; *3) închirierea de bunuri imobiliare proprii;* *4) acordare în caz de producere a riscului asigurat a asistenței beneficiarului asigurării, care constă în organizarea prestării serviciilor tehnice, medicale şi alte servicii postvânzare, precum constatarea sau instrumentarea daunelor*.”. Totodată au fost introduse următoarele modificări : Din pct. 3) alin. (3), Art. 10 se exclude sintagma „proprii”. În alin. (3) art. 10 se introduce un punct nou, cu următoarea redacție: „5) agent de plată.”.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	62	Se propune excluderea integrală a art. 10 alin. (3) pct. 5 sau, subsidiar, reformularea în - „Activitățile prevăzute la pct. 1)-4) se desfășoară cu respectarea legislației speciale aplicabile.”. Această formulare elimină obligația de notificare și menține doar obligația generală de conformare cu legislația relevantă. Art. 10 alin. (3) pct. 5 ar trebui exclus sau reformulat conform propunerii, deoarece nu are corespondent în Directiva (UE) 2016/97 (IDD); introduce o obligație administrativă suplimentară nejustificată; dublează obligații deja prevăzute de legislațiile speciale; nu se regăsește în modelul de transpunere din Legea României nr. 236/2018; este contrar principiilor de necesitate și proporționalitate care guvernează reglementarea distribuitorilor de asigurări în dreptul european.	**Nu se acceptă** Notificarea către Comisia Națională este necesară pentru exercitarea eficientă a atribuțiilor de supraveghere și nu reprezintă o condiție suplimentară de autorizare sau o restrângere nejustificată a activității distribuitorilor. Acest mecanism este compatibil cu marja de apreciere de care dispun statele membre în organizarea sistemului național de supraveghere.
	BAR OMNIS SRL (aviz nr. 6646/03.08.26)	63	**Modificarea art. 10 alin. (3) – extinderea activităților suplimentare ale brokerului** Se propune extinderea activităților suplimentare permise brokerului de asigurare și/sau reasigurare, astfel încât cadrul legal să permită dezvoltarea unor servicii financiare și nefinanciare complementare, fără a afecta caracterul principal al activității de distribuție de asigurări. Directiva (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări nu stabilește o listă exhaustivă a activităților economice suplimentare pe care le poate desfășura un intermediar de	**Se acceptă** Din pct. 3) alin. (3), art. 10 se exclude sintagma „proprii”. În alin. (3) art. 10 se introduce un punct nou, cu următoarea redacție: „5) agent de plată;”.

			asigurări. Mai mult, art. 24 al Directivei reglementează expres situația în care un produs de asigurare este oferit împreună cu un produs sau serviciu care nu reprezintă asigurare. EIOPA a clarificat că această regulă nu se limitează la produse sau servicii financiare, ci se aplică oricărui tip de produs sau serviciu auxiliar, inclusiv nefinanciar. Un exemplu relevant este România, care aplică aceeași Directivă IDD, dar a adoptat un cadru semnificativ mai flexibil pentru **activitatea** companiilor de brokeraj. Potrivit Normei ASF nr. 22/2021, art. 11 alin. (3), companiile de brokeraj pot desfășura, pe lângă distribuția de asigurări, inclusiv distribuția de: ● produse de pensii; ● produse de investiții de pe piața de capital; ● **produse create de instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică.** De asemenea, sunt permise organizarea cursurilor de pregătire profesională, închirierea bunurilor imobiliare proprii și intermedierea serviciilor de asistență rutieră, medicală și a altor servicii postvânzare. Această abordare demonstrează că, într-un stat membru al Uniunii Europene care aplică aceeași Directivă IDD, activitatea brokerului nu este limitată exclusiv la produse de asigurare. În mod expres, brokerului îi este permisă distribuția unor produse create de **instituții de plată și instituții emitente de monedă electronică**, care aparțin unui domeniu financiar distinct de asigurări. Considerăm oportun ca și proiectul de lege din Republica Moldova să permită expres brokerilor distribuția sau intermedierea produselor și serviciilor create ori furnizate de instituții de credit, organizații de creditare nebancară, prestatori de servicii de plată și emitenți de monedă electronică, cu respectarea legislației speciale aplicabile. În aceeași logică, se propune permiterea expresă a serviciilor conexe mobilității, inclusiv viniete, roviniete, taxe de drum, taxe de trecere, servicii de asistență rutieră și	

			alte servicii non-asigurare complementare nevoilor clienților. În cazul serviciilor de mobilitate, legătura cu produsele de asigurare este una directă. Clientul care procură RCA, Carte Verde sau CASCO poate avea nevoie, în același context, de rovinietă, viniete electronice, taxe de drum sau asistență rutieră. Permiterea acestor servicii ar facilita dezvoltarea unor soluții integrate și digitale, cu condiția ca prețurile și costurile fiecărei componente să fie evidențiate separat și să fie respectată legislația specială aplicabilă. De altfel, EIOPA a analizat inclusiv situația unui broker care oferă o poliță auto împreună cu un serviciu de asistență rutieră furnizat de un terț și a confirmat că un asemenea model este permis, cu respectarea art. 24 IDD. https://www.eiopa.europa.eu/qa-regulation/questions-and-answers-database/2360-bundling-insurance-products-ancillary-non-insurance-services_en?utm_source=chatgpt.com **Text propus pentru art. 10 alin. (3):** ***„(3) Activitatea principală a brokerului de asigurare și/sau de reasigurare reprezintă activitatea de distribuție de asigurări și/sau reasigurări.*** *Brokerul de asigurare și/sau de reasigurare poate desfășura, suplimentar, și alte activități economice permise de lege, cu respectarea legislației speciale aplicabile acestora, inclusiv:* ● *distribuția sau intermedierea produselor de pensii facultative, produselor de investiții, precum și a produselor și serviciilor create ori furnizate de bănci, organizații de creditare nebancară, prestatori de servicii de plată și emitenți de monedă electronică;* ● *prestarea, intermedierea sau facilitarea serviciilor conexe mobilității, inclusiv procurarea vinietelor, achitarea taxelor de drum, taxelor de trecere și a altor tarife pentru utilizarea infrastructurii, precum și intermedierea serviciilor de asistență rutieră;* ● *organizarea cursurilor de formare profesională;* ● *locațiunea bunurilor imobile proprii;*	

			● *acordarea asistenței beneficiarului asigurării, inclusiv prin organizarea prestării serviciilor tehnice, medicale și a altor servicii postvânzare, precum și prin constatarea sau instrumentarea daunelor.* *Desfășurarea activităților prevăzute la prezentul alineat nu trebuie să afecteze capacitatea brokerului de a-și îndeplini obligațiile aferente activității de distribuție de asigurări și/sau reasigurări și nu trebuie să prejudicieze interesele clienților.* *Activitățile pentru care legea prevede autorizare, licențiere, înregistrare sau alte condiții speciale se desfășoară numai cu respectarea cerințelor prevăzute de legislația specială aplicabilă."* Considerăm că această abordare permite dezvoltarea și diversificarea activității brokerilor fără diminuarea protecției consumatorului. Obiectivul reglementării ar trebui să fie protejarea fondurilor clienților, respectarea cerințelor de capital, prevenirea conflictelor de interese și supravegherea activității de distribuție, iar nu limitarea printr-o listă exhaustivă a activităților economice pe care o societate de brokeraj le poate desfășura. **Referință comparativă: Norma ASF nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări, art. 11 alin. (3), Autoritatea de Supraveghere Financiară din România.** **https://www.asfromania.ro/uploads/articole/attachments/621501179a40c016654046.pdf?utm_source=chatgpt.com**	
(11) Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională sunt stabilite de Comisia Națională.	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	64	Art. 10 alin. (11) depășește modelul de armonizare prevăzut de art. 10 alin. (4) IDD, deoarece transferă către Comisia Națională competența de a defini generic „cerințele contractului" de asigurare de răspundere profesională. O asemenea delegare nu se regăsește în Legea României nr. 236/2018, unde obligația și nivelul minim al protecției sunt stabilite direct prin lege, iar rolul autorității de supraveghere (ASF) este limitat la aplicare și control, nu la redefinirea conținutului contractual al poliței. În vechiul regim al brokerilor reglementat de legislația anterioară și de	**Nu se acceptă** Atribuirea competenței de reglementare a Comisiei Naționale în această materie: stabilirea unor cerințe minime privind conținutul poliței (riscuri acoperite, condiții de despăgubire) este necesară pentru ca garanția să fie efectivă, iar nu formală, protejând clientul prejudiciat.

			normele fostei autorități de supraveghere (CSA), existau dispoziții mai detaliate privind polița de răspundere profesională. După adoptarea IDD și a Legii nr. 236/2018, legiuitorul român a trecut la modelul european: legea stabilește obligația și limitele minime; autoritatea nu stabilește discreționar conținutul contractual; accentul este pus pe verificarea existenței și adecvării protecției profesionale. Art. 11 din Legea nr. 236/2018 nu conține o delegare generală către ASF pentru definirea „cerințelor contractului".Se recomandă excluderea art.10 alin.(11).	
Articolul 11. Suspendarea şi retragerea licenţei brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare (1) Comisia Națională suspendă licenţa brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, dacă sunt atestate cel puțin una din următoarele: a) se solicită în scris acest lucru; b) neachitarea plăţilor regulatorii către Comisia Națională; c) netransferarea sau transferarea incompletă către asigurător sau reasigurător, în termenul de scadenţă prevăzut în contractul de mandat, a primelor de asigurare şi/sau de reasigurare colectate în numele acestuia, la sesizarea asigurătorului și/sau reasigurătorului; d) neprezentarea rapoartelor pentru 2 perioade de raportare consecutive, astfel cum este prevăzut în actele normative	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	65	Suspendarea licenței pentru lipsa formării profesionale a unui angajat Art. 11 alin. (1) lit. h) prevede suspendarea licenței pentru „prestarea serviciilor prin personal propriu care nu corespunde cerințelor de formare profesională". Această prevedere este excesivă raportat la IDD. Art. 10 alin. (1) și (2) din Directiva IDD impune: cunoștințe și competențe profesionale; formare profesională continuă. Totuși Directiva IDD nu cere: suspendarea automată a activității intermediarului. Măsura normală este: remedierea situației; retragerea persoanei neconforme; sancțiuni administrative proporționale. Suspendarea întregii activități a brokerului pentru neconformitatea unui salariat apare disproporționată. Solicităm excluderea normei.	**Nu se acceptă** Norma dată reprezintă transpunerea prevederilor din Directiva 97/2016. Conform art. 33 alin (3) lit. b) din Directiva 97/2016, „În cazul încălcărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(d) și (f), statele membre se asigură că autoritățile competente au competenţa să impună, în conformitate cu dreptul intern, cel puţin următoarele sancţiuni și alte măsuri administrative: (b) în cazul unui intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare, retragerea înregistrării prevăzute la articolul 3. ". Or, potrivit art. 10 alin. 2, prevede *„(2) Statele membre de origine se asigură că intermediarii de asigurări și reasigurări, precum și angajaţii întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și angajaţii intermediarilor de asigurări și de reasigurări respectă cerinţele de formare și pregătire profesională continuă pentru menţinerea unui nivel adecvat de performanţă, corespunzător rolului pe care îl îndeplinesc și pieţei relevante.".*
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR)	66	Suspendarea pentru activitatea unui asistent neconform Art. 10 alin. (1) lit. e) - Brokerul este sancționat prin suspendare dacă activează prin asistenți care nu îndeplinesc condițiile legii. Problema este că proiectul instituie deja: obligația brokerului de supraveghere; radierea asistentului;	**Nu se acceptă** Prevederile la care se fac obiecții nu se suprapun, nu este vorba despre o dublă sancționare a aceluiași subiect pentru aceeași faptă, ci despre două sancțiuni distincte, aplicate unor subiecți diferiți, pentru

ale Comisiei Naționale; e) prestarea activităţii prin asistenți în brocheraj și/sau asistenți auxiliari, care nu corespund cerinţelor prezentei legi; f) nedeținerea limitei nivelului de capital social conform cerințelor prevăzute în art. 10 alin. (2), pct. 2); g) nedeținerea contractului de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare, potrivit cerințelor stabilite de Comisia Națională. h) prestarea serviciilor de intermediere în asigurări şi/sau în reasigurări prin personal propriu, care nu corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă.	05.07.2026		răspunderea brokerului pentru actele asistentului. Suspendarea licenței brokerului pentru orice neconformitate a asistentului poate conduce la o sancțiune dublă și disproporționată. IDD nu impune o astfel de consecință automată. Solicităm excluderea normei.	conduite proprii fiecăruia: - radierea este o sancțiune care produce efecte asupra asistentului, prin excluderea acestuia din registrul persoanelor autorizate să distribuie asigurări; - suspendarea este o sancțiune care produce efecte asupra brokerului, pentru propria sa conduită (activarea prin intermediul unui asistent neconform), fiind aplicabilă până la înlăturarea încălcării.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	67	Concluzie: În ansamblu, proiectul trece de la modelul IDD de supraveghere bazată pe competență, reputație și protecția consumatorului la un model mult mai restrictiv, apropiat de autorizarea prudențială a instituțiilor financiare, fără ca Directiva să impună un asemenea nivel de reglementare pentru brokerii de asigurare. Proiectul tratează brokerul aproape ca pe o instituție financiară licențiată, cu cerințe privind capitalul, acționarii și legăturile strânse, în timp ce Directiva 2016/97 a urmărit simplificarea accesului la piață printr-un regim bazat în principal pe înregistrare, competență profesională, asigurare de răspundere profesională și reguli de conduită față de client (art. 3 și art. 10 IDD). Astfel, Art. 11 din proiect nu transpune modelul sancționator prevăzut de Directive (EU) 2016/97, ci preia într-o măsură semnificativă concepte din reglementările anterioare specifice sistemelor de autorizare a brokerilor, existente înainte de intrarea în vigoare a IDD. În forma actuală, art. 11 instituie un regim de suspendare și retragere a licenței: - excesiv de rigid; - lipsit de criterii de proporționalitate; - incompatibil cu principiul sancțiunilor graduale consacrat de IDD; - mai sever decât modelul adoptat de Romania prin Legea nr. 236/2018. Prin urmare, art. 11 reprezintă mai degrabă o continuare a conceptului vechii legislații privind intermedierea în asigurări decât o transpunere fidelă a IDD. Art. 11 ar trebui reformulat (ca norma generală) după modelul art.4 alin.(2), art. 28 aln.(3) din Legea nr. 236/2018 a României - (3) În funcţie de natura şi gravitatea faptei, pentru săvârşirea contravenţiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) -g), i) -l), lit. n) şi r), Consiliul A.S.F. poate aplica societăţilor sau intermediarilor principali, prin derogare de	**Nu se acceptă** Afirmația potrivit căreia art. 11 nu ar transpune modelul sancționator al Directivei: art. 33 din Directivă permite expres statelor membre retragerea înregistrării în cazul intermediarilor în asigurări, iar cerințele de acces la activitate prevăzute de proiect (competență profesională, bună reputație, asigurare de răspundere civilă) sunt cele stabilite de art. 3 și art. 10 din Directivă 97/2016. Or, criteriile de individualizare a sancțiunilor și a altor măsuri de remidiere sunt prevăzute în art. 53 din proiect.

			la prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, una sau mai multe dintre următoarele sancţiuni contravenţionale principale: a) interzicerea temporară sau definitivă, totală sau parţială, a exercitării activităţii de distribuţie sau a distribuţiei unuia sau mai multor produse de asigurare; b) retragerea autorizaţiei sau a avizului, în cazul intermediarilor principali; c) dispunerea radierii din registrele A.S.F. a intermedia. Astfel se propune următoarea redacție a art.11 - „La stabilirea măsurii sancționatorii, Comisia Națională ține cont de natura, gravitatea, durata încălcării, gradul de vinovăție, prejudiciile produse consumatorilor, caracterul repetat al faptei și măsurile întreprinse”	
(3) Comisia Națională retrage licenţa brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, dacă sunt atestate cel puțin una din următoarele: a) la solicitarea acestuia; b) hotărârea instanței de judecată cu privire la anularea înregistrării de stat a brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare; c) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate de către brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare Comisiei Naționale la momentul depunerii cererii de obținere a licenței dacă se stabilește că, în cazul cunoașterii situației reale, licența nu ar fi fost acordată; d) neachitarea amenzii aplicate de Comisia Națională	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	68	Art. 11 alin.(3) lit. f) prevede - Retragerea licenței pentru orice încălcare a art. 10 alin. (2)-(9). Practic, orice abatere privind: pagina web; registrul personalului; notificările către CNPF; denumirea societății; alte obligații administrative - poate conduce la retragerea licenței. Art. 3 alin. (4) din Directiva IDD prevede că autoritatea competentă trebuie să se asigure că sunt îndeplinite condițiile de înregistrare. Art. 33 din Directiva IDD impune sancțiuni: eficiente; proporționale; disuasive. Retragerea licenței pentru orice încălcare formală a art. 10 alin. (2)-(9) nu respectă exigența proporționalității din art. 33 IDD. Se propune reformularea normei	**Nu se acceptă** Norma data transpune prevederilor din Directiva 97/2016. Conform art. 33 alin (3) lit. b) din Directiva 97/2016, „În cazul încălcărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(d) și (f), statele membre se asigură că autorităţile competente au competenţa să impună, în conformitate cu dreptul intern, cel puţin următoarele sancţiuni și alte măsuri administrative: (b) în cazul unui intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare, retragerea înregistrării prevăzute la articolul 3. Articolul dat se aplică în coraborare cu art. 51 și 53 din proiectul legii.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	69	Retragerea licenței pentru neachitarea amenzii - Art. 11 retragere alin. (3) lit. d)- „neachitarea amenzii aplicate de Comisia Națională”. În IDD nu există obligația retragerii înregistrării pentru neexecutarea unei sancțiuni pecuniare. Mecanismele uzuale sunt: executarea silită; majorări; sancțiuni suplimentare. Retragerea licenței reprezintă o măsură extremă și poate fi considerată disproporționată dacă nu există o evaluare individuală a gravității faptei.	**Nu se acceptă** Eliminarea temeiului: neexecutarea unei sancțiuni pecuniare definitive aplicate de autoritatea de supraveghere afectează însăși efectivitatea regimului sancționator cerut de art. 33 din Directivă, iar menținerea temeiului, este necesară pentru caracterul disuasiv al sancțiunilor.

și/sau neîndeplinirea unei somații; e) neînlăturarea, în termenul stabilit, a tuturor circumstanțelor care au determinat suspendarea licenței; f) încălcarea de către brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare a prevederilor art. 10 alin. (2) - (9); g) brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare nu a început să activeze timp de peste un an de la data eliberării licenței ori nu mai activează mai mult de 12 luni consecutive; h) instanţa de judecată a emis o hotărâre de inițiere a procesului de insolvabilitate sau de încetare a activității brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare.				
(4) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare, în decurs de 2 zile lucrătoare de la data comunicării hotărârii cu privire la retragerea licenței, depune la Comisia Națională originalul licenței.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	70	La art.11 după alin.(4) se propune completarea cu un nou alineat care să prevadă următoarele. ”În cazul suspendării sau retragerii licenței brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, acesta este obligat să transmită asigurătorilor cu care are încheiate contracte de mandat evidența contractelor de asigurare active, a primelor de asigurare încasate și netransferate, precum și a dosarelor aflate în gestiunea sa, în decurs de 5 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de suspendare sau retragere”. Scopul noii legi privind distribuția de asigurări constă în protecția consumatorilor de servicii de asigurare. În momentul în care un broker își pierde dreptul de activitate prin suspendare sau retragere de licență, clienții săi trebuie să rămână protejați în continuare. Prin obligarea brokerului de a preda imediat evidența contractelor active și a dosarelor aflate în gestiune direct către asigurători se garantează	**Se acceptă** Se introduc aliniate noi la art. 17, în următoarea redacție: „(8) În cazul suspendării sau încetării activității intermediarului de asigurări și/sau reasigurări, acesta este obligat, în termen de 2 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind suspendarea sau încetarea activității, să informeze, după caz, asigurătorul și/sau, reasigurătorul sau brokerul de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări. (9) În cazul încetării activității, în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind încetarea activității, intermediarul de asigurări și/sau

			continuitatea relațiilor cu clienții și protecției prin asigurare. Clientul va cunoaște unde să se adreseze în caz de daună, iar asigurătorul va prelua direct responsabilitatea, evitându-se situațiile în care un asigurat deține o poliță valabilă, dar nu știe cum să gestioneze un caz asigurat.	reasigurări transmite, după caz, asigurătorului și/sau reasigurătorului sau brokerului de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări evidența contractelor de asigurare și/sau reasigurare active, a primelor de asigurare și/sau reasigurare încasate și netransferate, precum și a dosarelor aflate în gestiunea sa.”.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	71	La art.11 după alin.(4) se propune completarea cu un nou alineat care să prevadă următoarele. ”În cazul suspendării sau retragerii licenței brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, acesta este obligat să transmită asigurătorilor cu care are încheiate contracte de mandat evidența contractelor de asigurare active, a primelor de asigurare încasate și netransferate, precum și a dosarelor aflate în gestiunea sa, în decurs de 5 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de suspendare sau retragere”. Scopul noii legi privind distribuția de asigurări constă în protecția consumatorilor de servicii de asigurare. În momentul în care un broker își pierde dreptul de activitate prin suspendare sau retragere de licență, clienții săi trebuie să rămână protejați în continuare. Prin obligarea brokerului de a preda imediat evidența contractelor active și a dosarelor aflate în gestiune direct către asigurători se garantează continuitatea relațiilor cu clienții și protecției prin asigurare. Clientul va cunoaște unde să se adreseze în caz de daună, iar asigurătorul va prelua direct responsabilitatea, evitându-se situațiile în care un asigurat deține o poliță valabilă, dar nu știe cum să gestioneze un caz asigurat.	**Se acceptă** Se introduc aliniate noi la art. 17, în următoarea redacție: „(8) În cazul suspendării sau încetării activității intermediarului de asigurări și/sau reasigurări, acesta este obligat, în termen de 2 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind suspendarea sau încetarea activității, să informeze, după caz, asigurătorul și/sau, reasigurătorul sau brokerul de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări. (9) În cazul încetării activității, în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind încetarea activității, intermediarul de asigurări și/sau reasigurări transmite, după caz, asigurătorului și/sau reasigurătorului sau brokerului de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări evidența contractelor de asigurare și/sau reasigurare active, a primelor de asigurare și/sau reasigurare încasate și netransferate, precum și a dosarelor aflate în gestiunea sa.”.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham	72	La art.11 după alin.(4) se propune completarea cu un nou alineat care să prevadă următoarele: ”În cazul suspendării sau retragerii licenței brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, acesta este obligat să transmită asigurătorilor cu care are încheiate contracte de mandat evidența	**Se acceptă** Se introduc aliniate noi la art. 17, în următoarea redacție: „(8) În cazul suspendării sau încetării activității intermediarului de asigurări și/sau reasigurări, acesta

	Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026		contractelor de asigurare active, a primelor de asigurare încasate și netransferate, precum și a dosarelor aflate în gestiunea sa, în decurs de 5 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de suspendare sau retragere". Scopul noii legi privind distribuția de asigurări constă în protecția consumatorilor de servicii de asigurare. În momentul în care un broker își pierde dreptul de activitate prin suspendare sau retragere de licență, clienții săi trebuie să rămână protejați în continuare. Prin obligarea brokerului de a preda imediat evidența contractelor active și a dosarelor aflate în gestiune direct către asigurători, se garantează continuitatea relațiilor cu clienții și protecția prin asigurare. Clientul va cunoaște unde să se adreseze în caz de daună, iar asigurătorul va prelua direct responsabilitatea, evitându-se situațiile în care un asigurat deține o poliță valabilă, dar nu știe cum să gestioneze un caz asigurat.	este obligat, în termen de 2 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind suspendarea sau încetarea activității, să informeze, după caz, asigurătorul și/sau, reasigurătorul sau brokerul de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări. (9) În cazul încetării activității, în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind încetarea activității, intermediarul de asigurări și/sau reasigurări transmite, după caz, asigurătorului și/sau reasigurătorului sau brokerului de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări evidența contractelor de asigurare și/sau reasigurare active, a primelor de asigurare și/sau reasigurare încasate și netransferate, precum și a dosarelor aflate în gestiunea sa.".
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	73	La art.11 după alin.(4) se propune completarea cu un nou alineat care să prevadă următoarele. „În cazul suspendării sau retragerii licenței brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, acesta este obligat să transmită asigurătorilor cu care are încheiate contracte de mandat evidenţa contractelor de asigurare active, a primelor de asigurare încasate și netransferate, precum și a dosarelor aflate în gestiunea sa, în decurs de 5 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de suspendare sau retragere". Scopul noii legi privind distribuția de asigurări constă în protecția consumatorilor de servicii de asigurare. În momentul în care un broker își pierde dreptul de activitate prin suspendare sau retragere de licenţă, clienții săi trebuie să rămână protejați în continuare. Prin obligarea brokerului de a preda imediat evidenţa contractelor active și a dosarelor aflate în gestiune direct către asigurători se garantează continuitatea relațiilor cu clienții și protecției prin asigurare. Clientul va cunoaște unde să se adreseze în caz de daună, iar asigurătorul va prelua direct responsabilitatea, evitându-se situațiile în care un asigurat deține o poliţă	**Se acceptă** Se introduc aliniate noi la art. 17, în următoarea redacție: „(8) În cazul suspendării sau încetării activității intermediarului de asigurări și/sau reasigurări, acesta este obligat, în termen de 2 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind suspendarea sau încetarea activității, să informeze, după caz, asigurătorul și/sau, reasigurătorul sau brokerul de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări. (9) În cazul încetării activității, în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării Hotărârii privind încetarea activității, intermediarul de asigurări și/sau reasigurări transmite, după caz, asigurătorului și/sau reasigurătorului sau brokerului de asigurare și/sau reasigurare cu care se află în raporturi contractuale în calitate de intermediar de asigurări și/sau reasigurări

			valabilă, dar nu știe cum să gestioneze un caz asigurat.	evidența contractelor de asigurare și/sau reasigurare active, a primelor de asigurare și/sau reasigurare încasate și netransferate, precum și a dosarelor aflate în gestiunea sa.”.
Articolul 12. Responsabilitățile brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare (1) În cadrul activităţii sale de intermediere în asigurări şi/sau în reasigurări, brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare reprezintă interesele asiguratului şi/sau reasiguratului.	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	74	Din analiza Tabelului de concordanță rezultă că singura dispoziție din art. 12 care este indicată ca măsură de transpunere a Directivei (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări (IDD) este alin. (7), care transpune art. 10 alin. (3) din directivă referitor la obligația de pregătire și dezvoltare profesională continuă a personalului implicat în distribuția de asigurări. În schimb, prevederile art. 12 alin. (1)-(6) nu își găsesc corespondent în Directiva IDD și nu sunt identificate în Tabelul de concordanță ca măsuri de transpunere a unor dispoziții ale acesteia. Mai mult, prevederea de la art. 12 alin. (2) este redundantă, întrucât răspunderea brokerului este deja asigurată atât prin obligația de deținere a unei asigurări de răspundere civilă profesională, cât și prin normele generale ale legislației civile privind repararea prejudiciilor. De asemenea, o analiză comparativă relevă faptul că prevederi similare nu se regăsesc nici în Legea României nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, act normativ care transpune aceeași directivă europeană. Nici din analiza legislației altor țări europene nu rezultă prevederi similare. În Tabelul de concordanță nici nu s-a făcut referințe la norme naționale. Având în vedere cele menționate, se pledează pentru excluderea art.12 alin.(1)-(6) din proiect, în măsura în care acestea nu derivă din obligațiile europene și conduc la suprareglementarea domeniului.	**Nu se acceptă** Art. 12 alin. (1)-(5): aceste dispoziții consacră obligația brokerului de a reprezenta interesele clientului [alin. (1)], răspunderea brokerului pentru pierderile cauzate clientului prin dezinformare sau prin omisiuni [alin. (2)], dreptul clientului de a solicita modificarea ori revocarea mandatului de brokeraj [alin. (3)] și regimul colectării și transferului primelor de asigurare [alin. (4)-(5)]. Ele constituie garanții esențiale pentru client, corespund obligației generale de conduită instituite de art. 17 alin. (1) din Directivă 97/2016 și protejează fondurile clienților aflate în gestiunea brokerului.
(6) Brokerii de asigurare şi/sau de reasigurare pot fructifica ori investi veniturile realizate din activitatea de intermediere în asigurări şi/sau în reasigurări exclusiv în depozite bancare, valori mobiliare de stat şi imobile destinate activităţii proprii	BAR OMNIS SRL (aviz nr. 6646/03.08.26)	75	**Modificarea art. 12 alin. (6) – fructificarea și investirea veniturilor proprii ale brokerului** Se propune revizuirea art. 12 alin. (6), care în forma actuală permite brokerului să fructifice sau să investească veniturile realizate din activitatea de intermediere exclusiv în depozite bancare, valori mobiliare de stat și imobile destinate activității proprii sau locațiunii și limitează veniturile din locațiune la maximum 25% din veniturile aferente intermedierii.	**Se acceptă** Se exclude: alin. (6) din art. 12. Corespunzător, alin. (7) devine alin. (6).

sau locaţiunii. Veniturile din activitatea de locaţiune a imobilelor pot reprezenta maximum 25% din veniturile aferente activităţii de intermediere în asigurări şi/sau în reasigurări.			Considerăm că această regulă este excesiv de restrictivă în raport cu obiectivul de protecție a consumatorului și cu riscurile specifice activității de brokeraj. Problema principală constă în faptul că textul nu limitează doar utilizarea fondurilor primite în numele clienților sau al asigurătorilor, ci și utilizarea **veniturilor proprii legal obținute de broker.** Directiva (UE) 2016/97 face distincție între activitatea intermediarului și protecția sumelor aparținând clienților. Art. 10 alin. (6) impune statelor măsuri pentru protejarea clienților împotriva incapacității intermediarului de a transfera prima către asigurător sau despăgubirea către client, inclusiv prin conturi strict separate. Directiva nu stabilește însă o listă de active în care intermediarul își poate investi veniturile proprii. Mai mult, art. 19 IDD prevede expres obligația intermediarului de a informa clientul atunci când deține, direct sau indirect, cel puțin 10% din capitalul sau drepturile de vot ale unui asigurător. Directiva recunoaște astfel chiar posibilitatea existenței unor participații de capital deținute de intermediar și tratează riscul prin transparență și gestionarea conflictelor de interese, nu printr-o interdicție generală asupra investițiilor în participații. Un argument comparativ relevant îl reprezintă România. Potrivit Normei ASF nr. 22/2021, companiile de brokeraj pot fructifica sau investi **capitalul social, veniturile realizate din activitatea de distribuție și rezervele de capital** în bunuri mobile sau imobile, fiind menționate expres depozitele bancare, **acțiunile, obligațiunile, alte titluri de valori mobiliare și imobilele.** În reglementarea românească actuală, veniturile din închirierea imobilelor pot reprezenta până la **50%** din veniturile aferente distribuției. Prin comparație, proiectul Republicii Moldova exclude, prin utilizarea termenului „exclusiv”, investițiile în acțiuni, obligațiuni corporative, fonduri sau participații în alte societăți. Această restricție poate împiedica inclusiv investiții strategice direct utile dezvoltării brokerului, cum	

			ar fi achiziționarea unei participații într-o companie IT, de asistență rutieră, de mobilitate sau într-o altă societate care dezvoltă servicii complementare activității sale. Din perspectivă economică, restricția poate produce chiar un efect contrar consolidării financiare a brokerului: societatea ar putea distribui profitul către acționari, iar aceștia ar putea investi ulterior aceleași fonduri în alte societăți, în timp ce brokerului îi este interzis să facă direct aceeași investiție. Astfel, norma poate încuraja extragerea capitalului din companie în locul reinvestirii acestuia. Considerăm că obiectivul legitim al reglementării trebuie să fie protejarea fondurilor clienților, menținerea capitalului necesar activității, lichiditatea, capacitatea brokerului de a-și executa obligațiile și prevenirea conflictelor de interese. Aceste obiective pot fi urmărite direct, fără limitarea veniturilor proprii la numai trei categorii de active. Protecția trebuie să urmărească fondurile clienților și stabilitatea financiară a brokerului, nu să limiteze prin lege modul în care o societate privată își reinvestește veniturile proprii după îndeplinirea obligațiilor sale. **Text propus pentru art. 12 alin. (6):** *„(6) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare pot fructifica ori investi veniturile proprii realizate din activitatea de distribuție de asigurări și/sau reasigurări în active și investiții permise de lege, inclusiv în depozite bancare, valori mobiliare, instrumente financiare, participații în capitalul persoanelor juridice, precum și în bunuri mobile sau imobile.* *Fructificarea ori investirea veniturilor proprii nu poate afecta îndeplinirea obligațiilor brokerului față de clienți, beneficiari, asigurători și reasigurători și se realizează cu respectarea cerințelor prudențiale aplicabile.* *Prevederile prezentului alineat nu se aplică mijloacelor bănești încasate în numele sau în contul clienților, beneficiarilor, asigurătorilor ori reasigurătorilor, acestea fiind gestionate separat în condițiile art. 20.”*	
Articolul 13. Înregistrarea și activitatea asistentului în	Grupul Eurolife	76	În numele Grupului Eurolife, dorim să ne exprimăm aprecierea pentru activitatea desfășurată de Comisia	**Se acceptă parțial** La pct. 3) din alin. (2), art. 13, după sintagma

brokeraj (1) Asistent în brokeraj persoană fizică trebuie să întrunească următoarele condiţii: 1) nu a fost persoană cu funcţii de conducere în cadrul unui distribuitor de asigurări şi/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate; 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puţin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza; 3) nu este inclus în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu are antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico/financiarar; 4) corespunde cerințelor de bună reputație, formare	(Eurolife Management GmbH) Graz, 23.06.2026		Națională a Pieței Financiare și de autoritățile competente în elaborarea proiectului Legii privind distribuția de asigurări. Înțelegem pe deplin și susținem obiectivul de modernizare a cadrului de distribuție a asigurărilor din Republica Moldova, de consolidare a protecției consumatorilor, de sporire a transparenței și de aliniere a legislației moldovenești la standardele europene, în special la Directiva (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări („IDD”). Eurolife este activă de mulți ani în dezvoltarea pieței asigurărilor de viață din Republica Moldova prin intermediul structurii sale locale de brokeraj. Modelul nostru de afaceri se bazează într-o măsură semnificativă pe asistenții în brokeraj, care își desfășoară activitatea sub responsabilitatea, supravegherea și în cadrul organizațional al brokerului licențiat. În acest context, dorim să atragem atenția asupra unei prevederi specifice din proiectul de lege care, în opinia noastră, necesită o reconsiderare atentă: obligația planificată ca fiecare asistent în brokeraj să dețină o asigurare separată de răspundere civilă profesională. 1. Cerința planificată privind asigurarea separată a fiecărui asistent în brokeraj Potrivit proiectului Legii privind distribuția de asigurări, brokerul este obligat să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională. Aceasta este în concordanță cu standardele europene în materie de distribuție a asigurărilor și este pe deplin justificată. Un broker care oferă consultanță clienților, intermediază contracte de asigurare și poartă răspundere față de clienți trebuie să beneficieze de o acoperire adecvată a răspunderii profesionale. Totuși, proiectul pare să meargă mai departe, solicitând ca nu doar brokerul, ci și fiecare asistent în brokeraj, fie persoană fizică, fie persoană juridică, să dețină o asigurare separată de răspundere civilă profesională în cuantumul prevăzut de lege. Din perspectiva noastră, această cerință ar crea o povară de reglementare substanțială și disproporționată, în special pentru structurile de brokeraj care se bazează pe o rețea extinsă de asistenți în brokeraj. Scopul asigurării de răspundere profesională este de a proteja clienții împotriva prejudiciilor cauzate de erori profesionale, omisiuni sau încălcări ale obligațiilor în	„contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. Totodată, potrivit alin. (6) art. 10, „(6) Dacă un asigurat are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui asistent în brokeraj sau asistent auxiliar, brokerul de asigurare și/sau reasigurare în al cărui nume acționează asistentul în brokeraj sau asistentul auxiliar este responsabil față de client pentru toate actele sau omisiunile asistentului în brokeraj sau asistentului auxiliar.”.

profesională inițială şi de experiență pentru această funcţie, precum și respectă cerințele de formare profesională continuă; 5) prezintă către Comisia Națională următoarele informații: a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor care au legături strânse cu intermediarul de asigurări; b) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că legăturile strânse prevăzute la lit. a), nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a competențelor sale de supraveghere; 6) prezintă informaţii privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale autorităţii de supraveghere.			procesul de distribuție a asigurărilor. Atunci când un asistent în brokeraj acționează exclusiv în numele și pe seama unui broker licențiat, iar brokerul este răspunzător din punct de vedere juridic față de client pentru acțiunile și omisiunile acestuia, soluția de reglementare adecvată șLegii privind distribuția de asigurări, brokerul este obligat să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională. Aceasta este în concordanță cu standardele europene în materie de distribuțsistenților auxiliari care acționează sub responsabilitatea sa. Un contract separat de asigurare pentru fiecare asistent în brokeraj nu oferă un nivel suplimentar semnificativ de protecție a clientului, dacă brokerul rămâne pe deplin răspunzător și dacă asigurarea de răspundere profesională a brokerului este obligată să se extindă asupra tuturor persoanelor care acționează în baza mandatului și sub responsabilitatea sa. 2. Asigurarea brokerului ar trebui să acopere actele și omisiunile asistenților Într-un model de distribuție bazat pe broker, contrapartea juridică și distribuitorul responsabil față de client este brokerul. Asistenții în brokeraj nu acționează ca participanți independenți pe piață în interes propriu; ei operează în cadrul organizațional, contractual și de conformitate al brokerului. Prin urmare, riscul care trebuie asigurat nu este un risc separat al fiecărui asistent ca intermediar autonom, ci riscul de răspundere profesională al întregii organizații de distribuție a brokerului. Acesta include actele și omisiunile conducerii brokerului, ale angajaților, ale asistenților în brokeraj și ale altor persoane autorizate care activează în cadrul structurii brokerului. Această abordare este, de asemenea, în concordanță cu practica generală de asigurare. Asigurarea de răspundere profesională a unui intermediar reglementat acoperă, în mod normal, activitățile desfășurate sub responsabilitatea acestuia, inclusiv activitățile realizate prin intermediul personalului, reprezentanților sau asistenților autorizați. Ar fi neobișnuit și ineficient din punct de vedere economic să se solicite fiecărui angajat, asistent sau subreprezentant care acționează sub responsabilitatea aceleiași entități reglementate să mențină o poliță separată de răspundere	

			profesională în aceeași sumă ca brokerul însuși. 3. Cerința nu este necesară conform IDD și nu reprezintă o regulă standard europeană pentru brokeri Directiva (UE) 2016/97 impune intermediarilor de asigurări și reasigurări să dețină o asigurare de răspundere profesională sau o garanție echivalentă. Scopul acestei cerințe este protecția clientului. Directiva nu solicită duplicarea acoperirii de asigurare atunci când brokerul reglementat este el însuși răspunzător pentru actele și omisiunile persoanelor care acționează sub responsabilitatea sa. De exemplu, în implementarea Directivei IDD în Austria, intermediarul în asigurări trebuie să demonstreze existența unei asigurări de răspundere profesională sau a unei garanții echivalente. Legislația austriacă nu obligă fiecare angajat sau asistent al unui broker de asigurări să dețină o asigurare separată de răspundere profesională în aceeași sumă. Aceasta reflectă logica IDD: aspectul esențial este ca clientul să fie protejat efectiv. Această protecție poate fi asigurată prin obligarea brokerului să mențină o asigurare de răspundere profesională care să acopere în mod expres toate activitățile de distribuție desfășurate prin personalul și asistenții săi autorizați. Prin urmare, o obligație de asigurare separată pentru fiecare asistent în brokeraj nu este impusă de IDD și pare să depășească standardele europene obișnuite de reglementare a brokerilor de asigurări. 4. Impact economic disproporționat asupra structurilor de brokeraj Cerința propusă ar avea consecințe economice semnificative pentru rețelele de distribuție bazate pe brokeri. Dacă fiecare asistent în brokeraj ar fi obligat să dețină o asigurare separată de răspundere profesională în aceeași sumă prevăzută de lege ca și brokerul, acest lucru ar genera costuri fixe ridicate pentru fiecare asistent, indiferent de volumul efectiv de activitate, experiență, nivelul veniturilor sau expunerea la risc. Aceasta ar putea avea mai multe efecte negative: 1. Ar putea face activitatea de asistent în brokeraj neatractivă sau chiar imposibilă din punct de vedere economic, în special pentru noii participanți și pentru actorii mai mici de pe piață. 2. Ar putea reduce numărul persoanelor active în distribuția asigurărilor și,	

			astfel, accesul la consultanță privind asigurările de viață, în special în afara marilor centre urbane. 3. Ar putea descuraja dezvoltarea rețelelor profesionale de brokeri și ar favoriza modele de distribuție care nu sunt neapărat mai avantajoase pentru consumatori. 4. Ar putea crea o povară formală de conformare fără a îmbunătăți semnificativ nivelul real de protecție a clienților. 5. Ar putea reduce concurența și inovația pe piața distribuției de asigurări din Republica Moldova. Din perspectiva principiului proporționalității, același obiectiv de protecție a consumatorilor poate fi atins într-un mod mai puțin împovărător și mai eficient: prin obligarea brokerului licențiat să mențină o asigurare de răspundere profesională care să acopere toate persoanele care acționează sub responsabilitatea sa. 5. Importanța asigurărilor de viață pentru economia și populația Republicii Moldova Asigurările de viață joacă un rol important în dezvoltarea pe termen lung a unei economii. Ele ajută persoanele și familiile să se protejeze împotriva riscurilor existențiale, susțin economisirea pe termen lung, contribuie la disciplina financiară și consolidează încrederea în instituțiile financiare formale. În multe piețe europene, asigurările de viață reprezintă o componentă importantă a planificării financiare personale, a protecției familiei, a formării capitalului pe termen lung și a pregătirii pentru pensionare. Pentru o piață în dezvoltare, cum este cea din Republica Moldova, distribuția este deosebit de importantă. Produsele de asigurare de viață necesită adesea explicații personale, construirea încrederii, sprijin pe termen lung pentru client și educație continuă. Grupul Eurolife s-a concentrat timp de mulți ani pe dezvoltarea pieței asigurărilor de viață din Republica Moldova și rămâne angajat în susținerea dezvoltării unei piețe moderne, transparente și orientate către standardele europene. Totodată, modificările legislative și de reglementare recente au făcut deja această activitate considerabil mai dificilă. Viabilitatea economică a continuării și extinderii activităților noastre în Moldova devine din ce în ce mai dificilă. Dacă vor fi introduse noi reglementări care creează sarcini ce nu sunt cerute de	

			standardele europene și nu sunt proporționale cu riscurile reale, va trebui inevitabil să ne reconsiderăm abordarea strategică față de piața moldovenească. 6. Soluția alternativă propusă Propunem respectuos reconsiderarea obligației privind asigurarea separată de răspundere profesională pentru fiecare asistent în brokeraj. În schimb, legea ar putea prevedea că: 1. brokerul licențiat trebuie să mențină o asigurare de răspundere civilă profesională în cuantumul prevăzut de lege; 2. această asigurare trebuie să acopere în mod expres pretențiile rezultate din actele și omisiunile conducerii brokerului, angajaților, asistenților în brokeraj și asistenților auxiliari care acționează în baza mandatului și sub responsabilitatea brokerului; 3. brokerul trebuie să prezinte CNPF dovezi că acoperirea de asigurare se extinde asupra acestor persoane și activități; 4. brokerul rămâne pe deplin răspunzător față de client pentru actele și omisiunile asistenților în brokeraj și ale asistenților auxiliari; 5. asistenții în brokeraj care activează exclusiv pentru un singur broker nu trebuie să fie obligați să mențină o asigurare separată de răspundere profesională, cu excepția situațiilor în care acționează independent, lucrează pentru mai mulți brokeri sau desfășoară activități în afara responsabilității și acoperirii brokerului. Această soluție ar păstra protecția deplină a consumatorilor, evitând în același timp dublarea inutilă a acoperirii de asigurare și costurile excesive. De asemenea, ar fi mai compatibilă cu practica europeană și cu logica de reglementare a IDD. 7. Concluzie Considerăm respectuos că cerința potrivit căreia fiecare asistent în brokeraj trebuie să mențină o asigurare separată de răspundere civilă profesională ar trebui reconsiderată. Obiectivul protecției clientului este pe deplin legitim și este susținut ferm de Eurolife. Cu toate acestea, într-un model bazat pe broker, în care brokerul este responsabil față de client, iar asistentul în brokeraj acționează sub autoritatea brokerului, soluția adecvată este existența unei asigurări complete de răspundere profesională la nivelul brokerului, care să acopere toate persoanele care acționează sub responsabilitatea acestuia. O obligație de asigurare separată pentru fiecare asistent în brokeraj ar crea o povară	

			disproporționată, nu este cerută de IDD, nu reflectă reglementarea standard europeană aplicabilă brokerilor și ar putea afecta grav viabilitatea economică a distribuției asigurărilor de viață bazate pe brokeri în Republica Moldova. Am fi recunoscători dacă CNPF ar lua în considerare această problemă în cadrul procesului legislativ ulterior.	
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	77	La Broker de asigurare și/sau reasigurare se prevede: - art. 10 alin. (2) pct. 3 – obligația de a deține contract de asigurare de răspundere civilă profesională; - art. 10 alin. (11) – „Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională sunt stabilite de Comisia Națională”; - brokerul răspunde integral pentru activitatea asistenților conform art. 10 alin. (6) și art. 13 alin. (5) din proiect; - motiv de suspendare: art. 11 (Suspendarea licenței) alin. (1) lit. g) – nedeținerea contractului potrivit cerințelor stabilite de Comisia Națională. La Asistent în brokeraj se prevede aferent contractului de asigurare de răspundere civilă profesională: - art. 13 alin. (1) pct. 2 – pentru persoana fizică; - art. 13 alin. (2) pct. 3 – pentru persoana juridică; - art. 13 alin. (8) – cerințele contractului sunt stabilite de Comisia Națională. De menționat că, articolul 10 alin. (5) din Directiva IDD prevede că intermediarii de asigurări și de reasigurări trebuie să dețină asigurare de răspundere civilă profesională sau o garanție comparabilă pentru răspunderea care rezultă din neglijență profesională. Însă art. 10 alin. (4) din IDD stabilește o excepție esențială: „...cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă le este pusă la dispoziție de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acționează sau este împuternicit să acționeze sau dacă întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului.”. Astfel, obligația de a deține un contract de răspundere civilă profesională nu se aplică dacă o întreprindere de asigurare, reasigurare sau un alt intermediar în numele căruia acționează intermediarul și-a asumat întreaga răspundere pentru activitatea acestuia. Această excepție este	**Se acceptă parțial** La pct. 3) din alin. (2), art. 13, după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională,”. Totodată, potrivit alin. (6) art. 10, „(6) Dacă un asigurat are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui asistent în brokeraj sau asistent auxiliar, brokerul de asigurare și/sau reasigurare în al cărui nume acționează asistentul în brokeraj sau asistentul auxiliar este responsabil față de client pentru toate actele sau omisiunile asistentului în brokeraj sau asistentului auxiliar.”.

			fundamentală și urmărește evitarea dublei asigurări pentru intermediarii subordonați. Prevederile menționate din proiect creează costuri suplimentare și bariere de acces la profesie care nu sunt cerute de IDD și nu se regăsesc în modelul român de transpunere.(vezi art.11 alin.(1) –(3) din Legea României nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări – art.11 alin.(2) – „Intermediarii sunt exceptaţi de la respectarea prevederilor alin. (1) în următoarele situaţii: a) asigurarea sau garanţia este deja pusă la dispoziţie de o societate sau de o altă entitate în numele căreia intermediarul acţionează sau este împuternicit să acţioneze; b) societatea sau entitatea prevăzută la lit. a) își asumă întreaga răspundere pentru acţiunile intermediarului.”. În consecință, se poate susține că art. 13 introduce cerințe suplimentare („gold-plating”) care depășesc standardul minim impus de Directiva IDD. Prin urmare se propune excluderea art. 13 alin. (1) pct. 2) și alin. (2) pct. 3) din proiect sau în reformularea în – „obligația nu se aplică dacă brokerul în numele căruia acționează asistentul în brokeraj și-a asumat integral răspunderea pentru actele și omisiunile acestuia și deține o asigurare de răspundere civilă profesională care acoperă activitatea asistentului.”.	
(2) Asistentul în brokeraj persoană juridică întrunește următoarele condiţii: 1) are ca obiect de activitate exclusiv distribuția de asigurări; 2) cuprinde în denumire sintagma „Asistent în brokeraj"; 3) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puţin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	78	La art. 13 alin. (2) pct. 1) și 2) - În conformitate cu art. 2 alin. (1) pct. 3 din Directiva IDD, noțiunea de „intermediar de asigurări” include orice persoană fizică sau juridică ce desfășoară activități de distribuție de asigurări contra unei remunerații. Totodată, art. 2 alin. (1) pct. 4 definește distinct „intermediarul de asigurări auxiliar” (ancillary insurance intermediary), ca persoană fizică sau juridică a cărei activitate principală este alta decât distribuția de asigurări și care distribuie produse de asigurare doar în mod complementar activității sale principale. De asemenea, art. 3 din Directiva IDD stabilește cerințele privind înregistrarea distribuitorilor de asigurări, fără a impune obligația ca aceștia să aibă ca obiect exclusiv de activitate distribuția de asigurări și fără a condiționa înregistrarea de includerea unei sintagme obligatorii în denumirea persoanei juridice. În condițiile art.3 alin.(1) din Directiva IDD - Un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări	**Nu se acceptă** Potrivit art. 4 alin.(1) pct. 3, „*intermediarii de asigurări care reprezintă interesele clientului:* *a) brokerul de asigurare;* *b) asistentul în brokeraj;* *c) asistentul auxiliar*.” La caz autorul obiecțiilor nu a delimitat „asistentul în brokeraj” care este inclus în categoria intermediarilor de asigurări, de un „asistent auxiliar” care este inclus în categoria intermediarilor de asigurări auxiliare.

de daune, nefiind admisă franșiza. Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională sunt stabilite de Comisia Națională; 4) prezintă către Comisia Națională, următoarele informații: a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a acționarului sau asociatului cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote; b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a persoanelor care au legături strânse cu asistentul în brokeraj ; c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere; 5) acționarii sau asociații cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, nu au fost persoane cu funcții de conducere în cadrul unui distribuitor de asigurări și/sau			auxiliare poate acționa sub responsabilitatea unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare ori a unui alt intermediar. În contextul proiectului și în condițiile IDD, asistentul în brokeraj (intermediar auxiliar – conform conceptului reglementat) reprezintă o categorie de distribuitor care acționează în numele și sub responsabilitatea brokerului de asigurare (intermediar principal). Totodată, cerința privind desfășurararea exclusiva a distribuției de asistentul în brokeraj (un intermediar auxiliar) și includerea obligatorie în denumire a sintagmei „Asistent în brokeraj” nu își găsește corespondent în Directiva IDD și nici în legislația statelor membre care au transpus această directivă, inclusiv în Legea României nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări. Astfel, în sensul IDD, Asistentul în brokeraj trebuie să aibă activitate principală este alta decât distribuția de asigurări și care distribuie produse de asigurare doar în mod complementar activității sale principale. Menținerea acestor prevederi conduce la suprareglementarea domeniului armonizat, contravine abordării Directivei IDD privind accesul și exercitarea activității de distribuție de asigurări. Se propune excluderea art. 13 alin. (2) pct. 1) și pct. 2).	

reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate; 6) entitatea, acționarii sau asociații cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, membrii organului executiv și personalul propriu implicat în activitatea de distribuție nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico/financiar; 7) membrii organului executiv corespund cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială, de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie; 8) personalul propriu implicat în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială și de				

formare profesională continuă; 9) înființează şi ţine registrul personalului implicat în activitatea de distribuție de asigurări; 10) prezintă informaţii privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale autorităţii de supraveghere.				
Articolul 16. Radierea asistentului auxiliar (1) Brokerul de asigurare radiază agentul auxiliar, dacă: a) solicită în scris acest lucru; b) nu transferă către brokerul de asigurare, în termenul de scadenţă prevăzut în contractul de mandat, primele de asigurare colectate în numele acestuia; c) asistentul auxiliar încetează să mai îndeplinească cerinţele prevăzute la art. 15	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	79	La art.16 alin.(1) a substitui noțiunea ”agentul” cu noțiunea ”asistentul”, întrucât utilizarea primei noțiuni constituie o eroare tehnică în contextul art. 16.	**Se acceptă** La alin. (1) Se substituie cuvântul „agentul” cu cuvântul „asistentul”.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	80	La art.16 alin.(1) a substitui noțiunea ”agentul” cu noțiunea ”asistentul”, întrucât utilizarea primei noțiuni constituie o eroare tehnică în contextul art. 16.	**Se acceptă** La alin. (1) Se substituie cuvântul „agentul” cu cuvântul „asistentul”.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	81	La art.16 alin.(1) propunem substituirea noțiunii ”agentul” cu noțiunea ”asistentul”, întrucât utilizarea primei noțiuni constituie o eroare tehnică în contextul art. 16.	**Se acceptă** La alin. (1) se substituie cuvântul „agentul” cu cuvântul „asistentul”.
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD	82	La art.16 alin.(1) a substitui noțiunea „agentul” cu noțiunea „asistentul”, întrucât utilizarea primei noțiuni constituie o eroare tehnică în contextul art. 16.	**Se acceptă** La alin. (1) se substituie cuvântul „agentul” cu cuvântul „asistentul”.

	din 08.07.2026			
Articolul 18. Cerințe față de personalul propriu al asigurătorului și/sau reasigurătorului (1) Asigurătorul ține Registrul personalului propriu implicat în activitatea de distribuție de asigurări și Registrul agenților auxiliari ale căror regim, formă și conținut sunt stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	83	La art.18 se propune revizuirea și clarificarea regimului juridic aplicabil personalului propriu al asigurătorului. Nu este suficient de clar dacă legiuitorul intenționează să supună întreg personalul asigurătorului regimului prevăzut de prezenta lege sau doar persoanele care participă efectiv la activitatea de distribuție a produselor de asigurare. „Personal implicat în activitatea de distribuție", fără a delimita suficient de clar această categorie de personalul care exercită exclusiv funcții administrative, operaționale sau tehnice va crea dificultăți de conformitate. Totodată, Directiva prevede că nivelul și intensitatea cerințelor trebuie să fie proporționale cu activitatea desfășurată. În aceste condiții, se recomandă clarificarea expresă a faptului că cerințele privind reputația, experiența profesională și formarea continuă se aplică doar personalului implicat efectiv în activitatea de distribuție a produselor de asigurare și nu personalului care exercită exclusiv funcții administrative, tehnice, IT, contabilitate, arhivare, suport operațional sau alte activități care nu constituie distribuție de asigurări în sensul Directivei și al prezentului proiect de lege. În lipsa unei delimitări clare, poate apărea interpretarea potrivit căreia inclusiv personalul care doar introduce date în sistem, verifică documente, emite polițe pe baza instrucțiunilor primite, procesează plăți, gestionează arhiva sau acordă suport administrativ trebuie să îndeplinească aceleași cerințe de reputație, experiență și pregătire profesională ca și persoanele care oferă recomandări, consultanță sau încheie contracte cu clienții. În acest sens, se propune completarea textului cu o delimitare expresă între personalul implicat nemijlocit în distribuția produselor de asigurare, care oferă informații, recomandări, consultanță, promovează produse, negociază sau participă la încheierea contractelor de asigurare și personalul care exercită exclusiv funcții administrative, tehnice, operaționale sau de suport și care nu participă direct la distribuția produselor de asigurare.	**Se acceptă** În art. 18 alin. (1) după cuvântul „implicat" se introduce cuvântul „direct". Modificarea dată va fi introdusă pe întreg text al proiectului.
	Asociația Investitorilor	84	La art.18 se propune revizuirea și clarificarea regimului juridic aplicabil personalului propriu al asigurătorului. Nu	**Se acceptă** În art. 18 alin. (1) după cuvântul „implicat" se

	Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026		este suficient de clar dacă legiuitorul intenționează să supună întreg personalul asigurătorului regimului prevăzut de prezenta lege sau doar persoanele care participă efectiv la activitatea de distribuție a produselor de asigurare. „Personal implicat în activitatea de distribuție", fără a delimita suficient de clar această categorie de personalul care exercită exclusiv funcții administrative, operaționale sau tehnice va crea dificultăți de conformitate. Totodată, Directiva prevede că nivelul și intensitatea cerințelor trebuie să fie proporționale cu activitatea desfășurată. În aceste condiții, se recomandă clarificarea expresă a faptului că cerințele privind reputația, experiența profesională și formarea continuă se aplică doar personalului implicat efectiv în activitatea de distribuție a produselor de asigurare și nu personalului care exercită exclusiv funcții administrative, tehnice, IT, contabilitate, arhivare, suport operațional sau alte activități care nu constituie distribuție de asigurări în sensul Directivei și al prezentului proiect de lege. În lipsa unei delimitări clare, poate apărea interpretarea potrivit căreia inclusiv personalul care doar introduce date în sistem, verifică documente, emite polițe pe baza instrucțiunilor primite, procesează plăți, gestionează arhiva sau acordă suport administrativ trebuie să îndeplinească aceleași cerințe de reputație, experiență și pregătire profesională ca și persoanele care oferă recomandări, consultanță sau încheie contracte cu clienții. În acest sens, se propune completarea textului cu o delimitare expresă între personalul implicat nemijlocit în distribuția produselor de asigurare, care oferă informații, recomandări, consultanță, promovează produse, negociază sau participă la încheierea contractelor de asigurare și personalul care exercită exclusiv funcții administrative, tehnice, operaționale sau de suport și care nu participă direct la distribuția produselor de asigurare.	introduce cuvântul „direct". Modificarea dată va fi introdusă pe întreg text al proiectului.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham	85	La art.18 se propune revizuirea și clarificarea regimului juridic aplicabil personalului propriu al asigurătorului. Nu este suficient de clar dacă legiuitorul intenționează să supună întreg personalul asigurătorului regimului prevăzut de prezenta lege sau doar persoanele care participă efectiv	**Se acceptă** În art. 18 alin. (1) după cuvântul „implicat" se introduce cuvântul „direct". Modificarea dată va fi introdusă pe întreg text al proiectului.

	Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026		la activitatea de distribuție a produselor de asigurare. „Personal implicat în activitatea de distribuție”, fără a delimita suficient de clar această categorie de personalul care exercită exclusiv funcții administrative, operaționale sau tehnice va crea dificultăți de conformitate. Totodată, Directiva prevede că nivelul și intensitatea cerințelor trebuie să fie proporționale cu activitatea desfășurată. În aceste condiții, se recomandă clarificarea expresă a faptului că cerințele privind reputația, experiența profesională și formarea continuă se aplică doar personalului implicat efectiv în activitatea de distribuție a produselor de asigurare și nu personalului care exercită exclusiv funcții administrative, tehnice, IT, contabilitate, arhivare, suport operațional sau alte activități care nu constituie distribuție de asigurări în sensul Directivei și al prezentului proiect de lege. În lipsa unei delimitări clare, poate apărea interpretarea potrivit căreia inclusiv personalul care doar introduce date în sistem, verifică documente, emite polițe pe baza instrucțiunilor primite, procesează plăți, gestionează arhiva sau acordă suport administrativ trebuie să îndeplinească aceleași cerințe de 3 reputație, experiență și pregătire profesională ca și persoanele care oferă recomandări, consultanță sau încheie contracte cu clienții. În acest sens, se propune completarea textului cu o delimitare expresă între personalul implicat nemijlocit în distribuția produselor de asigurare, care oferă informații, recomandări, consultanță, promovează produse, negociază sau participă la încheierea contractelor de asigurare și personalul care exercită exclusiv funcții administrative, tehnice, operaționale sau de suport și care nu participă direct la distribuția produselor de asigurare.	
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	86	La art.18 se propune revizuirea şi clarificarea regimului juridic aplicabil personalului propriu al asigurătorului. Nu este suficient de clar dacă legiuitorul intenționează să supună întreg personalul asigurătorului regimului prevăzut de prezenta lege sau doar persoanele care participă efectiv la activitatea de distribuţie a produselor de asigurare. „Personal implicat în activitatea de distribuție”, fără a delimita suficient de clar această categorie de personalul	**Se acceptă** În art. 18 alin. (1) după cuvântul „implicat” se introduce cuvântul „direct”. Modificarea dată va fi introdusă pe întreg text al proiectului.

			care exercită exclusiv funcții administrative, operaționale sau tehnice va crea dificultăți de conformitate. Totodată, Directiva prevede că nivelul și intensitatea cerinţelor trebuie să fie proporționale cu activitatea desfăşurată. În aceste condiţii, se recomandă clarificarea expresă a faptului că cerinţele privind reputația, experiența profesională și formarea continuă se aplică doar personalului implicat efectiv în activitatea de distribuţie a produselor de asigurare și nu personalului care exercită exclusiv funcţii administrative, tehnice, IT, contabilitate, arhivare, suport operațional sau alte activități care nu constituie distribuţie de asigurări în sensul Directivei şi al prezentului proiect de lege. În lipsa unei delimitări clare, poate apărea interpretarea potrivit căreia inclusiv personalul care doar introduce date în sistem, verifică documente, emite polițe pe baza instrucțiunilor primite, procesează plăți, gestionează arhiva sau acordă suport administrativ trebuie să îndeplinească aceleași cerințe de reputație, experiență și pregătire profesională ca şi persoanele care oferă recomandări, consultanță sau încheie contracte cu clienții. În acest sens, se propune completarea textului cu o delimitare expresă între personalul implicat nemijlocit în distribuția produselor de asigurare, care oferă informaţii, recomandări, consultanță, promovează produse, negociază sau participă la încheierea contractelor de asigurare şi personalul care exercită exclusiv funcții administrative, tehnice, operaționale sau de suport şi care nu participă direct la distribuția produselor de asigurare.	
(2) Persoanele din structura de conducere a asigurătorului, responsabilă pentru activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări, dar și personalul nemijlocit implicat în activitatea de distribuție de asigurări, nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	87	La art. 18 alin. (2) și (3) din proiect recomandăm precizarea noțiunilor de „persoanele din structura de conducere a asigurătorului” și, respectiv, de „persoanele relevante din organul executiv”, or acestea nu sunt definite în proiect sau corelate cu terminologia utilizată în legislația specială din domeniul asigurărilor, deși în legislația primară privind activitatea de asigurare și de reasigurare este utilizată noțiunea de „membrii organelor de conducere”, ceea ce impune asigurarea unei terminologii unitare. Totodată, considerăm necesară precizarea sensului sintagmei „persoanele relevante din organul executiv” în sensul	**Se acceptă** La art. 18, alin. (2) sintagma „Persoanele din structura de conducere” a fost înlocuită cu sintagma „persoanele cu funcții de conducere”, conform definițiilor din Legea nr. 92/2022. La art. 18 alin. (3) sintagma ”persoanele relevante din organul executive responsabil” a fost înlocuită cu sintagma „membrii organului executiv responsabili”.

proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico/financiar.			identificării categoriei de persoane vizate și a sferei de aplicare a obligației.	
Articolul 19. Cerințe de formare profesională (1) Cerințele privind formarea profesională pentru distribuitorii de asigurării, sunt prevăzute în Anexa nr. 1 la prezenta lege.	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	88	Articolul 19 din proiect reglementează cerințele privind formarea profesională, iar la alin. (2) stabilește că acestea se consideră îndeplinite prin participarea la cel puțin 20 de ore de formare sau pregătire profesională continuă anual. Cu toate acestea, pe parcursul proiectului este utilizată și noțiunea de „formare profesională inițială" (art. 6, 8, 10, 11, 13 și 15), fără ca aceasta să fie definită sau reglementată în mod expres în cuprinsul art. 19 ori în alte dispoziții ale proiectului. Totodată art.10 alin.(2) din Directiva (UE) 2016/97 prevede că – *„statele membre instituie și fac publice mecanisme care să le permită să controleze efectiv și să evalueze cunoștințele și abilitățile intermediarilor de asigurări și reasigurări și ale angajaților întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și ai intermediarilor de asigurări și de reasigurări, pe baza a cel puțin 15 ore de formare sau pregătire profesională anual.... Statele membre de origine pot impune ca îndeplinirea cerințelor de formare și pregătire să fie dovedită prin obținerea unui certificat."* În prezent, conform Legii nr. 92/2022 (art.107), pregătirea profesională de specialitate și/sau de competență, de cunoștințe și aptitudini în domeniul activității de asigurare sunt confirmate prin certificatul de calificare în domeniul asigurărilor obținut în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere. În măsura în care se optează pentru menținerea certificării competențelor profesionale, se propune completarea proiectului cel puțin, cu o normă de trimitere care să prevadă stabilirea acesteia prin actele	**Nu se acceptă** În proiectul legii art. 6 alin. (7), art. 8 alin. (4), art.10 alin. (9), art. 13 alin. (6), art. 15 alin. (4), art. 18 alin. (8) este prevăzut: „*Cerințele privind […] condițiile de formare profesională inițială și formarea profesională continuă […] se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale*."

			normative ale autorității competente, precum și desemnarea autorității responsabile de evaluarea și confirmarea îndeplinirii cerințelor de formare profesională.	
(2) Cerinţele prevăzute la alin. (1), privind formarea profesională continuă, se consideră a fi îndeplinite pe baza a cel puţin 20 ore de formare sau pregătire profesională anual, ţinând seama de natura produselor vândute, tipul de distribuitor, rolul pe care îl îndeplinesc și activitatea desfășurată în cadrul distribuitorului de asigurări și/sau reasigurări.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	89	La art.19 alin.(2) este prevăzut că cerinţele privind formarea profesională continuă, se consideră a fi îndeplinite pe baza a cel puţin 20 ore de formare sau pregătire profesională anual. Propunem revizuirea art.19 alin.(2), întrucât proiectul stabilește minimum 20 de ore anual, în timp ce Directiva 2016/97, la art.10 alin.(2), prevede un standard minim de „cel puțin 15 ore de formare sau dezvoltare profesională pe an”. Prin urmare, cerința de 20 de ore reprezintă o exigență mai strictă decât standardul european minim și ar trebui justificată sau redusă la 15 ore anual, mai ales pentru personalul care distribuie produse simple ori standardizate.	**Nu se acceptă** Directiva 2016/97/UE constituie un instrument de armonizare minimă: potrivit art. 22 alin. (2), statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte pentru protejarea consumatorilor, cu respectarea dreptului Uniunii. Standardul de „cel puțin 15 ore” prevăzut de art. 10 alin. (2) din Directivă reprezintă un prag minim, iar nu un plafon, astfel încât stabilirea a 20 de ore anual nu constituie neconformitate. Autorul proiectului a păstrat continuitatea reglementărilor existente, preluând cerințele prevăzute la art. 109 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 92/2022, precum și cele stabilite prin Regulamentul privind cerințele de pregătire și competență profesională în asigurări nr. 49/5/2016. Menținerea acestui nivel este justificată prin considerente de fond: (i) piața asigurărilor din Republica Moldova se află într-un amplu proces de reformă, cu introducerea concomitentă a cadrului IDD și a celui aferent Directivei Solvency II, ceea ce impune un efort suplimentar de actualizare a cunoștințelor profesionale; (ii) gradul de penetrare a asigurărilor și nivelul de educație financiară a consumatorilor sunt reduse, calitatea consultanței acordate de distribuitori constituind principala garanție a unei alegeri informate; (iii) cerința se aplică uniform tuturor distribuitorilor, fără a genera bariere discriminatorii de acces.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	90	La art.19 alin.(2) este prevăzut că cerinţele privind formarea profesională continuă, se consideră a fi îndeplinite pe baza a cel puţin 20 ore de formare sau pregătire profesională anual. Propunem revizuirea art.19 alin.(2), întrucât proiectul stabilește minimum 20 de ore anual, în timp ce Directiva 2016/97, la art.10 alin.(2), prevede un standard minim de „cel puțin 15 ore de formare sau dezvoltare profesională pe an”. Prin urmare, cerința de	**Nu se acceptă** Directiva 2016/97/UE constituie un instrument de armonizare minimă: potrivit art. 22 alin. (2), statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte pentru protejarea consumatorilor, cu respectarea dreptului Uniunii. Standardul de „cel puțin 15 ore” prevăzut de art. 10 alin. (2) din Directivă reprezintă un prag minim, iar nu un plafon, astfel încât stabilirea a

			20 de ore reprezintă o exigență mai strictă decât standardul european minim și ar trebui justificată sau redusă la 15 ore anual, mai ales pentru personalul care distribuie produse simple ori standardizate.	20 de ore anual nu constituie neconformitate. Autorul proiectului a păstrat continuitatea reglementărilor existente, preluând cerințele prevăzute la art. 109 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 92/2022, precum și cele stabilite prin Regulamentul privind cerințele de pregătire și competență profesională în asigurări nr. 49/5/2016. Menținerea acestui nivel este justificată prin considerente de fond: (i) piața asigurărilor din Republica Moldova se află într-un amplu proces de reformă, cu introducerea concomitentă a cadrului IDD și a celui aferent Directivei Solvency II, ceea ce impune un efort suplimentar de actualizare a cunoștințelor profesionale; (ii) gradul de penetrare a asigurărilor și nivelul de educație financiară a consumatorilor sunt reduse, calitatea consultanței acordate de distribuitori constituind principala garanție a unei alegeri informate; (iii) cerința se aplică uniform tuturor distribuitorilor, fără a genera bariere discriminatorii de acces.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	91	La art.19 alin.(2) este prevăzut că cerințele privind formarea profesională continuă, se consideră a fi îndeplinite pe baza a cel puțin 20 de ore de formare sau pregătire profesională anuală. Propunem revizuirea art.19 alin.(2), întrucât proiectul stabilește minimum 20 de ore anual, în timp ce Directiva 2016/97, la art.10 alin.(2), prevede un standard minim de „cel puțin 15 ore de formare sau dezvoltare profesională pe an”. Prin urmare, cerința de 20 de ore reprezintă o exigență mai strictă decât standardul european minim și ar trebui justificată sau redusă la 15 ore anual, mai ales pentru personalul care distribuie produse simple ori standardizate.	**Nu se acceptă** Directiva 2016/97/UE constituie un instrument de armonizare minimă: potrivit art. 22 alin. (2), statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte pentru protejarea consumatorilor, cu respectarea dreptului Uniunii. Standardul de „cel puțin 15 ore” prevăzut de art. 10 alin. (2) din Directivă reprezintă un prag minim, iar nu un plafon, astfel încât stabilirea a 20 de ore anual nu constituie neconformitate. Autorul proiectului a păstrat continuitatea reglementărilor existente, preluând cerințele prevăzute la art. 109 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 92/2022, precum și cele stabilite prin Regulamentul privind cerințele de pregătire și competență profesională în asigurări nr. 49/5/2016. Menținerea acestui nivel este justificată prin considerente de fond: (i) piața asigurărilor din Republica Moldova se află într-un amplu proces de reformă, cu introducerea concomitentă a cadrului IDD

				și a celui aferent Directivei Solvency II, ceea ce impune un efort suplimentar de actualizare a cunoștințelor profesionale; (ii) gradul de penetrare a asigurărilor și nivelul de educație financiară a consumatorilor sunt reduse, calitatea consultanței acordate de distribuitori constituind principala garanție a unei alegeri informate; (iii) cerința se aplică uniform tuturor distribuitorilor, fără a genera bariere discriminatorii de acces.
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	92	La art.19 alin.(2) este prevăzut că cerinţele privind formarea profesională continuă, se consideră a fi îndeplinite pe baza a cel puţin 20 ore de formare sau pregătire profesională anual. Propunem revizuirea art. 19 alin.(2), întrucât proiectul stabilește minimum 20 de ore anual, în timp ce Directiva 2016/97, la art.10 alin.(2), prevede un standard minim de „cel puțin 15 ore de formare sau dezvoltare profesională pe an”. Prin urmare, cerința de 20 de ore reprezintă o exigenţă mai strictă decât standardul european minim și ar trebui justificată sau redusă la 15 ore anual, mai ales pentru personalul care distribuie produse simple ori standardizate.	**Nu se acceptă** Directiva 2016/97/UE constituie un instrument de armonizare minimă: potrivit art. 22 alin. (2), statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte pentru protejarea consumatorilor, cu respectarea dreptului Uniunii. Standardul de „cel puțin 15 ore” prevăzut de art. 10 alin. (2) din Directivă reprezintă un prag minim, iar nu un plafon, astfel încât stabilirea a 20 de ore anual nu constituie neconformitate. Autorul proiectului a păstrat continuitatea reglementărilor existente, preluând cerințele prevăzute la art. 109 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 92/2022, precum și cele stabilite prin Regulamentul privind cerințele de pregătire și competență profesională în asigurări nr. 49/5/2016. Menținerea acestui nivel este justificată prin considerente de fond: (i) piața asigurărilor din Republica Moldova se află într-un amplu proces de reformă, cu introducerea concomitentă a cadrului IDD și a celui aferent Directivei Solvency II, ceea ce impune un efort suplimentar de actualizare a cunoștințelor profesionale; (ii) gradul de penetrare a asigurărilor și nivelul de educație financiară a consumatorilor sunt reduse, calitatea consultanței acordate de distribuitori constituind principala garanție a unei alegeri informate; (iii) cerința se aplică uniform tuturor distribuitorilor, fără a genera bariere discriminatorii de acces.
	Ministerul Muncii și	93	La art. 19 alin. (2), proiectul stabilește cel puțin 20 de ore de formare profesională anuală, în timp ce art. 10 alin. (2)	**Nu se acceptă** Directiva 2016/97/UE constituie un instrument

	Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026		din Directiva (UE) 2016/97 prevede un minimum de 15 ore. Nota de fundamentare nu justifică necesitatea instituirii unei cerințe mai ridicate decât standardul minim european și nu evaluează impactul acesteia asupra angajatorilor și salariaților. În acest sens, se propune menținerea minimului de 15 ore sau, după caz, completarea notei cu argumentele și datele care justifică stabilirea unui nivel mai ridicat. Totodată, urmează a fi prevăzut expres că formarea profesională obligatorie a salariatului se organizează și se achită de către angajator, iar timpul aferent constituie timp de muncă. Cerințele trebuie adaptate rolului persoanei și complexității produselor distribuite, cu recunoașterea formării și certificatelor obținute anterior.	de armonizare minimă: potrivit art. 22 alin. (2), statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte pentru protejarea consumatorilor, cu respectarea dreptului Uniunii. Standardul de „cel puțin 15 ore" prevăzut de art. 10 alin. (2) din Directivă reprezintă un prag minim, iar nu un plafon, astfel încât stabilirea a 20 de ore anual nu constituie neconformitate. Autorul proiectului a păstrat continuitatea reglementărilor existente, preluând cerințele prevăzute la art. 109 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 92/2022, precum și cele stabilite prin Regulamentul privind cerințele de pregătire și competență profesională în asigurări nr. 49/5/2016. Menținerea acestui nivel este justificată prin considerente de fond: (i) piața asigurărilor din Republica Moldova se află într-un amplu proces de reformă, cu introducerea concomitentă a cadrului IDD și a celui aferent Directivei Solvency II, ceea ce impune un efort suplimentar de actualizare a cunoștințelor profesionale; (ii) gradul de penetrare a asigurărilor și nivelul de educație financiară a consumatorilor sunt reduse, calitatea consultanței acordate de distribuitori constituind principala garanție a unei alegeri informate; (iii) cerința se aplică uniform tuturor distribuitorilor, fără a genera bariere discriminatorii de acces.
Articolul 20. Cerințe organizatorice 1. Primele de asigurare sau de reasigurare, achitate de către contractant, asigurat ori reasigurat sau alt plătitor către intermediarul de asigurări și/sau de reasigurări și intermediarul de asigurări auxiliare, se consideră transferate asigurătorului sau reasigurătorului la momentul plății.	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	94	Cu referire la art. 20 („Cerințe organizatorice") din proiect, constatăm că, în redacția propusă, nu este reglementată situația în care asigurătorul, în interesul căruia primele au fost colectate, intră într-o dificultate financiară majoră ori este supus unei proceduri de intervenție timpurie, redresare, rezoluție sau reorganizare. Reglementarea se limitează la raportul dintre intermediar și asigurat, fără a trata soarta primelor colectate și păstrate în conturile de plăți separate prevăzute la alin. (3) atunci când destinatarul acestora (asigurătorul) devine subiect a unei astfel de proceduri. Lacuna este accentuată de principiul descărcării de obligații consacrat de art. 20 alin. (1) care prevede că, prin plata primei către intermediar, obligația asiguratului se stinge, iar	**Nu se acceptă** Proiectul Legii transpune Directiva (UE) 2016/97 (IDD), care stabilește cerințe privind activitatea de distribuție a asigurărilor și protecția clienților în procesul distribuirii produselor de asigurare, fără a reglementa procedurile de redresare, rezoluție, reorganizare sau lichidare a societăților de asigurare. Articolul 20 din proiect transpune cerințele art. 10 alin. (6) din Directiva (UE) 2016/97 și reglementează exclusiv măsurile organizatorice privind încasarea primelor și protecția clienților, inclusiv efectul liberatoriu al plății primei către intermediar și obligația păstrării sumelor în conturi

2. Despăgubirile şi/sau îndemnizaţiile de asigurare, achitate de asigurător sau reasigurător prin intermediarii de asigurări, se consideră transferate asiguraților sau reasiguraţilor, beneficiarilor asigurării în momentul, în care ultimii le încasează efectiv. (3) Intermediarii de asigurări şi/sau de reasigurări şi intermediarii de asigurări auxiliare efectuează încasările şi plăţile făcute în numele sau în contul contractanţilor, asiguraţilor, reasiguraţilor, reprezentând prime sau despăgubiri şi/sau îndemnizaţii de asigurare, prin conturi de plăți, altele decât conturile prin care îşi desfăşoară activitatea curentă. Mijloacele bănești, aflate în conturile de plăți, deschise conform prezentului alineat, nu fac și nu pot face obiectul unei proceduri de executare silită împotriva intermediarului de asigurări şi/sau de reasigurări și intermediarului de asigurări auxiliare, și nu pot fi urmărite sau incluse în masa debitoare în cazul insolvabilității acestuia, decât pentru scopul prevăzut în prezentul alineat.			obligația asigurătorului de acoperire a riscului (pasivul) se naște instantaneu în bilanțul acestuia, fără ca prima încasată (lichiditatea, adică activul) să fie transferat efectiv. Se creează astfel o disociere între pasivul născut imediat în patrimoniul asigurătorului și lichiditatea rămasă, temporar, la intermediar. În ipoteza aplicării unei proceduri de rezoluție de către autoritatea de rezoluției, potrivit principiilor legislației privind redresarea și rezoluția societăților de asigurare și de reasigurare (transpunerea în legislația Republicii Moldova a Directivei 2025/1 (IRRD), absența unui mecanism de recuperare accelerată a acestor prime aflate temporar la intermediar ar putea afecta capacitatea de continuitate a plăților și eficiența măsurilor de redresare și de rezoluție. Or, conform principiilor de rezoluție în asigurări, care rezultă implicit din IRRD (art. 18 și art. 42-44), presupun ca primele colectate în interesul unui asigurator aflat în rezoluție urmează a fi puse, fără întârziere, la dispoziția asiguratorului, în vederea asigurării lichidității minime necesare funcțiilor critice. Prin urmare, constatăm că proiectul nu prevede nici un instrument în acest sens. De asemenea, proiectul nu clarifică obligațiile intermediarului și statutul mijloacelor bănești deținute în conturile acestuia în cazul retragerii licenței asigurătorului/intentării procesului de lichidare, în ipoteza în care asigurătorul este insolvabil.	distincte până la transferul acestora către asigurător. Aceste dispoziții urmăresc protecția contractantului și evitarea riscului utilizării necorespunzătoare a fondurilor colectate de intermediar, fără a institui norme privind tratamentul activelor unui asigurător aflat în dificultate financiară. Aspectele invocate în aviz referitoare la recuperarea accelerată a primelor, regimul juridic al sumelor în cazul aplicării măsurilor de intervenție timpurie, redresare, rezoluție, reorganizare sau lichidare a asigurătorului țin de regimul juridic al asigurătorilor aflați în dificultate și urmează a fi reglementate de legislația specială, precum și, după caz, de legislația privind insolvabilitatea. Aceste aspecte depășesc obiectul de reglementare al prezentei legi și nu rezultă din obligațiile de transpunere ale Directivei (UE) 2016/97. Totodată, includerea în proiectul Legii privind distribuția de asigurări a unor norme speciale privind efectele procedurilor de rezoluție sau lichidare asupra sumelor colectate de intermediari ar conduce la suprapunerea domeniilor de reglementare și la fragmentarea cadrului normativ aplicabil societăților de asigurare, contrar principiilor tehnicii legislative.
	Banca Națională a	95	Suplimentar celor menționate, în vederea menținerii în orice moment a capacității financiare a asigurătorilor, se	**Nu se acceptă** Proiectul Legii privind distribuția de asigurări

	Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026		propune completarea proiectului de lege cu prevederi referitoare la faptul că societățile de asigurare sau reasigurare să permită intermediarului de asigurări și/sau de reasigurări și intermediarului de asigurări auxiliare încasarea directă a primelor de asigurare sau de reasigurare, achitate de către contractant, asigurat ori reasigurat doar în cazul în care intermediarul de asigurări și/sau de reasigurări și intermediarul de asigurări auxiliare dispune de o situație financiară stabilă sau furnizează o garanție în favoarea asigurătorului respectiv, în condițiile actelor normative ale autorității de supraveghere (prevederi similare în România: Articolul 11 alin. (6) și (7) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări).	transpune Directiva (UE) 2016/97, care nu condiționează dreptul intermediarilor de asigurări de a încasa primele de asigurare de existența unei situații financiare stabile sau de constituirea unei garanții în favoarea asigurătorului. O asemenea condiție poate fi instituită direct de către asigurător intermediarului de asigurări, ca condiție de colaborare.
(7) Pentru a asigura respectarea cerinţelor de la alineatele (1), (2) și (3), asigurătorul și/sau reasigurătorul, aprobă, aplică și revizuiesc periodic, dar nu mai rar de odată pe an, politici interne și proceduri interne.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	96	La art.20 alin.(7)-(9) se propune revizuirea normelor, deoarece acestea impun asigurătorului obligația de a aproba politici interne, funcție internă și registru al documentelor pentru respectarea cerințelor privind primele și despăgubirile. Deși aceste obligații sunt justificate, acestea trebuie corelate cu sistemul de guvernanță deja reglementat în Legea nr. 92/2022, pentru a evita dublarea funcțiilor interne și a documentației. Totodată, Directiva 2016/97 nu impune în mod expres instituirea unei funcții interne distincte și separate pentru monitorizarea exclusivă a obligațiilor privind distribuția produselor de asigurare. Directiva urmărește existența unor mecanisme organizatorice adecvate și proporționale, lăsând statelor membre libertatea de a integra aceste atribuții în structurile de guvernanță și control intern deja existente.	**Nu se acceptă** Alin. (7) –(9) din art. 20, transpun integral prevederile alin. (8) din Directiva 97/2016. Astfel, Directiva 2016/97 impune în mod expres, la art. 10 alin. (8), obligația asigurătorilor de a aproba, a pune în aplicare și a revizui periodic politicile și procedurile interne aferente, de a institui o funcție care să asigure punerea corectă în aplicare a acestora, precum și de a păstra și actualiza registre cu toată documentația relevantă. Respectiv, normele de la art. 20 alin. (7)–(9) din proiect constituie o transpunere fidelă a directivei, iar nu o opțiune discreționară a autorului. Totodată, proiectul nu impune crearea unei structuri organizatorice distincte și separate — cu respectarea principiului proporționalității, funcția vizată poate fi atribuită structurilor de guvernanță deja instituite potrivit Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, astfel încât pretinsa dublare a funcțiilor interne și a documentației nu se confirmă. În altă ordine de idei, sistemul de guvernanță instituit în temeiul Directivei 2009/138/CE (Solvabilitate II) vizează administrarea riscurilor, controlul intern, auditul intern, și, după caz, externalizarea care, potrivit art. 41 alin. (3) din

				Directiva 2009/138/CE, sunt supuse aprobării prealabile a organului administrativ, de conducere sau de supraveghere și revizuirii cel puțin anuale.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	97	La art.20 alin.(7)-(9) se propune revizuirea normelor, deoarece acestea impun asigurătorului obligația de a aproba politici interne, funcție internă și registru al documentelor pentru respectarea cerințelor privind primele și despăgubirile. Deși aceste obligații sunt justificate, acestea trebuie corelate cu sistemul de guvernanță deja reglementat în Legea nr. 92/2022, pentru a evita dublarea funcțiilor interne și a documentației. Totodată, Directiva 2016/97 nu impune în mod expres instituirea unei funcții interne distincte și separate pentru monitorizarea exclusivă a obligațiilor privind distribuția produselor de asigurare. Directiva urmărește existența unor mecanisme organizatorice adecvate și proporționale, lăsând statelor membre libertatea de a integra aceste atribuții în structurile de guvernanță și control intern deja existente.	**Nu se acceptă** Alin. (7) –(9) din art. 20, transpun integral prevederile alin. (8) din Directiva 97/2016. Astfel, Directiva 2016/97 impune în mod expres, la art. 10 alin. (8), obligația asigurătorilor de a aproba, a pune în aplicare și a revizui periodic politicile și procedurile interne aferente, de a institui o funcție care să asigure punerea corectă în aplicare a acestora, precum și de a păstra și actualiza registre cu toată documentația relevantă. Respectiv, normele de la art. 20 alin. (7)–(9) din proiect constituie o transpunere fidelă a directivei, iar nu o opțiune discreționară a autorului. Totodată, proiectul nu impune crearea unei structuri organizatorice distincte și separate — cu respectarea principiului proporționalității, funcția vizată poate fi atribuită structurilor de guvernanță deja instituite potrivit Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, astfel încât pretinsa dublare a funcțiilor interne și a documentației nu se confirmă. În altă ordine de idei, sistemul de guvernanță instituit în temeiul Directivei 2009/138/CE (Solvabilitate II) vizează administrarea riscurilor, controlul intern, auditul intern, și, după caz, externalizarea care, potrivit art. 41 alin. (3) din Directiva 2009/138/CE, sunt supuse aprobării prealabile a organului administrativ, de conducere sau de supraveghere și revizuirii cel puțin anuale.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din	98	La art.20 alin.(7)-(9) se propune revizuirea normelor, deoarece acestea impun asigurătorului obligația de a aproba politici interne, funcție internă și registru al documentelor pentru respectarea cerințelor privind primele și despăgubirile. Deși aceste obligații sunt justificate, trebuie corelate cu sistemul de guvernanță deja reglementat în Legea nr. 92/2022, pentru a evita dublarea funcțiilor interne	**Nu se acceptă** Alin. (7) –(9) din art. 20, transpun integral prevederile alin. (8) din Directiva 97/2016. Astfel, Directiva 2016/97 impune în mod expres, la art. 10 alin. (8), obligația asigurătorilor de a aproba, a pune în aplicare și a revizui periodic politicile și procedurile interne aferente, de a institui o funcție care

	30.06.2026		și a documentației. Totodată, Directiva 2016/97 nu impune în mod expres instituirea unei funcții interne distincte și separate pentru monitorizarea exclusivă a obligațiilor privind distribuția produselor de asigurare. Directiva urmărește existența unor mecanisme organizatorice adecvate și proporționale, lăsând statelor membre libertatea de a integra aceste atribuții în structurile de guvernanță și control intern deja existente.	să asigure punerea corectă în aplicare a acestora, precum și de a păstra și actualiza registre cu toată documentația relevantă. Respectiv, normele de la art. 20 alin. (7)–(9) din proiect constituie o transpunere fidelă a directivei, iar nu o opțiune discreționară a autorului. Totodată, proiectul nu impune crearea unei structuri organizatorice distincte și separate — cu respectarea principiului proporționalității, funcția vizată poate fi atribuită structurilor de guvernanță deja instituite potrivit Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, astfel încât pretinsa dublare a funcțiilor interne și a documentației nu se confirmă. În altă ordine de idei, sistemul de guvernanță instituit în temeiul Directivei 2009/138/CE (Solvabilitate II) vizează administrarea riscurilor, controlul intern, auditul intern, și, după caz, externalizarea care, potrivit art. 41 alin. (3) din Directiva 2009/138/CE, sunt supuse aprobării prealabile a organului administrativ, de conducere sau de supraveghere și revizuirii cel puțin anuale.
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	99	La art.20 alin.(7)-(9) se propune revizuirea normelor, deoarece acestea impun asigurătorului obligația de a aproba politici interne, funcție internă și registru al documentelor pentru respectarea cerințelor privind primele și despăgubirile. Deşi aceste obligații sunt justificate, acestea trebuie corelate cu sistemul de guvernanță deja reglementat în Legea nr. 92/2022, pentru a evita dublarea funcțiilor interne și a documentației. Totodată, Directiva 2016/97 nu impune în mod expres instituirea unei funcții interne distincte și separate pentru monitorizarea exclusivă a obligațiilor privind distribuția produselor de asigurare. Directiva urmărește existența unor mecanisme organizatorice adecvate şi proporționale, lăsând statelor membre libertatea de a integra aceste atribuții în structurile de guvernanță și control intern deja existente.	**Nu se acceptă .** Alin. (7) –(9) din art. 20, transpun integral prevederile alin. (8) din Directiva 97/2016. Astfel, Directiva 2016/97 impune în mod expres, la art. 10 alin. (8), obligația asigurătorilor de a aproba, a pune în aplicare și a revizui periodic politicile și procedurile interne aferente, de a institui o funcție care să asigure punerea corectă în aplicare a acestora, precum și de a păstra și actualiza registre cu toată documentația relevantă. Respectiv, normele de la art. 20 alin. (7)–(9) din proiect constituie o transpunere fidelă a directivei, iar nu o opțiune discreționară a autorului. Totodată, proiectul nu impune crearea unei structuri organizatorice distincte și separate — cu respectarea principiului proporționalității, funcția vizată poate fi atribuită structurilor de guvernanță deja

				instituite potrivit Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, astfel încât pretinsa dublare a funcțiilor interne și a documentației nu se confirmă. În altă ordine de idei, sistemul de guvernanță instituit în temeiul Directivei 2009/138/CE (Solvabilitate II) vizează administrarea riscurilor, controlul intern, auditul intern, și, după caz, externalizarea care, potrivit art. 41 alin. (3) din Directiva 2009/138/CE, sunt supuse aprobării prealabile a organului administrativ, de conducere sau de supraveghere și revizuirii cel puțin anuale.u se acceptă eliminarea obligațiilor privind politicile interne și evidența documentelor referitoare la prime și despăgubiri: acestea asigură trasabilitatea fluxurilor financiare care privesc consumatorul și constituie temeiul supravegherii de conduită exercitate de Comisia Națională.
Articolul 21. Reclamații și soluționare extrajudiciară a litigiilor 1. Clienții, asociațiile de consumatori și entitățile calificate să reprezinte interesele consumatorilor, au dreptul de a depune reclamații la distribuitorul de asigurări și/sau de reasigurări cu privire la activitatea sa. 2. Distribuitorul de asigurări și/sau de reasigurări are obligația de a primi și de a înregistra reclamațiile contractanților, ale asiguraților, ale reasiguraților, ale beneficiarilor asigurării, și ale altor persoane ale căror	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	100	La art. 21 alin. (1) și (2) din proiect se constată o necorelare între categoriile de persoane îndreptățite să depună reclamații și categoriile de persoane ale căror reclamații urmează a fi primite și înregistrate de distribuitorul de asigurări și/sau de reasigurări. Astfel, alin. (1) se referă la clienți, asociații de consumatori și entități calificate să reprezinte interesele consumatorilor, în timp ce alin. (2) enumeră contractanții, asiguranții, reasiguranții, beneficiarii asigurării și alte persoane ale căror drepturi pot fi lezate. În vederea asigurării clarității și coerenței reglementării, se recomandă precizarea categoriilor de persoane vizate sau clarificarea raportului dintre acestea.	**Se acceptă** Alin. (1) și (2) se va expune în următoarea redacție: „ (1) Clienții și alte părți interesate, inclusiv asociațiile de consumatori și entitățile calificate să reprezinte interesele consumatorilor, au dreptul de a depune reclamații la distribuitorul de asigurări și/sau de reasigurări cu privire la activitatea sa. (2) Distribuitorul de asigurări și/sau de reasigurări are obligația de a primi și de a înregistra reclamațiile depuse potrivit alin. (1) și de a lua toate măsurile necesare pentru a răspunde la reclamații, în condițiile prevăzute de Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.”.

drepturi pot fi lezate și de a lua toate măsurile necesare pentru a răspunde la reclamații, în condițiile prevăzute de Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare. 3. Fără a aduce atingere dreptului consumatorilor de a se adresa instanțelor judecătorești sau de a sesiza Comisia Națională, litigiile dintre consumatori și distribuitorii de asigurări și/sau de reasigurări pot fi soluționate prin mecanismele de soluționare alternativă a litigiilor, prevăzute de Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, inclusiv prin entitățile de soluționare alternativă a litigiilor competente, precum și prin procedura medierii reglementată de Legea nr. 9/2026 privind medierea și statutul mediatorului. (4) În cazul litigiilor transfrontaliere dintre clienți și distribuitorii de asigurări și/sau de reasigurări, Comisia Națională cooperează cu autoritățile competente din alte state membre, inclusiv prin schimb de informații, în vederea facilitării accesului la mecanismele de soluționare alternativă a litigiilor și a asigurării aplicării drepturilor				

și obligațiilor care decurg din prezenta lege.				
Articolul 22. Principii generale (3) Se interzice distribuitorilor de asigurări să fie remuneraţi, să îşi remunereze personalul sau, să evalueze performanţele într-un mod care intră în conflict cu obligaţia de a acţiona în conformitate cu interesul clienţilor, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.	Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026	101	Susținem prevederile art. 22 alin. (3) și (4), care interzic schemele de remunerare și obiectivele de vânzări ce pot determina recomandarea unui produs necorespunzător intereselor clientului. Totodată, urmează a fi clarificat că remunerarea variabilă nu este interzisă în sine, ci doar stimulentele care creează un conflict cu interesul clientului. Salariatul nu poate fi sancționat, dezavantajat sau evaluat negativ pentru refuzul de a recomanda un produs nepotrivit. Distribuitorul trebuie să poarte răspunderea principală pentru obiectivele, scenariile de vânzare și sistemele de remunerare pe care le instituie. Informația furnizată clientului privind remunerarea personalului trebuie să vizeze natura și structura stimulentelor legate de vânzare, fără divulgarea salariului individual sau a altor date personale ale angajatului.	**Nu se acceptă** Alin. (3) și (4) din art. 22 transpun integral prevederile alin.3 din art. 17 al Directivei 97/2016.
Articolul 23. Informații generale furnizate de distribuitorii de asigurări (1) Înaintea încheierii unui contract de asigurare, intermediarii de asigurări prezintă clienților, în timp util următoarele informaţii: 1. denumirea sau numele prenumele după caz; 2. sediul sau domiciliul, după caz; 3. tipul intermediarului de asigurări; 4. dacă oferă consultanţă cu privire la produsele de asigurare intermediate; 5. procedura de a depune reclamații sau de a aplica la proceduri extrajudiciare, astfel cum e prevăzut la art.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	102	În proiectul de lege privind activitatea de asigurare și de reasigurare, în proces de consultare publică, la art.106 sunt prevăzute norme privind informarea asiguraților și stabilesc că, înainte de încheierea unui contract de asigurare generală, asigurătorul informează potențialii asigurați, persoane fizice cu privire la: (....), precum și înainte de încheierea unui contract de asigurare de viață, asiguratorul comunică potențialilor asigurați informația cu privire la (...). Corespunzător, există probabilitatea să fie reglementate obligațiile aferente unuia și aceluiași obiect în două legi, unele norme repetându-se, iar altele fiind unitare. În acest sens, se propune ca obligațiile de informare a asiguraților să fie reglementate într-un singur act normativ, printr-un mecanism clar și bine definit, fără a fi prevăzute mai multe obligații în acte normative diferite. Totodată, se propune uniformizarea noțiunilor utilizate în text, precum și eliminarea diferențelor obligațiilor de informare aplicate exclusiv asiguraților persoane fizice.	**Se acceptă parțial** Conform proiectului se propune ca Legea privind distribuția de asigurări să intre în vigoare la 1 iauarie 2028, iar Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) să intre în vigoare la 1 ianuarie 2029. Corespunzător, soluționarea observației privind eventuala dublă reglemente, este condiționată de menținerea acestei propuneri, urmând ca, în funcție de decizia finală asupra datei de intrare în vigoare, să se stabilească actul normativ în care va fi consolidată norma respectivă.

21; 6. registrul în care sunt înscrişi şi modalităţile prin care se poate verifica acest lucru; 7. dacă intermediarul de asigurări reprezintă clientul sau acţionează pentru şi în numele asigurătorului; 8. în legătură cu contractul propus sau contractul pentru care oferă consultanță: a) dacă oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale; b) dacă are obligația contractuală de a desfășura activitatea de distribuție exclusiv cu unul sau mai mulți asigurători, caz în care comunică denumirea acestor asigurători; c) dacă nu are obligația contractuală de a desfășura activitatea de distribuție exclusiv cu unul sau mai mulți asigurători și dacă nu oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale, caz în care comunică denumirea asigurătorului cu care poate lucra și cu care lucrează efectiv. 1. modul în care este remunerat în legătură cu contractul de asigurare, cu precizarea dacă remunerația: a) constă într-un onorariu				

plătit direct de client. În acest caz, intermediarul de asigurări informează clientul cu privire la cuantumul onorariului sau, dacă nu este posibil, cu privire la metoda de calculare a onorariului; b) constă într-un comision inclus în prima de asigurare; c) constă într-un alt tip de beneficiu economic, oferit sau acordat în legătură cu contractul de asigurare; d) constă într-o combinație a formelor prevăzute la lit. a) – c). 1. dacă deține, direct sau indirect, o participație de cel puțin 10% din capitalul sau drepturile de vot ale unui asigurător; 2. dacă un asigurător sau societatea-mamă a acestuia deține, direct sau indirect, o participație de cel puțin 10% din capitalul sau drepturile de vot ale intermediarului de asigurări. 3. în cazul contractelor de asigurare generală: a) legea aplicabilă contractului, în cazul în care părțile nu au libertatea de a o alege; b) faptul că părțile au libertatea de a alege legea aplicabilă, precum și, în acest caz, legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă.				

	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	103	În proiectul de lege privind activitatea de asigurare și de reasigurare, în proces de consultare publică, la art.106 sunt prevăzute norme privind informarea asiguraților și stabilesc că, înainte de încheierea unui contract de asigurare generală, asigurătorul informează potențialii asigurați, persoane fizice cu privire la: (....), precum și înainte de încheierea unui contract de asigurare de viață, asiguratorul comunică potențialilor asigurați informația cu privire la (...). Corespunzător, există probabilitatea să fie reglementate obligațiile aferente unuia și aceluiași obiect în două legi, unele norme repetându-se, iar altele fiind unitare. În acest sens, se propune ca obligațiile de informare a asiguraților să fie reglementate într-un singur act normativ, printr-un mecanism clar și bine definit, fără a fi prevăzute mai multe obligații în acte normative diferite. Totodată, se propune uniformizarea noțiunilor utilizate în text, precum și eliminarea diferențelor obligațiilor de informare aplicate exclusiv asiguraților persoane fizice.	**Se acceptă parțial** Conform proiectului se propune ca Legea privind distribuția de asigurări să intre în vigoare la 1 iauarie 2028, iar Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) să intre în vigoare la 1 ianuarie 2029 Corespunzător, soluționarea observației privind eventuala dublă reglemente, este condiționată de menținerea acestei propuneri, urmând ca, în funcție de decizia finală asupra datei de intrare în vigoare, să se stabilească actul normativ în care va fi consolidată norma respectivă.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	104	În proiectul de lege privind activitatea de asigurare și de reasigurare, în proces de consultare publică, la art.106 sunt prevăzute norme privind informarea asiguraților și stabilesc că, înainte de încheierea unui contract de asigurare generală, asigurătorul informează potențialii asigurați, persoane fizice cu privire la: (....), precum și înainte de încheierea unui contract de asigurare de viață, asiguratorul comunică potențialilor asigurați informația cu privire la (...). Corespunzător, există probabilitatea să fie reglementate obligațiile aferente unuia și aceluiași obiect în două legi, unele norme repetându-se, iar altele fiind unitare. În acest sens, se propune ca obligațiile de informare a asiguraților să fie reglementate într-un singur act normativ, printr-un mecanism clar și bine definit, fără a fi prevăzute mai multe obligații în acte normative diferite. Totodată, se propune uniformizarea noțiunilor utilizate în text, precum și eliminarea diferențelor obligațiilor de informare aplicate exclusiv asiguraților persoane fizice.	**Se acceptă parțial** Conform proiectului se propune ca Legea privind distribuția de asigurări să intre în vigoare la 1 iauarie 2028, iar Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) să intre în vigoare la 1 ianuarie 2029. Corespunzător, soluționarea observației privind eventuala dublă reglemente, este condiționată de menținerea acestei propuneri, urmând ca, în funcție de decizia finală asupra datei de intrare în vigoare, să se stabilească actul normativ în care va fi consolidată norma respectivă.
	Asociația Businessului European	105	În proiectul de lege privind activitatea de asigurare şi de reasigurare, în proces de consultare publică, la art.106 sunt prevăzute norme privind informarea asiguraților și stabilesc	**Se acceptă parțial** Conform proiectului se propune ca Legea privind distribuția de asigurări să intre în vigoare la 1 iauarie

	(EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026		că, înainte de încheierea unui contract de asigurare generală, asigurătorul informează potențialii asiguraţi, persoane fizice cu privire la: (....), precum și înainte de încheierea unui contract de asigurare de viață, asiguratorul comunică potențialilor asiguraţi informația cu privire la (...). Corespunzător, există probabilitatea să fie reglementate obligațiile aferente unuia și aceluiași obiect în două legi, unele norme repetându-se, iar altele fiind unitare. În acest sens, se propune ca obligaţiile de informare a asiguraţilor să fie reglementate într-un singur act normativ, printr-un mecanism clar și bine definit, fără a fi prevăzute mai multe obligații în acte normative diferite. Totodată, se propune uniformizarea noțiunilor utilizate în text, precum și eliminarea diferențelor obligaţiilor de informare aplicate exclusiv asiguraţilor persoane fizice.	2028, iar Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) să intre în vigoare la 1 ianuarie 2029. Corespunzător, soluționarea observației privind eventuala dublă reglemente, este condiționată de menținerea acestei propuneri, urmând ca, în funcție de decizia finală asupra datei de intrare în vigoare, să se stabilească actul normativ în care va fi consolidată norma respectivă.
	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	106	La art. 23, alin. (1), pct. 8) urmează a fi coroborat cu art. 24, alin. (5)-(9), or proiectul permite declararea consultanței pe baza unei analize imparțiale și personale, însă nu delimitează suficient categoriile de distribuitori care pot presta acest tip de consultanță. În special, urmează a fi exclusă posibilitatea utilizării acestei formule de către distribuitorii care prin natura mandatului sau obligațiilor contractuale, distribuie produse ale unui singur furnizor, astfel că se propune completarea normei cu precizarea expresă că analiza imparțială și personală poate fi invocată doar atunci când distribuitorul poate examina un număr suficient de produse comparabile disponibile pe piața relevantă, fără constrângeri contractuale incompatibile cu caracterul imparțial al recomandării.	**Nu se acceptă** Art. 24 alin. (9) din proiect vine să concretizeze art. 23 alin. (1) pct. 8 . Art. 24 alin. (9) din proiect interzice utilizarea formulei „analiză imparțială și personală” atunci când analiza se limitează, în fapt, la produsele unui singur furnizor ori ale furnizorilor cu care distribuitorul are aranjamente de exclusivitate.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	107	Redacția propusă pentru art. 23 alin. (1) pct. 9) nu transpune cu suficientă fidelitate prevederile art. 19 alin. (1) lit. d) și e) din Directiva IDD. Astfel, Directiva instituie două obligații informaționale distincte, și anume: - comunicarea naturii remunerației primite în legătură cu contractul de asigurare [art. 19 alin. (1) lit. d)]; - comunicarea modalității concrete de remunerare, respectiv dacă distribuitorul acționează pe baza unui onorariu, a unui comision, a altui tip de remunerație ori a unei combinații a acestora [art. 19 alin. (1) lit. e)]. Subsecvent și Legea nr. 236/2018 privind	**Se acceptă** La art. 23, alin. (1), după pct. 8) se introduce un punct nou cu următoarea redacție: „9) natura remunerației primate în legătură cu contractual de asigurare;”. Corespunzător, punctele 9), 10), 11) și 12) devin 10), 11), 12) și 13). Se va menționa că Directiva 97/2016 în limba engleză utilizează 2 noțiuni „*customer*” și „*consumer*”, care în variant românî ambele sunt traduse

			distribuția de asigurări din România, la art. 13 alin. (1) lit. d) și e), a preluat fidel structura și conținutul art. 19 alin. (1) lit. d) și e) din Directivă, menținând caracterul distinct al celor două obligații de informare. Totodată, se recomandă utilizarea consecventă, pe parcursul art. 23, a noțiunii de „consumator”, în concordanță cu terminologia utilizată de art. 19 din Directiva (UE) 2016/97, în locul termenului „client”, pentru a asigura o transpunere cât mai fidelă a actului european și uniformitatea terminologică a normei de transpunere. Se solicită reformularea art. 23 alin. (1) pct. 9) în sensul reproducerii fidele a art. 19 alin. (1) lit. d) și e) din Directiva (UE) 2016/97, după cum urmează: „9) natura remunerației primite în legătură cu contractul de asigurare; 10) dacă, în ceea ce privește contractul de asigurare, acesta lucrează: a) pe baza unui onorariu, și anume remunerația plătită direct de consumator; b) pe baza unui comision de orice fel, și anume remunerația inclusă în prima de asigurare; c) pe baza oricărui alt tip de remunerație, inclusiv beneficii economice de orice natură, oferite sau acordate în legătură cu contractul de asigurare; sau d) pe baza unei combinații dintre oricare dintre tipurile de remunerație prevăzute la pct. a)-c).” În consecință, tabelul de concordanță ar trebui revizuit pentru a reflecta o transpunere completă și fidelă a art. 19 alin. (1) lit. d) și e) din Directiva (UE) 2016/97.	„*consumato*r”. Pentru a respecta această delimitare a fost propusă noțiunea de „client” și „consumator”. Delimitarea dintre aceste noțiuni a fost expusă în art. 3 al proiectului.
	Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026	108	La art. 23, informarea clientului că remunerația distribuitorului constă într-un comision inclus în prima de asigurare nu asigură o transparență suficientă. Se propune completarea proiectului cu obligația de a comunica suma sau procentul efectiv al comisionului și costul total al distribuției. Cerința este deosebit de importantă în cazul produselor vândute prin intermediul băncilor sau împreună cu alte servicii financiare, pentru ca persoana să poată identifica interesul comercial al distribuitorului și să compare ofertele disponibile.	**Se acceptă parțial** Art. 23, alin. (1) pct. 10) lit. b) se va expune în următoarea redacție: „b) pe baza unui comision de orice fel, și anume remunerația inclusă în prima de asigurare;”. Norma data transpune fidel lit.e) alin. (1) din art. 19 al Directivei 97/2016.
(2) În cazul în care, după încheierea contractului de asigurare, clientul efectuează,	Uniunea Asigurătorilor din Republica	109	La art.23 alin.(7) și alin.(2) este stabilit că În cazul în care, după încheierea contractului de asigurare, clientul efectuează, în temeiul contractului, plăți către asigurător,	**Nu se acceptă** Prevederea transpune art. 19 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97, care urmărește asigurarea

în temeiul contractului, plăți către intermediarul de asigurări sau prin intermediul acestuia, altele decât primele de asigurare ori plățile programate, intermediarul de asigurări furnizează clientului, înainte de efectuarea fiecărei astfel de plăți, informațiile prevăzute la alin. (1).	Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026		altele decât primele de asigurare ori plățile programate, asigurătorul furnizează, înainte de efectuarea fiecărei astfel de plăți, informațiile prevăzute. În contextul acestor norme solicităm clarificarea aplicării efective, acestea stabilind obligația de informare prealabilă pentru plățile care nu reprezintă prime de asigurare sau rate programate din două aspecte. În primul rând, în practica pieței naționale de asigurări, contractele de asigurare implică, de regulă, doar achitarea primei de asigurare, integral sau în rate. Pentru asigurările de viață cu componentă de investiții pot fi plăți suplimentare. Prin urmare, solicităm clarificarea, eventual în Nota de fundamentare, ce categorii de plăți sunt vizate de această prevedere. În al doilea rând, textul actual obligă, înainte de efectuarea plăților, furnizarea clientului a „informațiilor prevăzute", care reprezintă un set voluminos de date. Nu este clar de ce este necesară furnizarea informației pentru efectuarea unor plăți care nu sunt prime de asigurare. Mai mult, dacă aceste informații au fost deja aduse la cunoștința clientului în etapa precontractuală, obligativitatea de a repeta întregul proces de informare pentru o plată ulterioară, care nu este o primă de asigurare sau rată nu este definită. Considerăm necesară clarificarea raționamentului acestei cerințe.	faptului că, înainte de efectuarea unor plăți suplimentare în baza contractului, clientul dispune de informațiile relevante necesare pentru adoptarea unei decizii în cunoștință de cauză. Sintagma „orice plăți" urmează a fi interpretată ca referindu-se la toate plățile efectuate de client în executarea contractului de asigurare, altele decât prima de asigurare sau plățile programate . Astfel, prevederea urmărește să acopere toate situațiile în care clientul efectuează o plată suplimentară în baza contractului și este necesar să dispună, în prealabil, de informațiile relevante.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	110	La art.23 alin.(7) și alin.(2) este stabilit că În cazul în care, după încheierea contractului de asigurare, clientul efectuează, în temeiul contractului, plăți către asigurător, altele decât primele de asigurare ori plățile programate, asigurătorul furnizează, înainte de efectuarea fiecărei astfel de plăți, informațiile prevăzute. În contextul acestor norme solicităm clarificarea aplicării efective, acestea stabilind obligația de informare prealabilă pentru plățile care nu reprezintă prime de asigurare sau rate programate din două aspecte. În primul rînd, în practica pieței naționale de asigurări contractele de asigurare implică, de regulă, doar achitarea primei de asigurare, integral sau în rate. Pentru asigurările de viață cu componentă de investiții pot fi plăți suplimentare. Prin urmare, solicităm clarificarea, eventual în Nota de fundamentare, ce categorii de plăți sunt vizate de această prevedere. În al doilea rând, textul actual obligă,	**Nu se acceptă** Prevederea transpune art. 19 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97, care urmărește asigurarea faptului că, înainte de efectuarea unor plăți suplimentare în baza contractului, clientul dispune de informațiile relevante necesare pentru adoptarea unei decizii în cunoștință de cauză. Sintagma „orice plăți" urmează a fi interpretată ca referindu-se la toate plățile efectuate de client în executarea contractului de asigurare, altele decât prima de asigurare sau plățile programate . Astfel, prevederea urmărește să acopere toate situațiile în care clientul efectuează o plată suplimentară în baza contractului și este necesar să dispună, în prealabil, de informațiile relevante.

			înainte de efectuarea plăților, furnizarea clientului a „informațiilor prevăzute”, care reprezintă un set voluminos de date. Nu este clar de ce este necesară furnizarea informației pentru efectuarea unor plăți care nu sunt prime de asigurare. Mai mult, dacă aceste informații au fost deja aduse la cunoștința clientului în etapa precontractuală, obligativitatea de a repeta întregul proces de informare pentru o plată ulterioară, care nu este o primă de asigurare sau rată nu este definită. Considerăm necesară clarificarea raționamentului acestei cerințe.	
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	111	La art.23 alin.(7) și alin.(2) este stabilit că în cazul în care, după încheierea contractului de asigurare, clientul efectuează, în temeiul contractului, plăți către asigurător, altele decât primele de asigurare ori plățile programate, asigurătorul furnizează, înainte de efectuarea fiecărei astfel de plăți, informațiile prevăzute. În contextul acestor norme, solicităm clarificarea aplicării efective, acestea stabilind obligația de informare prealabilă pentru plățile care nu reprezintă prime de asigurare sau rate programate din două aspecte. În primul rând, în practica pieței naționale de asigurări, contractele de asigurare implică, de regulă, doar achitarea primei de asigurare, integral sau în rate. Pentru asigurările de viață cu componentă de investiții pot fi plăți suplimentare. Prin urmare, solicităm clarificarea, eventual în Nota de fundamentare, ce categorii de plăți sunt vizate de această prevedere. În al doilea rând, textul actual obligă, înainte de efectuarea plăților, furnizarea clientului a „informațiilor prevăzute”, care reprezintă un set voluminos de date. Nu este clar de ce este necesară furnizarea informației pentru efectuarea unor plăți care nu sunt prime de asigurare. Mai mult, dacă aceste informații au fost deja aduse la cunoștința clientului în etapa precontractuală, obligativitatea de a repeta întregul proces de informare pentru o plată ulterioară, care nu este o primă de asigurare sau rată nu este definită. Considerăm necesară clarificarea raționamentului acestei cerințe. 4	**Nu se acceptă** Prevederea transpune art. 19 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97, care urmărește asigurarea faptului că, înainte de efectuarea unor plăți suplimentare în baza contractului, clientul dispune de informațiile relevante necesare pentru adoptarea unei decizii în cunoștință de cauză. Sintagma „orice plăți” urmează a fi interpretată ca referindu-se la toate plățile efectuate de client în executarea contractului de asigurare, altele decât prima de asigurare sau plățile programate . Astfel, prevederea urmărește să acopere toate situațiile în care clientul efectuează o plată suplimentară în baza contractului și este necesar să dispună, în prealabil, de informațiile relevante.
	Asociația Businessului European	112	La art.23 alin.(7) şi alin.(2) este stabilit că În cazul în care, după încheierea contractului de asigurare, clientul efectuează, în temeiul contractului, plăți către asigurător,	**Nu se acceptă** Prevederea transpune art. 19 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97, care urmărește asigurarea

	(EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026		altele decât primele de asigurare ori plățile programate, asigurătorul furnizează, înainte de efectuarea fiecărei astfel de plăți, informaţiile prevăzute. În contextul acestor norme solicităm clarificarea aplicării efective, acestea stabilind obligația de informare prealabilă pentru plățile care nu reprezintă prime de asigurare sau rate programate din două aspecte. În primul rînd, în practica pieței naționale de asigurări contractele de asigurare implică, de regulă, doar achitarea primei de asigurare, integral sau în rate. Pentru asigurările de viață cu componentă de investiții pot fi plăți suplimentare. Prin urmare, solicităm clarificarea, eventual în Nota de fundamentare, ce categorii de plăți sunt vizate de această prevedere. În al doilea rând, textul actual obligă, înainte de efectuarea plăților, furnizarea clientului a „informaţiilor prevăzute", care reprezintă un set voluminos de date. Nu este clar de ce este necesară furnizarea informației pentru efectuarea unor plăți care nu sunt prime de asigurare. Mai mult, dacă aceste informații au fost deja aduse la cunoștința clientului în etapa precontractuală, obligativitatea de a repeta întregul proces de informare pentru o plată ulterioară, care nu este o primă de asigurare sau rată nu este definită. Considerăm necesară clarificarea raționamentului acestei cerințe.	faptului că, înainte de efectuarea unor plăți suplimentare în baza contractului, clientul dispune de informațiile relevante necesare pentru adoptarea unei decizii în cunoștință de cauză. Sintagma „orice plăți" urmează a fi interpretată ca referindu-se la toate plățile efectuate de client în executarea contractului de asigurare, altele decât prima de asigurare sau plățile programate . Astfel, prevederea urmărește să acopere toate situațiile în care clientul efectuează o plată suplimentară în baza contractului și este necesar să dispună, în prealabil, de informațiile relevante.
(5) În cazul în care produsele de asigurare generală sunt oferite în Republica Moldova de către un asigurător autorizat într-un alt stat, prin sucursală sau în regim de prestare transfrontalieră de servicii, contractantul este informat, înainte de asumarea oricărui angajament, despre statul în care este situat sediul social sau, după caz, sucursala cu care urmează a fi încheiat contractul. Această informație se indică și în toate documentele transmise	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	113	Cu referire la prevederile art. 23 alin. (5) și (6) din proiect, și conform celor menționate în Tabelul de concordanță, observăm că acestea transpun art. 184 din Directiva 2009/138/CE (Solvabilitate II), deși normele respective se transpun prin proiectul legii privind activitatea de asigurare și de reasigurare (art.106), care are ca obiect transpunerea integrală a Directivei 2009/138/CE. Astfel, pentru evitarea dublărilor de reglementare, propunem excluderea normelor menționate.	**Se acceptă parțial** Conform proiectului se propune ca Legea privind distribuția de asigurări să intre în vigoare la 1 iauarie 2028, iar Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) să intre în vigoare la 1 ianuarie 2029. Corespunzător, soluționarea observației privind eventuala dublă reglemente, este condiționată de menținerea acestei propuneri, urmând ca, în funcție de decizia finală asupra datei de intrare în vigoare, să se stabilească actul normativ în care va fi consolidată norma respectivă.

contractantului.				
Articolul 24. Consultanța și standardele pentru vânzări atunci când nu se oferă consultanţă (5) În cazul în care distribuitorul de asigurări informează clientul că oferă consultanță în baza unei analize imparțiale și personale, acesta oferă consultanța în baza unei analize documentate a unui număr suficient de mare de oferte de asigurare comparabile, disponibile pe piața relevantă, astfel încât să poată formula clientului o recomandare personalizată, în conformitate cu criterii profesionale, cu privire la contractul de asigurare, care ar răspunde cel mai bine necesităților și cerințelor clientului.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	114	La art.24 alin.(5) se propune modificarea termenului ”distribuitorul” cu termenul ”intermediarul”, pentru a adapta reglementările noii legi la normele Directivei. Astfel, conform art.20 alin.(3) din Directiva 2016/97/UE privind distribuția de asigurări, în cazul în care își informează consumatorul că atunci când îi acordă consultanţă se bazează pe o analiză imparţială și personală, un intermediar de asigurări oferă consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piaţă, pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului. Totodată, se cere clarificarea expresă a alin. (5), în sensul că obligația de analizare a unui număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață se aplică exclusiv intermediarilor care declară că oferă consultanță în baza unei „analize imparțiale șuficient de mare de contr” cu termenul ”intermediarul”, pentru a adapta reglementările noii legi la normele Directivei. Astfel, conform art.20 alin.(3) din Directiva 2016/97/UE priviconsultanță se bazează pe o analiză imparțială și personală, un intermediar de asigurări oferă consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului.” La caz obligația de a analiza și compara un număr suficient de mare de produse de asigurare apare numai atunci când intermediarul afirmă că oferă consultanță bazată pe o analiză imparțială și personală. Trebuie precizat că obligația nu se aplică agenților de asigurare și agenților auxiliari, care acționează în numele și pe seama unui asigurător și distribuie produsele acestuia în baza unui mandat. În lipsa acestei clarificări, textul poate genera interpretarea eronată că toți intermediarii de asigurări sunt obligați să analizeze și să compare produsele asigurătorilor concurenți, ceea ce nu rezultă din Directiva (UE) 2016/97	**Se acceptă** La art.24 alin.(5) termenul „distribuitorul” se substituie cu termenul „intermediarul”.

			și contravine modelului de distribuție specific agenților de asigurare și agenților auxiliari.	
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	115	La art.24 alin.(5) se propune modificarea termenului ”distribuitorul” cu termenul ”intermediarul”, pentru a adapta reglementările noii legi la normele Directivei. Astfel, conform art.20 alin.(3) din Directiva 2016/97/UE privind distribuția de asigurări, în cazul în care își informează consumatorul că atunci când îi acordă consultanţă se bazează pe o analiză imparţială și personală, un intermediar de asigurări oferă consultanță după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piaţă, pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului. Totodată, se cere clarificarea expresă a alin. (5), în sensul că obligația de analizare a unui număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață se aplică exclusiv intermediarilor care declară că oferă consultanță în baza unei „analize imparțiale și personale”. Această abordare este conformă art. 20 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97 (IDD), care prevede: „În cazul în care își informează consumatorul că atunci când îi acordă consultanță se bazează pe o analiză imparțială și personală, un intermediar de asigurări oferă consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului.” La caz obligația de a analiza și compara un număr suficient de mare de produse de asigurare apare numai atunci când intermediarul afirmă că oferă consultanță bazată pe o analiză imparțială și personală. Trebuie precizat că obligația nu se aplică agenților de asigurare și agenților auxiliari, care acționează în numele și pe seama unui asigurător și distribuie produsele acestuia în baza unui mandat. În lipsa acestei clarificări, textul poate genera interpretarea eronată că toți intermediarii de asigurări sunt obligați să analizeze și să compare produsele asigurătorilor	**Se acceptă** La art.24 alin.(5) termenul „distribuitorul” se substituie cu termenul „intermediarul”.

			concurenți, ceea ce nu rezultă din Directiva (UE) 2016/97 și contravine modelului de distribuție specific agenților de asigurare și agenților auxiliari.	
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	116	La art.24 alin.(5) se propune modificarea termenului ”distribuitorul” cu termenul ”intermediarul”, pentru a adapta reglementările noii legi la normele Directivei. Astfel, conform art.20 alin.(3) din Directiva 2016/97/UE privind distribuția de asigurări, în cazul în care își informează consumatorul că atunci când îi acordă consultanță se bazează pe o analiză imparțială și personală, un intermediar de asigurări oferă consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului. Totodată, se cere clarificarea expresă a alin. (5), în sensul că obligația de analizare a unui număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață se aplică exclusiv intermediarilor care declară că oferă consultanță în baza unei „analize imparțiale și personale”. Această abordare este conformă art. 20 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97 (IDD), care prevede: „În cazul în care își informează consumatorul că atunci când îi acordă consultanță se bazează pe o analiză imparțială și personală, un intermediar de asigurări oferă consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului.” În acest caz, obligația de a analiza și compara un număr suficient de mare de produse de asigurare apare numai atunci când intermediarul afirmă că oferă consultanță bazată pe o analiză imparțială și personală. Trebuie precizat că obligația nu se aplică agenților de asigurare și agenților auxiliari, care acționează în numele și pe seama unui asigurător și distribuie produsele acestuia în baza unui mandat. În lipsa acestei clarificări, textul poate genera interpretarea eronată că toți intermediarii de asigurări sunt	**Se acceptă** La art.24 alin.(5) termenul „distribuitorul” se substituie cu termenul „intermediarul”.

			obligați să analizeze și să compare produsele asigurătorilor concurenți, ceea ce nu rezultă din Directiva (UE) 2016/97 și contravine modelului de distribuție specific agenților de asigurare și agenților auxiliari.	
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	117	La art.24 alin.(5) se propune modificarea termenului „distribuitorul” cu termenul „intermediarul”, pentru a adapta reglementările noii legi la normele Directivei. Astfel, conform art.20 alin.(3) din Directiva 2016/97/UE privind distribuția de asigurări, în cazul în care își informează consumatorul că atunci când îi acordă consultanţă se bazează pe o analiză imparţială şi personală, un intermediar de asigurări oferă consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului. Totodată, se cere clarificarea expresă a alin. (5), în sensul că obligația de analizare a unui număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață se aplică exclusiv intermediarilor care declară că oferă consultanță în baza unei „analize imparțiale şi personale”. Această abordare este conformă art. 20 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97 (IDD), care prevede: „În cazul în care își informează consumatorul că atunci când îi acordă consultanță se bazează pe o analiză imparțială și personală, un intermediar de asigurări oferă consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piaţă, pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului.” La caz obligația de a analiza şi compara un număr suficient de mare de produse de asigurare apare numai atunci când intermediarul afirmă că oferă consultanță bazată pe o analiză imparțială și personală. Trebuie precizat că obligația nu se aplică agenților de asigurare și agenților auxiliari, care acționează în numele și pe seama unui asigurător și distribuie produsele acestuia în baza unui mandat. În lipsa acestei clarificări, textul poate genera	**Se acceptă** La art.24 alin.(5) termenul „distribuitorul” se substituie cu termenul „intermediarul”.

			interpretarea eronată că toți intermediarii de asigurări sunt obligați să analizeze și să compare produsele asigurătorilor concurenți, ceea ce nu rezultă din Directiva (UE) 2016/97 și contravine modelului de distribuție specific agenților de asigurare și agenților auxiliari.	
(6) La determinarea caracterului „suficient de mare", se ține cont, cel puțin, de: a) cerințele și nevoile clientului; b) numărul furnizorilor activi pe piața relevantă și, după caz, cota lor de piață; c) numărul produselor relevante disponibile de la fiecare furnizor; d) caracteristicile produselor.	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	118	Se constată că prevederile art. 24 alin. (6)–(9) din proiect nu au corespondent în art. 20 din Directiva IDD și nu rezultă din obligațiile de transpunere instituite de aceasta. Potrivit art. 20 alin. (3) din Directivă, în situația în care intermediarul informează consumatorul că acordă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale, acesta trebuie să analizeze un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață pentru a putea formula o recomandare personală, în conformitate cu criterii profesionale, privind contractul care răspunde cel mai bine cerințelor și nevoilor consumatorului. Directiva nu definește însă: - criteriile utilizate pentru aprecierea caracterului „suficient de mare” al numărului de contracte analizate; - conținutul criteriilor profesionale care trebuie aplicate în procesul de analiză; - obligația de păstrare a unei anumite documentații privind analiza efectuată; - interdicții exprese privind utilizarea sintagmei „analiză imparțială și personală” în anumite situații. Prin alin. (6)–(9), proiectul introduce cerințe suplimentare de fond referitoare la metodologia analizei, criteriile obligatorii de evaluare, conținutul documentației ce trebuie păstrată și condițiile de utilizare a unor formule comerciale, aspecte care nu sunt prevăzute de Directivă. De asemenea, se observă că nici Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări din România, care transpune art. 20 din Directiva (UE) 2016/97, nu conține dispoziții similare. Legiuitorul român a preluat obligația prevăzută de art. 20 alin. (3) din Directivă fără a introduce criterii suplimentare privind dimensiunea eșantionului analizat, metodologia de evaluare sau cerințe de documentare. În aceste condiții, alin. (6)–(9) reprezintă norme autonome de reglementare care depășesc obiectivul transpunerii și conduce la suprareglementarea activității de distribuție a asigurărilor, prin impunerea unor obligații suplimentare neprevăzute de	**Nu se acceptă** Art. 24 alin. (6)-(9) din proiect nu constituie suprareglementare, ci operaționalizarea unei obligații pe care Directiva o instituie fără a-i preciza conținutul, ceea ce ar face-o neaplicabilă și necontrolabilă. Art. 20 alin. (3) din Directiva 2016/97/UE impune intermediarului care declară că acordă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale să analizeze „un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață” și să formuleze recomandarea potrivit unor „criterii profesionale”. În lipsa unor repere privind semnificația acestor sintagme, norma ar rămâne o obligație pur declarativă, imposibil de verificat de autoritatea de supraveghere și lipsită de efect protector pentru consumator. Interzicere utilizării formulei „analiză imparțială și personală” atunci când, în fapt, analiza se limitează la produsele unui singur furnizor ori ale furnizorilor cu care intermediarul are aranjamente de exclusivitate sau legături strânse, alin. (9). Această din urmă dispoziție constituie o garanție esențială împotriva unei practici de inducere în eroare a consumatorului cu privire la caracterul independent al recomandării primite. Eliminarea alineatelor ar reduce semnificativ protecția consumatorului. Directiva fiind de armonizare minimă, detalierea nu constituie neconformitate.

			acquis-ul Uniunii Europene. Astfel, art. 20 alin. (3) IDD stabilește un rezultat („număr suficient de mare de contracte", „criterii profesionale"), dar nu autorizează transformarea acestuia în criterii legale exhaustive și obligații documentare detaliate. Se recomandă eliminarea alin. (6)–(9) din art.24.	
(8) Intermediarul în asigurări păstrează evidența analizei (lista ofertelor analizate, criteriile aplicate, rezultatul comparației și justificarea recomandării) pe suport durabil.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	119	La art.24 alin.(8) nu este indicat dacă evidența trebuie păstrată 1 an, 3 ani, 5 ani sau pe întreaga durată a contractului.	**Nu se acceptă** Stabilirea în proiect a unui termen expres de păstrare a evidenței excede obiectul de reglementare al legii. Termenul de păstrare a acestei evidențe urmează a fi determinat potrivit actelor normative aplicabile privind păstrarea documentelor și evidențelor.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	120	La art.24 alin.(8) nu este indicată dacă evidența trebuie păstrată 1 an, 3 ani, 5 ani sau pe întreaga durată a contractului.	**Nu se acceptă** Stabilirea în proiect a unui termen expres de păstrare a evidenței excede obiectul de reglementare al legii. Termenul de păstrare a acestei evidențe urmează a fi determinat potrivit actelor normative aplicabile privind păstrarea documentelor și evidențelor.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	121	La art.24 alin.(8) nu este indicată dacă evidența trebuie păstrată 1 an, 3 ani, 5 ani sau pe întreaga durată a contractului.	**Nu se acceptă** Stabilirea în proiect a unui termen expres de păstrare a evidenței excede obiectul de reglementare al legii. Termenul de păstrare a acestei evidențe urmează a fi determinat potrivit actelor normative aplicabile privind păstrarea documentelor și evidențelor.
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	122	La art.24 alin.(8) nu este indicată dacă evidența trebuie păstrată 1 an, 3 ani, 5 ani sau pe întreaga durată a contractului.	**Nu se acceptă** Stabilirea în proiect a unui termen expres de păstrare a evidenței excede obiectul de reglementare al legii. Termenul de păstrare a acestei evidențe urmează a fi determinat potrivit actelor normative aplicabile privind păstrarea documentelor și evidențelor.
(10) Fără a aduce atingere prevederilor art. 23 alin. (4) lit. e) și g), și alin. (6) și alin.	Uniunea Asigurătorilor din Republica	123	La art. 24 alin.(10) textul „(...) înainte de încheierea unui contract de asigurare (...) distribuitorul de asigurări furnizează clientului informațiile relevante despre produsul	**Nu se acceptă** În art. 24 al. (10) în coraborare cu alin.12 a fost păstrată arhitecturia Directivei (UE) 2016/97 (art. 20

(7), înainte de încheierea unui contract de asigurare, indiferent dacă se acordă sau nu consultanţă şi indiferent dacă produsul de asigurare face sau nu parte dintr-un pachet în conformitate cu art. 26, distribuitorul de asigurări furnizează clientului informaţiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștinţă de cauză, ţinând seama de complexitatea produsului de asigurare și de tipul clientului.	Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026		de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștinţă de cauză (...)" se propune a fi înlocuit cu textul " „(...) înainte de încheierea unui contract de asigurare (...) distribuitorul de asigurări furnizează clientului documentul de informare privind produsul de asigurare (IPID), întocmit în conformitate cu prezenta lege, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștinţă de cauză (...)". Modificarea propusă transformă o obligație bazată pe o apreciere calitativă într-o obligație de conformitate clară, cuantificabilă și ușor de verificat, protejând drepturile consumatorilor și siguranța distribuitorilor. Sintagma „informații relevante într-o formă ușor de înțeles" are un caracter general și poate fi interpretată subiectiv. Aceasta poate lăsa loc interpretărilor atât din partea distribuitorilor de asigurări, cât și din partea autorității de supraveghere în cadrul activităților de control. Informațiile considerate „ușor de înțeles" de către un agent din piață pot fi percepute de către consumatori sau de către autoritățile de control ca fiind complexe, insuficient explicate sau incomplete. Înlocuirea acestei formulări cu denumirea exactă a instrumentului juridic, documentul de informare privind produsul de asigurare, oferă claritate deplină și elimină riscul tratamentelor diferite.	al. (4) și (5)). Alin. (12) vine să completeze alin. (10), pentru a nu crea incertitudini sau tratament diferit a normei.
	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	124	Adițional, au fost identificate unele necorelări de tehnică legislativă care necesită verificare și remediere de către autor. Astfel, art. 24, alin. (10) conține o trimitere la „art. 23, alin. (4), lit. e) și g)", deși alin. (4) al articolului respectiv nu este structurat în litere.	**Se acceptă** Alin. (10) din art. 24 sintagma „art. 23 alin. (4) , lit. e) și g)" se modifică cu următoarea redacție „art. 23 alin. (5)".
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	125	La art. 24 alin.(10) textul „(...) înainte de încheierea unui contract de asigurare (...) distribuitorul de asigurări furnizează clientului informaţiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștinţă de cauză (...)" se propune a fi înlocuit cu textul " „(...) înainte de încheierea unui contract de asigurare (...) distribuitorul de asigurări	**Nu se acceptă** În art. 24 al. (10) în coraborare cu alin.12 a fost păstrată arhitecturia Directivei (UE) 2016/97 (art. 20 al. (4) și (5)). Alin. (12) vine să completeze alin. (10), pentru a nu crea incertitudini sau tratament diferit a normei.

			furnizează clientului documentul de informare privind produsul de asigurare (IPID), întocmit în conformitate cu prezenta lege, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștinţă de cauză (...)". Modificarea propusă transformă o obligație bazată pe o apreciere calitativă într-o obligație de conformitate clară, cuantificabilă și ușor de verificat, protejând drepturile consumatorilor și siguranța distribuitorilor. Sintagma „informații relevante într-o formă ușor de înțeles" are un caracter general și poate fi interpretată subiectiv. Aceasta poate lăsa loc interpretărilor atât din partea distribuitorilor de asigurări, cât și din partea autorității de supraveghere în cadrul activităților de control. Informațiile considerate „ușor de înțeles" de către un agent din piață pot fi percepute de către consumatori sau de către autoritățile de control ca fiind complexe, insuficient explicate sau incomplete. Înlocuirea acestei formulări cu denumirea exactă a instrumentului juridic, documentul de informare privind produsul de asigurare, oferă claritate deplină și elimină riscul tratamentelor diferite.	
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	126	La art. 24 alin.(10) textul „(...) înainte de încheierea unui contract de asigurare (...) distribuitorul de asigurări furnizează clientului informațiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștință de cauză (...)" se propune a fi înlocuit cu textul " „(...) înainte de încheierea unui contract de asigurare (...) distribuitorul de asigurări furnizează clientului documentul de informare privind produsul de asigurare (IPID), întocmit în conformitate cu prezenta lege, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștință de cauză (...)". Modificarea propusă transformă o obligație bazată pe o apreciere calitativă într-o obligație de conformitate clară, cuantificabilă și ușor de verificat, protejând drepturile consumatorilor și siguranța distribuitorilor. Sintagma „informații relevante într-o formă ușor de înțeles" are un caracter general și poate fi interpretată subiectiv. Aceasta poate lăsa loc interpretărilor atât din partea distribuitorilor de asigurări, cât și din partea autorității de supraveghere în cadrul activităților de control. Informațiile considerate 5 „ușor de înțeles" de către un	**Nu se acceptă** În art. 24 al. (10) în coraborare cu alin.12 a fost păstrată arhitecturia Directivei (UE) 2016/97 (art. 20 al. (4) și (5)). Alin. (12) vine să completeze alin. (10), pentru a nu crea incertitudini sau tratament diferit a normei.

			agent din piață pot fi percepute de către consumatori sau de către autoritățile de control ca fiind complexe, insuficient explicate sau incomplete. Înlocuirea acestei formulări cu denumirea exactă a instrumentului juridic, documentul de informare privind produsul de asigurare, oferă claritate deplină și elimină riscul tratamentelor diferite.	
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	127	La art. 24 alin.(10) textul „(...) înainte de încheierea unui contract de asigurare (...) distribuitorul de asigurări furnizează clientului informaţiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă uşor de înţeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștință de cauză (...)” se propune a fi înlocuit cu textul „(...) înainte de încheierea unui contract de asigurare (...) distribuitorul de asigurări furnizează clientului documentul de informare privind produsul de asigurare (IPID), întocmit în conformitate cu prezenta lege, care să permită clientului să ia o decizie în cunoştinţă de cauză (...)”. Modificarea propusă transformă o obligație bazată pe o apreciere calitativă într-o obligație de conformitate clară, cuantificabilă și ușor de verificat, protejând drepturile consumatorilor și siguranța distribuitorilor. Sintagma „informații relevante într-o formă ușor de înțeles” are un caracter general și poate fi interpretată subiectiv. Aceasta poate lăsa loc interpretărilor atât din partea distribuitorilor de asigurări, cât şi din partea autorității de supraveghere în cadrul activităților de control. Informaţiile considerate „ușor de înțeles” de către un agent din piață pot fi percepute de către consumatori sau de către autoritățile de control ca fiind complexe, insuficient explicate sau incomplete. Înlocuirea acestei formulări cu denumirea exactă a instrumentului juridic, documentul de informare privind produsul de asigurare, oferă claritate deplină și elimină riscul tratamentelor diferite.	**Nu se acceptă** În art. 24 al. (10) în coraborare cu alin.12 a fost păstrată arhitecturia Directivei (UE) 2016/97 (art. 20 al. (4) și (5)). Alin. (12) vine să completeze alin. (10), pentru a nu crea incertitudini sau tratament diferit a normei.
Articolul 25. Condiţii de transmitere a informaţiei (6) În sensul prevederilor alin. (4) şi alin. (5), furnizarea informaţiilor utilizând un suport durabil, altul decât hârtia, sau prin intermediul	Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026	128	La art. 25 alin. (6), furnizarea unei adrese de e-mail nu trebuie considerată, prin ea însăși, o dovadă suficientă că persoana are acces regulat la internet și poate utiliza documentele digitale. Proiectul trebuie să păstreze dreptul clientului de a primi gratuit informațiile pe suport de hârtie și să prevadă prezentarea acestora într-un limbaj simplu și în formate	**Nu se acceptă** Alin. (6) transpune prevederile alin. (6) din art. 23 al Directivei 97/2016. Cerințele privind accesibilitatea informațiilor și documentelor pentru persoanele cu dizabilități fac obiectul de reglementare al proiectului de lege cu privire la cerințele de accesibilitate aplicabile unor

unei pagini web sau aplicații mobile se consideră a fi adecvată dacă există dovezi, că respectivii clienţi au acces la internet în mod regulat. Furnizarea de către client a unei adrese de e-mail, în scopul activităţii respective, este considerată o astfel de dovadă.			accesibile persoanelor cu dizabilități. Alegerea comunicării electronice trebuie să rezulte dintr-un consimțământ expres, fără opțiuni bifate în prealabil. În cazul vânzărilor telefonice, prețul, principalele excluderi, durata contractului și dreptul de retragere trebuie comunicate înainte de exprimarea acordului. Transmiterea documentelor după încheierea contractului nu trebuie să poată remedia lipsa informării precontractuale.	produse și servicii și modificarea unor acte normative (număr unic 45/MMPS/2026). Acest act normativ stabilește, cerințele de accesibilitate aplicabile serviciilor bancare, de asigurare și altor servicii financiare pentru consumatori, inclusiv formatele accesibile de comunicare a informațiilor.
Articolul 26. Vânzarea combinat (3) În situația în care un produs de asigurare este auxiliar unui bun sau serviciu, care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceluiași contract, distribuitorii de asigurări oferă clienţilor posibilitatea de a cumpăra separat bunul sau serviciul.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	129	La art.26 alin.(3) se propune completarea că obligația este doar în măsura în care natura produsului principal permite comercializarea separată. în practică această obligație poate fi dificil de aplicat pentru produse precum sunt de exemplu: leasing; credite ipotecare, credite auto; servicii de călătorie.	**Nu se acceptă** Art. 26 transpune art. 24 din Directiva 2016/97/UE. Obligația prevăzută la art. 26 alin. (3) nu vizează renunțarea la cerința asigurării ca o condiție a produsului principal, ci interzice condiționarea acordării produsului principal de achiziționarea asigurării exclusiv de la/prin distribuitorul respectiv. Clientul trebuie să aibă posibilitatea de a satisface această cerință printr-o poliță încheiată separat, la un alt asigurător sau intermediar, la alegerea sa — chiar dacă existența unei asigurări rămâne, în continuare, o condiție a contractului de ex. de leasing/credit. Obligația de la art. 26 alin. (3) vizează exclusiv modalitatea de comercializare a asigurării, nu existența ei ca o condiție a produsului principal: Aceasta este o opțiune deliberată a legiuitorului european: chiar dacă aplicarea poate fi mai dificilă din punct de vedere operațional pentru aceste produse, riscul de vânzare forțată/condiționată a asigurării (fără alternativă pentru client) a fost considerat suficient de ridicat pentru a menține această obligație.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	130	La art.26 alin.(3) se propune completarea că obligația este doar în măsura în care natura produsului principal permite comercializarea separată. în practică această obligație poate fi dificil de aplicat pentru produse precum sunt de exemplu: leasing; credite ipotecare, credite auto; servicii de călătorie.	**Nu se acceptă** Art. 26 transpune art. 24 din Directiva 2016/97/UE. Obligația prevăzută la art. 26 alin. (3) nu vizează renunțarea la cerința asigurării ca o condiție a produsului principal, ci interzice condiționarea acordării produsului principal de achiziționarea

				asigurării exclusiv de la/prin distribuitorul respectiv. Clientul trebuie să aibă posibilitatea de a satisface această cerință printr-o poliță încheiată separat, la un alt asigurător sau intermediar, la alegerea sa — chiar dacă existența unei asigurări rămâne, în continuare, o condiție a contractului de ex. de leasing/credit. Obligația de la art. 26 alin. (3) vizează exclusiv modalitatea de comercializare a asigurării, nu existența ei ca o condiție a produsului principal: Aceasta este o opțiune deliberată a legiuitorului european: chiar dacă aplicarea poate fi mai dificilă din punct de vedere operațional pentru aceste produse, riscul de vânzare forțată/condiționată a asigurării (fără alternativă pentru client) a fost considerat suficient de ridicat pentru a menține această obligație.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	131	La art.26 alin.(3) Se propune completarea cu faptul că obligația este doar în măsura în care natura produsului principal permite comercializarea separată. În practică, această obligație poate fi dificil de aplicat pentru produse precum sunt, de exemplu, leasing, credite ipotecare, credite auto, servicii de călătorie.	**Nu se acceptă** Art. 26 transpune art. 24 din Directiva 2016/97/UE. Obligația prevăzută la art. 26 alin. (3) nu vizează renunțarea la cerința asigurării ca o condiție a produsului principal, ci interzice condiționarea acordării produsului principal de achiziționarea asigurării exclusiv de la/prin distribuitorul respectiv. Clientul trebuie să aibă posibilitatea de a satisface această cerință printr-o poliță încheiată separat, la un alt asigurător sau intermediar, la alegerea sa — chiar dacă existența unei asigurări rămâne, în continuare, o condiție a contractului de ex. de leasing/credit. Obligația de la art. 26 alin. (3) vizează exclusiv modalitatea de comercializare a asigurării, nu existența ei ca o condiție a produsului principal: Aceasta este o opțiune deliberată a legiuitorului european: chiar dacă aplicarea poate fi mai dificilă din punct de vedere operațional pentru aceste produse, riscul de vânzare forțată/condiționată a asigurării (fără alternativă pentru client) a fost considerat suficient de ridicat pentru a menține această obligație**.**

	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	132	La art.26 alin.(3) se propune completarea că obligaţia este doar în măsura în care natura produsului principal permite comercializarea separată. În practică această obligație poate fi dificil de aplicat pentru produse precum sunt de exemplu: leasing; credite ipotecare, credite auto; servicii de călătorie.	**Nu se acceptă** Art. 26 transpune art. 24 din Directiva 2016/97/UE. Obligația prevăzută la art. 26 alin. (3) nu vizează renunțarea la cerința asigurării ca o condiție a produsului principal, ci interzice condiționarea acordării produsului principal de achiziționarea asigurării exclusiv de la/prin distribuitorul respectiv. Clientul trebuie să aibă posibilitatea de a satisface această cerință printr-o poliță încheiată separat, la un alt asigurător sau intermediar, la alegerea sa — chiar dacă existența unei asigurări rămâne, în continuare, o condiție a contractului de ex. de leasing/credit. Obligația de la art. 26 alin. (3) vizează exclusiv modalitatea de comercializare a asigurării, nu existența ei ca o condiție a produsului principal: Aceasta este o opțiune deliberată a legiuitorului european: chiar dacă aplicarea poate fi mai dificilă din punct de vedere operațional pentru aceste produse, riscul de vânzare forțată/condiționată a asigurării (fără alternativă pentru client) a fost considerat suficient de ridicat pentru a menține această obligație.
	Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026	133	Prevederile art. 26 privind vânzarea combinată urmează a fi completate pentru a garanta libertatea efectivă a clientului de a alege asigurătorul. În cazul în care acordarea creditului este condiționată în mod obiectiv de existența unei asigurări, creditorul trebuie să accepte o poliță echivalentă emisă de un alt asigurător. Costul creditului și costul asigurării trebuie prezentate separat, iar comisionul primit de bancă sau de alt distribuitor trebuie indicat în mod transparent. Refuzul unei asigurări opționale nu trebuie să afecteze acordarea creditului, iar asigurarea nu poate fi prezentată drept gratuită dacă prețul acesteia este inclus direct sau indirect în costul creditului ori al altor servicii.	**Nu se acceptă** Art. 26 transpune art. 24 din Directiva 2016/97/UE. Obiecțiile înaintate își regăsesc reglementarea în alin 3 al art.26. Potrivit acestuia se interzice condiționarea acordării produsului principal de achiziționarea asigurării exclusiv de la/prin distribuitorul respectiv.
Articolul 27. Cerințe de supraveghere și guvernanța internă a produsului de asigurare	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova	134	La art.27 alin.(1)-(3) se propune a preciza expres că pentru produsele standardizate și cu un istoric stabil de comercializare (de exemplu RCA, Carte Verde, asigurări de accidente sau de călătorie), procesele interne de	**Nu se acceptă** Principiul proporționalității prevăzut la art. 25 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97 este deja reflectat în art. 27 alin. (9) din proiect, care prevede că cerințele

(1) Înainte de comercializarea sau distribuția către client a unui produs de asigurare, creatorii de produse, menţin, aplică și revizuiesc o procedura de aprobare a fiecărui produs de asigurare sau de ajustare semnificativă a produselor de asigurare existente.	(UARM) Nr. 26 din 24.06.2026		aprobare și revizuire pot fi simplificate în raport cu produsele complexe, inovatoare sau care vizează categorii speciale de clienți. În conformitate cu art.25 alin.(1) din Directiva 2016/97, procedurile de aprobare, monitorizare și revizuire a produselor trebuie aplicate proporțional cu natura, complexitatea și profilul de risc al produsului de asigurare. Alin.(2) din art.27 din proiect este generic. Nu toate produsele necesită același nivel de analiză și documentare, or o clarificare în acest sens ar fi binevenită.	privind supravegherea și guvernanța produselor se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale, ținând seama de natura produselor de asigurare, de activitățile desfășurate și de natura distribuitorului. Detalierea modalității de aplicare a principiului proporționalității, inclusiv diferențierea procedurilor în funcție de complexitatea produselor, ține de reglementarea secundară și nu necesită consacrare la nivel de lege.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	135	La art.27 alin.(1)-(3) se propune a preciza expres că pentru produsele standardizate și cu un istoric stabil de comercializare (de exemplu RCA, Carte Verde, asigurări de accidente sau de călătorie), procesele interne de aprobare și revizuire pot fi simplificate în raport cu produsele complexe, inovatoare sau care vizează categorii speciale de clienți. În conformitate cu art.25 alin.(1) din Directiva 2016/97 procedurile de aprobare, monitorizare și revizuire a produselor trebuie aplicate proporțional cu natura, complexitatea și profilul de risc al produsului de asigurare. Alin.(2) din art.27 din proiect este generic. Nu toate produsele necesită același nivel de analiză și documentare, or o clarificare în acest sens ar fi binevenită.	**Nu se acceptă** Principiul proporționalității prevăzut la art. 25 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97 este deja reflectat în art. 27 alin. (9) din proiect, care prevede că cerințele privind supravegherea și guvernanța produselor se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale, ținând seama de natura produselor de asigurare, de activitățile desfășurate și de natura distribuitorului. Detalierea modalității de aplicare a principiului proporționalității, inclusiv diferențierea procedurilor în funcție de complexitatea produselor, ține de reglementarea secundară și nu necesită consacrare la nivel de lege.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	136	La art.27 alin.(1)-(3) se propune să fie precizat expres că pentru produsele standardizate și cu un istoric stabil de comercializare (de exemplu, RCA, Carte Verde, asigurări de accidente sau de călătorie), procesele interne de aprobare și revizuire pot fi simplificate în raport cu produsele complexe, inovatoare sau care vizează categorii speciale de clienți. În conformitate cu art.25 alin.(1) din Directiva 2016/97 procedurile de aprobare, monitorizare și revizuire a produselor trebuie aplicate proporțional cu natura, complexitatea și profilul de risc al produsului de asigurare. Alin.(2) din art.27 din proiect este generic. Nu toate produsele necesită același nivel de analiză și documentare, or o clarificare în acest sens ar fi binevenită.	**Nu se acceptă** Principiul proporționalității prevăzut la art. 25 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97 este deja reflectat în art. 27 alin. (9) din proiect, care prevede că cerințele privind supravegherea și guvernanța produselor se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale, ținând seama de natura produselor de asigurare, de activitățile desfășurate și de natura distribuitorului. Detalierea modalității de aplicare a principiului proporționalității, inclusiv diferențierea procedurilor în funcție de complexitatea produselor, ține de reglementarea secundară și nu necesită consacrare la nivel de lege.
	Asociația Businessului	137	La art.27 alin.(1)-(3) se propune a preciza expres că pentru produsele standardizate și cu un istoric stabil de	**Nu se acceptă** Principiul proporționalității prevăzut la art. 25

	European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026		comercializare (de exemplu RCA, Carte Verde, asigurări de accidente sau de călătorie), procesele interne de aprobare şi revizuire pot fi simplificate în raport cu produsele complexe, inovatoare sau care vizează categorii speciale de clienți. În conformitate cu art.25 alin.(1) din Directiva 2016/97 procedurile de aprobare, monitorizare și revizuire a produselor trebuie aplicate proporțional cu natura, complexitatea şi profilul de risc al produsului de asigurare. Alin.(2) din art.27 din proiect este generic. Nu toate produsele necesită acelaşi nivel de analiză și documentare, or o clarificare în acest sens ar fi binevenită.	alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97 este deja reflectat în art. 27 alin. (9) din proiect, care prevede că cerințele privind supravegherea și guvernanța produselor se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale, ținând seama de natura produselor de asigurare, de activitățile desfășurate și de natura distribuitorului. Detalierea modalității de aplicare a principiului proporționalității, inclusiv diferențierea procedurilor în funcție de complexitatea produselor, ține de reglementarea secundară și nu necesită consacrare la nivel de lege.
CAPITOLUL IV CONDIȚII SUPLIMENTARE PRIVIND PRODUSELE DE INVESTIȚII BAZATE PE ASIGURĂRI **Articolul 28. Domeniul de aplicare a condițiilor suplimentare** (1) Prezentul capitol prevede cerinţe suplimentare faţă de cele prevăzute la art. 22, art. 23 și art. 24, în cazul în care distribuţia de asigurări se referă la vânzarea de produse de investiţii, bazate pe asigurări de către: a. societățile de asigurare; b. intermediarii de asigurări.	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	138	La fel art. 28-32 urmează a fi corelate cu art. 24, art. 26 și art. 27, or regimul produselor de investiții bazate pe asigurări introduce obligații suplimentare privind conflictele de interese, informarea, documentul cu informații esențiale și evaluarea caracterului adecvat/corespunzător. Totuși, proiectul nu delimitează suficient obligațiile generale aplicabile tuturor produselor de asigurare de obligațiile speciale aplicabile exclusiv IBIP, astfel că se propune restructurarea normelor astfel încât să rezulte clar: obligațiile generale de conduită, obligațiile speciale IBIP și raportul dintre acestea în cazul produselor combinate.	**Nu se acceptă** Capitolul IV „Condiții suplimentare privind produsele de investiții bazate pe asigurări” (art. 28–32) păstrează arhitectura Capitolului VI din Directiva (UE) 2016/97, asigurând transpunerea sistematică și fidelă a cerințelor aplicabile distribuției produselor de investiții bazate pe asigurări. Suplimentar, potrivit art. 31 alin. (5) Cerințele privind conținutul, forma și furnizarea IBIP sunt stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale (Regulamentul UE nr. 1286/2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP).
	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	139	Totodată, la art. 30 se constată lipsa alineatului (6), iar la art. 32, alin. (5) și alin. (6) se recomandă verificarea corectitudinii trimiterilor normative prin raportare la conținutul dispozițiilor la care acestea fac referire.	**Se acceptă** Aliniatele din art. 30 au fost renumerotate. Corespunzător alin. (7) este renumerotat în alin. (6), iar alin. (8) este renumerotat în alin. (7). Trimiterile normative prevăzute la art. 32 alin. (5) și alin. (6) au fost revizuite și corelate cu dispozițiile la care acestea fac referire. La alin. (5) sintagma „la alin. (1) și alin. (2)” se modifică cu sintagma „alin. 4”.

				La alin. (6) sintagma „la alin. (1) și alin. (3)” se modifică cu sintagma „alin. 4”.
Articolul 32. Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător și raportarea către clienti (7) Fără a aduce atingere prevederilor art. 24 alin. (1) – alin. (3), în cazul în care nu se oferă consultanţă în legătură cu produsele de investiţii bazate pe asigurări, intermediarii de asigurări și asigurătorii pot desfășura pe teritoriul Republicii Moldova activităţi de distribuţie de asigurări fără a fi necesar să obţină informaţiile sau să facă evaluarea prevăzută la alin. (4) – (6), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: 1) activităţile vizează unul dintre următoarele produse de investiţii bazate pe asigurări: a) contracte care prevăd expunerea investiţiilor doar la instrumente financiare considerate a nu fi complexe, potrivit legislației privind instrumente financiare și activități de investiții, precum și nu includ o structură care face dificilă înţelegerea de către client a riscurilor implicate; sau b) alte investiţii bazate pe asigurări, care nu sunt complexe în sensul	Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026	140	Art. 32 alin. (7) utilizează opțiunea de a permite distribuția anumitor produse de investiții bazate pe asigurări fără evaluarea cunoștințelor și experienței clientului. Aceasta reprezintă o opțiune oferită statelor membre, nu o obligație de transpunere. Având în vedere riscul de pierdere a capitalului și nivelul de alfabetizare financiară, se propune reexaminarea derogării sau limitarea acesteia la produse realmente necomplexe. Inițiativa clientului trebuie să fie demonstrabilă, iar avertismentul privind neefectuarea evaluării trebuie prezentat separat și acceptat expres. Avertismentul standard nu trebuie să exonereze distribuitorul de răspundere pentru o vânzare evident necorespunzătoare.	**Nu se acceptă** Art. 32 alin. (7) transpune opțiunea prevăzută la art. 30 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97, în condițiile și limitele stabilite de aceasta. Proiectul nu extinde domeniul derogării și menține toate garanțiile prevăzute de Directivă pentru protecția consumatorilor. Propunerile privind limitarea suplimentară a derogării, instituirea obligației de acceptare expresă a avertismentului sau reglementarea unor condiții suplimentare privind răspunderea distribuitorului depășesc cerințele Directivei și nu sunt necesare pentru asigurarea unei transpuneri conforme. Răspunderea distribuitorului pentru respectarea obligațiilor legale și pentru conduita profesională rămâne guvernată de dispozițiile generale ale proiectului de lege și de legislația aplicabilă.

prezentului alineat; 2) activitatea de distribuţie de asigurări se desfăşoară la iniţiativa clientului sau a potenţialului client; 3) clientul sau potenţialul client a fost informat în mod clar cu privire la faptul că, în cadrul respectivei activităţi de distribuţie de asigurări, intermediarul de asigurări sau asigurătorul nu are obligaţia de a evalua dacă produsul de investiţii sau oferta este adecvată și că respectivul client sau potenţial client nu beneficiază de protecţia aferentă normelor relevante de conduită profesională; 4) intermediarul de asigurări sau asigurătorul îndeplinește obligaţiile prevăzute la art. 29.				
CAPITOLUL V LIBERTATEA DE A PRESTA SERVICII ȘI LIBERATATEA DE STABILIRE **Articolul 33. Prestarea de servicii în state membre de către intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrați în Republica Moldova** (1) Intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare, înregistrați în	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	141	Prevederile art. 33-40 urmează a fi corelate cu art. 57, alin. (2), or Capitolul V reglementează mecanisme aplicabile după aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, însă proiectul conține și alte norme dispersate care fac trimitere la „state membre”, „stat membru de origine”, „stat membru gazdă” și EIOPA, subsecvent se propune substituirea formulei generale din art. 57, alin. (2) „prevederile ce fac referințe la state membre” cu enumerarea expresă a articolelor, alineatelor și literelor care intră în vigoare la data aderării.	**Nu se acceptă** Prevederile art. 57 alin. (2) stabilesc în mod expres dispozițiile care urmează a se aplica de la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, inclusiv prin enumerarea articolelor corespunzătoare, la care se face referire în aviz. Prin urmare, nu este necesară o completare a acestei norme întrucât dispozițiile relevante sunt deja identificate în cuprinsul art. 57 alin. (2).

Republica Moldova, care intenționează să desfășoare pentru prima dată activitate pe teritoriul unui alt stat membru în temeiul libertății de a presta servicii, comunică autorității competente următoarele informații: a) denumirea/numele și prenumele, adresa și numărul de înregistrare în registrul relevant; b) statul sau statele membre în care intenționează să desfășoare activitatea; c) categoria intermediarului (asigurări/reasigurări/auxiliar) și numele asigurătorului/reasigurătorului sau reasigurătorului/reasigurătorilor reprezentat; d) clasele de asigurări pentru care intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare intenționează să le distribuie în statul membru gazdă, după caz.				
CAPITOLUL VII RĂSPUNDERI ȘI SANCȚIUNI Articolul 47. Competențe de supraveghere, control și de sancționare > (1) Comisia Națională își exercită competențele de supraveghere, control și sancționare, în oricare dintre	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	142	Cu privire la regimul sancționator prevăzut de art. 47-51, la fel urmează a fi corelate între ele, or proiectul utilizează concomitent noțiunile de sancțiuni, măsuri administrative, măsuri de remediere, suspendare, radiere și retragere a licenței, fără a delimita clar natura juridică a fiecărei măsuri. Prin urmare, se propune delimitarea expresă între sancțiuni administrative - avertisment, amendă; măsuri restrictive - suspendare, radiere, retragere și măsuri de remediere - plan de conformare, restituire, informarea clienților. Or, delimitarea respectivă este necesară pentru	**Se acceptă parțial** Art. 31 din Directiva 97/2016, care reglementează regimul sancționator, nu impune o clasificare tripartită a măsurilor aplicate de autoritatea de supraveghere. Directiva utilizează generic noțiunile de "sancțiuni și alte măsuri administrative" lăsând la latitudinea statelor membre modul de sistematizare internă. Aplicarea proporțională a sancțiunilor, invocată drept rațiune a propunerii, se realizează prin criteriile

următoarele modalități: a) în mod direct; b) în colaborare cu alte autorităţi; c) prin sesizarea unei autorităţi competente. (2) Comisia Națională, în exercitarea competențelor prevăzute la alin. (1) poate aplica distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări, membrilor organelor lor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile de încălcare, următoarele tipuri de sancțiuni: a) avertisment; b) amendă; c) măsuri administrative;			aplicarea proporțională și contestarea corectă a actelor emise de Comisia Națională a Pieței Financiare.	de individualizare prevăzute expres la art. 53. Dreptul la contestare al persoanelor sancționate este asigurat, potrivit proiectului, indiferent de natura măsurii aplicate (avertisment, amendă, măsură administrativă), prin dispozițiile generale privind căile de atac împotriva actelor Comisiei Naționale. Din denumirea art. 53 se exclude sintagma „și a altor măsuri de remediere” La alin. (1) după sintagma „ La stabilirea tipului sancţiunii” se introduce sintagma „ a măsurilor administrative și/sau a”, iar sintagma „sau a altor măsuri de remediere și a” se exclude”. Din denumirea art. 54 se exclude sintagma „și măsurilor de remediere”.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	143	Analiza dispozițiilor Capitolului VII evidențiază faptul că proiectul de lege depășește în mai multe aspecte cerințele minime prevăzute de art. 31–36 din Directiva IDD și instituie un regim sancționator semnificativ mai sever și mai puțin previzibil pentru intermediarii de asigurări. Directiva IDD cere sancțiuni „eficiente, proporționale și disuasive”, nu sancțiuni maximale. Proiectul califică drept încălcări sancționabile un număr foarte mare de obligații administrative și procedurale, fără a distinge între: - încălcări care afectează direct interesele consumatorilor; - încălcări pur administrative sau de raportare; - deficiențe minore de conformitate. În lipsa unei ierarhizări a faptelor și a unor criterii obiective de gravitate, există riscul aplicării unor sancțiuni severe pentru abateri formale fără impact real asupra pieței sau consumatorilor, contrar principiului proporționalității consacrat de art. 33 din Directivă.	**Nu se acceptă** Critica potrivit căreia lipsește o "ierarhizare a faptelor" ignoră faptul că proporționalitatea sancțiunii, cerută de art. 33 din Directivă, se realizează în proiect prin criteriile de individualizare aplicabile la stabilirea sancțiunii concrete, iar nu printr-o clasificare abstractă și rigidă a faptelor pe categorii de gravitate.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	144	Sfera excesiv de largă a persoanelor pasibile de sancționare - Art. 47 alin. (2) permite sancționarea: distribuitorului; membrilor organelor de conducere; persoanelor responsabile de distribuție; personalului implicat în distribuție; oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile. Formula „orice altă persoană fizică sau juridică responsabilă” este extrem de largă și nu oferă suficientă previzibilitate. Directiva permite sancționarea	**Se acceptă parțial** Proiectul de lege conține deja, la art. 47 alin. (3), un criteriu de imputabilitate: sancțiunile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) [amendă și măsuri administrative], se aplică doar persoanelor a căror faptă se datorează neexercitării corespunzătoare a responsabilităților ce decurg din îndatoririle funcției lor. Acest criteriu introduce elementul de legătură cauzală solicitat de

			persoanelor responsabile, însă impune existența unei legături clare între conduita individuală și încălcarea constatată. Se recomandă definirea expresă a criteriilor de imputabilitate și limitarea răspunderii individuale la persoanele care au contribuit efectiv la săvârșirea încălcării.	aviz între conduita individuală și încălcarea constatată, corespunzând exigenței art. 33 din Directiva 2016/97, care impune ca sancțiunile să vizeze persoana responsabilă, nu orice persoană conexă entității sancționate. Pentru a respecta același standard de imputabilitate și previzibilitate, la alin. (3) din art. 47 după „la alin. (2)" se exclude textul „*lit.b) și lit. c) din art. 47*" .
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	145	Suprapunerea dintre sancțiuni și măsuri administrative - Art. 47 alin. (2) permite aplicarea cumulativă a: avertismentului; amenzii; măsurilor administrative. În plus, art. 47 alin. (4) permite aplicarea lor cumulativă sau independentă. În lipsa unor limite clare, aceeași conduită poate genera simultan: amendă; plan de conformare; obligație de restituire; suspendarea activității; interdicții individuale. Se propune stabilirea expresă a condițiilor în care măsurile administrative pot fi cumulate cu sancțiunile pecuniare, pentru a evita sancționarea excesivă a intermediarilor.	**Se acceptă parțial** Alin. (4) art. 47 se expune în redacție nouă: „(4) Avertismentul și amenda nu pot fi aplicate concomitent pentru aceeași încălcare. Măsurile aministrative pot fi aplicate concomitent atât cu avertismentul, cât și cu amenda.". Interzicerea cumulului: art. 31 alin. (1) din Directiva 2016/97/UE prevede expres aplicarea de sancțiuni și de măsuri administrative, acestea având finalități distincte — sancțiunea are caracter punitiv și disuasiv, în timp ce măsura de remediere urmărește restabilirea conformității și protecția clienților afectați. Cumulul rămâne posibil, cu respectarea principiului proporționalității.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	146	Deși proiectul urmărește transpunerea art. 31–36 din Directiva (UE) 2016/97, mai multe dispoziții depășesc cerințele Directivei și pot conduce la un regim sancționator disproporționat pentru brokerii de asigurare. Astfel, din conceptele anunțate la pct. 30 – 35 se propune revizuirea normelor privind determinarea cifrei de afaceri, eliminarea mecanismelor automate de agravare a amenzilor, restrângerea formulărilor generale referitoare la încălcări și persoane responsabile, precum și consolidarea garanțiilor privind individualizarea sancțiunilor și aplicarea măsurilor administrative.	**Se acceptă parțial** Obiecțiile date poartă un caracter generic, totodată ă acestea au fost analizate și soluționate la nivelul articolelor corespunzătoare din cuprinsul proiectului, fiind introduse, după caz, modificările necesare pentru asigurarea conformității cu prevederile art. 31–36 din Directiva (UE) 2016/97, precum și cu principiul proporționalității sancțiunilor. În acest sens, la art. 50 Amenda, art. 51 Măsuri administrative, art. 52 Prescripția răspunderii administrative, art. 53 Individualizarea sancțiunilor, au fost operate modificări care răspund, în mod direct, unei părți a observațiilor semnalate, respectiv celor privind determinarea cifrei de afaceri, mecanismele de agravare a sancțiunilor, individualizarea acestora și

				aplicarea măsurilor administrative.
(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (2) lit. b) și lit. c) din art. 47 și măsura administratvă prevăzută la alin.(1) lit. e) din art. 48, se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective şi-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilităţile care decurg din îndatoririle funcţiei lor stabilite conform legislaţiei, actelor normative emise în aplicarea prezentei legi şi cadrului intern de administrare.	Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026	147	Prevederile art. 47–50 urmează a fi completate pentru delimitarea clară a răspunderii distribuitorului, a organelor de conducere și a personalului implicat în distribuție. Salariatul trebuie să poată fi sancționat personal numai pentru propria faptă culpabilă, săvârșită în limitele atribuțiilor sale, cu luarea în considerare a gradului său real de decizie. Lipsa instruirii, procedurile necorespunzătoare, scenariile înșelătoare și obiectivele abuzive de vânzări trebuie să atragă în primul rând răspunderea distribuitorului și a persoanelor care au aprobat aceste politici. Amenzile și prejudiciile imputabile distribuitorului nu pot fi transferate automat asupra salariatului sau reținute din salariul acestuia. Persoanei vizate trebuie să-i fie garantate dreptul de a fi audiată, accesul la materialele procedurii și dreptul de contestare.	**Nu se acceptă** Proiectul de lege conține, la art. 47 alin. (3), un criteriu de imputabilitate: sancțiunile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c), precum și măsura de la art. 48 alin. (1) lit. e), se aplică doar persoanelor a căror faptă se datorează neexercitării corespunzătoare a responsabilităților ce decurg din îndatoririle funcției lor. Acest criteriu introduce elementul de legătură cauzală solicitat de aviz între conduita individuală și încălcarea constatată, corespunzând exigenței art. 33 din Directiva 2016/97, care impune ca sancțiunile să vizeze persoana responsabilă, nu orice persoană conexă entității sancționate.
Articolul 48. Încălcări pasibile aplicării sancțiunilor (1) Constituie încălcări pasibile aplicării sancțiunii, următoarele fapte: a. nerespectarea prevederilor prezentei legi, actelor normative precum și a actelor administrative individuale ale Comisiei Naționale; b. nenotificarea Comisiei Naționale despre modificările sau încetarea condițiilor în baza cărora au fost făcute înscrierile în Registru, în termenul prevăzut de lege, potrivit art. 5 alin. (9); c. neasigurarea de către asigurător, a îndeplinirii cerințelor față de agentul	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	148	Cu privire la faptele sancționabile, art. 48 necesită restructurare, or în forma actuală, articolul sancționează generic nerespectarea unor capitole întregi, utilizând formule de tipul „inclusiv, dar fără a se limita la”, tehnică ce reduce previzibilitatea normei sancționatorii. Prin urmare, se propune individualizarea faptelor sancționabile pe categorii autonome: acces neautorizat la activitate, încălcarea cerințelor de conduită, încălcarea obligațiilor de informare, încălcarea regimului IBIP, nerespectarea obligațiilor de raportare și neexecutarea măsurilor Comisiei Naționale a Pieței Financiare.	**Nu se acceptă** Formula "inclusiv, dar fără a se limita la" este o tehnică legislativă uzuală și acceptată pentru a asigura caracterul exhaustiv și evolutiv al normei sancționatorii, evitând lacunele care ar apărea prin enumerarea limitativă a faptelor. Individualizarea rigidă pe categorii autonome, deși aparent sporește previzibilitatea, riscă în realitate să genereze lacune de reglementare și ar necesita modificări legislative frecvente pentru acoperirea unor încălcări noi, apărute odată cu evoluția pieței. Previzibilitatea normei este asigurată suficient prin trimiterea la obligațiile concrete stabilite în capitolele de referință, iar nu prin reformularea acestora într-o listă închisă separată, care ar duplica inutil conținutul normativ deja existent în lege.
	Asociația Brokerilor de Asigurare-	149	Formularea excesiv de largă a încălcărilor sancționabile - Art. 48 alin. (1) lit. a) califică drept încălcare: „nerespectarea prevederilor prezentei legi, actelor	**Nu se acceptă** Formularea de la art. 48 alin. (1) lit. a) este o normă de trimitere, iar previzibilitatea normei

auxiliar, ținerea Registrului acestora și condițiilor de înregistrare sau de radiere din Registru, potrivit art. 5 alin. (10) și alin. (11), art. 8 și art. 9. d. neasigurarea de către brokerul de asigurare, a îndeplinirii cerințelor față de asistentul auxiliar și ținerea Registrului acestora și condițiilor de înregistrare sau de radiere din Registru, potrivit art. 5 alin. (12), alin. (13), art.15 și art. 16. e. desfășurarea activității de distribuție de către asigurător și/sau reasigurător sau de intermediarul de asigurări și/sau reasigurări prin persoane, care nu au înregistrată activitatea de distribuție potrivit prezentei legi; 7) obținerea înregistrării sau a licenței prin declarații false ori prin alte mijloace neregulamentare care au dus la încălcarea condițiilor de înregistrare prevăzute în prezenta lege; 1. nerespectarea cerințelor privind condițiile de înregistrare și desfășurare al activității intermediarilor de asigurări și/sau reasigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare prevăzute în art. 6, art.8, art. 10, art. 11 alin. (5),	Reasigurare (ABAR) 05.07.2026		normative, precum și a actelor administrative individuale ale Comisiei Naționale”. Această formulare are caracter general și nelimitat. Din perspectiva securității juridice și a principiului legalității sancțiunilor, destinatarii normei trebuie să poată identifica în mod clar și previzibil conduita sancționabilă. Se propune limitarea sancțiunilor la încălcările expres prevăzute de lege sau la încălcările grave ale actelor normative secundare.	sancționatorii nu este afectată, întrucât conduitele sancționabile sunt identificabile prin raportare la obligațiile concrete stabilite expres în lege. Limitarea propusă, la "încălcări expres prevăzute de lege" sau doar la cele "grave" ale actelor secundare, ar restrânge nejustificat sfera de aplicare a regimului sancționator, cu efect direct asupra capacității Comisiei Naționale de a asigura respectarea integrală a cadrului de reglementare și, implicit, protecția consumatorilor. Gradarea sancțiunii în funcție de gravitatea faptei este oricum asigurată prin criteriile de individualizare prevăzute de lege, iar nu prin restrângerea a priori a sferei faptelor sancționabile.

art. 12, art.13 și art. 15, inclusiv, dar fără a se limita la: a) nedeținerea sau neîndeplinirea condițiilor contractului de asigurare de răspundere civilă profesională; b) nerespectarea cerințelor privind capitalul social, după caz; c) nerespectarea cerințelor de competență profesională și bună reputație; d) neinstituirea și neținerea registrelor prevăzute de lege; e) nerespectarea obligațiilor de raportare către Comisia Națională; 9) nerespectarea cerințelor față de personalul propriu al asigurătorului sau reasiguratorului, potrivit art. 18. 10) nerespectarea cerințelor de formare profesională, potrivit art. 19 11) nerespectarea cerințelor organizatorice prevăzute în art. 20; 12) nerespectarea obligațiilor privind soluționarea reclamațiilor potrivit art. 21; 13) nerespectarea cerințelor de informare și normelor de conduită profesională prevăzute la art. 22 - 25, inclusiv, dar fără a se limita la:				

a) nerespectarea obligației de a acționa onest, corect și profesionist, și în interesul clientului; b) nerespectarea obligațiilor de informare a clienților c) nerespectarea obligației de a identifica cerințele și necesitățile clienților și de a recomanda produse adecvate acestora; d) nerespectarea cerințelor privind prevenirea și gestionarea conflictelor de interese, inclusiv cele legate de remunerare și stimulente; e) nerespectarea cerințelor de informare atunci când se oferă sau nu consultanță înaintea încheierii unui contract; f) nerespectarea cerințelor față de Documentul de informare privind produsul de asigurare și furnizarea acestuia; g) nerespectarea condițiilor de transmitere a informațiilor; 14) nerespectarea condițiilor de oferire a produselor de asigurare în cadrul vânzărilor combinate, prevăzute la art. 26. 15) nerespectarea cerințelor privind supravegherea și guvernanța produselor de asigurare, prevăzute la art. 27. 16) nerespectare cerințelor suplimentare privind				

produsele de investiții bazate pe asigurări, prevăzute la art. 28 – 32, inclusiv, dar fără a se limita la a) nerespectarea obligațiilor de informare a clienților; b) nerespectarea cerințelor privind prevenirea și gestionarea conflictelor de interese; c) nerespectarea cerințelor față de Documentul de informare privind produsele de investiții bazate pe asigurări; d) nerespectarea cerințelor de evaluare a caracterului adecvat și corespunzător al clientului; 17) neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a măsurilor dispuse de Comisia Națională. 18) neîndeplinirea obligațiilor de cooperare cu Comisia Națională, inclusiv, dar fără a se limita la: a) obstrucționarea activității de supraveghere; b) neprezentarea informațiilor solicitate; c) prezentarea informațiilor incomplete sau eronate.				
Articolul 49. Avertismentul (1) Avertismentul se aplică faptelor sancționabile menționate în art. 47, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	150	La articolul 49 alin. (1) se propune revizuirea articolului la care este făcută referința (art.47), având în vedere că articolul referit nu conține prevederi privind faptele sancționabile.	**Se acceptă** În alin. (1) art. 49 cifra „47” se substituie cu „48”.

condiții: a) în ultimele 12 luni anterioare săvârșirii încălcării, persoana vizată nu a fost sancționată pentru aceeași încălcare sau pentru o încălcare similară a prezentei legi ori a actelor normative emise în aplicarea acesteia; c) încălcarea nu a cauzat și, potrivit circumstanțelor concrete ale cauzei, nu este de natură să cauzeze prejudicii drepturilor și intereselor legitime ale clienților; d) încălcarea a fost înlăturată sau se poate asigura înlăturarea acesteia în termenul stabilit de Comisia Națională.				
Articolul 50. Amenda (2) Amenda se aplică: a) pentru persoana juridică, de la 10 000 lei moldovenești până la 5% din cifra de afaceri anuală totală, în exercițiul financiar precedent; b) pentru membrii organelor de conducere, persoanele responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabilă de încălcare - de la 5 000 lei moldovenești la 50 de salarii medii ale persoanei fizice sancționate, pentru ultimele 12 luni, care	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	151	La art. 50 alin.(2) lit. a) din proiect se menționează că, amenda se aplică - pentru persoana juridică, de la 10 000 lei moldovenești până la 5% din cifra de afaceri anuală totală, în exercițiul financiar precedent. Regimul amenzilor bazat pe cifra de afaceri este insuficient adaptat specificului activității de brokeraj. Art. 33 alin. (2) lit. (c) din Directivă permite statelor membre să stabilească amenzi de până la 5% din cifra de afaceri anuală totală. Totuși, proiectul nu definește noțiunea de „cifră de afaceri anuală totală” pentru intermediarii de asigurări. În cazul brokerilor de asigurare, cifra de afaceri nu poate fi confundată cu volumul primelor intermediate, ci trebuie să reprezinte exclusiv veniturile proprii ale brokerului (comisioane, onorarii și alte venituri din activitatea de distribuție). În lipsa unei clarificări exprese, există riscul unor interpretări care ar conduce la sancțiuni disproporționate și incompatibile cu principiul proporționalității prevăzut de art. 33 și art. 34 din Directivă. În vederea asigurării unei aplicări uniforme și conforme cu specificul activității de intermediere în asigurări, se solicită	**Se acceptă parțial** Articolul a fost expus în următoarea redacție; „(1) Amenda este o sancțiune pecuniară, care se poate aplica de către Comisia Națională, în cazul constatării încălcărilor pasibile sancțiunilor, potrivit art. 48. (2) Amenda se aplică: a) pentru persoana juridică, de la 10 000 lei până la 111 300 000 lei sau 5% din cifra de afaceri anuală totală, în exercițiul financiar precedent; b) pentru membrii organelor de conducere, persoanele responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabilă de încălcare - de la 5 000 lei până la 15 582 000 lei. (3) Amenda poate fi aplicată membrilor organelor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în

includ toate beneficiile și adaosurile la salariul de funcție (dacă nu poate fi calculat salariul, se va ține cont de salariul mediu pe economie).			completarea dispoziției cu o prevedere expresă care să stabilească faptul că, în cazul intermediarilor de asigurări și/sau de reasigurări, cifra de afaceri anuală totală se determină în baza situațiilor financiare anuale și reprezintă veniturile proprii realizate din activitatea de distribuție, respectiv comisioanele, onorariile și alte remunerații aferente serviciilor prestate, fără includerea sumelor încasate sau gestionate în numele și pe seama asigurătorilor, inclusiv primele de asigurare, despăgubirile, indemnizațiile de asigurare ori orice alte fonduri aparținând asigurătorilor sau consumatorilor. O asemenea clarificare este necesară pentru că sancțiunea trebuie raportată la capacitatea economică reală a brokerului, nu la fondurile terților pe care acesta doar le administrează sau le transferă.	activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabile de încălcare numai dacă este stabilită vinovăția acesteia și dacă acțiunea sau inacțiunea sa a contribuit în mod direct la săvârșirea încălcării. (4) Nivelul de bază al amenzii poate fi redus cu 30% – 50% pentru fiecare dintre următoarele circumstanțe atenuante: a) încetarea încălcării din proprie inițiativă, anterior notificării inițierii procedurii administrative; b) identificarea și raportarea voluntară a încălcării către Comisia Națională; c) restituirea integrală și promptă a sumelor percepute fără temei legal ori contractual și înlăturarea consecințelor produse consumatorilor; d) cooperarea efectivă cu Comisia Națională, dincolo de obligația legală de cooperare; e) caracterul izolat al unei erori tehnice sau operaționale, în condițiile existenței unor mecanisme interne de control adecvate; f) adoptarea și aplicarea unor măsuri efective pentru prevenirea repetării încălcării. (5) Comiterea repetată, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței). (6) Comiterea a treia oară şi mai mult, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței). (7) Membrul organului de conducere, sau, după caz, persoana responsabilă de activitatea de distribuție de asigurări, personalul implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări precum și oricare persoană fizică responsabilă de încălcare, este pasibilă de

				aplicarea amenzii, în cazul în care distribuitorul de asigurare a admis, în mod repetat, o încălcare pentru care a fost anterior sancționat cu amendă, iar repetarea a avut loc în cadrul termenului de prescripție aplicabil, calculat de la data comiterii primei încălcări. (8) Amenda aplicată în temeiul prezentului capitol se varsă la bugetul de stat.”. Noțiunea de „cifră de afaceri" nu este un concept nou sau specific proiectului de lege, ci este deja definită în cadrul normativ contabil și statistic general aplicabil tuturor entităților din Republica Moldova, respectiv prin metodologia Biroului Național de Statistică și prin standardele naționale de contabilitate (elaborate în temeiul Legii contabilității și raportării financiare). Definirea „cifrei de afaceri" în contextual obiecției ar excede cadrul de reglementare propriu legii sectoriale privind distribuția de asigurări și ar intra în sfera de competență a legislației contabile generale.
(3) Comiterea repetată, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței).	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	152	Dublarea și triplarea automată a amenzilor pentru repetarea încălcării - Art. 50 alin. (3) și (4) instituie majorarea automată de două ori și de trei ori a amenzii pentru repetarea încălcării. Directiva IDD nu prevede asemenea mecanisme automate. Art. 34 din Directivă impune ca autoritatea competentă să țină seama de toate circumstanțele relevante ale cauzei, inclusiv natura și gravitatea încălcării, durata acesteia, gradul de cooperare și măsurile remediale adoptate. Se propune eliminarea mecanismului automat de dublare și triplare și menținerea repetării încălcării exclusiv ca criteriu de individualizare.	**Nu se acceptă** Mecanismul de majorare a amenzii în caz de repetare a încălcării, prevăzut la art. 50 alin. (3) și (4) din proiect, nu este un mecanism inedit sau incompatibil cu principiile Directivei IDD, ci preia un model deja consacrat în dreptul sancționator național, respectiv art. 34 alin. (2^2) și (2^3) din Codul contravențional al Republicii Moldova, care instituie, în mod similar, dublarea amenzii la comiterea repetată a unei încălcări de către persoana juridică și triplarea acesteia la comiterea a treia oară și mai mult, în decursul unui an calendaristic. Prin urmare, soluția legislativă propusă se înscrie într-o logică sancționatorie unitară, deja aplicată la nivel național tuturor persoanelor juridice sancționate contravențional, iar nu într-un regim derogatoriu sau disproporționat, specific doar entităților supravegheate de Comisia Națională a Pieței Financiare.
(6) Amenda aplicată în	Ministerul	153	Suplimentar, urmează a fi clarificat dacă amenzile vor fi	**Se acceptă**

temeiul prezentului capitol se varsă la bugetul Comisiei Naționale.	Muncii și Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026		transferate în bugetul de stat sau în bugetul Comisiei Naționale a Pieții Financiare, proiectul și tabelul de concordanță conținând soluții diferite.	Alin. (9) se va expune în următoarea redacție: „(9) Amenda aplicată în temeiul prezentului capitol se varsă la bugetul de stat.”.
Articolul 51. Măsuri administrative (1) Măsurile administrative care pot fi aplicate potrivit prezentei legi sunt: a) dispunerea încetării faptei sancționabile și obligarea de a se abține de la repetarea acesteia; b) suspendarea totală a dreptului de a desfășura activitate de distribuție, pe termenul stabilit de Comisia Națională, în condițiile prevăzute în art. 7 alin.(1), art. 11 alin. (1) și alin. (2), art. 14 alin. (1) și art. (17) alin. (1) – (4). c) interzicerea comercializării unui produs de asigurare împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, ca parte a unui pachet sau a aceluiași contract, atunci când se probează că astfel de practici sunt în detrimentul sau pot fi considerate susceptibile de a fi în detrimentul consumatorilor. d) retragerea, după caz, a dreptului de a desfășura activitate de distribuție, inclusiv prin radierea din	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	154	Măsura de interzicere temporară a exercitării funcțiilor de conducere - Art. 51 alin. (1) lit. e) prevede interzicerea temporară a exercitării funcțiilor de conducere. Directiva IDD prevede această posibilitate doar pentru încălcări grave. Totuși, proiectul nu stabilește: durata maximă a interdicției; criteriile de aplicare; cazurile în care măsura poate fi dispusă. Lipsa acestor garanții poate afecta previzibilitatea normei și poate conduce la aplicarea neuniformă a măsurii. Se propune ajustarea normativă a dispoziției.	**Se acceptă** Lit. e), f), g) alin. (1) au fost modificate și expuse în următoarea redacție: e) interzicerea temporară a exercitării funcțiilor de conducere în cadrul intermediarilor de asigurări sau asigurătorilor, pentru persoanele considerate responsabile de încălcare, pentru o perioadă cuprinsă între unu şi 5 ani de la comunicarea deciziei de sancţionare sau la o altă dată menționată în mod expres în aceasta; f) aducerea în conformitate cu prevederile prezentei legi a contractelor de asigurare, a documentului de informare privind produsul de asigurare, a documentului cu informații esențiale pentru produsele de investiții bazate pe asigurări, a materialelor publicitare, a politicilor, a procedurilor și a practicilor utilizate; g) stabilirea unui plan de conformare, a termenului de executare și prezentarea documentelor care confirmă executarea acestuia;

registrul corespunzător, sau, după caz, retragerea licenței, în condițiile prevăzute în art. 7 alin. (2), art. 11 alin. (3), art. 14 alin. (2) și art. 17 alin. (5) și alin. (7); e) interzicerea temporară a exercitării funcțiilor de conducere în cadrul intermediarilor de asigurări sau societăților de asigurare, pentru persoanele considerate responsabile de încălcare. f) stabilirea unui plan de conformare și a termenului de executare; g) restabilirea situației anterioare încălcării, în măsura în care aceasta este posibilă; h) restituirea sumelor percepute fără temei legal; i) informarea clienților cu privire la dreptul de recuperare a prejudiciilor, în condițiile stabilite de Comisia Națională; j) alte măsuri necesare pentru remedierea neconformităților și asigurarea respectării dispozițiilor legale.				
Articolul 55. Raportarea încălcărilor (1) Comisia Națională pune la dispoziția persoanelor interesate canale pentru depunerea sesizărilor privind încălcările potențiale sau efective ale prezentei legi și	Ministerul Muncii și Protecției Sociale, aviz nr. 16/3959 din 20.07.2026	155	Prevederile art. 55 privind raportarea încălcărilor urmează a fi corelate cu legislația privind avertizorii de integritate și cu garanțiile prevăzute de legislația muncii. Protecția împotriva represaliilor trebuie să includă expres concedierea, retrogradarea, reducerea salariului, modificarea nefavorabilă a condițiilor de muncă, evaluarea negativă, hărțuirea și orice alt tratament	**Se acceptă** La art. 55 se introduce un aliniat nou (3) în următoarea redacție: „(3) Raportarea încălcărilor prezentei legi și protecția persoanelor care le raportează se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate.”

ale actelor normative emise în aplicarea acesteia, inclusiv prin intermediul paginii web oficiale, prin poștă și prin mijloace de comunicare la distanță.			nefavorabil determinat de raportarea unei încălcări.	
CAPITOLUL VIII DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII **Articolul 57. Dispoziții finale** (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2028.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	156	Se propune ca prezenta lege să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2029, cu excepția articolelor care se aplică de la data publicării în vederea adoptării actelor normative de punere în aplicare, astfel încât să se asigure sincronizarea cu noul cadru de reglementare Solvency II. Prezentul proiect de lege privind distribuția de asigurări, care transpune Directiva IDD, este strâns legat de infrastructura de supraveghere, capital și guvernanță a pieței asigurărilor. Domeniul asigurărilor se află în plin proces de reformă structurală prin pregătirea noii Legi privind activitatea de asigurare sau reasigurare, care transpune Directiva Solvency II, planificată de asemenea pentru implementare la 01.01.2029. Dacă legea privind distribuția intră în vigoare mai devreme, societățile de asigurare vor fi obligate să aplice cerințe de conduită și guvernanță a produselor raportându-se la un sistem depășit sau mixt de indicatori financiari și de capital (regimul de solvabilitate actual). Intrarea în vigoare concomitentă la 1 ianuarie 2029 va asigura un proces legislativ controlat, în care regulile de piață și distribuția se vor baza clar pe noul regim de solvabilitate și supraveghere.	**Nu se acceptă** Obligațiile de conduită și de informare instituite prin proiect, transpunând Directiva 2016/97/UE, vizează procesul de distribuție și protecția consumatorilor de servicii financiare, fiind autonome față de regimul prudențial de solvabilitate, astfel încât aplicarea acestora nu este condiționată de intrarea în vigoare a noii legi privind activitatea de asigurare sau de reasigurare — de altfel, la nivelul Uniunii Europene, Directiva 2016/97/UE a fost pusă în aplicare ca un cadru distinct de Directiva 2009/138/CE, fără vreo sincronizare între cele două regimuri. Totodată, amânarea intrării în vigoare până la 01.01.2029 ar tergiversa nejustificat instituirea garanțiilor de protecție a asiguraților și a cerințelor uniforme aplicabile distribuitorilor de asigurări, termenul planificat oferind pieței o perioadă suficientă de adaptare..
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	157	Se propune ca prezenta lege să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2029, cu excepția articolelor care se aplică de la data publicării în vederea adoptării actelor normative de punere în aplicare, astfel încât să se asigure sincronizarea cu noul cadru de reglementare Solvency II. Prezentul proiect de lege privind distribuția de asigurări, care transpune Directiva IDD, este strâns legat de infrastructura de supraveghere, capital și guvernanță a pieței asigurărilor. Domeniul asigurărilor se află în plin proces de reformă structurală prin pregătirea noii Legi privind activitatea de asigurare sau reasigurare, care transpune Directiva Solvency II, planificată de asemenea pentru implementare	**Nu se acceptă** Obligațiile de conduită și de informare instituite prin proiect, transpunând Directiva 2016/97/UE, vizează procesul de distribuție și protecția consumatorilor de servicii financiare, fiind autonome față de regimul prudențial de solvabilitate, astfel încât aplicarea acestora nu este condiționată de intrarea în vigoare a noii legi privind activitatea de asigurare sau de reasigurare — de altfel, la nivelul Uniunii Europene, Directiva 2016/97/UE a fost pusă în aplicare ca un cadru distinct de Directiva 2009/138/CE, fără vreo sincronizare între cele două regimuri. Totodată,

			la 01.01.2029. Dacă legea privind distribuția intră în vigoare mai devreme, societățile de asigurare vor fi obligate să aplice cerințe de conduită și guvernanță a produselor raportându-se la un sistem depășit sau mixt de indicatori financiari și de capital (regimul de solvabilitate actual). Intrarea în vigoare concomitentă la 1 ianuarie 2029 va asigura un proces legislativ controlat, în care regulile de piață și distribuția se vor baza clar pe noul regim de solvabilitate și supraveghere.	amânarea intrării în vigoare până la 01.01.2029 ar tergiversa nejustificat instituirea garanțiilor de protecție a asiguraților și a cerințelor uniforme aplicabile distribuitorilor de asigurări, termenul planificat oferind pieței o perioadă suficientă de adaptare.
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	158	Propunem ca legea să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2029, cu excepția articolelor care se aplică de la data publicării în vederea adoptării actelor normative de punere în aplicare, astfel încât să se asigure sincronizarea cu noul cadru de reglementare Solvency II. 6 Prezentul proiect de lege privind distribuția de asigurări, care transpune Directiva IDD, este strâns legat de infrastructura de supraveghere, capital și guvernanță a pieței asigurărilor. Domeniul asigurărilor se află în plin proces de reformă structurală prin pregătirea noii legi privind activitatea de asigurare sau reasigurare, care transpune Directiva Solvency II, care urmează, de asemenea, să intre în vigoare la 1 ianuarie 2029. Dacă legea privind distribuția intră în vigoare mai devreme, societățile de asigurare vor fi obligate să aplice cerințe de conduită și guvernanță a produselor raportându-se la un sistem depășit sau mixt de indicatori financiari și de capital (regimul de solvabilitate actual). Intrarea în vigoare concomitentă la 1 ianuarie 2029 va asigura un proces legislativ controlat, în care regulile de piață și distribuția se vor baza clar pe noul regim de solvabilitate și supraveghere. AmCham Moldova își exprimă disponibilitatea de a continua dialogul cu Ministerul Finanțelor și celelalte autorități implicate în procesul de elaborare a proiectului de lege, în vederea identificării celor mai bune soluții legislative. Considerăm că valorificarea propunerilor formulate va contribui la asigurarea unei transpuneri conforme a Directivei (UE) 2016/97, la crearea unui cadru normativ echilibrat și predictibil și la consolidarea unui mediu concurențial sănătos pe piața distribuției în asigurări. Vă mulțumim	**Nu se acceptă** Obligațiile de conduită și de informare instituite prin proiect, transpunând Directiva 2016/97/UE, vizează procesul de distribuție și protecția consumatorilor de servicii financiare, fiind autonome față de regimul prudențial de solvabilitate, astfel încât aplicarea acestora nu este condiționată de intrarea în vigoare a noii legi privind activitatea de asigurare sau de reasigurare — de altfel, la nivelul Uniunii Europene, Directiva 2016/97/UE a fost pusă în aplicare ca un cadru distinct de Directiva 2009/138/CE, fără vreo sincronizare între cele două regimuri. Totodată, amânarea intrării în vigoare până la 01.01.2029 ar tergiversa nejustificat instituirea garanțiilor de protecție a asiguraților și a cerințelor uniforme aplicabile distribuitorilor de asigurări, termenul planificat oferind pieței o perioadă suficientă de adaptare.

			pentru deschiderea manifestată în procesul de consultare publică și rămânem la dispoziția dumneavoastră pentru orice informații sau clarificări suplimentare.	
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	159	Se propune ca prezenta lege să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2029, cu excepția articolelor care se aplică de la data publicării în vederea adoptării actelor normative de punere în aplicare, astfel încât să se asigure sincronizarea cu noul cadru de reglementare Solvency II. Prezentul proiect de lege privind distribuția de asigurări, care transpune Directiva IDD, este strâns legat de infrastructura de supraveghere, capital şi guvernanţă a pieţei asigurărilor. Domeniul asigurărilor se află în plin proces de reformă structurală prin pregătirea noii Legi privind activitatea de asigurare sau reasigurare, care transpune Directiva Solvency II, planificată de asemenea pentru implementare la 01.01.2029. Dacă legea privind distribuția intră în vigoare mai devreme, societățile de asigurare vor fi obligate să aplice cerințe de conduită şi guvernanţă a produselor raportându-se la un sistem depăşit sau mixt de indicatori financiari și de capital (regimul de solvabilitate actual). Intrarea în vigoare concomitentă la 1 ianuarie 2029 va asigura un proces legislativ controlat, în care regulile de piață şi distribuția se vor baza clar pe noul regim de solvabilitate și supraveghere.	**Nu se acceptă** Obligațiile de conduită și de informare instituite prin proiect, transpunând Directiva 2016/97/UE, vizează procesul de distribuție și protecția consumatorilor de servicii financiare, fiind autonome față de regimul prudențial de solvabilitate, astfel încât aplicarea acestora nu este condiționată de intrarea în vigoare a noii legi privind activitatea de asigurare sau de reasigurare — de altfel, la nivelul Uniunii Europene, Directiva 2016/97/UE a fost pusă în aplicare ca un cadru distinct de Directiva 2009/138/CE, fără vreo sincronizare între cele două regimuri. Totodată, amânarea intrării în vigoare până la 01.01.2029 ar tergiversa nejustificat instituirea garanțiilor de protecție a asiguraților și a cerințelor uniforme aplicabile distribuitorilor de asigurări, termenul planificat oferind pieței o perioadă suficientă de adaptare.
	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	160	Totodată, în scopul asigurării predictibilității legii, propunem stabilirea termenului de intrare în vigoare a Legii privind distribuția în asigurări concomitent cu Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare care va transpune Directiva 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), și anume începând cu 1 ianuarie 2029, care la rândul ei abrogă Legea 92/2022 (menționată la art. 57-58). Sincronizarea în ceea ce privește intrarea în vigoare a celor două proiecte de acte normative va permite implementarea unitară și previzibilă a cadrului normativ în domeniul asigurărilor și realizarea măsurilor pregătitoare necesare de către entitățile reglementate. Complementar, intrarea în vigoarea simultană a celor două proiecte de acte normative va contribui la consolidarea	**Nu se acceptă** Obligațiile de conduită și de informare instituite prin proiect, transpunând Directiva 2016/97/UE, vizează procesul de distribuție și protecția consumatorilor de servicii financiare, fiind autonome față de regimul prudențial de solvabilitate, astfel încât aplicarea acestora nu este condiționată de intrarea în vigoare a noii legi privind activitatea de asigurare sau de reasigurare — de altfel, la nivelul Uniunii Europene, Directiva 2016/97/UE a fost pusă în aplicare ca un cadru distinct de Directiva 2009/138/CE, fără vreo sincronizare între cele două regimuri. Totodată, amânarea intrării în vigoare până la 01.01.2029 ar tergiversa nejustificat instituirea garanțiilor de protecție a asiguraților și a cerințelor uniforme

			gestiunii riscurilor de contrapartidă de către societățile de asigurare, inclusiv pentru expunerile care cuprind creanțele intermediarilor, și a riscurilor la stabilitatea financiară a asigurătorului.	aplicabile distribuitorilor de asigurări, termenul planificat oferind pieței o perioadă suficientă de adaptare.
(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile Legii nr. 92/2022 cu privire la activitatea de asigurare sau de reasigurare, care reglementează statutul juridic și activitatea intemediarilor în asigurări și/sau reasigurări (definițiile din art. 4: agent bancassurance, agent de asigurare, asistent în brokeraj, asistenţă, broker de asigurare şi/sau de reasigurare, intermediar în asigurări, intermediar în reasigurări, mandat de brokeraj, participant profesionist pe piaţa asigurărilor, persoane cu funcţii de conducere, art. 17, art. 18, art. 44 alin. (3), art. 51 alin. (2), art. 116 alin. (4) și alin. (5), art.122 alin. (3), (5) și (8), capitolul IV), se abrogă.	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova (UARM) Nr. 26 din 24.06.2026	161	În textul noului proiect de lege se face trimitere expresă la Legea nr.92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, deși la art.57 alin.(3) din același proiect este prevăzut că ”la data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile Legii nr.92/2022 cu privire la activitatea de asigurare sau de reasigurare, care reglementează statutul juridic și activitatea intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări (.....) se abrogă. Se propune excluderea indicatorului numeric și a anului legii („nr. 92/2022”) din cuprinsul normelor de trimitere și înlocuirea cu formula generică ”... prevăzut de Legea privind activitatea de asigurare sau reasigurare”. De asemenea și conform proiectului de Lege privind activitatea de asigurare și de reasigurare, care transpune Directiva Solvency II, la data intrării în vigoare a acesteia – 01.01.2029, Legea nr.92/2022 se abrogă.	**Se acceptă parțial** Noțiunile din art.2 în care se face referire la Legea nr. 92/2022 au fost revizuite.
	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026	162	Cu privire la dispozițiile finale, art. 57, alin. (3) urmează a fi reformulat, or norma abrogă parțial dispoziții din Legea nr. 92/2022 cu privire la activitatea de asigurare și reasigurare printr-o enumerare mixtă de definiții, articole, alineate și capitole, tehnică care poate genera incertitudini privind întinderea exactă a abrogării. Corespunzător, se propune formularea intervențiilor asupra Legii nr. 92/2022 prin modificări și abrogări punctuale, cu indicarea exactă a textelor afectate.	**Nu se acceptă** Nu se impune reformularea alin. (3) al art. 57 prin raportare exclusivă la modificări și abrogări punctuale redactate într-o altă manieră, întrucât norma, în forma actuală, îndeplinește deja cerința indicării exacte a textelor afectate, asigurând identificarea neechivocă a dispozițiilor abrogate din Legea nr. 92/2022.
	Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA) Nr. 92 din 26.06.2026	163	În textul noului proiect de lege se face trimitere expresă la Legea nr.92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, deși la art.57 alin.(3) din același proiect este prevăzut că ”la data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile Legii nr.92/2022 cu privire la activitatea de asigurare sau de reasigurare, care reglementează statutul juridic și activitatea intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări (.....) se abrogă. Se propune excluderea	**Se acceptă parțial** Noțiunile din art.2 în care se face referire la Legea nr. 92/2022 au fost revizuite.

			indicatorului numeric și a anului legii („nr. 92/2022”) din cuprinsul normelor de trimitere și înlocuirea cu formula generică ”... prevăzut de Legea privind activitatea de asigurare sau reasigurare”. De asemenea și conform proiectului de Lege privind activitatea de asigurare și de reasigurare, care transpune Directiva Solvency II, la data intrării în vigoare a acesteia – 01.01.2029, Legea nr.92/2022 se abrogă.	
	Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) Nr. 89 din 30.06.2026	164	În textul noului proiect de lege se face trimitere expresă la Legea nr.92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, deși la art.57 alin.(3) din același proiect este prevăzut că ”la data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile Legii nr.92/2022 cu privire la activitatea de asigurare sau de reasigurare, care reglementează statutul juridic și activitatea intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări (.....) se abrogă. Se propune excluderea indicatorului numeric și a anului legii („nr. 92/2022”) din cuprinsul normelor de trimitere și înlocuirea cu formula generică ”... prevăzut de Legea privind activitatea de asigurare sau reasigurare”. De asemenea și conform proiectului de Lege privind activitatea de asigurare și de reasigurare, care transpune Directiva Solvency II, la data intrării în vigoare a acesteia – 01.01.2029, Legea nr.92/2022 se abrogă.	**Se acceptă parțial** Noțiunile din art.2 în care se face referire la Legea nr. 92/2022 au fost revizuite.
	Asociația Businessului European (EBA) Nr. 71-26/AD din 08.07.2026	165	În textul noului proiect de lege se face trimitere expresă la Legea nr.92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, deși la art.57 alin.(3) din același proiect este prevăzut că „la data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile Legii nr.92/2022 cu privire la activitatea de asigurare sau de reasigurare, care reglementează statutul juridic și activitatea intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări (.....) se abrogă. Se propune excluderea indicatorului numeric și a anului legii („nr. 92/2022”) din cuprinsul normelor de trimitere și înlocuirea cu formula generică „... prevăzut de Legea privind activitatea de asigurare sau reasigurare”. De asemenea și conform proiectului de Lege privind activitatea de asigurare și de reasigurare, care transpune Directiva Solvency II, la data intrării în vigoare a acesteia — 01.01.2029, Legea	**Se acceptă partial** Noțiunile din art.2 în care se face referire la Legea nr. 92/2022 au fost revizuite.

			nr.92/2022 se abrogă.	
	Banca Națională a Moldovei, aviz nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026	166	Cu referire la art. 57 alin. (3) și abrogarea unor prevederi ale Legii nr. 92/2022, se menționează următoarele: definiția „persoane cu funcții de conducere” este aplicabilă inclusiv societăților de asigurare sau de reasigurare și biroului național, astfel, nu se consideră oportun abrogarea acesteia, ci ajustarea în partea ce ține de intermediari în asigurări și/sau în reasigurări; articolul 17 al Legii nr. 92/2022 statuează măsuri aplicate participanților profesioniști pe piața asigurărilor, inclusiv societăților de asigurare sau de reasigurare, în acest sens a se avea în vedere abrogarea exclusivă a prevederilor aferente intermediarilor (la caz, alin. (2) lit. g)); articolul 18 al Legii nr. 92/2022 reglementează atribuțiile autorității de supraveghere de ținere a Registrului participanților profesioniști pe piața asigurărilor, din care inclusiv societățile de asigurare sau de reasigurare, astfel, nu se consideră oportun abrogarea acestuia, ci ajustarea în partea ce ține de intermediari în asigurări și/sau în reasigurări; articolul 44 al Legii nr. 92/2022 nu conține alin. (3), a se revizui prevederile intenționate a fi abrogate; articolul 51 alin. (2) al Legii nr. 92/2022 se referă inclusiv la societățile de asigurare sau de reasigurare, astfel, nu se consideră oportun abrogarea acestuia, ci ajustarea în partea ce ține de intermediari în asigurări și/sau în reasigurări; în cazul articolului 116 alin. (4) și (5) al Legii nr. 92/2022 a se revizui prevederile intenționate a fi abrogate, întrucât alin. (4) nu reglementează activitatea intermediarilor, iar un alin. (5) nu există; în cazul articolului 122 alin. (3) și (5) și (8) al Legii nr. 92/2022 a se revizui prevederile intenționate a fi abrogate, întrucât alin. (3) și (5) nu reglementează activitatea intermediarilor iar un alin. (8) nu există;	**Se acceptă** Alin. (3) după sintagma „ prevederile Legii nr. 92/2022 cu privire la activitatea de asigurare sau de reasigurare,” a fost introdusă sintagma „ în partea în”. Din alin. (3) a fost exclusă „art. 44 alin. (3)”, „art.116 alin.(4) și alin. (5)” „alin. (3), (5) și (8)” și introdus „alin. (2) pct. 3), 5) și 8)”.
Articolul 58. Dispoziții tranzitorii (1) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, agenții de asigurare și agenții	Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor	167	Cu privire la dispozițiile tranzitorii, art. 58, alin. (1) urmează a fi revizuit, or acesta obligă participanții existenți să se conformeze noii legi până la intrarea acesteia în vigoare, ceea ce este problematic, întrucât obligațiile juridice nu pot fi impuse în temeiul unui act care încă nu	**Se acceptă** Alin. (1), la final, a fost completat cu sintagma „odată cu intrarea ei în vigoare”.

bancassurance care sunt înregistrați în Registrul participanţilor profesionişti pe piaţa asigurărilor sau deţin licenţă eliberată în condițiile prevederilor Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări sau Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, sunt obligați, sub sancţiunea retragerii licenţei sau radierii din Registrul corespunzător, să-și conformeze activitatea cu prevederile prezentei Legi, până la intrarea în vigoare a acesteia.	(SPCSB) Nr. 01/2-30-1062 din 25.06.2026		produce efecte, prin urmare se propune instituirea unui termen de conformare calculat de la data intrării în vigoare a legii și completarea dispozițiilor tranzitorii cu reguli privind licențele existente, cererile pendinte, controalele în curs și procedurile sancționatorii inițiate anterior.	
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	168	La art. 58 alin. (1) din proiect se evidențiază încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a neretroactivității legii. Dispoziția potrivit căreia entitățile vizate sunt obligate „să-și conformeze activitatea cu prevederile prezentei legi, până la intrarea în vigoare a acesteia” este incompatibilă cu principiile fundamentale ale dreptului. O lege produce efecte juridice numai după intrarea sa în vigoare. Până la acel moment, destinatarii normei nu au obligația juridică de a respecta prevederi care nu au devenit obligatorii. Legea nr. 100/2017 prevede că, dispozițiile tranzitorii trebuie să reglementeze modul de trecere de la vechea reglementare la noua reglementare și să stabilească termene clare de conformare după intrarea în vigoare a actului normativ. Textul analizat nu stabilește un termen tranzitoriu efectiv, ci impune conformarea înainte de momentul de la care legea produce efecte juridice. Astfel, alin. (1) conține o sancțiune raportată la o obligație care nu poate produce efecte juridice anterior intrării în vigoare a legii și se propune a fi exclusă.	**Se acceptă** Alin. (1), la final, a fost completat cu sintagma „odată cu intrarea ei în vigoare”.
(2) Asigurătorii şi intermediarii de asigurări radiază intermediarii de asigurări auxiliare din registrele deținute, în cel mult 20 de zile, de la data intrării în vigoare a prezentei, dacă aceştia: a) nu mai îndeplinesc cerinţele de înregistrare şi normele de conduită prevăzute în prezenta lege; b) solicită acest lucru în scris; c) nu deţin dovada privind menţinerii pregătirii	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare (ABAR) 05.07.2026	169	Obiecție privind art. 58 alin. (2) - Dispoziția propusă ridică probleme de claritate, aplicabilitate și executare efectivă, contrar cerințelor de previzibilitate și claritate a normei juridice consacrate de Legea nr. 100/2017 privind actele normative. În primul rând, cadrul normativ instituit prin Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare nu operează cu categoria juridică a „intermediarilor de asigurări auxiliare” în forma reglementată de proiect, ceea ce generează incertitudine cu privire la identificarea subiecților care urmează a fi radiați și la modalitatea de aplicare a normei tranzitorii față de persoanele deja autorizate sau înregistrate conform legislației anterioare. În al doilea rând, proiectul stabilește obligația radierii în termen de 20 de zile de la intrarea în vigoare a legii, însă nu reglementează mecanismul prin care	**Se acceptă** Alin. (2) se expune în redacție nouă și articolul se completează cu aliniatele (3)-(17). Referitor la obiecțiile înaintate, se propun următoarele modificări: (2) Prin derogare de la alin. (1) distribuitorii de asigurări și/sau reasigurări se vor conforma cerințelor prevăzute în Capitolul II, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a acesteia. (3) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au desfășurat activitate prin intermediul asistenților în brokeraj sunt obligați, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să

profesionale; d) încetează raporturile contractuale.			se constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute la lit. a)-d). Ori, o parte semnificativă a cerințelor aplicabile acestor persoane, inclusiv cele referitoare la pregătirea profesională continuă, competențele profesionale, documentele justificative și alte condiții de activitate, urmează să fie detaliate prin acte normative subordonate legii, care pot să nu fie adoptate sau să nu fie aplicabile la momentul expirării termenului de 20 de zile. În aceste condiții, nu este clar: - care autoritate sau entitate va constata neîndeplinirea cerințelor legale; - în baza căror criterii și documente se va efectua verificarea; - dacă persoanelor vizate li se va acorda un termen pentru remedierea eventualelor neconformități; - cum poate fi realizată o evaluare obiectivă a respectării unor cerințe care urmează să fie dezvoltate prin acte normative secundare. Prin urmare, termenul de 20 de zile apare ca fiind insuficient și lipsit de fundament practic pentru efectuarea verificărilor necesare și pentru asigurarea unei tranziții ordonate către noul regim juridic. Norma urmează a fi exclusă sau alineată, inclusiv la alți termeni.	instituie și să țină registrele asistenților auxiliari, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu includerea, după caz, a persoanelor care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au desfășurat activitate în calitate de asistenți în brokeraj și îndeplinesc cerințele prevăzute de prezenta lege. (4) Intermediarii de asigurări, reasigurări a căror activitate este suspendată la data intării în vigoare a prezentei legi , își pot relua activitatea numai în condițiile respectării prezentei legi sub sancţiunea retragerii licenţei sau radierii din Registrul corespunzător. (5) Brokerii de asigurare și/sau reasigurare, agenții de asigurare, agenții bancassurance și asistenții în brokeraj se conformează cerinței privind contractul de asigurare de răspundere civilă profesională prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. 2), alin. (2) pct.3), alin. (4) pct. 2) și art. 10, alin. (2), pct. 3) în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Până la expirarea acestui termen, se prevăd următoarele limite pentru contractele de asigurare de răspundere civilă profesională: pentru agenți de asigurare, agenții bancassurance și asistenți în brokeraj – minimum 5.000.000 lei pentru fiecare solicitare de daune și 10.000.000 lei în valoare globală anuală, nefiind admisă franșiza; pentru brokeri de asigurare și/sau reasigurare – minimum 10.000.000 lei pentru fiecare solicitare de daune și 15.000.000 lei în valoare globală anuală, nefiind admisă franșiza.
	B.A.R. „Novatiko” S.R.L. 18.06.2026	170	Broker de Asigurare-Reasigurare „NOVATIKO” S.R.L. a examinat proiectul de lege privind distribuția de asigurări (nr. unic 591/MF/CNPF/2026) și a notei de fundamentare aferente. În urma analizei nu au fost identificate obiecții sau propuneri de modificare din partea noastră, motiv pentru care proiectul de lege poate fi susținut și promovat în procedura legislativă. Inițiativa legislativă este oportună pentru armonizarea cadrului normativ cu standardele Uniunii Europene.	**Se ia act de lipsa obiecțiilor și propunerilor**

	Ministerul Afacerilor Interne (MAI) Nr. 16/2506 din 19.06.2026	171	Cu referire la proiectul de lege privind distribuția de asigurări (număr unic 591/MF/CNPF/2026), elaborat de Ministerul Finanțelor și Comisia Națională a Pieței Financiare, care are drept scop asigurarea transparenței în activitatea de distribuție a produselor de asigurare și reasigurare, stabilirea cerințelor de organizare și conduită aplicabile distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări, precum și instituirea mecanismelor necesare pentru protejarea intereselor legitime ale clienților, comunicăm lipsa de obiecții și propuneri.	**Se ia act de lipsa obiecțiilor și propunerilor**
	FinComBank S.A. 24.06.2026	172	Prin prezenta, FinComBank S.A., ca răspuns la scrisoarea nr. 14-05/265 din 09.06.2026, comunică faptul că a examinat proiectul de lege privind distribuția de asigurări și nu are propuneri sau comentarii aferente proiectului dat.	**Se ia act de lipsa obiecțiilor și propunerilor**
	OCN Express Finance Capital SRL 24.06.2026	173	OCN Express Finance Capital SRL a analizat proiectul de lege privind distribuția de asigurări (număr unic 591/MF/CNPF/2026) și vă comunicăm că textul acestuia este clar și complet. Prin urmare, nu avem obiecții, propuneri de modificare sau adăugiri de formulat.	**Se ia act de lipsa obiecțiilor și propunerilor**
	Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule (BNAA) Nr. 02-1596/26 din 25.06.2026	174	Referitor la proiectul de Lege privind distribuția de asigurări (nr. unic 591/MF/CNPF/2026), Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule comunică susținerea poziției expuse de Uniunea Asigurătorilor din Moldova prin avizul nr. 26 din 24.06.2026.	**Se ia act de lipsa obiecțiilor și propunerilor**
	Ministerul Sănătății (MS) Nr. 21/2301 din 26.06.2026	175	Ca urmare a examinării proiectului de lege privind distribuția de asigurări (număr unic 591/MF/CNFD/2026), transmis spre avizare/expertiză de compatibilitate, Ministerul Sănătății comunică lipsa de obiecții și propuneri.	**Se ia act de lipsa obiecțiilor și propunerilor**
	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (MDED) Nr. 03-2214	176	Cu referire la proiectul de lege privind distribuția de asigurări (număr unic 591/MF/CNPF/2026), în limita competențelor funcționale, comunicăm lipsa obiecțiilor și propunerilor.	**Se ia act de lipsa obiecțiilor și propunerilor**

	din 01.07.2026			
Expertizare				
Articolul 3. Noţiuni principale (1) În sensul prezentei legi, noţiunile utilizate au următoarele semnificaţii **broker de asigurare şi/sau de reasigurare** – persoană juridică, înregistrată în Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, care desfășoară activitate de distribuție de asigurări sau de distribuție de reasigurări, inclusiv negociază pentru clienţii săi, ori potenţialii clienți, încheierea de contracte de asigurare şi/sau de reasigurare, prestează servicii de consultanţă şi evaluare a riscurilor şi acordă asistenţă pe durata derulării contractelor de asigurare sau de reasigurare sau în legătură cu regularizarea daunelor în baza unui contract de mandat încheiat cu un asigurător și/sau reasigurător, după caz;	Centrul de armonizare a legislației (CAL) Nr. 31/02-126-6601 din 10.06.2026	177	Se va reexamina definiția brokerului de asigurare și/sau de reasigurare din art. 3, alin. (1) al proiectului, care stabilește că brokerul acționează „în baza unui contract de mandat încheiat cu un **asigurător și/sau reasigurator**”, ceea ce contravine art. 12, alin. (1) din proiect, potrivit căruia brokerul **reprezintă interesele asiguratului și/sau reasiguratului**. În context, se va asigura eliminarea contradicției interne și asigurarea coerenței cu rolul real al brokerului;	**Nu se acceptă** Sintagma „în baza unui contract de mandat încheiat cu un asigurător și/sau reasigurător" din art. 3 alin. (1) se referă inclusiv la operațiunile de regularizare a daunelor, unde brokerul acționează punctual în numele asigurătorului (practică uzuală și permisă de cadrul IDD, distinctă de activitatea de intermediere propriu-zisă). Aceasta nu afectează și nu contrazice rolul general al brokerului, consacrat la art. 12 alin. (1), de reprezentant al intereselor clientului, în activitatea de distribuție, negociere și consultanță. Cele două dispoziții vizează planuri diferite ale activității brokerului și pot coexista fără contradicție, motiv pentru care nu se impune reformularea definiției.
Articolul 50. Amenda (2) Amenda se aplică: a) pentru persoana juridică, de la 10 000 lei moldovenești până la 5% din cifra de afaceri anuală totală, în exercițiul financiar precedent; b) pentru membrii organelor	Centrul de armonizare a legislației (CAL) Nr. 31/02-126-6601 din 10.06.2026	178	Cu referire la art. 50, alin. (2) din proiectul național referitor la pragurile amenzilor aplicate persoanelor juridice și fizice, prin prisma art. 33 (2) (e) și (f) din actul UE, expunem următoarele: - pentru persoana juridică, amenda „de la 10.000 lei până la 5% din cifra de afaceri anuală totală” din proiect omite plafonul alternativ impus de Directivă de „cel puțin 5.000.000 EUR”, aplicabil atunci când 5% din cifra de	**Se acceptă** Alin. (2) a fost expus în redacție nouă, Articolul a fost completat cu alin. (3), (4), (5). Iar art. (3), (4), (5), și (6) corespunzător au fost renumerotate în art. (6), (7), (8) și (9). (2) Amenda se aplică: a) pentru persoana juridică, de la 10 000 lei până la 111 300 000 lei sau 5% din cifra de afaceri anuală

de conducere, persoanele responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabilă de încălcare - de la 5 000 lei moldovenești la 50 de salarii medii ale persoanei fizice sancționate, pentru ultimele 12 luni, care includ toate beneficiile și adaosurile la salariul de funcție (dacă nu poate fi calculat salariul, se va ține cont de salariul mediu pe economie).			afaceri ar fi inferior acestei valori; - pentru persoana fizică, proiectul stabilește un maxim de „50 de salarii medii”, în locul pragului de 700.000 EUR prevăzut de Directivă. Astfel, pentru încălcările enumerate la art. 33 (1) din Directivă, nivelul maxim al amenzilor din proiect nu atinge pragurile minime impuse de actul UE. În context, se impune ajustarea art. 50 din proiect pentru a asigura caracterul „efectiv, proporțional și disuasiv” al sancțiunilor în acord cu art. 31 și art. 33 din Directivă;	totală, în exercițiul financiar precedent; b) pentru membrii organelor de conducere, persoanele responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabilă de încălcare - de la 5 000 lei până la 15 582 000 lei. (3) În funcție de gravitate și principiile de individualizare a sancțiunilor stabilite în art 53, Comisia Națională poate aplica amendă: a) persoanei juridice, în mărime de la 0,01% până la 25% din din cifra de afaceri anuală totală, dar nu mai puțin de 10 000 lei, în urma constatării încălcărilor stabilite în art. b) persoanei juridice, în mărime de la 0,02% până la 50% din din cifra de afaceri anuală totală, dar nu mai puțin de 20 000 lei, în urma constatării încălcărilor stabilite în art. c) persoanei juridice, în mărime de la 0,03% până la 75% din din cifra de afaceri anuală totală, dar nu mai puțin de 30 000 lei, în urma constatării încălcărilor stabilite în art. d) persoanei menționate în alin. (2) lit. b) în mărime de la 1 la 50 de salarii medii ale persoanei fizice sancţionate, care includ toate beneficiile (suplimente, prime şi alte adaosuri la salariul de funcţie), fiind luat în calcul salariul pentru ultimele 12 luni, care includ toate beneficiile și adaosurile la salariul de funcție (dacă nu poate fi calculat salariul, se va ține cont de salariul mediu pe economie). (4) Amenda poate fi aplicată membrilor organelor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabile de încălcare numai dacă este stabilită vinovăția acesteia și dacă acțiunea sau inacțiunea sa a contribuit în mod direct la săvârșirea încălcării. (5) Nivelul de bază al amenzii poate fi redus

				cu 30% – 50% pentru fiecare dintre următoarele circumstanțe atenuante: a) încetarea încălcării din proprie inițiativă, anterior notificării inițierii procedurii administrative; b) identificarea și raportarea voluntară a încălcării către Comisia Națională; c) restituirea integrală și promptă a sumelor percepute fără temei legal ori contractual și înlăturarea consecințelor produse consumatorilor; d) cooperarea efectivă cu Comisia Națională, dincolo de obligația legală de cooperare; e) caracterul izolat al unei erori tehnice sau operaționale, în condițiile existenței unor mecanisme interne de control adecvate; f) adoptarea și aplicarea unor măsuri efective pentru prevenirea repetării încălcării. Totodată, a fost modificat art. 52, prin introducerea alin. (3) – (9), în următoarea redacție (3) Împlinirea termenului de prescripție nu împiedică Comisia Națională să dispună măsurile de remediere prevăzute la art. 48 alin. (4) în privința unei încălcări aflate în curs, precum și măsurile necesare pentru înlăturarea efectelor acesteia. (4) Termenul de prescripție începe să curgă: a) în cazul încălcării – de la data săvârșirii acesteia; b) în cazul încălcării continue – de la data încetării acesteia; c) în cazul încălcării săvârșite prin acțiuni repetate care urmăresc aceeași finalitate și sunt întemeiate pe aceeași decizie, practică sau deficiență– de la data săvârșirii ultimei acțiuni; d) în cazul neexecutării unei obligații într-un termen determinat – din ziua următoare expirării termenului stabilit pentru executarea obligației. (5) Constituie încălcare continuă fapta care constă în menținerea neîntreruptă, pe o anumită perioadă, a unei conduite sau situații contrare prevederilor prezentei legi.

				(6) Cursul termenului de prescripție se suspendă: a) de la data notificării deciziei de inițiere a procedurii administrative privind încălcarea respectivă și până la data adoptării deciziei Comisiei Naționale asupra acesteia; b) pe perioada în care decizia Comisiei Naționale formează obiectul unei proceduri judiciare. (7) Suspendarea prevăzută la alin. (6) lit. a) nu poate depăși termenul maxim stabilit de lege pentru desfășurarea procedurii administrative. (8) În cazul săvârșirii mai multor încălcări distincte, termenul de prescripție se calculează separat pentru fiecare încălcare. (9) Sancțiunile prevăzute la art. 47 alin. (2) nu pot fi aplicate după expirarea a 3 ani de la data săvârșirii încălcării sau, în cazul încălcării continue, de la data încetării acesteia, cu excepția perioadei în care cursul prescripției a fost suspendat în condițiile alin. (6) lit. b).
Articolul 57. Dispoziții finale (4) La data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, art. 2 alin. (4), art. 24 alin. (16), art. 27 alin. (9), art. 29 alin. (6), art. 30 alin. (7) și alin. (8), art. 31 alin. (5) se abrogă.	Centrul de armonizare a legislației (CAL) Nr. 31/02-126-6601 din 10.06.2026	179	Mecanismul de abrogare la aderarea la UE prevăzut la art. 57, alin. (4) din proiect dispune abrogarea și a art. 2, alin. (4) care se referă la statele membre. În context, abrogarea trebuie să se refere la art. 2, alin. (5) din proiect care se referă la activitatea în afara Republicii Moldova;	**Se acceptă** Se substituie în art. 57, alin. (4), sintagma „art. 2, alin. (4)” cu „art. 2, alin. (5)”.
	Centrul de armonizare a legislației (CAL) Nr. 31/02-126-6601 din 10.06.2026	180	Pentru asigurarea clarității și a aplicării corecte a normelor naționale de transpunere, se impune revizuirea următoarelor: a) la art. 5, alin. (5) și alin. (8) – există litere repetate ori dezordonate (două litere „j)”, succesiune „i)” eronată); b) la art. 30 – lipsește alin. (6) (numerotarea trece de la alin. (5) la alin. (7)), iar alin. (8) trimite la „alineatul (5)” în locul alin. (7); c) art. 46 – lipsește alin. (3) (de la alin. (2) la alin. (4)); (d) Capitolul VII – trimiteri inconsecvente: art. 49 (Avertismentul) trimite la „art. 47” pentru faptele	**Se acceptă** A fost revizuită numerotarea punctelor corespunzătoare.

			sancționabile, iar art. 50 (Amenda) la „art. 48”, deși faptele sancționabile sunt reglementate la art. 48; totodată, art. 47 alin. (3) trimite la „art. 48” pentru măsurile administrative, care sunt în fapt reglementate la art. 52; (e) art. 48 – enumerare mixtă (lit. a)–e), urmate de pct. 7)–18)). În Anexa proiectului, textul ”conform articolului 10 alineatul (2))” se va substitui cu ”conform art. 19, alin. (1)”.	
Prezenta lege transpune Directiva 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 26 din 02.02.2016, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/411 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 76 din 19.03.2018, Regulamentul Delegat (UE) 2019/1935 al Comisiei din 13 mai 2019 publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 301 din 22.11.2019, Directiva (UE) 2023/2864 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2023 publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 2864 din 20.12.2023, Regulamentul Delegat (UE) 2024/896 al Comisiei din 5 decembrie 2023 publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L	Centrul de armonizare a legislației (CAL) Nr. 31/02-126-6601 din 10.06.2026	181	Clauza de armonizare se va expune în următoarea redacție: „Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 26 din 2 februarie 2016, CELEX: 32016L0097, astfel cum a fost modificată ultima oară prin Regulamentul delegat (UE) 2024/896 al Comisiei din 5 decembrie 2023”.	**Se acceptă** Clauza de armonizare se va expune în următoarea redacție: „Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 26 din 2 februarie 2016, CELEX: 32016L0097, astfel cum a fost modificată ultima oară prin Regulamentul delegat (UE) 2024/896 al Comisiei din 5 decembrie 2023”.

896 din 22.03.2024.				
AVIZARE REPETATĂ				
Articolul 2. Domeniul de aplicare (3) Asigurătorii sau intermediarii de asigurări, care desfășoară activitate de distribuție prin intermediari de asigurări auxiliare, exceptați de la aplicarea prezentei legi, conform alin. (2), respectă următoarele cerinţe: 1) înainte de încheierea contractului de asigurare, clientului sunt puse la dispoziţie următoarele informații: a) denumirea/numele şi adresa asigurătorului sau intermediarului de asigurări respectiv; b) informaţii despre procedurile prevăzute la art. 21, care permit clientului să depună reclamații; c) documentul de informare standardizat prevăzut la art. 24 alin. (11); 2) instituie politici și proceduri interne pentru respectarea: a) prevederilor art. 22 și art. 26 ; b) cerinţelor şi nevoilor clienţilor, înainte de propunerea unui contract de asigurare; c) documentul de informare	**Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA)** Nr. 105 din 04 septembrie 2026	182	După cum observăm față de versiunea inițială a proiectului, art.2, alin.(3) a fost completat cu sintagma „asiguratorii” față de versiunea inițială în care reglementarea se referea la general la distribuitori. În acest context nu este clară necesitatea acestei completări și creează confuzie la punerea în aplicare a punctului 2), lit. a) care prevede instituirea de politici pentru respectarea art.26, care la rândul său reglementează vânzarea combinată care nu este posibilă din punct de vedere a activităților practicate de asiguratori. Adițional punctul 1) lit. c) face trimitere la documentul de informare standardizat prevăzut la art. 24 alin. (11). Menționăm că art. 24 alin. (11) nu reglementează asemenea document. În aceiași ordine de idei alin.3, punctul 2), lit. c face trimitere la documentul de informare privind produsul de asigurare menționat la art. 24 alin. (11) – (15). După cum observam în același aliniat se face referire la documente de informare cu trimiteri și denumiri diferite. Se propune excluderea sintagmei „asiguratorului” din art.2, alin.(3) și reglementarea clară și precisă a denumirii, formei și conținutului documentului de informare care urmează a fi prezentat clientului, în vederea asigurării unei aplicări unitare și neechivoce a prevederilor actelor normative menționate.	**Nu se acceptă.** Menționarea expresă a asigurătorilor și intermediarii de asigurări, asigură transpunerea fidelă a art. 1 alin. (4) din Directiva (UE) 2016/97. **Se acceptă** În art. 2 alin. (3) pct. 1), lit. c) sintagma „*alin. (11)*” se substituie „*alin. 12*” În art. 2 alin. (3) pct. 2), lit. c) sintagma „*alin. (11)* – (15)” se substituie cu „*alin. (12) – (16)*”

privind produsul de asigurare menționat la art. 24 alin. (11) – (15).				
Articolul 2. Domeniul de aplicare (3) Asigurătorii sau intermediarii de asigurări, care desfășoară activitate de distribuție prin intermediari de asigurări auxiliare, exceptați de la aplicarea prezentei legi, conform alin. (2), respectă următoarele cerințe: 1) înainte de încheierea contractului de asigurare, clientului sunt puse la dispoziţie următoarele informații: a) denumirea/numele şi adresa asigurătorului sau intermediarului de asigurări respectiv; b) informaţii despre procedurile prevăzute la art. 21, care permit clientului să depună reclamații; c) documentul de informare standardizat prevăzut la art. 24 alin. (11); 2) instituie politici și proceduri interne pentru respectarea: a) prevederilor art. 22 și art. 26 ; b) cerinţelor şi nevoilor clienţilor, înainte de propunerea unui contract de asigurare;	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	183	La art.2 alin.(3) din Proiectul de lege este prevăzut că Asigurătorii sau intermediarii de asigurări, care desfășoară activitate de distribuție prin intermediari de asigurări auxiliare, exceptați de la aplicarea legii, conform alin. (2), respectă următoarele cerințe: 1) înainte de încheierea contractului de asigurare, clientului sunt puse la dispoziție informații privind: ...c) documentul de informare standardizat prevăzut la art.24 alin.(11), 2) instituie politici și proceduri interne pentru respectarea: a) prevederilor art.22 și art.26; b) cerințelor și nevoilor clienților, înainte de propunerea unui contract de asigurare; c) documentul de informare privind produsul de asigurare menționat la art. 24 alin. (11) – (15) din proiectul de lege. După cum observam, comparativ cu versiunea inițială a proiectului, art.2 alin.(3) a fost completat cu sintagma ”asiguratorii” ceea ce nu se regăsea în versiunea inițiala în care reglementarea se referea la general la distribuitori. In acest context nu este clara necesitatea acestei completări si creează confuzie la punerea în aplicare a pct. 2), lit. a) care prevede instituirea de politici pentru respectarea art.26, care la rândul sau reglementează vânzarea combinata care nu este posibila din punct de vedere a activităților practicate de asiguratori. Adițional pct. 1) lit. c) face trimitere la documentul de informare standardizat prevăzut la art.24 alin.(11). Menționam ca art.24 alin.(11) nu reglementează asemenea document. In aceiași ordine de idei alin.(3), punctul 2), lit.c) face trimitere la documentul de informare privind produsul de asigurare menționat la art. 24 alin. (11) – (15). Observam astfel că, în același alineat se face referire la documente de informare cu trimiteri si denumiri diferite. Astfel, solicităm excluderea asiguratorului din formularea alin.(3) și pentru definitivări clare si precise a denumirii si conținutului documentului de informare care trebuie prezentate clientului în reglementările menționate.	**Nu se acceptă.** Menționarea expresă a asigurătorilor și intermediarii de asigurări, asigură transpunerea fidelă a art. 1 alin. (4) din Directiva (UE) 2016/97. **Se acceptă** În art. 2 alin. (3) pct. 1), lit. c) sintagma „*alin. (11*)” se substituie „*alin. 12*” În art. 2 alin. (3) pct. 2), lit. c) sintagma „*alin. (11*) – (15)” se substituie cu „*alin. (12) – (16)*”

c) documentul de informare privind produsul de asigurare menționat la art. 24 alin. (11) – (15).				
	AmCham Moldova Nr. 130 din 09.09.2026	184	**Art. 2 alin. (3) – corelarea obligațiilor aplicabile asigurătorilor și clarificarea trimiterilor privind documentul de informare privind produsul de asigurare** Art. 2 alin. (3) stabilește anumite obligații pentru asigurători sau intermediarii de asigurări care desfășoară activitate de distribuție prin intermediari de asigurări auxiliare exceptați de la aplicarea legii. În forma actuală, norma creează însă o serie de neclarități de ordin tehnic și substanțial. În special, aceeași dispoziție utilizează formulări diferite cu privire la documentul de informare care urmează a fi furnizat clientului și face trimitere la art. 24 alin. (11), deși dispozițiile referitoare la documentul de informare privind produsul de asigurare sunt reglementate în alte alineate ale art. 24. Totodată, includerea expresă a „asigurătorilor” în prima teză a alin. (3) necesită clarificare în raport cu natura obligațiilor prevăzute ulterior, inclusiv obligația de instituire a unor politici și proceduri pentru respectarea art. 26 privind vânzarea combinată. Este important ca obligațiile prevăzute pentru fiecare categorie de participant să fie corelate cu activitățile pe care aceasta le poate desfășura în mod efectiv. Considerăm necesară verificarea și corectarea tuturor trimiterilor din art. 2 alin. (3) la art. 24, precum și utilizarea consecventă a aceleiași denumiri pentru documentul de informare privind produsul de asigurare. În acest sens, propunem revizuirea art. 2 alin. (3) astfel încât: - să fie clar determinată categoria de entități cărora le revin obligațiile prevăzute la acest alineat; - să fie utilizată o denumire unică și consecventă pentru documentul de informare privind produsul de asigurare; - trimiterile la alineatele art. 24 să corespundă	**Nu se acceptă.** Menționarea expresă a asigurătorilor și intermediarii de asigurări, asigură transpunerea fidelă a art. 1 alin. (4) din Directiva (UE) 2016/97. **Se acceptă** În art. 2 alin. (3) pct. 1), lit. c) sintagma „*alin. (11*)” se substituie „*alin. 12*” În art. 2 alin. (3) pct. 2), lit. c) sintagma „*alin. (11*) – (15)” se substituie cu „*alin. (12) – (16)*”

			efectiv conținutului normelor la care se face referire. Această clarificare este cu atât mai importantă cu cât o serie de obligații precontractuale urmează să fie aplicate direct în practică și nu ar trebui să existe incertitudini cu privire la documentul care trebuie furnizat clientului și momentul furnizării acestuia. Observații similare au fost formulate și de participanții la consultare, inclusiv cu privire la necorelările dintre art. 2 alin. (3) și art. 24.	
Articolul 2. Domeniul de aplicare (3) Asigurătorii sau intermediarii de asigurări, care desfășoară activitate de distribuție prin intermediari de asigurări auxiliare, exceptați de la aplicarea prezentei legi, conform alin. (2), respectă următoarele cerinţe: 1) înainte de încheierea contractului de asigurare, clientului sunt puse la dispoziţie următoarele informații: a) denumirea/numele şi adresa asigurătorului sau intermediarului de asigurări respectiv; b) informaţii despre procedurile prevăzute la art. 21, care permit clientului să depună reclamații; c) documentul de informare standardizat prevăzut la art. 24 alin. (11); 2) instituie politici și proceduri interne pentru	**EBA** Fără dată indicată în document	185	După cum observam fata de versiunea inițiala a proiectului art.2, alin.3 a fost completat cu sintagma asiguratorii fata de versiunea inițiala in care reglementarea se referea la general la distribuitori. In acest context nu este clara necesitatea acestei completări si creează confuzie la punerea in aplicare a punctului 2), lit. a) care prevede instituirea de politici pentru respectarea art.26, care la rândul sau reglementează vânzarea combinata care nu este posibila din punct de vedere a activităților practicate de asiguratori. Adițional punctul 1) lit. c) face trimitere la documentul de informare standardizat prevăzut la art. 24 alin. (11). Menționam ca art. 24 alin. (11) nu reglementează asemenea document. In aceiași ordine de idei alin.3, punctul 2), lit. c face trimitere la documentul de informare privind produsul de asigurare menționat la art. 24 alin. (11) – (15). După cum observam in același aliniat se face referire la documente de informare cu trimiteri si denumiri diferite. Optam excluderea asiguratorului din formularea aliniatului (3) si pentru definitivări clare si precise a denumirii si conținutului documentului de informare care trebuie prezentate clientului in reglementările menționate.	**Nu se acceptă.** Menționarea expresă a asigurătorilor și intermediarii de asigurări, asigură transpunerea fidelă a art. 1 alin. (4) din Directiva (UE) 2016/97. **Se acceptă** În art. 2 alin. (3) pct. 1), lit. c) sintagma „*alin. (11*)” se substituie „*alin. 12*” În art. 2 alin. (3) pct. 2), lit. c) sintagma „*alin. (11*) – (15)” se substituie cu „*alin. (12) – (16)*”

respectarea: a) prevederilor art. 22 și art. 26 ; b) cerinţelor şi nevoilor clienţilor, înainte de propunerea unui contract de asigurare; c) documentul de informare privind produsul de asigurare menționat la art. 24 alin. (11) – (15).				
Articolul 3. Noţiuni principale autoritatea de supraveghere – Comisia Națională a Pieței Financiare (în continuare – Comisia Națională); **Articolul 41. Autoritatea competentă** (1) Comisia Națională este autoritatea competentă pentru activitățile privind distribuția de asigurări și/sau reasigurări. În acest sens, Comisia Națională exercită competențele și atribuțiile de reglementare, înregistrare, supraveghere, control și sancționare a distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări, potrivit prevederilor prezentei legi și Legii nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare. **Articolul 57. Dispoziții finale** (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2028.	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	186	Uniunea Asigurătorilor din Republica Moldova și societățile de asigurare au examinat proiectul de Lege privind distribuția de asigurări (în continuare – Proiect de lege), expediat spre expertizare și comunică următoarele. Potrivit Proiectului de lege, supravegherea distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări urmează a fi exercitată de către Comisia Națională a Pieței Financiare începând de la 01 ianuarie 2028. Prin prisma acestor prevederi, rezultă că activitatea de distribuție a produselor de asigurare desfășurată de agenții de asigurare, agenții bancassurance, agenții auxiliari, brokerii de asigurare, asistenții în brokeraj și asistenții auxiliari, va face obiectul unei supravegheri distincte, exercitate de o autoritate, în timp ce societățile de asigurare, sub aspectul guvernanței, funcțiilor-cheie, managementului riscurilor, politicilor și proceselor interne și al respectării normelor prudențiale, vor fi supuse supravegherii financiare unei alte autorități. În condițiile în care protecția consumatorilor de servicii de asigurare și supravegherea activității de distribuție a asigurărilor intră în responsabilitatea unui supraveghetor, în timp ce celelalte componente ale activității de asigurare vor fi supuse supravegherii unei alte autorități, o asemenea abordare va genera dificultăți atât în asigurarea unei supravegheri uniforme, cât și în eficientizarea conlucrării cu actorii pieței. Efectiv se fragmentează un domeniu de activitate între mai multe structuri instituționale de supraveghere, supus unor standarde și mecanisme de supraveghere diferite.	**Nu se acceptă** Modelul prevăzut de proiect delimitează supravegherea activității de distribuție și a conduitei față de clienți, exercitată de CNPF, de supravegherea prudențială a asigurătorilor, exercitată de BNM. Competențele CNPF în materia distribuției vizează inclusiv asigurătorii atunci când desfășoară această activitate, asigurând aplicarea acelorași cerințe de conduită indiferent de canalul de distribuție. Art. 27 din Directiva 2009/138/CE stabilește protecția deținătorilor de polițe și a beneficiarilor drept obiectiv principal al supravegherii, fără a impune concentrarea tuturor competențelor într-o singură autoritate. De asemenea, art. 12 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97 admite existența mai multor autorități competente, cu condiția cooperării strânse între acestea. Modele comparabile funcționează în Belgia, unde FSMA supraveghează intermediarii și conduita, iar Banca Națională a Belgiei exercită supravegherea prudențială a asigurătorilor, și în Țările de Jos, unde atribuțiile respective sunt repartizate între AFM și DNB. Preocupările privind suprapunerea controalelor și a raportărilor sunt relevante și trebuie abordate prin delimitarea competențelor, schimbul de informații și coordonarea acțiunilor CNPF și BNM. Existența unor procese interne relevante pentru ambele componente

			Ținem să menționăm că la nivel internațional (în spiritul recomandărilor IAIS - International Association of Insurance Supervisors) și european (sub Directiva Solvency II), modelul supravegherii integrate pe piețele financiare non-bancare este privit ca standardul optim pentru asigurarea stabilității financiare și a transparenței piețelor de asigurări. Art. 27 din Directiva Solvency II stabilește drept obiectiv principal al supravegherii protejarea deţinătorilor de poliţe de asigurare și a beneficiarilor. Normele impun ca autoritățile de supraveghere să dispună de mijloacele necesare și să dețină expertiza, capacitatea și competențele necesare pentru atingerea acestui principal obiectiv al supravegherii. IAIS cere ca supravegherea să fie consecventă pe întreaga activitate în domeniu, de la crearea produsului de asigurare de către asigurător până la vânzarea acestuia de către distribuitor. Divizarea atribuțiilor de supraveghere între autorități îngreunează aplicarea unei abordări uniforme bazate pe risc (Risk-Based Supervision). De exemplu, guvernanța produselor, remunerarea, pregătirea și responsabilitățile personalului, controalele interne, reclamațiile sau anumite procese de comercializare pot avea atât o componentă de distribuție sau conduită, cât și una de guvernanță a societății. Pentru asigurător este riscul ca aceleași procese să fie supuse unor cerințe și controale paralele. Din bunele practici ale țărilor din regiune, nu găsim asemenea modele de supraveghere cum se propune în noul proiect de lege. Pentru o piață de asigurare în dezvoltare, cu un volum a cifrei de afaceri de cca 3,2 mlrd mdl, cu ponderea în PIB anual de cca 1%, divizarea competențelor de supraveghere dublează nejustificat sarcinile administrative, atât pentru bugetul supraveghetorilor, cât și pentru participanții profesioniști din domeniul asigurărilor, care sunt obligate să raporteze către entități diferite. Unificarea sub o singură autoritate garantează eficientizarea resurselor, decizii eficiente în situații de criză precum și claritate pentru	ale supravegherii nu justifică, prin ea însăși, unificarea instituțională. Totodată, dimensiunea pieței nu demonstrează automat dublarea costurilor, iar concentrarea competențelor într-o singură autoritate nu garantează, prin ea însăși, eficiența supravegherii.

			consumatorii de servicii financiare. Având în vedere cele expuse, solicităm unirea integrală a funcției de supraveghere a pieței de asigurări (societăți de asigurare și intermediari/distribuitori) sub autoritatea unei singure instituții de supraveghere. O supraveghere unificată a pieței sub egida unei singure autorități va garanta o viziune de ansamblu asupra întregului sector, va elimina reglementarea fragmentată și va spori protecția consumatorilor.	
Articolul 3. Noţiuni principale agent de asigurare – persoană fizică, care practică activitate de întreprinzător sau persoană juridică, înregistrată în Registrul agenţilor de asigurare şi agenţilor bancassurance, împuternicită, în baza unui contract de mandat încheiat cu un asigurător și/sau reasigurător, să desfășoare o activitate de distribuție de asigurări, cu dreptul de a încheia, în numele asigurătorului, contracte de asigurare cu terţii;	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	187	**Regimul fiscal aplicabil agentului de asigurare persoană fizică** Proiectul recunoaște agentul de asigurare inclusiv ca persoană fizică care practică activitate de întreprinzător. În acest context, considerăm oportun semnalarea unei probleme practice care influențează direct dezvoltarea și administrarea rețelelor de distribuție prin agenți persoane fizice. În regimul actual, colaborarea cu agenții de asigurare persoane fizice presupune pentru asigurător obligații fiscale și administrative semnificative aferente achitării comisioanelor, ceea ce majorează costul efectiv al acestui canal de distribuție. Totodată, cadrul actual nu oferă o alternativă suficient de simplă și adaptată specificului activității independente desfășurate de agentul de asigurare. Considerăm oportună examinarea posibilității ca agenții de asigurare persoane fizice să poată beneficia de regimul fiscal aplicabil activității independente/freelancerilor, cu adaptările necesare specificului activității de distribuție în asigurări. O asemenea soluție ar simplifica administrarea relației cu agenții, ar reduce sarcina administrativă și fiscală aferentă actualului model și ar putea contribui la dezvoltarea acestui canal de distribuție. În același timp, pentru ca mecanismul să fie aplicabil în practică, considerăm necesară clarificarea expresă a condițiilor în care colaborarea dintre asigurător și agentul de asigurare persoană fizică nu este recalificată drept raport de muncă, atunci când agentul desfășoară în mod real o activitate independentă și este autorizat/înregistrat potrivit legislației speciale din domeniul asigurărilor. Aplicarea regimului exclusiv acestei categorii reglementate ar constitui, totodată, o garanție	Nu se acceptă Aspectele privind regimul fiscal al agenților de asigurare persoane fizice și delimitarea activității independente de raporturile de muncă depășesc obiectul prezentului proiect și necesită o examinare distinctă de către autoritățile competente în domeniul fiscal și al raporturilor de muncă. Inițiativa poate fi examinată în cadrul viitoarelor modificări ale legislației fiscale și conexe, În acest sens, Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova s-a adresat autorităților competente cu inițiativa formulată în adresarea din 02.10.2026, referitoare la includerea asistenților în brokeraj persoane fizice în regimul fiscal al antreprenorilor independenți și la deductibilitatea cheltuielilor aferente remunerării acestora.

			împotriva utilizării sale abuzive. Înțelegem că această problematică nu ține, din punct de vedere juridic, de obiectul prezentului proiect de lege, care reglementează distribuția în asigurări, și nu insisită în acest act introducerea prin acesta a unor norme de natură fiscală. Cu toate acestea, întrucât actualul proiect redefinește statutul și cadrul de activitate al agentului de asigurare persoană fizică, considerăm această consultare o premisă oportună pentru a aduce oficial problema în atenția autorităților. În acest sens, rugăm autoritățile competente să rețină și să examineze această inițiativă și să o promoveze, după caz, în cadrul viitoarelor proiecte de modificare a legislației fiscale și a legislației conexe. Piața de asigurări va susține și va promova, la rândul său, această propunere în cadrul consultărilor publice aferente unor asemenea inițiative legislative.	
Articolul 3. Noţiuni principale (1) În sensul prezentei legi, noţiunile utilizate au următoarele semnificaţii client – persoană fizică sau persoană juridică, care intenționează să încheie direct sau indirect, sau a încheiat deja un contract de asigurare cu un asigurător sau un beneficiar al asigurării;	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26	188	2. Noțiunea de „client” din art.3 alin.(1) – Argumentul oferit de autoritatea de supraveghere pentru a respinge obiecția ABAR este eronat din punct de vedere juridic și sistemic, bazându-se pe o interpretare superficială a terminologiei europene din Directiva IDD (UE) 2016/97. Argumentul CNPF (expus în pct. 20 din sinteza): Se susține că în limba engleză IDD folosește termenii „customer” și „consumer”, ambii traduși în română prin „consumator”, motiv pentru care a fost nevoie de inventarea unei dihotomii naționale între „client” și „consumator”. Contra-argumente: În cadrul IDD, termenul de „customer” (sau „client”) desemnează beneficiarul serviciului de distribuție, însă intensitatea și natura obligațiilor de protecție diferă radical în funcție de cine este acest beneficiar: un consumator vulnerabil (persoană fizică care acționează în scopuri neprofesionale) sau o entitate comercială/corporativă (care deține capacitate de negociere, departament juridic și forță financiară). Preluarea rigidă a unui singur termen care tratează o corporație ca pe un „consumator” vulnerabil denaturează rațiunea reglementării europene. Confuzia privind art. 17 alin. (1) din IDD (Regula interesului clientului) Argumentul CNPF: Se invocă faptul	**Nu se acceptă** Noțiunea de „*client*” identifică destinatarii serviciilor de distribuție a asigurărilor, persoane fizice sau juridice, fără a atribui persoanelor juridice calitatea de consumator în sensul Legii nr. 105/2003. Proiectul păstrează distinct noțiunea de „consumator”, prin trimitere la legea menționată. Prin urmare, definirea clientului nu modifică domeniul de aplicare al legislației generale privind protecția consumatorilor și nu extinde automat asupra persoanelor juridice drepturile rezervate consumatorilor. Totodată, identificarea cerințelor și necesităților clientului nu trebuie confundată cu evaluările caracterului adecvat sau corespunzător, specifice distribuției produselor de investiții bazate pe asigurări. Aceste obligații au obiecte și condiții de aplicare distincte. Faptul că IDD nu definește expres termenul „client” nu împiedică precizarea acestuia în legislația națională, pentru claritatea domeniului de aplicare. Excluderea tuturor persoanelor juridice din sfera obligațiilor menționate ar restrânge nejustificat protecția prevăzută de directivă, inclusiv pentru

			că art. 17 alin. (1) din IDD impune acționarea în interesul „clienților” (customers), justificând astfel extinderea normei la persoanele juridice. Contraargumentul: Este adevărat că obligația generală de conduită (onestitate, corectitudine, profesionalism în interesul clientului) se aplică tuturor destinatarilor serviciilor de asigurare, inclusiv celor juridice. Însă Directiva IDD nu aplică un regim uniform și sufocant de protecție pentru clienții corporativi. Normele detaliate și costisitoare de conformitate (cum ar fi cerințele stricte de informare precontractuală, testle complexe de cerințe și necesități – demands and needs test, sau regulile grele aplicabile produselor de investiții bazate pe asigurări - IBIP) sunt gândite și reglementate în primul rând pentru clienții de retail (consumatori). Extinderea automată a întregului set de sarcini birocratice specifice retailului asupra relațiilor dintre profesioniști (la toate persoane juridice) blochează piața. Conflictul direct cu legislația națională (Legea nr. 105/2003) În Republica Moldova, noțiunea de „consumator” are o definiție legală clară și strictă în Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor (doar persoana fizică care achiziționează produse în afara activității sale antreprenoriale). Crearea unei definiții paralele de „client” care asimilează persoana juridică unui consumator creează un conflict normativ flagrant în ordinea de drept națională. O societate comercială cu cifră de afaceri de zeci de milioane nu poate și nu trebuie să beneficieze de protecțiile juridice destinate protejării populației/consumatorilor vulnerabili, pentru că acest lucru generează insecuritate juridică și o birocrație inutilă. Se reieterează pentru excuderea noțiunii de „client” – nedefinit prin Directiva IDD. Totodată, proiectul urmează a fi reconfigurat astfel încât obligațiile administrative oneroase (cerințele precontractuale, testele de adecvare și cerințe/necesități, ori normele speciale pentru produsele de investiții bazate pe asigurări) să fie aplicabile exclusiv raporturilor cu consumatorii, fiind disproporționate și nejustificate în relațiile cu clienții persoane juridice.	întreprinderile care nu îndeplinesc criteriile pentru aplicarea excepțiilor.

Articolul 5. Înregistrarea (3) Comisia Națională administrează registrele intermediarilor de asigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare, care au dreptul să desfășoare activități de distribuție de asigurări sau de distribuție de reasigurări pe teritoriul Republicii Moldova, după cum urmează: a) Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance; b) Registrul agenților auxiliari; c) Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare; d) Registrul asistenților în brokeraj; e) Registrul asistenților auxiliari. (14) Dreptul de desfăşurare a activității de distribuție de către intermediarul de asigurări și/sau reasigurări este valabil din momentul înregistrării acestora de către Comisia Națională în registrele corespunzătoare. Înregistrarea se realizează: a) în cazul brokerului de asigurare și/sau de reasigurare - urmare a acordării licenței; b) în cazul agentului de asigurare, agentului bancassurance, asistentul în brokeraj – urmare a adoptării deciziei de către Comisia	**EUROLIFE Management GmbH / Eurolife Broker de asigurare** din 04.09.2026	189	De asemenea, invităm cu respect CNPF să examineze posibilitatea instituirii unui mecanism de înregistrare și raportare a asistenților în brokeraj, administrat de broker și aflat în continuare sub supravegherea CNPF. Un asemenea mecanism ar fi în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din IDD, care permite ca un intermediar de asigurări ce acționează sub responsabilitatea unui alt intermediar de asigurări să fie înregistrat de intermediarul responsabil. Acest mecanism ar păstra pe deplin competențele de supraveghere ale CNPF și accesul acesteia la toate informațiile relevante, asigurând totodată că integrarea, raportarea și monitorizarea continuă rămân fezabile din punct de vedere operațional pentru rețelele mari și transparente de brokeri.	**Se acceptă parțial** Proiectul prevede deja înregistrarea de către broker a asistenților auxiliari, cu notificarea a CNPF la înregistrare și la operarea modificărilor în registru. Brokerul administrează registrul propriu și verifică îndeplinirea condițiilor legale de către aceștia. Astfel, posibilitatea oferită de art. 3 alin. (1) din Directivă este valorificată pentru categoria intermediarilor de asigurări auxiliare, fiind menținută înregistrarea de către CNPF pentru asistenții în brokeraj. Totodată, proiectul va fi completat cu o prevedere expresă potrivit căreia condițiile de raportare inclusiv, ale asistenților în brokeraj se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale, pentru a permite organizarea unui mecanism de raportare adaptat specificului activității acestora. În acest sens au fost introduse modificări la art.6 alin. (7) (după renumerotare, art. 6 alin. (6)), art. 8 alin. (4), art. 10 alin. (9) (după renumerotare, art. 13 alin. (9)), art. 13 alin. (6) (după renumerotare, art. 16 alin. (6)), art. (15) alin. (4) (după renumerotare, art. 18 alin. (4)) și art. 18 alin. (8) (după renumerotare, art. 21 alin. (7)). Corespunzător și la art. 7 alin. (1) lit. d), alin. (2) lit. c); art. 14 alin. 1 lit. c), alin. (2) lit.c) (după renumerotare, art. 17 alin. (1) lit. c) alin. (2) lit. c)).

Națională privind înscrierea în registrele corespunzătoare;				
Articolul 5. Înregistrarea (10) Asigurătorul administrează Registrul agenților auxiliari, propriu. Registrul agenților auxiliari se notifică Comisiei Naționale, în format electronic, la data înregistrării agentului auxiliar sau la data operării modificărilor în acest registru. (11) Asigurătorul se asigură că agentul auxiliar îndeplinește cerințele prevăzute la art. 8 alin. (1). (12) Brokerul de asigurare administrează Registrul asistenților auxiliari proprii. Registrul asistenților auxiliari se notifică Comisiei Naționale, în format electronic, la data înregistrării asistentului auxiliar, sau la data operării modificărilor în acest registru. (13) Brokerul de asigurare se asigură că asistentul auxiliar îndeplinește cerințele prevăzute la art. 15 alin. (1).	**Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA)** Nr. 105 din 04 septembrie 2026	190	Prevederea de la alin.10 și alin.11 contravine prevederii de la art.5, alin. (3) prin care Comisia Națională administrează registrele intermediarilor de asigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare, care au dreptul să desfășoare activități de distribuție de asigurări sau de distribuție de reasigurări pe teritoriul Republicii Moldova. Adițional considerăm disproporționate cerințele incluse la art.5, alin.(11) prin care asiguratorul este abilitat cu obligații care sunt proprii autorității de supraveghere, inclusiv prin care asiguratorul trebuie să verifice dacă asistentul auxiliar prezintă informațiile către autoritatea de supraveghere. Se propune următoarea formulare a art. 5 alin.(10) și alin.(11), precum și, în mod corespunzător, a alin.(12) și alin.(13) ale aceluiași articol, după cum urmează: "*Articolul 5 Înregistrarea* *(10) Asigurătorul administrează Registrul agenților auxiliari proprii și notifică Comisia Națională, în format electronic, la data înregistrării agentului auxiliar sau la data operării modificărilor în acest registru. (11) Asigurătorul se asigură că agentul auxiliar a fost înregistrat in Registrul agenților auxiliari ținut de către Comisia Națională.* *(12) Brokerul de asigurare administrează Registrul asistenților auxiliari proprii și notifică Comisia Națională, în format electronic, la data înregistrării asistentului auxiliar, sau la data operării modificărilor în acest registru.* *(13) Brokerul de asigurare se asigură că asistentul auxiliar a fost înregistrat in Registrul agenților auxiliari ținut de către Comisia Națională*".	**Se acceptă parțial** Alin. (10) și (12) din art. 5 (după renumerotare, art. 5 alin. (11) și (13)) se expun în redacție nouă, după cum urmează: (10) (după renumerotare alin. (11)) Asigurătorul administrează propriul registru al agenților auxiliari și, la data înregistrării agentului auxiliar sau a operării modificărilor în acest registru, transmite Comisiei Naționale, o notificare cu datele relevante, pentru înscrierea ori modificarea acestora în Registrul agenților auxiliari prevăzut la alin. (3). (12) (după renumerotare alin. (13)) Brokerul de asigurare administrează propriul registru al asistenților auxiliari și, la data înregistrării asistentului auxiliar sau a operării modificărilor în acest registru, transmite Comisiei Naționale, o notificare cu datele relevante, pentru înscrierea ori modificarea acestora în Registrul asistenților auxiliari prevăzut la alin. (3). Administrarea registrelor de către CNPF, potrivit art. 5 alin. (3), este compatibilă cu ținerea registrelor proprii de către asigurători și brokeri. Aceste mecanisme sunt complementare: asigurătorul sau brokerul înregistrează intermediarii auxiliari pentru care răspunde și notifică CNPF, iar autoritatea asigură evidența centralizată și exercită supravegherea. Art. 3 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97 permite expres atribuirea către asigurător sau intermediarul responsabil atât a înregistrării, cât și a responsabilității pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de înregistrare. Prin urmare, obligațiile prevăzute la alin. (11) și (13) (după renumerotare alin. (12) și (14)) nu reprezintă un transfer al competențelor de supraveghere, ci responsabilități aferente mecanismului de înregistrare ales.

				Verificarea prezentării informațiilor obligatorii către CNPF privește îndeplinirea unei condiții legale și nu substituie evaluarea ori controlul exercitat de autoritate. Suplimentar, alin. (11) (după renumerotare alin. (12)) privește agentul auxiliar, nu asistentul auxiliar. În redacția propusă pentru alin. (13) (după renumerotare alin. (14)), referirea la Registrul agenților auxiliari este improprie, categoria vizată fiind cea a asistenților auxiliari.
	AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova” Nr. 41 din 10.09.2026	191	Prevederea de la art. 5 alin.(10) si alin.(11) contravine prevederii de la alin.(3) prin care CNPF administrează registrele intermediarilor de asigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare, care au dreptul să desfășoare activități de distribuție de asigurări sau de distribuție de reasigurări pe teritoriul Republicii Moldova. Adițional consideram disproporționate cerințele incluse la art. 5, alin. (11) prin care asiguratorul este abilitat cu obligații care sunt proprii autorității de supraveghere, inclusiv prin care asigurătorul trebuie sa verifice dacă asistentul auxiliar prezinta informațiile către autoritatea de supraveghere. Propunem următoarea formulare la art.5, alin.(10) si alin.(11) si subsecvent si alin. (12) și alin.(13) al art. 5, după cum urmează: *Articolul 5 Înregistrarea* *(10) Asigurătorul administrează Registrul agenților auxiliari proprii și notifică Comisia Naționale, în format electronic, la data înregistrării agentului auxiliar sau la data operării modificărilor în acest registru.* *11) Asigurătorul se asigură că agentul auxiliar a fost înregistrat in Registrul agenților auxiliari ținut de către Comisia Națională.* *(12) Brokerul de asigurare administrează Registrul asistenților auxiliari proprii și notifică Comisia Națională, în format electronic, la data înregistrării asistentului auxiliar, sau la data operării modificărilor în acest registru.* *(13) Brokerul de asigurare se asigură că asistentul auxiliar a fost înregistrat în Registrul agenților auxiliari ținut de către Comisia Națională.*	**Se acceptă parțial** Alin. (10) și (12) din art. 5 (după renumerotare, art. 5 alin. (11) și (13)) se expun în redacție nouă, după cum urmează: (10) (după renumerotare alin. (11)) Asigurătorul administrează propriul registru al agenților auxiliari și, la data înregistrării agentului auxiliar sau a operării modificărilor în acest registru, transmite Comisiei Naționale, o notificare cu datele relevante, pentru înscrierea ori modificarea acestora în Registrul agenților auxiliari prevăzut la alin. (3). (12) (după renumerotare alin. (13)) Brokerul de asigurare administrează propriul registru al asistenților auxiliari și, la data înregistrării asistentului auxiliar sau a operării modificărilor în acest registru, transmite Comisiei Naționale, o notificare cu datele relevante, pentru înscrierea ori modificarea acestora în Registrul asistenților auxiliari prevăzut la alin. (3). Administrarea registrelor de către CNPF, potrivit art. 5 alin. (3), este compatibilă cu ținerea registrelor proprii de către asigurători și brokeri. Aceste mecanisme sunt complementare: asigurătorul sau brokerul înregistrează intermediarii auxiliari pentru care răspunde și notifică CNPF, iar autoritatea asigură evidența centralizată și exercită supravegherea. Art. 3 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97 permite expres atribuirea către asigurător sau intermediarul responsabil atât a înregistrării, cât și a responsabilității

				pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de înregistrare. Prin urmare, obligațiile prevăzute la alin. (11) și (13) (după renumerotare alin. (12) și (14)) nu reprezintă un transfer al competențelor de supraveghere, ci responsabilități aferente mecanismului de înregistrare ales. Verificarea prezentării informațiilor obligatorii către CNPF privește îndeplinirea unei condiții legale și nu substituie evaluarea ori controlul exercitat de autoritate. Suplimentar, alin. (11) (după renumerotare alin. (12)) privește agentul auxiliar, nu asistentul auxiliar. În redacția propusă pentru alin. (13) (după renumerotare alin. (14)), referirea la Registrul agenților auxiliari este improprie, categoria vizată fiind cea a asistenților auxiliari.
	EBA Fără dată indicată în document	192	Prevederea de la alin.10 si alin.11 contravine prevederii de la alin. 3 prin care Comisia Națională administrează registrele intermediarilor de asigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare, care au dreptul să desfășoare activități de distribuție de asigurări sau de distribuție de reasigurări pe teritoriul Republicii Moldova. Adițional consideram disproporționate cerințele incluse la articolul 5, alin. 11 prin care asiguratorul este abilitat cu obligații care sunt proprii autorității de supraveghere, inclusiv prin care asiguratorul trebuie sa verifice daca asistentul auxiliar prezinta informațiile către autoritatea de supraveghere. Propunem următoarea formulare la art.5, alin.10 si alin.11. si subsecvent si alin. 12 si alin.13 al articolului 5 Articolul 5 Înregistrarea (10) Asigurătorul administrează Registrul agenților auxiliari proprii și notifică Comisia Naționale, în format electronic, la data înregistrării agentului auxiliar sau la data operării modificărilor în acest registru. 11) Asigurătorul se asigură că agentul auxiliar a fost înregistrat in Registrul agenților auxiliari ținut de către Comisia Națională. (12) Brokerul de asigurare administrează Registrul asistenților auxiliari proprii și notifică Comisia Națională,	**Se acceptă parțial** Alin. (10) și (12) din art. 5 (după renumerotare, art. 5 alin. (11) și (13)) se expun în redacție nouă, după cum urmează: (10) (după renumerotare alin. (11)) Asigurătorul administrează propriul registru al agenților auxiliari și, la data înregistrării agentului auxiliar sau a operării modificărilor în acest registru, transmite Comisiei Naționale, o notificare cu datele relevante, pentru înscrierea ori modificarea acestora în Registrul agenților auxiliari prevăzut la alin. (3). (12) (după renumerotare alin. (13)) Brokerul de asigurare administrează propriul registru al asistenților auxiliari și, la data înregistrării asistentului auxiliar sau a operării modificărilor în acest registru, transmite Comisiei Naționale, o notificare cu datele relevante, pentru înscrierea ori modificarea acestora în Registrul asistenților auxiliari prevăzut la alin. (3). Administrarea registrelor de către CNPF, potrivit art. 5 alin. (3), este compatibilă cu ținerea registrelor proprii de către asigurători și brokeri. Aceste mecanisme sunt complementare: asigurătorul sau

			în format electronic, la data înregistrării asistentului auxiliar, sau la data operării modificărilor în acest registru. (13) Brokerul de asigurare se asigură că asistentul auxiliar a fost înregistrat in Registrul agenților auxiliari ținut de către Comisia Națională.	brokerul înregistrează intermediarii auxiliari pentru care răspunde și notifică CNPF, iar autoritatea asigură evidența centralizată și exercită supravegherea. Art. 3 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97 permite expres atribuirea către asigurător sau intermediarul responsabil atât a înregistrării, cât și a responsabilității pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de înregistrare. Prin urmare, obligațiile prevăzute la alin. (11) și (13) (după renumerotare alin. (12) și (14)) nu reprezintă un transfer al competențelor de supraveghere, ci responsabilități aferente mecanismului de înregistrare ales. Verificarea prezentării informațiilor obligatorii către CNPF privește îndeplinirea unei condiții legale și nu substituie evaluarea ori controlul exercitat de autoritate. Suplimentar, alin. (11) (după renumerotare alin. (12)) privește agentul auxiliar, nu asistentul auxiliar. În redacția propusă pentru alin. (13) (după renumerotare alin. (14)), referirea la Registrul agenților auxiliari este improprie, categoria vizată fiind cea a asistenților auxiliari.
	AmCham Moldova **Nr. 130 din 09.09.2026**	193	**Art. 5 alin. (11) – delimitarea obligației asigurătorului de verificare și monitorizare a agentului auxiliar** Art. 5 alin. (11) stabilește că asigurătorul „se asigură” că agentul auxiliar îndeplinește cerințele prevăzute la art. 8 alin. (1). Considerăm justificată obligația asigurătorului de a verifica și monitoriza propria rețea de distribuție. Cu toate acestea, formularea „se asigură” poate fi interpretată ca instituind o obligație de rezultat, în sensul în care orice abatere ulterioară a agentului auxiliar ar putea fi considerată, în sine, o încălcare a obligației asigurătorului. O asemenea abordare ar crea un risc disproporționat pentru asigurători, întrucât aceștia pot institui proceduri de verificare, controale și mecanisme de monitorizare, însă nu pot garanta în mod absolut conduita permanentă a unei persoane juridice distincte. În consecință, propunem reformularea art. 5 alin. (11), astfel încât obligația asigurătorului să fie una de diligență	**Nu se acceptă.** Formularea „*se asigură*” corespunde art. 3 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97, care permite atribuirea asigurătorului a responsabilității pentru îndeplinirea condițiilor de înregistrare de către intermediarul care acționează sub responsabilitatea sa. Înlocuirea acesteia cu simpla instituire a unor măsuri rezonabile ar putea permite menținerea în activitate a unui agent auxiliar care nu mai îndeplinește cerințele legale. Norma privește îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (1), nu garantarea absolută a întregii conduite a agentului auxiliar. Constatarea unei abateri a acestuia nu determină automat sancționarea asigurătorului: încălcarea obligației proprii a asigurătorului trebuie stabilită și imputată potrivit art. 50 alin. (3), iar sancțiunea se individualizează conform art. 56.

			și să fie raportată la măsurile rezonabile și proporționale pe care acesta le instituie și le aplică. Propunem următoarea redacție: „(11) Asigurătorul instituie și aplică măsuri rezonabile și proporționale pentru verificarea și monitorizarea îndeplinirii de către agentul auxiliar a cerințelor prevăzute la art. 8 alin. (1).” În mod corespunzător, considerăm necesară corelarea dispozițiilor sancționatorii astfel încât răspunderea asigurătorului să fie determinată de lipsa sau aplicarea necorespunzătoare a măsurilor de verificare și monitorizare și nu de simpla constatare a unei abateri comise de agentul auxiliar.	
Articolul 5. Înregistrarea (16) Comisia Națională decide asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (14), sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de prezenta lege, în termen de 3 luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei.	**Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA)** Nr. 105 din 04 septembrie 2026	194	Considerăm excesiv termenul de 3 luni pentru înregistrarea în registru a intermediarilor în asigurări și optăm pentru un termen rezonabil care nu ar trebui să fie mai mare de 30 de zile. Se propune următoarea formulare a art. 5 alin.(16), după cum urmează: *“Articolul 5 Înregistrarea* *(16) Comisia Națională decide asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (14), sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de prezenta lege, în termen de 30 de zile de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei*”.	**Nu se acceptă** Termenul de 3 luni prevăzut la art. 5 alin. (16) (după renumerotare, art. 5 alin. (17)) din proiect transpune art. 3 alin. (5) din Directiva (UE) 2016/97 și se calculează de la data depunerii unei cereri complete. Acesta reprezintă un termen maxim de examinare, nu o perioadă obligatorie de așteptare, decizia de înregistrare putând fi adoptată mai devreme, după verificarea îndeplinirii condițiilor legale. Solicitantul este informat în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea deciziei.
	EUROLIFE Management GmbH / Eurolife Broker de asigurare din 04.09.2026	195	Identificarea și recrutarea unor persoane calificate corespunzător pentru a activa în calitate de asistenți în brokeraj, în special în sectorul asigurărilor de viață, devin deja tot mai dificile. O procedură de înregistrare care, în practică, poate împiedica un nou asistent să își înceapă activitatea timp de până la trei luni ar îngreuna în mod semnificativ recrutarea și ar face nefezabilă din punct de vedere comercial integrarea candidaților potriviți.	**Nu se acceptă** Termenul de 3 luni prevăzut la art. 5 alin. (16) (după renumerotare, art. 5 alin. (17)) din proiect transpune art. 3 alin. (5) din Directiva (UE) 2016/97 și se calculează de la data depunerii unei cereri complete. Acesta reprezintă un termen maxim de examinare, nu o perioadă obligatorie de așteptare, decizia de înregistrare putând fi adoptată mai devreme, după verificarea îndeplinirii condițiilor legale. Solicitantul este informat în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea deciziei.
	AO ”Uniunea	196	La art. 5 alin.(16) este stabilit că Comisia Națională decide	**Nu se acceptă**

	Asiguratorilo r din Republica Moldova” Nr. 41 din 10.09.2026		asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (14), sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de prezenta lege, în termen de 3 luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei. Consideram excesiv termenul de 3 luni pentru înregistrarea in registru a intermediarilor in asigurări și optăm pentru un termen rezonabil care nu ar trebui sa fie mai mare de 30 de zile. Propunem expunerea art.5 alin.(16) în următoarea redacție: *Comisia Națională decide asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (14), sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de prezenta lege, în termen de 30 de zile de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei.*	Termenul de 3 luni prevăzut la art. 5 alin. (16) (după renumerotare, art. 5 alin. (17)) din proiect transpune art. 3 alin. (5) din Directiva (UE) 2016/97 și se calculează de la data depunerii unei cereri complete. Acesta reprezintă un termen maxim de examinare, nu o perioadă obligatorie de așteptare, decizia de înregistrare putând fi adoptată mai devreme, după verificarea îndeplinirii condițiilor legale. Solicitantul este informat în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea deciziei.
	EBA Fără dată indicată în document	197	Consideram excesiv termenul de 3 luni pentru înregistrarea in registru a intermediarilor in asigurări si optam pentru un termen rezonabil care nu ar trebui sa fie mai mare de 30 de zile. Articolul 5 Înregistrarea (16) Comisia Națională decide asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (14), sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de prezenta lege, în termen de 30 de zile de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei.	**Nu se acceptă** Termenul de 3 luni prevăzut la art. 5 alin. (16) (după renumerotare, art. 5 alin. (17)) din proiect transpune art. 3 alin. (5) din Directiva (UE) 2016/97 și se calculează de la data depunerii unei cereri complete. Acesta reprezintă un termen maxim de examinare, nu o perioadă obligatorie de așteptare, decizia de înregistrare putând fi adoptată mai devreme, după verificarea îndeplinirii condițiilor legale. Solicitantul este informat în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea deciziei.
Articolul 6. Înregistrarea și activitatea agentului de asigurare și agentului bancassurance (4) Agentul bancassurance întrunește următoarele condiţii: 1) este o bancă şi/sau o sucursală a băncii dintr-un stat terţ care desfăşoară activităţi pe teritoriul Republicii Moldova, o asociaţie de economii şi	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 04 septembrie 2026	198	1. Agentul bancassurance să intermedieze aceleași clase de asigurări doar pentru un asigurător, în aceleași condiții ca agentul de asigurare persoană juridică. I. Agentul bancassurance 1. Situația actuală a textului Potrivit art. 3 din proiect, agentul bancassurance este entitatea împuternicită, în baza unui contract de mandat încheiat cu un asigurător, să desfășoare activitate de distribuție de asigurări, cu dreptul de a încheia, în numele asigurătorului, contracte de asigurare cu terții. Formularea folosește singularul, întocmai ca definiția agentului de asigurare, iar raportul juridic descris este cel de mandat. Condițiile de înregistrare de la art. 6 alin. (4) nu reflectă	**Se acceptă parțial** Proiectul a fost modificat prin reglementarea distinctă a intermediarului bancassurance, care va reprezenta interesele clientului, cu obligații similare celor aplicabile brokerului de asigurare. Pentru această categorie se vor prevedea licențierea și înscrierea într-un registru separat. Prin urmare, diferența de regim juridic față de agentul de asigurare va rezulta din calitatea în care intermediarul acționează și din responsabilitățile aferente. Posibilitatea intermedierii acelorași clase de asigurări pentru mai mulți asigurători va corespunde acestui statut,

împrumut, o organizaţie de creditare nebancară, un prestator de servicii de plată nebancare sau emitent de monedă electronică; 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare, sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puţin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza. 3) prezintă către Comisia Națională, următoarele categorii de informații: a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a acționarului sau asociatului cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote; b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a persoanelor care au legături strânse cu agentul bancassurance; c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că			însă acest raport. Condiția prevăzută la art. 6 alin. (1) pct. 7) și la alin. (2) pct. 9), potrivit căreia agentul de asigurare intermediază aceleași clase de asigurări doar pentru un asigurător, nu a fost preluată pentru agentul bancassurance. Rezultă că definiția descrie mandatarul unui asigurător, iar condițiile de înregistrare permit intermedierea acelorași clase pentru un număr nelimitat de asigurători. Constatăm că, la definitivarea proiectului, art. 6 a fost completat cu alineatul (5), prin care interdicția cumulului de funcții a fost extinsă și asupra agentului bancassurance. Salutăm această soluție, care confirmă că alinierea condițiilor celor două categorii este apreciată ca justificată de autorul proiectului. Cu atât mai dificil de explicat rămâne diferența care persistă. 2. Textul propus Art. 6 alin. (4) se completează cu punctul 10) cu următorul cuprins: *10) intermediază aceleaşi clase de asigurări doar pentru un asigurător*. 3. Argumente Definiția și condițiile de înregistrare urmează a descrie același raport juridic. În redacția actuală, aceeași noțiune, în cadrul aceluiași articol, produce două regimuri diferite, ceea ce contravine cerințelor de claritate și previzibilitate a normei juridice. Diferența de tratament nu are la bază un criteriu obiectiv. Entitățile enumerate la art. 6 alin. (4) pct. 1) se deosebesc de agentul de asigurare printr-un singur element real, anume acela că nu pot avea ca obiect de activitate exclusiv distribuția de asigurări, întrucât desfășoară o activitate principală reglementată separat. Această particularitate justifică neaplicarea condiției de la alin. (2) pct. 1) și numai a acesteia. Pentru celelalte condiții nu identificăm o rațiune de diferențiere. Limitarea propusă nu constituie o inovație a proiectului. Ea corespunde regulii aplicabile în prezent agenților de asigurare în temeiul Legii nr. 92/2022 și este preluată de proiect pentru aceștia. Solicitarea noastră privește exclusiv aplicarea ei consecventă.	Corespunzător au fost introduse modificări în următoarele articole: Art,2 (în proiectul definitivat, art. 3) noțiunea de agent bancassurance. Art. 4, alin. (1), pct.2 pct.3 Art.5, alin. (3), alin. (4), introducerea unui nou alin.(6), alin. (14) (până la renumerotare) (după renumerotare alin. (15)), alin. (16) (până la renumerotare) (după renumerotare alin. (17)), Art. 6, se exclude alin. (4), alin. (5), (6), (7), (8), (10), (11) – în redacția până la renumerotare. Art. 7, denumirea art., alin. (1), alin. (2), alin. (3). Au fost introduse art. noi 9^1-9^3 (după renumerotare, art. 10–12). Art. 18, alin. (6) (după renumerotare, art. 21 alin. (5)). Art. 41 alin. (1) (după renumerotare, art. 44 alin. (1)) Art. 51 alin (1) lit.b), lit.d) (după renumerotare, art. 54 alin. (1) lit. b) și d)) Art. 57 alin. (3) (după renumerotare, art. 60 alin. (3)) Art. 58 al. (2) (după renumerotare, art. 61 alin. (2)) Art. 58 al.(3) Pe parcursul textului noțiunea de „*agent bancassurance*” se substituie cu noțiunea de „*intermediar bancassurance*”

participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere; 4) nu a fost declarat anterior insolvabil sau nu face obiectul unei proceduri de reorganizare, de insolvabilitate sau de lichidare la data depunerii cererii de înregistrare în Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance; 5) entitatea, acționarii sau asociații cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, membrii organului executiv, persoana responsabilă de sectorul bancassurance și personalul implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul			Ținem să precizăm că Asociația nu solicită eliminarea categoriei agentului bancassurance și nici restrângerea accesului acestor entități la piață. Solicităm ca opțiunea între cele două modele de activitate să fie exercitată în aceleași condiții de toți cei care o exercită. Entitatea care dorește să intermedieze produsele mai multor asigurători în cadrul aceleiași clase o poate face printr-o persoană juridică distinctă, licențiată în calitate de broker de asigurare, care întrunește condițiile art. 10 din proiect și care răspunde față de client potrivit art. 12 alin. (2). III. Tabel comparativ Norma din proiect Art. 6 alin. (4). Nu limitează numărul de asigurători pentru care agentul bancassurance intermediază aceleași clase Modificarea propusă Completare cu pct. 10), prin preluarea condiției de la alin. (1) pct. 7) şi alin. (2) pct. 9) Justificarea Art. 3 împuternicește agentul bancassurance în baza unui mandat încheiat cu un asigurător. Condiția este prevăzută pentru agentul de asigurare, iar alin. (5) a aliniat deja cele două categorii sub aspectul cumulului de funcții Efectul Definiția şi condițiile de înregistrare descriu același raport juridic. Tratament unitar al entităților înscrise în același registru	

economico/financiar; 6) persoana responsabilă de sectorul bancassurance corespunde cerinţelor de bună reputaţie, cerinţelor de formare profesională iniţială, de formare profesională continuă şi de experienţă pentru această funcţie; 7) personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuţie de asigurări corespunde cerinţelor de bună reputaţie, formare profesională iniţială şi cerinţelor de formare profesională continuă; 8) înfiinţează şi ţine registrul personalului implicat direct în activitatea de distribuţie de asigurări; 9) prezintă informaţii privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale Comisiei Naţionale.				
Articolul 6. Înregistrarea și activitatea agentului de asigurare și agentului bancassurance (6) Dacă un client are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui agent de asigurare sau al unui agent bancassurance, asigurătorul, în al cărui nume acționează agentul de asigurare sau agentul bancassurance, este responsabil față de client pentru toate actele sau	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	199	Art. 6 alin. (5) prevede că, atunci când contractul de asigurare este încheiat prin intermediul unui agent de asigurare sau al unui agent bancassurance, asigurătorul în al cărui nume aceștia acționează este responsabil față de client pentru toate actele sau omisiunile agentului. Considerăm necesară reexaminarea acestei prevederi prin prisma repartizării echilibrate a răspunderii între participanții la procesul de distribuție. Agentul de asigurare și agentul bancassurance sunt persoane distincte, care trebuie să răspundă pentru propriile acțiuni sau omisiuni imputabile. În acest sens, propunem analizarea unei soluții similare raționamentului aplicabil în cazul brokerului, în care răspunderea să fie corelată cu persoana care desfășoară efectiv activitatea de distribuție și care a cauzat prejudiciul.	**Nu se acceptă.** Se menține răspunderea asigurătorului față de client, întrucât agentul de asigurare e acționează în numele acestuia, în baza unui contract de mandat. Personalitatea juridică distinctă a agentului nu înlătură justificarea acestei garanții, care urmărește ca protecția clientului să nu depindă de repartizarea internă a responsabilităților dintre asigurător și agent. Răspunderea asigurătorului față de client pentru faptele sau omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul asigurătorului de a se îndrepta acțiune de regres împotriva acestuia, în condițiile legislației aplicabile și ale raporturilor contractuale dintre părți. Totodată, Proiectul definitivat reglementează distinct

omisiunile agentului.			Altfel, dacă se menține răspunderea asigurătorului față de client, considerăm necesară reglementarea expresă a dreptului de regres al asigurătorului împotriva agentului de asigurare sau agentului bancassurance pentru prejudiciile cauzate prin fraudă, culpă, depășirea mandatului ori nerespectarea obligațiilor legale și contractuale. Această soluție ar menține atât protecția clientului, cât și ar permite repartizare echilibrată și previzibilă a riscului între asigurător și intermediar.	intermediarul bancassurance, la art. 10–12, în modelul reprezentării clientului.
Articolul 8. Înregistrarea și activitatea agentului auxiliar (1) Agentul auxiliar întrunește următoarele condiţii: 1) persoana fizică sau persoana juridică în cauză distribuie doar produse de asigurare, care sunt complementare unui bun sau serviciu; 2) nu desfășoară ca activitate profesională principală distribuția de asigurări; 3) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activităţii sale profesionale principale;	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	200	Art.8 alin. (1) reglementează condițiile în care agentul auxiliar poate desfășura activitate de distribuție și permite, în anumite situații, distribuirea unor produse care acoperă riscuri de răspundere civilă, atunci când acestea sunt complementare bunului sau serviciului aferent activității sale principale. Totodată, noțiunea de „intermediar de asigurări auxiliare” prevăzută la art. 3 stabilește, prin condiții cumulative, categoriile de produse care pot fi distribuite de această categorie de intermediari, inclusiv limitele și excepțiile aplicabile asigurărilor de viață și de răspundere civilă. Considerăm că, în forma actuală, raportul dintre definiția de la art.3 și prevederile art.8 alin.(1) pct.3 nu este suficient de clar. Art.8 reia doar parțial condițiile referitoare la riscurile de răspundere civilă, fără a reproduce integral delimitările prevăzute în definiție. Aceaste norme pot genera interpretări diferite cu privire la sfera exactă a produselor pe care agentul auxiliar este îndreptățit să le distribuie. Neclaritatea este relevantă în special în ceea ce privește asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCAI). Din textul actual nu rezultă fără echivoc dacă RCAI poate fi distribuită de un agent auxiliar, iar caracterul obligatoriu și regimul juridic special al acestei asigurări necesită o precizare expresă. În vederea asigurării unei interpretări uniforme și a evitării practicilor diferite pe piață, propunem: - coroborarea expresă a art.8 alin.(1) cu definiția „intermediarului de asigurări auxiliare” de la art. 3, astfel încât să rezulte clar că toate condițiile aplicabile sunt cumulative;	**Se acceptă parțial** **Art.8 alin.(1) pct. 1) - 3) se expun in redacție nouă:** 1) nu desfășoară activitatea de distribuție de asigurări ca activitate profesională principală; 2) distribuie numai produse de asigurare care sunt complementare unui bun sau serviciu pe care îl comercializează; 3) produsele de asigurare în cauză exclud riscurile din asigurările de viață și de răspundere civilă, cu excepția cazului în care acoperirea unor astfel de riscuri este complementară bunului sau serviciului oferit ca parte a activității sale profesionale principale; **Corespunzător, se modifică și art. 15 alin. (1), pct. 1) – 3) (după renumerotare, art. 18 alin. (1) pct. 1) – 3))**, care se expun în redacție nouă: 1) nu desfășoară activitatea de distribuție de asigurări ca activitate profesională principală; 2) distribuie numai produse de asigurare care sunt complementare unui bun sau serviciu pe care îl comercializează; 3) produsele de asigurare în cauză exclud riscurile din asigurările de viață și de răspundere civilă, cu excepția cazului în care acoperirea unor astfel de riscuri este complementară bunului sau serviciului oferit ca parte a activității sale profesionale principale; Fără a interveni în textul legii, cu referire la situația: dacă produsele RCAI pot sau nu fi distribuite

			- evitarea reluării parțiale a acelorași condiții în texte diferite, dacă aceasta poate genera diferențe de interpretare; - clarificarea expresă, în proiectul de lege sau în Nota de fundamentare, dacă produsele RCAI pot sau nu fi distribuite prin intermediul agenților auxiliari, cu corelarea corespunzătoare cu legislația specială aplicabilă asigurării obligatorii RCA.	prin intermediul agenților auxiliari, EIOPA în Q&A ID 1971, explică : intermediarii de asigurări auxiliare au dreptul să ofere produse de asigurare, altele decât produsele de asigurare de viață și de asigurare de răspundere civilă, care sunt complementare unui bun sau serviciu pe care îl furnizează. Aceștia pot oferi în mod excepțional asigurări de viață și asigurări de răspundere civilă numai dacă (1) acestea sunt complementare bunurilor sau serviciilor furnizate de intermediar și (2) furnizarea acestor bunuri sau servicii constituie principala activitate profesională a intermediarului. Un produs de asigurare poate fi considerat complementar unui bun sau serviciu dacă există o legătură temporală și factuală suficientă între furnizarea bunului sau serviciului și acoperirea asigurării. dealerii auto pot oferi asigurare obligatorie de răspundere civilă față de terți (RCA) ca produs suplimentar la autoturismele vândute de aceștia, deoarece vânzarea de autoturisme este principala lor activitate profesională. Agențiile de turism ar putea propune asigurare de răspundere civilă, eventual ca parte a unui pachet de asigurare de călătorie, cu condiția ca (1) să existe o legătură suficientă între produsul de asigurare și serviciile de călătorie furnizate de agenție și (2) furnizarea de servicii de călătorie să fie principala activitate profesională a agenției. În cazul reînnoirii unei polițe de asigurare RCA vândute clientului împreună cu mașina, se poate presupune că există încă o legătură suficientă între operațiunea principală de vânzare și vânzarea asigurării auxiliare. Cu toate acestea, nu este cazul în care dealerul auto oferă asigurare RCA pentru un vehicul achiziționat de la un alt dealer.
Articolul 8. Înregistrarea și activitatea agentului	**AO ”Uniunea Asiguratorilo**	201	La art.(8) alin.(2) din proiect menținem propunerea a fi completat cu o normă care să prevadă că răspunderea	**Nu se acceptă.**

auxiliar (2) Dacă un asigurat are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui agent auxiliar, asigurătorul, în al cărui nume acționează agentul auxiliar, este responsabil față de client pentru toate actele sau omisiunile agentului auxiliar.	**r din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026		asiguratorului față de client pentru omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul de regres al asigurătorului împotriva agentului auxiliar, dacă prejudiciul a fost cauzat prin fraudă, culpă gravă, încălcarea mandatului sau nerespectarea procedurilor interne ale asigurătorului. Desigur că răspunderea asigurătorului față de client pentru faptele sau omisiunile agentului auxiliar nu exclude dreptul asigurătorului de a îndrepta acțiune de regres împotriva acestuia în condițiile legislației aplicabile și ale raporturilor contractuale dintre părți, dar în situația în care acest aspect este reglementat în mod expres de cadrul legal special aplicabil, o asemenea reglementare prezintă un grad mult mai ridicat de predictibilitate, inclusiv pentru instanțele de judecată, în eventualitatea apariției unor litigii de această natură. Mai mult, considerăm necesară corelarea acestei răspunderi cu dreptul asigurătorului de acces la informațiile și documentele necesare pentru stabilirea răspunderii agentului auxiliar și exercitarea efectivă a regresului. În prezent, art. 52 din Legea nr. 92/2022 permite asigurătorului să solicite poliției, procuraturii, instanțelor judecătorești, instituțiilor medicale, altor autorități și entități informații și documente privind cauzele și circumstanțele producerii riscului asigurat și pagubele provocate, însă leagă expres acest drept de stabilirea și achitarea despăgubirilor sau indemnizațiilor de asigurare. Având în vedre noul proiect și posibilitatea clarificarii suplimentare, solicităm inserarea că dreptul de acces la informații și documente poate fi exercitat și în vederea stabilirii circumstanțelor și exercitării dreptului de regres ori recuperării prejudiciilor suportate de asigurător ca urmare a faptelor sau omisiunilor persoanelor pentru care acesta răspunde potrivit legii. Această completare nu extinde răspunderea agentului auxiliar și nici nu creează noi temeiuri de regres, ci asigură posibilitatea efectivă a asigurătorului de a valorifica dreptul de regres a cărui existență este deja recunoscută de autorul proiectului. În practică, existența unui temei legal expres facilitează semnificativ accesul asigurătorului la informațiile și	Raporturile dintre asigurător și agentul auxiliar se întemeiază pe un contract de mandat, în care părțile pot stabili, în limitele legii, modalitățile de executare și de garantare a obligațiilor, responsabilitățile fiecărei părți, precum și condițiile de recuperare a prejudiciilor imputabile agentului auxiliar. Contractul are forță obligatorie între părți, iar neexecutarea obligațiilor asumate atrage răspunderea în condițiile legislației civile și ale clauzelor contractuale. Art. 8 alin. (2) reglementează răspunderea asigurătorului **față de client**, în scopul protejării acestuia, fără a exclude posibilitatea asigurătorului de a recupera de la agentul auxiliar prejudiciile suportate, în condițiile legii. Raporturile patrimoniale dintre asigurător și agentul auxiliar rămân supuse normelor de drept civil, nefiind necesară reluarea acestora în norma specială. Totodată, contractul poate prevedea obligația agentului auxiliar de a păstra și furniza documentele aferente activității de distribuție, de a comunica informațiile relevante și de a coopera cu asigurătorul pentru clarificarea circumstanțelor care au determinat prejudiciul.

			documentele necesare, întrucât autoritățile și instituțiile solicitate pot verifica direct baza juridică a cererii, fără ca asigurătorul să fie obligat să demonstreze, de fiecare dată, prin interpretarea normelor de drept civil sau a clauzelor contractuale, existența și întinderea dreptului său de acces. Totodată dacă legea pune asupra asigurătorului răspunderea față de client pentru fapta intermediarului, trebuie să îi ofere și instrumentele juridice rezonabile pentru identificarea persoanei responsabile, probarea faptei și recuperarea prejudiciului.	
	AmCham Moldova Nr. 130 din 09.09.2026	202	**Art. 8 – răspunderea asigurătorului și dreptul de regres față de agentul auxiliar** Art. 8 alin. (2) stabilește că asigurătorul în numele căruia acționează agentul auxiliar este responsabil față de client pentru toate actele sau omisiunile acestuia. Înțelegem și susținem rațiunea acestei soluții din perspectiva protecției clientului. Clientul nu trebuie să suporte riscul raporturilor contractuale interne dintre asigurător și agentul auxiliar. Totodată, considerăm că această răspundere externă trebuie însoțită de un mecanism juridic suficient de clar pentru repartizarea riscului în raportul intern dintre asigurător și agentul auxiliar. În tabelul de sinteză, autorul menționează că dreptul de regres al asigurătorului rezultă deja din legislația aplicabilă și din raporturile contractuale dintre părți. Considerăm însă că această justificare nu răspunde integral problemei practice. Având în vedere că proiectul instituie în mod expres răspunderea asigurătorului pentru toate actele sau omisiunile agentului auxiliar, este oportun ca legea să confirme explicit faptul că această răspundere nu exclude dreptul asigurătorului de a recupera prejudiciul de la agentul auxiliar atunci când acesta este imputabil agentului. Prin urmare, propunem completarea art. 8 cu o normă care să prevadă că răspunderea asigurătorului față de client nu exclude dreptul acestuia de regres împotriva agentului auxiliar, în condițiile legislației aplicabile și ale raportului contractual dintre părți.	**Se acceptă parțial.** Proiectul (art. 8 alin. (4)) a fost completat cu o prevedere expresă potrivit căreia condițiile de raportare inclusiv, ale asistenților în brokeraj se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale, pentru a permite organizarea unui mecanism de raportare adaptat specificului activității acestora. Raporturile dintre asigurător și agentul auxiliar se întemeiază pe un contract de mandat, în care părțile pot stabili, în limitele legii, modalitățile de executare și de garantare a obligațiilor, responsabilitățile fiecărei părți, precum și condițiile de recuperare a prejudiciilor imputabile agentului auxiliar. Contractul are forță obligatorie între părți, iar neexecutarea obligațiilor asumate atrage răspunderea în condițiile legislației civile și ale clauzelor contractuale. Art. 8 alin. (2) reglementează răspunderea asigurătorului **față de client**, în scopul protejării acestuia, fără a exclude posibilitatea asigurătorului de a recupera de la agentul auxiliar prejudiciile suportate, în condițiile legii. Raporturile patrimoniale dintre asigurător și agentul auxiliar rămân supuse normelor de drept civil, nefiind necesară reluarea acestora în norma specială. Totodată, contractul poate prevedea obligația agentului auxiliar de a păstra și furniza documentele aferente activității de distribuție, de a comunica informațiile relevante și de a coopera cu asigurătorul

			Totodată, considerăm oportună instituirea obligației agentului auxiliar de a păstra și furniza asigurătorului documentele, evidențele și informațiile necesare pentru investigarea faptelor și stabilirea eventualei răspunderi. O asemenea soluție nu afectează în niciun mod drepturile clientului, dar asigură un mecanism clar de repartizare a riscului între părțile raportului contractual.	pentru clarificarea circumstanțelor care au determinat prejudiciul.
Articolul 10. Înregistrarea și activitatea brokerului de asigurare și/sau reasigurare (3) Activitatea principală a brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare reprezintă activitatea de distribuție de asigurări și/sau reasigurări. Suplimentar, pot fi desfășurate următoarele activități: 1) distribuție de: a) produse de pensii facultative; b) produse în calitate de intermediar de credite; 2) organizare de cursuri de formare profesională; 3) închirierea de bunuri imobiliare; 4) acordare în caz de producere a riscului asigurat a asistenței beneficiarului asigurării, care constă în organizarea prestării serviciilor tehnice, medicale şi alte servicii postvânzare, precum constatarea sau instrumentarea daunelor; 5) agent de plată. Activităţile menţionate se realizează ulterior notificării	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26	203	La prevederile art. 10 alin. (3) din proiect Directiva (UE) 2016/97 nu impune o notificare prealabilă pentru activitățile secundare, această cerință depășind standardele de armonizare europeană. Activitățile conexe (precum cea de agent de plată) sunt deja reglementate riguros prin legile lor speciale. Notificarea suplimentară către CNPF este inutilă și dublează controlul existent. Un astfel de mecanism nu se regăsește în modelele de transpunere eficiente din UE (ex. Legea distribuției României nr. 236/2018). Prin urmare, menținerea notificării nu poate fi fundamentată exclusiv pe necesitatea generală de exercitare eficientă a supravegherii. Întrucât activitățile suplimentare sunt supuse legislației speciale aplicabile, iar IDD nu impune o asemenea notificare, instituirea unei obligații distincte față de CNPF ar reprezenta o sarcină administrativă suplimentară pentru brokeri, fără o justificare suficientă în raport cu obiectivul urmărit. În consecință, se susține excluderea obligației de notificare a CNPF, cu menținerea cerinței ca activitățile suplimentare să fie desfășurate cu respectarea legislației speciale aplicabile.	**Nu se acceptă.** Notificarea către Comisia Națională este necesară pentru exercitarea eficientă a atribuțiilor de supraveghere și nu reprezintă o condiție suplimentară de autorizare sau o restrângere nejustificată a activității distribuitorilor. Acest mecanism este compatibil cu marja de apreciere de care dispun statele membre în organizarea sistemului național de supraveghere. Același model este utilizat și în art. 11 alin. (4) din Norma nr. 22/2021 privind distribuţia de asigurări, din Rămânia.

Comisiei Naționale, cu respectarea prevederilor legale speciale care reglementează respectivele activităţi.				
Articolul 10. Înregistrarea și activitatea brokerului de asigurare și/sau reasigurare (11) Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26	204	4. La prevederile art. 10 alin. (11) din proiect Directiva (UE) 2016/97 stabilește la art. 10 alin. (4) doar obligația de a deține o asigurare de răspundere civilă profesională valabilă pe teritoriul Uniunii sau o garanție echivalentă, fără a oferi autorității de supraveghere competența de a legifera discreționar conținutul contractual al poliței. Crearea de bariere pentru FOS și FOE: Lăsarea la latitudinea Comisiei Naționale a stabilirii conținutului contractual poate genera bariere majore în calea Liberei Prestări a Serviciilor (FOS) și a Libertății de Stabilire (FOE). O astfel de cerință unică și specifică pe plan local nu este existentă în alte state membre UE, ceea ce va împiedica brokerii străini să opereze eficient sau va crea disfuncționalități majore pentru brokerii locali care doresc să se extindă transfrontalier, fiind nevoiți să adapteze polițe internaționale standard la cerințe locale redundante. Separarea competențelor (Lege vs. Reglementare secundară): În statele cu o transpunere fidelă a standardelor europene (cum este Legea României nr. 236/2018), elementele esențiale și nivelul minim de protecție sunt stabilite direct prin lege, în timp ce autoritatea de supraveghere are exclusiv rolul de verificare și control al existenței poliței, nu de redefinire a clauzelor contractuale. Efectivitatea protecției prin limite financiare clare: Protecția reală a clientului prejudiciat este deja asigurată prin stabilirea unor plafoane financiare clare și adecvate per daună și global pe an (deja reglementate), o intervenție suplimentară asupra clauzelor contractului civil generând insecuritate juridică în relația cu asigurătorii. Respectarea principiului proporționalității: Delegarea excesivă de competență creează o marjă de reglementare care poate bloca piața prin impunere de standarde rigide nealiniate la practicile europene. Menținem solicitarea de excludere a art. 10 alin. (11),	**Nu se acceptă.** Atribuirea competenței de reglementare a Comisiei Naționale în această materie: stabilirea unor cerințe minime privind conținutul poliței (riscuri acoperite, condiții de despăgubire) este necesară pentru ca garanția să fie efectivă, iar nu formală, protejând clientul prejudiciat.

			având în vedere că stabilirea conținutului contractual al unei polițe excede mandatul acordat prin Directiva IDD, contravine bunelor practici europene și afectează direct activitatea în regim de FOS și FOE.	
Articolul 10. Înregistrarea și activitatea brokerului de asigurare și/sau reasigurare (3) Activitatea principală a brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare reprezintă activitatea de distribuție de asigurări și/sau reasigurări. Suplimentar, pot fi desfășurate următoarele activități: 3) închirierea de bunuri imobiliare;	**Banca Națională a Moldovei** Nr. 31-002/162/5359 din 22.09.2026	205	1. Cu referire la art. 10, alin. (3) pct. 3), considerăm nejustificată excluderea cuvântului „proprii" din textul inițial al proiectului de lege, având în vedere că activitatea principală a brokerului de asigurare și/sau de reasigurare trebuie să rămână distribuția de asigurări și de reasigurări, iar activitățile suplimentare, precum ar fi servicii financiare și nefinanciare complementare, nu trebuie să afecteze caracterul principal al activității de distribuție de asigurări și să fie compatibile cu obligațiile de conduită și cu evitarea conflictelor de interese față de client. Închirierea de bunuri imobiliare nu poate fi considerată activitate complementară activității de distribuție de asigurări și de reasigurări.	**Se acceptă** La art. 10 alin. (3) pct. 3) (după renumerotare, art. 13 alin. (3) pct. 3)), la finalul propoziției se introdice „ *proprii și/sau subînchirierea părții neutilizate din spațiile luate în locațiune pentru activitatea proprie;"*
Articolul 11. Suspendarea şi retragerea licenţei brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare (3) Comisia Națională retrage licenţa brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, dacă sunt atestate cel puțin una din următoarele: a) la solicitarea acestuia; b) hotărârea instanței de judecată cu privire la anularea înregistrării de stat a brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare; c) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate de către brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare Comisiei Naționale la momentul depunerii cererii de obținere a	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26	206	5. La prevederile art.11 alin.(3) din proiect La sinteza - Art. 33 alin. (3) lit. b) acordă într-adevar statelor membre competența de a retrage înregistrarea/licența ca măsură sancționatorie Dar, Directiva IDD leagă această sancțiune extremă (retragerea) de încălcarea cerințelor fundamentale de înregistrare sau a unor obligații majore, nu de orice abatere tehnică sau formală. Proiectul de lege redactat de CNPF trimite în bloc la toate prevederile art. 10 alin. (2)-(9). Aceasta înseamnă că o lipsă minoră (de exemplu, o eroare pe pagina web oficială prevăzută la art. 10 alin. 2 pct. 13 sau o întârziere formală de notificare) ar fi sancționată direct cu retragerea licenței, ceea ce încalcă grav principiul proporționalității impus chiar de art. 33 alin. (1) din IDD (sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive). Retragerea licenței reprezintă de fapt „pedeapsa capitală" pe piața financiară. A o aplica indiscriminat pentru orice încălcare a prevederilor cuprinse între alin. (2) și (9) ale art. 10 (care includ aspecte strict formale, cum ar fi ținerea registrelor interne, conținutul paginii web sau diverse informări administrative) este profund disproporționat și abuziv.	**Se acceptă parțial** La art. 11 alin. (3) lit. f) (după renumerotare, art. 14 alin. (3) lit. f)) la final se completează cu „*dacă retragerea licenței este justificată potrivit criteriilor prevăzute la art. 56"* Art. 11 alin. (3) (după renumerotare, art. 14 alin. (3)) din proiect se aplică în coroborare cu art. 56 (după renumerotare), care obligă Comisia Națională să respecte principiul proporționalității și să țină cont de toate circumstanțele relevante. Această abordare corespunde structurii Directivei (UE) 2016/97: art. 33 prevede retragerea înregistrării printre măsurile disponibile, fără a introduce în fiecare temei calificativul „gravă", iar art. 34 stabilește criteriile de individualizare a sancțiunilor și măsurilor.

licenței dacă se stabilește că, în cazul cunoașterii situației reale, licența nu ar fi fost acordată; d) neachitarea amenzii aplicate de Comisia Națională și/sau neîndeplinirea unei somații; e) neînlăturarea, în termenul stabilit, a tuturor circumstanțelor care au determinat suspendarea licenței; f) încălcarea de către brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare a prevederilor art. 10 alin. (2) - (9); g) brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare nu a început să activeze timp de peste un an de la data eliberării licenței ori nu mai activează mai mult de 12 luni consecutive; h) instanţa de judecată a emis o hotărâre de inițiere a procesului de insolvabilitate sau de încetare a activității brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare.			Efectul devastator asupra pieței: O astfel de prevedere lasă loc liber unor abuzuri de interpretare, punând în pericol continuitatea operațională a brokerilor pentru nereguli minore care ar trebui corectate prin avertismente sau amenzi progresive, conform gravității faptei.	
Articolul 12. Responsabilitățile brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare	**Banca Naţională a Moldovei** Nr. 31-002/162/5359 din 22.09.2026	207	2. Cu referire la art. 12 din proiect, considerăm inoportună excluderea alin. (6) din textul inițial al proiectului de lege (conform propunerii nr. 75 din Sinteză) și propunem menținerea normei cu extinderea tipurilor de instrumente financiare în care brokerii de asigurare și/sau de reasigurare pot investi veniturile proprii realizate din activitatea de distribuție de asigurări și/sau reasigurări. Norma existentă are drept scop asigurarea unei administrări prudente a resurselor financiare ale brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, prin orientarea acestora către plasamente cu un	**Nu se acceptă.** Excluderea alin. (6) urmărește eliminarea unei enumerări limitative a plasamentelor permise pentru veniturile proprii ale brokerului și a unui plafon procentual a cărui necesitate nu este suficient fundamentată. Obiectivul administrării prudente a resurselor este justificat, însă nu presupune în mod

			nivel redus de risc și menținerea stabilității financiare a acestora. Limitarea tipurilor de instrumente financiare în care brokerii de asigurare și/sau de reasigurare pot investi veniturile contribuie la protejarea patrimoniului brokerului și la reducerea expunerii acestuia la investiții care nu sunt aferente obiectului său principal de activitate. Totodată, plafonarea veniturilor obținute din locațiunea imobilelor în raport cu veniturile din activitatea de intermediere urmărește să asigure că brokerul de asigurare și/sau de reasigurare își păstrează caracterul și rolul principal de intermediar în asigurări și/sau reasigurări, evitând transformarea activității acestuia într-o activitate preponderent investițională sau imobiliară.	necesar limitarea investițiilor la anumite categorii de active. Excluderea normei nu afectează obligațiile brokerului privind menținerea capitalului social (cerințele art. 10 alin. (2) pct. 2) (după renumerotare, art. 13 alin. (2) pct. 2)) privind capitalul social minim și menținerea a cel puțin 50% din valoarea acestuia în contul bancar), asigurarea de răspundere civilă profesională și executarea obligațiilor față de clienți și asigurători . De asemenea, potrivit art. 20 (după renumerotare, art. 23) din proiect, fondurile încasate în numele sau în contul clienților sunt supuse unui regim distinct și nu pot fi utilizate pentru investițiile proprii ale brokerului. Caracterul principal al activității de distribuție este prevăzut expres la art. 10 alin. (3) (după renumerotare, art. 13 alin. (3)). Plafonul de 25% nu constituie singurul mijloc de asigurare a respectării acestei cerințe.
Articolul 13. Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj (1) Asistent în brokeraj persoană fizică trebuie să întrunească următoarele condiții: 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza; (2) Asistentul în brokeraj	**EUROLIFE Management GmbH / Eurolife Broker de asigurare** din 04.09.2026	208	În acest context, formulăm cu respect observația că o problemă rămâne de importanță decisivă: cerința ca fiecare asistent în brokeraj să dețină o asigurare separată de răspundere civilă profesională sau o garanție echivalentă. Înțelegem și susținem protecția prin asigurare de răspundere civilă profesională la nivelul brokerului. Totuși, atunci când un asistent în brokeraj acționează exclusiv în numele și sub responsabilitatea unui singur broker licențiat, iar brokerul răspunde în mod expres față de client pentru toate actele și omisiunile asistentului respectiv, o cerință de asigurare separată pentru fiecare asistent nu pare necesară pentru protecția consumatorilor. Articolul 10 alineatul (4) din Directiva (UE) 2016/97 permite în mod expres ca asigurarea de răspundere civilă profesională sau o garanție comparabilă să fie furnizată de o altă întreprindere în numele căreia acționează intermediarul ori să fie înlocuită prin asumarea de către întreprinderea respectivă a răspunderii depline pentru	**Se acceptă** Art. 13 alin. (1) pct. 2) (după renumerotare, art. 16 alin. (1) pct. 2)), după cuvintele „profesională în vigoare” se completează cu sintagma „*sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului*”

persoană juridică întrunește următoarele condiții: 3) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare, sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franșiza. Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale; (3) Asistentul în brokeraj, persoană fizică sau persoană juridică, nu poate intermedia asigurări decât pentru un broker de asigurare și/sau reasigurare, în limita împuternicirilor brokerului acordate de către asigurător. (5) Dacă un asigurat are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui asistent în brokeraj, brokerul de asigurare, în al cărui nume acționează asistentul în brokeraj, este responsabil față de client pentru toate actele sau omisiunile acestuia.			acțiunile intermediarului. Această logică corespunde exact relației dintre un broker din Republica Moldova și asistenții săi în brokeraj: asistentul acționează în limitele împuternicirii brokerului, exclusiv pentru un singur broker, iar brokerul răspunde față de client. Prin urmare, propunem cu respect ca proiectul să fie modificat pentru a clarifica faptul că cerința privind răspunderea profesională aplicabilă asistenților în brokeraj este considerată îndeplinită atunci când brokerul deține o asigurare de răspundere civilă profesională sau o altă garanție comparabilă care acoperă în mod expres actele și omisiunile asistenților săi în brokeraj înregistrați ori atunci când brokerul își asumă răspunderea deplină pentru acțiunile acestora în limitele mandatului de brokeraj. Această soluție ar menține protecția deplină a clienților, evitând în același timp dublarea acoperirii și costurile disproporționate. În acest sens, atragem, de asemenea, cu respect atenția asupra unei aparente neconcordanțe între dispozițiile aplicabile asistenților în brokeraj persoane fizice și cele aplicabile asistenților în brokeraj persoane juridice. În special, modificarea propusă la articolul 13 alineatul (2) punctul 3 introduce, după sintagma «contract valabil de asigurare de răspundere civilă profesională», sintagma «sau o altă garanție comparabilă ...», în timp ce pentru asistenții în brokeraj persoane fizice nu pare să fie prevăzută în mod consecvent o alternativă echivalentă. Prin urmare, am aprecia adoptarea unei soluții uniforme pentru ambele categorii, în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din IDD.	

Articolul 13. Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj (1) Asistent în brokeraj persoană fizică trebuie să întrunească următoarele condiţii: 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza;	**Asociația Investitorilor Străini din Moldova (FIA)** Nr. 105 din 04 septembrie 2026	209	După cum observăm ca urmare a consultărilor publice, cerințele privind răspunderea profesională a celorlalte categorii de intermediari au fost racordate la directiva europeană și nu am identificat o explicație privind omiterea reglementării privind posibilitatea ca asistentul în brokeraj persoană fizică să dispună de contract de asigurare de răspundere profesională sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională care ar trebui sa se regăsească la art.13, alin.(1), punctul 2. Se propune unificarea cerințelor privind răspunderea profesională aplicabile asistentului în brokeraj – persoană fizică, prin raportare la reglementarea aplicabilă asistentului în brokeraj – persoană juridică, precum și reformularea art. 13, după cum urmează: "*Articolul 13 Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj* *2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare, sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza".*	**Se acceptă** Art. 13 alin. (1) pct. 2) (după renumerotare, art. 16 alin. (1) pct. 2)), după cuvintele „profesională în vigoare" se completează cu sintagma „*sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului;*"
Articolul 13. Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj (1) Asistent în brokeraj persoană fizică trebuie să întrunească următoarele condiţii: 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă	**AO "Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova"** Nr. 41 din 10.09.2026	210	La art.13 este stabilit că Asistentul în brokeraj persoană fizică trebuie să întrunească condițiile prevăzute de lege și să dispună de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza. După cum observăm ca urmare a consultărilor publice, cerințele privind răspunderea profesionala a celorlalte categorii de intermediari au fost racordate la directiva europeana și nu am identificat o explicație privind omiterea reglementarii privind posibilitatea ca asistentul in brokeraj persoana fizica sa dispună de contract de asigurare de răspundere profesionala sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională care ar trebui sa se regăsească la art.13, alin.(1), pct. 2),	**Se acceptă** Art. 13 alin. (1) pct. 2) (după renumerotare, art. 16 alin. (1) pct. 2)), după cuvintele „profesională în vigoare" se completează cu sintagma „*sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga*

franşiza;			propunem unificarea cerințelor privind răspunderea profesionala pentru asistentul in brokeraj persoana fizica similar cu reglementarea privind asistentul in brokeraj persoana juridica. Se propune următoare redacție: Articolul 13 alin.(2) *...dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare, sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza*.	*răspundere pentru acțiunile intermediarului*"
Articolul 13. Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj (1) Asistent în brokeraj persoană fizică trebuie să întrunească următoarele condiţii: 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza;	**EBA** Fără dată indicată în document	211	După cum observam ca urmare a consultărilor publice cerințele privind răspunderea profesionala a celorlalte categorii de intermediari au fost racordate la directiva europeana si nu am identificat o explicație privind omiterea reglementarii privind posibilitatea ca asistentul in brokeraj persoana fizica sa dispună de contract de asigurare de răspundere profesionala sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională care ar trebui sa se regăsească la art.13, alin.1, punctul 2. Propunem unificarea cerințelor privind răspunderea profesionala pentru asistentul in brokeraj persoana fizica similar cu reglementarea privind asistentul in brokeraj persoana juridica. . Articolul 13 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare, sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza.	**Se acceptă** Art. 13 alin. (1) pct. 2) (după renumerotare, art. 16 alin. (1) pct. 2)), după cuvintele „profesională în vigoare" se completează cu sintagma „*sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională*"
Articolul 13. Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj (2) Asistentul în brokeraj persoană juridică întrunește	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica**	212	6. La prevederile din art. 13 din alin. (2) pct. 3) (Poziția CNPF, expus în pct. 77 din Sinteza)- după sintagma „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare" se introduce sintagma „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența	**Nu se acceptă.** Răspunderea brokerului față de client pentru actele sau omisiunile asistentului în brokeraj nu exclude răspunderea proprie a acestuia pentru prejudiciile cauzate din neglijență profesională. Cerința privind

următoarele condiţii: 3) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare, sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puţin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza. Cerințele față de contractul de asigurare de răspundere civilă profesională se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale; (5) Dacă un asigurat are încheiat un contract de asigurare prin intermediul unui asistent în brokeraj, brokerul de asigurare, în al cărui nume acționează asistentul în brokeraj, este responsabil faţă de client pentru toate actele sau omisiunile acestuia.	**Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26		profesională,”. Totuși, considerăm că această modificare nu soluționează problema de fond invocată în observația ABAR. Art. 10 alin. (4) din Directiva (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări (IDD), în forma aplicabilă în prezent, stabilește că intermediarii de asigurări și reasigurări trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională sau o altă garanție comparabilă pentru răspunderea care rezultă din neglijență profesională, cu excepția cazului în care această asigurare sau garanție comparabilă este deja pusă la dispoziție de întreprinderea de asigurare, întreprinderea de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori pentru care este împuternicit să acționeze sau dacă respectiva întreprindere și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului. Prin urmare, norma europeană instituie două elemente distincte: - regula generală privind existența unei asigurări de răspundere civilă profesională sau a unei garanții comparabile; - o excepție expresă de la această obligație atunci când acoperirea este deja furnizată de entitatea în numele căreia acționează intermediarul sau când acea entitate și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile acestuia. Poziția CNPF răspunde numai primului element, prin introducerea sintagmei „sau altă garanție comparabilă”, însă nu transpune și nu explică aplicarea celui de-al doilea element – excepția expres prevăzută de art. 10 alin. (4) IDD. Or, în cazul asistentului în brokeraj, această excepție este deosebit de relevantă, întrucât art. 13 alin. (5) din proiect stabilește în mod expres că brokerul de asigurare, în al cărui nume acționează asistentul în brokeraj, este responsabil față de client pentru toate actele sau omisiunile acestuia. În aceste condiții, este necesar să se clarifice de ce, în situația în care: - asistentul în brokeraj acționează în numele și în limita împuternicirilor acordate de broker;	deținerea unei asigurări de răspundere civilă profesională sau a unei alte garanții comparabile urmărește asigurarea unei acoperiri efective a acestei răspunderi. Astfel, în cazul în care brokerul repară prejudiciul cauzat clientului prin fapta imputabilă asistentului în brokeraj, existența unei asemenea asigurări sau garanții permite acoperirea obligației asistentului față de broker. Prin urmare, răspunderea brokerului față de client și acoperirea răspunderii profesionale proprii a asistentului au finalități distincte, nefiind vorba despre o dublare a mecanismului de protecție.

			- brokerul își asumă legal răspunderea față de client pentru toate actele și omisiunile asistentului; și - brokerul deține asigurarea obligatorie de răspundere civilă profesională, asistentului în brokeraj i s-ar impune suplimentar o poliță proprie de răspundere civilă profesională sau o garanție comparabilă în aceleași limite minime. O asemenea soluție riscă să creeze o dublare a mecanismului de protecție pentru aceeași răspundere profesională și, în cazul asistenților în brokeraj persoane fizice sau al entităților de dimensiuni reduse, să genereze costuri suplimentare și bariere de acces la activitatea profesională, fără ca necesitatea acestei sarcini suplimentare să rezulte din textul art. 10 alin. (4) IDD. De asemenea, modelul din România de transpunere a IDD confirmă această abordare. Art. 11 alin. (1) din Legea nr. 236/2018 prevede obligația privind asigurarea de răspundere civilă profesională sau garanția echivalentă, iar alin. (2) stabilește expres că intermediarii sunt exceptați de la această obligație atunci când asigurarea sau garanția este deja pusă la dispoziție de societatea sau entitatea în numele căreia intermediarul acționează ori atunci când societatea sau entitatea respectivă își asumă întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului. Caracterul incert al noțiunii de „garanție comparabilă”: Textul normativ utilizează sintagma „altă garanție comparabilă” fără a o defini clar sau a stabili natura juridică, tipul instrumentelor acceptate ori modul în care se evaluează această „comparabilitate”. O astfel de formulare vagă generează o accentuată insecuritate juridică pentru asistenții în brokeraj (persoane juridice), lăsând loc liber unor interpretări subiective la nivelul autorității de supraveghere. În mod corespunzător, propunem următoarea formulare: „Obligația privind deținerea asigurării de răspundere civilă profesională sau a unei garanții comparabile nu se aplică în cazul în care asigurarea sau garanția este pusă la dispoziție de brokerul în numele căruia acționează asistentul în brokeraj sau dacă brokerul și-a asumat integral răspunderea pentru actele și omisiunile asistentului în brokeraj.” Considerăm că această soluție ar asigura o transpunere mai	

			fidelă a mecanismului prevăzut de IDD, ar evita dublarea nejustificată a cerințelor de asigurare și ar asigura coerența dintre obligația brokerului de a răspunde pentru actele și omisiunile asistentului și regimul răspunderii profesionale.	
Articolul 13. Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj (1) Asistent în brokeraj persoană fizică trebuie să întrunească următoarele condiţii: 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune şi în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza;	**Banca Națională a Moldovei** Nr. 31-002/162/5359 din 22.09.2026	213	3. Cu referire la art. 13 alin. (1) pct. 2), după textul „contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare” se propune completarea normei cu textul „sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională”, corespunzător modificărilor efectuate la art. 13 alin. (2) pct. 3).	***Se acceptă*** *Art. 13 alin. (1) pct. 2) (după renumerotare, art. 16 alin. (1) pct. 2)),* a fost expus în redacție nouă: „ *care transpune fidel art. 10 alin. (4) din Directiva 97. deține o asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare sau o altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene, în valoare de cel puțin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și de cel puțin 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă îi este pusă la dispoziție de un asigurător, un reasigurător sau o altă întreprindere în numele căreia intermediarul acționează ori este împuternicit să acționeze sau în cazul în care întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului;”*
Articolul 18. Cerințe față de personalul propriu al asigurătorului și/sau reasigurătorului (1) Asigurătorul ține Registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări și Registrul agenților auxiliari ale căror regim, formă şi conţinut sunt stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale. (2) Persoanele cu funcții de conducere a asigurătorului, responsabilă pentru	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	214	Art. 18 obligă asigurătorul să țină Registrul personalului propriu implicat în activitatea de distribuție și stabilește cerințe privind reputația, pregătirea profesională și incompatibilitățile. Proiectul utilizează însă expresii precum „personal implicat”, „personal implicat direct”, ”personalul propriu” fără o delimitare suficient de clară între acestea. Considerăm că, în cadrul unui asigurător, la emiterea și administrarea unei polițe pot participa angajați din vânzări, underwriting, call-center, back-office sau personal tehnic, însă nu toate aceste persoane influențează efectiv recomandarea, propunerea sau decizia de contractare. În lipsa unei delimitări clare, există riscul ca obligațiile privind registrul, reputația, incompatibilitățile și formarea profesională să fie extinse și asupra unor categorii de personal care desfășoară exclusiv activități tehnice, administrative sau de suport. Propunem definirea expresă a	**Nu se acceptă.** Prevederile art. 18 (după renumerotare, art. 21) delimitează persoanele supuse cerințelor aferente activității de distribuție în funcție de rolul și atribuțiile exercitate. Astfel, persoana cu funcție de conducere a asigurătorului responsabilă pentru activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări este persoana căreia îi revine responsabilitatea de organizare și coordonare a acestei activități, iar personalul implicat direct în activitatea de distribuție cuprinde persoanele care, potrivit atribuțiilor funcționale, desfășoară nemijlocit activități ce se încadrează în noțiunea de distribuție de asigurări/reasigurări. Prin urmare, personalul care desfășoară exclusiv activități administrative, tehnice sau de suport, fără a

activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări, dar și personalul implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări, nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico-financiar. (3) Membrii organului executiv responsabili pentru activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări corespund cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială, formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie. (4) Asigurătorul/reasigurătorul desfăşoară activitatea de distribuție de asigurări cu personalul propriu, care corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă. (5) Persoanele implicate			categoriilor de personal supuse cerințelor privind distribuția, prin raportare la atribuțiile efectiv exercitate, precum și delimitarea clară a personalului care desfășoară exclusiv activități administrative, tehnice sau de suport. Clarificarea ar evita extinderea nejustificată a obligațiilor de evidență și formare asupra personalului care nu desfășoară efectiv activități de distribuție.	fi implicat în activitatea de distribuție, nu intră sub incidența cerințelor respective.

direct în activitatea de distribuție de asigurări vor respecta cerințele de pregătire profesională continuă pentru menținerea unui nivel adecvat de performanță, corespunzător rolului pe care îl îndeplinesc și pieței relevante. (6) Asigurătorul va organiza măsuri pentru pregătirea profesională continuă a personalului propriu, a agenților de asigurare, agenților bancassurance dar și agenților auxiliari. (7) Personalul asigurătorului implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări nu poate ocupa concomitent funcții în cadrul unui intermediar de asigurări sau intermediar de asigurări auxiliare. (8) Cerințele privind reputația, experiență, condițiile de formare profesională inițială și formarea profesională continuă față de persoanele din structura de conducere al asigurătorului responsabile pentru activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări și față de personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări, se stabilesc prin actele				

normative ale Comisiei Naționale.				
Articolul 19. Cerințe de formare profesională (2) Cerinţele prevăzute la alin. (1), privind formarea profesională continuă, se consideră a fi îndeplinite pe baza a cel puţin 20 ore de formare sau pregătire profesională anual, ţinând seama de natura produselor vândute, tipul de distribuitor, rolul pe care îl îndeplinesc și activitatea desfășurată în cadrul distribuitorului de asigurări și/sau reasigurări.	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	215	Art.19 alin. (2) din proiect stabilește un minimum de 20 de ore anual de formare profesională continuă, în timp ce art. 10 alin. (2) din Directiva (UE) 2016/97 prevede un minimum de 15 ore anual. Considerăm în continuare că stabilirea unui nivel de 20 de ore nu este incompatibilă cu Directiva, însă reprezintă o cerință națională suplimentară față de standardul minim european. Impactul acestei obligații trebuie analizat cumulativ, având în vedere că pregătirea profesională vizează nu doar personalul propriu al asigurătorului, ci și mai multe categorii de distribuitori. În cazul în care se apreciază că standardul de 15 ore prevăzut de IDD nu este suficient pentru piața națională, considerăm necesară justificarea concretă a nivelului mai ridicat și a beneficiului urmărit prin această diferență. Propunem menținerea standardului minim de 15 ore anual, cu posibilitatea suplimentării acestuia în funcție de natura și complexitatea produselor, rolul persoanei și activitatea efectiv desfășurată sau, alternativ, justificarea expresă a necesității celor 20 de ore și aplicarea diferențiată a cerinței. Această soluție ar păstra un nivel adecvat de pregătire, fără a impune costuri de instruire disproporționate.	**Nu se acceptă.** Directiva 2016/97/UE constituie un instrument de armonizare minimă: potrivit art. 22 alin. (2), statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte pentru protejarea consumatorilor, cu respectarea dreptului Uniunii. Standardul de „cel puțin 15 ore” prevăzut de art. 10 alin. (2) din Directivă reprezintă un prag minim, iar nu un plafon, astfel încât stabilirea a 20 de ore anual nu constituie neconformitate. Autorul proiectului a păstrat continuitatea reglementărilor existente, preluând cerințele prevăzute la art. 109 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 92/2022, precum și cele stabilite prin Regulamentul privind cerințele de pregătire și competență profesională în asigurări nr. 49/5/2016. Menținerea acestui nivel este justificată prin considerente de fond: (i) piața asigurărilor din Republica Moldova se află într-un amplu proces de reformă, cu introducerea concomitentă a cadrului IDD și a celui aferent Directivei Solvency II, ceea ce impune un efort suplimentar de actualizare a cunoștințelor profesionale; (ii) gradul de penetrare a asigurărilor și nivelul de educație financiară a consumatorilor sunt reduse, calitatea consultanței acordate de distribuitori constituind principala garanție a unei alegeri informate; (iii) cerința se aplică uniform tuturor distribuitorilor, fără a genera bariere discriminatorii de acces.
	AmCham Moldova Nr.130 din 09.09.2026	216	**Art. 19 – cerința de 20 de ore de formare profesională continuă** Revenim, de asemenea, asupra cerinței prevăzute la art. 19 alin. (2), care stabilește un minimum de 20 de ore de formare profesională continuă anual. În avizul nostru anterior am propus raportarea acestei cerințe la standardul minim de 15 ore prevăzut de Directiva (UE) 2016/97. Tabelul de sinteză arată că autorul a menținut cerința de 20 de ore, invocând caracterul de	**Nu se acceptă** Directiva 2016/97/UE constituie un instrument de armonizare minimă: potrivit art. 22 alin. (2), statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte pentru protejarea consumatorilor, cu respectarea dreptului Uniunii. Standardul de „cel puțin 15 ore” prevăzut de art. 10 alin. (2) din Directivă reprezintă un prag minim, iar nu un plafon, astfel încât stabilirea a 20 de ore anual nu constituie neconformitate.

			armonizare minimă al Directivei și continuitatea cu cadrul normativ național existent. Înțelegem această justificare și nu contestăm posibilitatea instituirii unui standard național superior. Totuși, considerăm că ar fi oportună o aplicare proporțională a acestei cerințe, ținând cont de natura produselor distribuite, rolul efectiv al persoanei în procesul de distribuție și complexitatea activității desfășurate. În acest sens, propunem fie revenirea la standardul minim de 15 ore anual, fie stabilirea unui mecanism prin care numărul de ore suplimentare să fie determinat în funcție de natura și complexitatea produselor și de atribuțiile efectiv exercitate de persoana respectivă. O asemenea soluție ar păstra un nivel adecvat de pregătire profesională, evitând în același timp aplicarea uniformă a unor cerințe administrative și de instruire care pot fi disproporționate pentru anumite categorii de personal și produse.	Autorul proiectului a păstrat continuitatea reglementărilor existente, preluând cerințele prevăzute la art. 109 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 92/2022, precum și cele stabilite prin Regulamentul privind cerințele de pregătire și competență profesională în asigurări nr. 49/5/2016. Menținerea acestui nivel este justificată prin considerente de fond: (i) piața asigurărilor din Republica Moldova se află într-un amplu proces de reformă, cu introducerea concomitentă a cadrului IDD și a celui aferent Directivei Solvency II, ceea ce impune un efort suplimentar de actualizare a cunoștințelor profesionale; (ii) gradul de penetrare a asigurărilor și nivelul de educație financiară a consumatorilor sunt reduse, calitatea consultanței acordate de distribuitori constituind principala garanție a unei alegeri informate; (iii) cerința se aplică uniform tuturor distribuitorilor, fără a genera bariere discriminatorii de acces.
Articolul 20. Cerințe organizatorice (1) Primele de asigurare sau de reasigurare, achitate de către contractant, asigurat ori reasigurat sau alt plătitor către intermediarul de asigurări şi/sau de reasigurări și intermediarul de asigurări auxiliare, se consideră transferate asigurătorului sau reasigurătorului la momentul plăţii. (2) Despăgubirile şi/sau îndemnizațiile de asigurare, achitate de asigurător sau reasigurător prin intermediarii de asigurări, se consideră transferate asiguraților sau reasiguraţilor,	**Banca Națională a Moldovei** Nr. 31-002/162/5359 din 22.09.2026	217	8. Totodată, se reiterează propunerea de completare a proiectului de lege cu prevederi care să stabilească faptul că societățile de asigurare sau de reasigurare pot permite intermediarilor de asigurări și/sau de reasigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare să încaseze direct primele de asigurare sau de reasigurare achitate de contractant, asigurat ori reasigurat numai dacă aceștia dispun de o situație financiară stabilă sau furnizează o garanție în favoarea asigurătorului, în condițiile stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale. Menținerea propunerii este necesară și prin prisma art. 10 alin. (6) din Directiva (UE) 2016/97, potrivit căruia statele membre adoptă măsurile necesare pentru protejarea consumatorilor în cazul incapacității intermediarului de a transfera prima către întreprinderea de asigurare, de a transfera despăgubirea sau de a restitui prima asiguratului. Învederăm că, proiectul instituie cerința privind deținerea capitalului social numai în raport cu brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, fără a prevedea mecanisme suficiente de protecție pentru toate categoriile de intermediari care pot	**Nu se acceptă.** Art. 10 alin. (6) din Directiva (UE) 2016/97 permite utilizarea unuia sau a mai multor mecanisme de protecție, fără a impune cumulativ o condiție de capacitate financiară sau constituirea unei garanții. Proiectul valorifică mecanismele privind efectul liberatoriu al plății primei către intermediar și separarea fondurilor clienților de fondurile proprii ale acestuia. Astfel, art. 20 (după renumerotare, art. 23) prevede că prima achitată intermediarului se consideră transferată asigurătorului la momentul plății, iar alin. (3)–(4) impun conturi distincte și utilizarea sumelor exclusiv potrivit destinației lor, cu protejarea acestora față de creditorii intermediarului. Aceste cerințe se aplică inclusiv intermediarilor de asigurări auxiliare, independent de existența unei obligații privind capitalul social. Riscul de lichiditate al asigurătorului, invocat în aviz, este distinct de protecția clientului și trebuie gestionat

beneficiarilor asigurării în momentul, în care ultimii le încasează efectiv. (3) Intermediarii de asigurări şi/sau de reasigurări şi intermediarii de asigurări auxiliare efectuează încasările şi plăţile făcute în numele sau în contul contractanţilor, asiguraţilor, reasiguraţilor, reprezentând prime sau despăgubiri şi/sau îndemnizații de asigurare, prin conturi de plăți, altele decât conturile prin care își desfăşoară activitatea curentă. Mijloacele bănești, aflate în conturile de plăți, deschise conform prezentului alineat, nu fac și nu pot face obiectul unei proceduri de executare silită împotriva intermediarului de asigurări şi/sau de reasigurări și intermediarului de asigurări auxiliare, și nu pot fi urmărite sau incluse în masa debitoare în cazul insolvabilității acestuia, decât pentru scopul prevăzut în prezentul alineat. (4) Disponibilităţile din conturile bancare, prevăzute la alin. (3), se utilizează exclusiv pentru satisfacerea obligaţiilor faţă de asigurători sau reasigurători pentru sumele încasate cu titlu de prime de asigurare şi/sau de reasigurare ori faţă de			încasa prime. Instituirea condiției privind stabilitatea financiară sau furnizarea unei garanții este necesară pentru protejarea capacității financiare și a lichidității asigurătorilor, precum și pentru diminuarea riscurilor aferente gestionării primelor încasate prin intermediari. Având în vedere că primele de asigurare constituie principala sursă pentru onorarea obligațiilor asumate de asigurători, transferarea acestora în condiții de siguranță și fără întârzieri este esențială pentru respectarea cerințelor de solvabilitate și pentru protejarea drepturilor asiguraților. În consecință, se consideră oportună menținerea propunerii formulate anterior și completarea corespunzătoare a proiectului de lege.	inclusiv prin selectarea și monitorizarea intermediarilor, stabilirea termenelor de transfer și a garanțiilor contractuale adecvate. Proiectul nu împiedică asigurătorul să condiționeze contractual dreptul de încasare a primelor de prezentarea unor asemenea garanții. Prin urmare, instituirea unei condiții legale suplimentare, aplicabile uniform tuturor intermediarilor care încasează prime, nu rezultă ca fiind necesară pentru transpunerea dispoziției invocate.

contractanţi, asiguraţi, reasiguraţi, beneficiarii asigurării şi terţii păgubiţi pentru sumele încasate cu titlu de despăgubiri şi/sau îndemnizații de asigurare. (5) În caz de insolvabilitate a intermediarului de asigurări şi/sau de reasigurări, sumele prevăzute la alin. (1) și (2) se transferă în conturi de plăți separate, utilizate exclusiv pentru satisfacerea creanţelor creditorilor prevăzuţi la respectivele alineate.				
Articolul 20. Cerințe organizatorice (6) Nu se permite activitatea de intermediere în asigurări şi/sau în reasigurări pentru încheierea pe teritoriul Republicii Moldova a unui contract de asigurare în numele asigurătorului nerezident al acesteia.	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 04 septembrie 2026	218	2. Atunci când acoperirea solicitată nu este oferită pe piața internă ori capacitatea disponibilă este insuficientă, brokerul de asigurare să poată plasa riscul la un asigurător nerezident care întrunește criteriile de eligibilitate prevăzute de legislația privind reasigurarea. II. Plasarea riscurilor în lipsa acoperirii sau a capacității pe piața internă 1. Situația actuală a textului Art. 20 alin. (6) din proiect prevede: Nu se permite activitatea de intermediere în asigurări şi/sau în reasigurări pentru încheierea pe teritoriul Republicii Moldova a unui contract de asigurare în numele asigurătorului nerezident al acesteia. Norma este concepută ca interdicție absolută. Ea nu distinge după cum acoperirea solicitată de client este sau nu oferită pe piața internă și nici după cum capacitatea de subscriere disponibilă este sau nu suficientă pentru preluarea integrală a riscului. În activitatea curentă a membrilor Asociației, aceste situații se întâlnesc frecvent pe segmentul corporativ. Ele privesc, cu titlu de exemplu, riscurile de întrerupere a activității, riscurile cibernetice, răspunderea administratorilor, lucrările de construcții-montaj de anvergură, bunurile de valori ridicate, precum și riscurile maritime, aviatice și cele	**Se acceptă parțial** Propunerea de a permite brokerilor de asigurare autorizați în Republica Moldova să plaseze riscuri la societăți de asigurare nerezidente, în cazul indisponibilității acoperirii sau al insuficienței capacității de subscriere pe piața internă, nu poate fi susținută în forma propusă. Regimul aplicabil desfășurării activității de asigurare urmează a fi analizat prin prisma dreptului societății de asigurare de a avea acces la piața Republicii Moldova, iar nu exclusiv prin raportare la locul înregistrării acesteia. În acest sens, o societate de asigurare poate distribui produse pe teritoriul Republicii Moldova în măsura în care este autorizată sau dispune, potrivit legii, de dreptul de a desfășura activitate de asigurare pe teritoriul Republicii Moldova. În perspectiva aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, societățile de asigurare autorizate în statele membre vor putea desfășura activitate pe teritoriul Republicii Moldova în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, cu respectarea mecanismelor de notificare, schimb de informații și cooperare între autoritățile competente.

			aferente transportului internațional de mărfuri. Pentru asemenea riscuri, piața internă fie nu dispune de condiții de asigurare aprobate, fie nu dispune de capacitate suficientă, riscul fiind cedat ulterior în reasigurare în proporții care depășesc frecvent 90 la sută. 2. Criteriul de eligibilitate este deja consacrat în legislația națională Legiuitorul a stabilit deja condițiile în care un risc situat în Republica Moldova poate fi transferat unei contrapărți nerezidente, precum și criteriul de bonitate al acesteia. Art. 96 alin. (8) din Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare permite cedarea riscurilor în reasigurare în afara teritoriului țării nemijlocit către un reasigurător nerezident autorizat și supravegheat în statul său de reședință, inclusiv prin intermediul brokerului de reasigurare rezident al Republicii Moldova, cu condiția ca reasigurătorul final să dețină un rating de credit pentru împrumuturi pe termen lung în valută nu mai mic decât BBB+ ori, în lipsa evaluării, să fie autorizat într-un stat supus regimului Solvabilitate II sau într-un stat membru al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, cu o rată de solvabilitate de cel puțin 120 la sută. Am examinat și soluția reținută în proiectul de Lege privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, aflat în promovare în același pachet legislativ. Art. 114 alin. (5)–(8) din acest proiect înlocuiește criteriul ratingului cu cerințele specifice regimului Solvabilitate II, respectiv licențierea într-un stat membru care aplică regimul de solvabilitate și îndeplinește cerința de capital de solvabilitate, licențierea într-un stat terț cu regim recunoscut ca echivalent, ori, în cazul statelor terțe neechivalente, inclusiv al statelor membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, un nivel de calitate a creditului 3 sau mai bun ori furnizarea de contracte de garanție reală, corespondența dintre nivelurile de calitate a creditului și ratinguri urmând a fi stabilită prin actele normative ale Băncii Naționale a Moldovei. Pentru a evita ca norma propusă să devină caducă odată cu intrarea în vigoare a legii noi, precum și pentru a nu institui	Acest regim permite menținerea unei evidențe clare a societăților care activează pe piață, a claselor de asigurare pentru care acestea sunt autorizate și a autorităților responsabile de supravegherea lor. Soluția propusă ar crea, în schimb, posibilitatea ca o societate care nu este autorizată și nu dispune de un alt drept legal de acces la piața Republicii Moldova să își distribuie, în fapt, produsele prin intermediul brokerilor rezidenți. Faptul că societatea nerezidentă nu identifică direct clientul nu înlătură acest risc, în condițiile în care brokerul ar putea identifica clienții, solicita oferte, negocia condițiile, recomanda produsul și facilita încheierea contractului cu societatea respectivă. În cazul existenței unor relații comerciale constante între broker și societatea străină, un asemenea mecanism ar putea constitui, în fapt, un canal alternativ de distribuție, cu eludarea regimului de acces pe piață prevăzut de legislația privind activitatea de asigurare. Totodată, condițiile de eligibilitate aplicabile reasigurătorilor nerezidenți nu pot fi transpuse în mod automat asupra societăților care încheie contracte de asigurare directă. În raporturile de reasigurare, contrapartea reasigurătorului este o societate de asigurare autorizată și supravegheată, care rămâne direct răspunzătoare față de contractant sau asigurat pentru executarea contractului de asigurare. În cazul asigurării directe, contractantul dobândește o creanță direct împotriva societății nerezidente, fiind necesare garanții suplimentare privind supravegherea, soluționarea reclamațiilor, executarea obligațiilor, legea aplicabilă și protecția în cazul insolvabilității. De asemenea, insuficiența capacității de subscriere pe piața internă nu justifică, prin ea însăși, accesul direct al unei societăți neautorizate pe piață, necesarul suplimentar de capacitate putând fi asigurat prin mecanismele de reasigurare prevăzute de legislația privind activitatea de asigurare sau de reasigurare. În același timp, observația privind formularea art. 20

			în legislație două criterii paralele pentru aceeași situație de fapt, propunem o normă de trimitere, iar nu preluarea unui indicator determinat. Soluția are avantajul că se actualizează de drept și că nu creează pentru autoritatea de supraveghere nicio obligație suplimentară de întreținere normativă. Prin urmare, nu propunem un criteriu nou și nici nu solicităm coborârea unui standard existent. Propunem ca acel criteriu pe care statul îl consideră suficient pentru transferul transfrontalier al riscului în reasigurare să fie aplicat, în mod corespunzător, și asigurării directe, în situația în care piața internă nu oferă acoperirea sau capacitatea necesară. 3. Textul propus Art. 20 alin. (6) se modifică și se completează cu alineatele (6^1)–(6^4), cu următorul cuprins: *(6) Nu se permite activitatea de intermediere în asigurări pentru încheierea pe teritoriul Republicii Moldova a unui contract de asigurare în numele asigurătorului nerezident al acesteia, cu excepția cazurilor în care este întrunită cel puțin una dintre următoarele condiții:* *1) acoperirea solicitată de client nu este oferită pe piața internă a Republicii Moldova;* *2) capacitatea de subscriere disponibilă pe piața internă este insuficientă pentru acoperirea integrală a riscului, în privința părții neacoperite;* *3) contractul se încheie în temeiul unui tratat internațional la care Republica Moldova este parte.* *(6^1) În cazurile prevăzute la alin. (6) pct. 1) și 2), intermedierea se realizează numai cu asigurători nerezidenți care sunt autorizați şi supravegheați în statul lor de reședință şi care întrunesc, în mod corespunzător, condițiile de eligibilitate a cesionarului prevăzute de legislația privind activitatea de asigurare sau de reasigurare pentru cedarea riscurilor în reasigurare în afara teritoriului Republicii Moldova.* *(6^2) Condițiile prevăzute la alin. (6^1) se consideră întrunite şi în cazul în care contractul se încheie cu*	alin. (6) (după renumerotare, art. 23 alin. (6)) se consideră întemeiată sub aspect redacțional. Interdicția urmează a fi raportată nu la statutul de rezident sau nerezident al societății, ci la existența dreptului acesteia de a desfășura activitate de asigurare pe teritoriul Republicii Moldova. În acest context, alin. (6) se expune în următoarea redacție: *„Nu se permite activitatea de distribuție de asigurări în vederea încheierii unui contract de asigurare cu o societate de asigurare care nu este autorizată sau nu are, potrivit legii, dreptul de a desfășura activitate de asigurare pe teritoriul Republicii Moldova.”*

			persoane care subscriu în cadrul unei piețe de asigurări organizate sub forma unei asociații de subscriitori, autorizată şi supravegheată în statul de reședință, dacă piața respectivă le întrunește la nivel de ansamblu. *(6³) Indisponibilitatea acoperirii sau insuficiența capacității pe piața internă se dovedește prin cel puțin una dintre următoarele:* *1) refuzul scris ori lipsa răspunsului, în termenul indicat în solicitare, din partea asigurătorilor licențiați în Republica Moldova care practică clasa de asigurare corespunzătoare;* *2) lipsa clasei de asigurare corespunzătoare în licențele acordate asigurătorilor din Republica Moldova;* *3) depășirea limitei maxime a răspunderii pentru un risc unic, prevăzută de legislația privind activitatea de asigurare sau de reasigurare;* *4) lipsa, la asigurătorii licențiați în Republica Moldova, a condițiilor de asigurare pentru riscul solicitat.* *(6⁴) În cazurile prevăzute la alin. (6) pct. 1) și 2), brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare respectă cumulativ următoarele obligații:* *1) documentează şi păstrează pe suport durabil dovada prevăzută la alin. (6³);* *2) documentează şi păstrează pe suport durabil dovada întrunirii condițiilor prevăzute la alin. (6¹) sau, după caz, la alin. (6²);* *3) informează clientul, în scris şi anterior încheierii contractului, că respectivul contract nu beneficiază de protecția Fondului de garantare în asigurări şi că executarea obligațiilor se realizează conform legii aplicabile contractului;* *4) notifică Comisia Națională, în modul şi în termenele stabilite prin actele normative ale acesteia.* Cu privire la structura propusă precizăm următoarele. Condițiile de la alin. (6) sunt alternative, întrucât fiecare dintre ele justifică de sine stătător inaplicabilitatea interdicției. Metodele de dovadă de la alin. (6³) sunt de asemenea alternative, fiecare stabilind în mod independent aceeași împrejurare de fapt. În schimb, condițiile de la alin.	

			(6[1]) și obligațiile de la alin. (6[4]) sunt cumulative, întrucât numai împreună formează mecanismul de supraveghere care înlocuiește interdicția. Eliminarea din alin. (6) a sintagmei referitoare la reasigurare are caracter tehnic. Obiectul normei este contractul de asigurare, iar cedarea riscurilor în reasigurare este reglementată distinct de legislația privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, astfel încât mențiunea nu produce efecte proprii. 4. Argumente În primul rând, semnalăm o necorelare în interiorul aceluiași pachet legislativ. Art. 87 alin. (2) din Legea nr. 92/2022 prevede în prezent că rezidenții pot încheia contracte de asigurare doar cu societăți înregistrate în Republica Moldova, cu excepția cazurilor în care asigurările solicitate nu se practică pe piața internă. Proiectul de Lege privind activitatea de asigurare sau de reasigurare nu mai preia această restricție. Rezultă că, prin efectul comun al celor două proiecte, clientul va putea încheia în mod legal contractul cu un asigurător nerezident, însă niciun broker licențiat şi supravegheat în Republica Moldova nu îl va putea asista în acest demers. Considerăm că această necorelare urmează a fi înlăturată înainte de promovare, oricare ar fi soluția de fond reținută. În al doilea rând, norma nu constituie transpunere. Tabelul de concordanță anexat proiectului nu indică nicio dispoziție a Directivei (UE) 2016/97 căreia să îi corespundă art. 20 alin. (6). Textul reproduce ultimul alineat al art. 106 din Legea nr. 92/2022, adică norma pe care art. 57 alin. (3) din proiect o abrogă în partea privind statutul juridic şi activitatea intermediarilor. În al treilea rând, interdicția nu menține riscul pe piața internă. Atunci când acoperirea nu este oferită local, riscul nu se stinge. Clientul fie renunță la protecție, fie contractează nemijlocit în străinătate ori prin intermediul unui broker nerezident. În ambele ipoteze operațiunea iese din perimetrul de supraveghere al autorității naționale, clientul rămâne lipsit de consultanța şi de acoperirea de răspundere civilă profesională a unui intermediar	

			supravegheat, iar comisionul de intermediere se transferă în afara Republicii Moldova. Efectul obținut este contrar celui urmărit. În al patrulea rând, tratamentul aplicat brokerului rezident este asimetric. Prin art. 96 alin. (8) din Legea nr. 92/2022 acesta este considerat suficient de fiabil pentru a plasa transfrontalier riscul în reasigurare. Același broker, supus acelorași cerințe de licențiere, de capital social şi de asigurare de răspundere civilă profesională, nu poate plasa transfrontalier același risc în asigurare directă, nici atunci când acoperirea lipsește integral pe piața internă. Nu identificăm justificarea prudențială a acestei diferențe. Nu în ultimul rând, Capitolul V al proiectului, privind libertatea de a presta servicii şi libertatea de stabilire, intră în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, potrivit art. 57 alin. (2). Din acel moment interdicția devine inaplicabilă în raport cu intermediarii şi asigurătorii din statele membre. Apreciem ca preferabilă construirea şi testarea din timp a mecanismului de supraveghere a plasării transfrontaliere, sub controlul autorității naționale, în locul instituirii lui ulterioare, sub presiunea calendarului de aderare. 5. Cu privire la efectele bugetare Propunerea nu afectează baza impozabilă. Pe riscurile la care se referă, prima de risc părăsește oricum teritoriul Republicii Moldova pe calea reasigurării, astfel încât pe piața internă rămâne comisionul de fronting, iar nu prima de risc. În schimb, comisionul brokerului rezident rămâne în Republica Moldova şi se impozitează potrivit legislației naționale, în timp ce menținerea interdicției determină transferul acestuia către un intermediar nerezident. Regimul fiscal al plăților efectuate către nerezidenți, precum şi cerințele aplicabile transferurilor valutare, rămân cele prevăzute de legislația în vigoare, propunerea nefiind de natură să le modifice. Asociația este disponibilă să participe la analiza acestor aspecte împreună cu subdiviziunile de specialitate ale Ministerului Finanțelor. III. Tabel comparativ Norma din proiect	

			Art. 20 alin. (6). Interdicție absolută de intermediere în numele asigurătorului nerezident Modificarea propusă Trei excepții alternative, trimitere la criteriile de eligibilitate din legislația privind reasigurarea, patru metode alternative de dovadă şi patru obligații cumulative ale brokerului Justificarea Norma nu are corespondent în Directiva (UE) 2016/97 şi este preluată din art. 106 al Legii nr. 92/2022, abrogat prin proiect. Criteriul propus este cel aplicat de legiuitor pentru cedarea în reasigurare Efectul Accesul clientului la acoperire atunci când piața internă nu o oferă, cu menținerea operațiunii sub supraveghere şi cu păstrarea comisionului de intermediere pe piața internă	
Articolul 20. Cerințe organizatorice (8) Asigurătorul și/sau reasigurătorul instituie o funcție internă care să asigure aplicarea corespunzătoare a politicilor și procedurilor aprobate.	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	219	Art. 20 alin.(8) prevede obligația asigurătorului de a institui o „funcție internă” care să asigure aplicarea corespunzătoare a politicilor și procedurilor interne prevăzute de proiect. Este însă important să se evite interpretarea sintagmei „funcție internă” ca obligație de creare a unei noi funcții-cheie sau a unei subdiviziuni organizaționale distincte. În cadrul unui asigurător există deja structuri de guvernanță, control intern și funcții-cheie reglementate prin cadrul legal special. Crearea unei structuri suplimentare exclusiv pentru îndeplinirea formală a acestei cerințe ar putea genera suprapuneri de atribuții și responsabilități, precum și costuri organizaționale suplimentare, fără un beneficiu corespunzător pentru client sau pentru eficiența sistemului de control intern. În acest sens, considerăm oportună clarificarea art. 20 astfel încât să rezulte expres că responsabilitatea aferentă acestei „funcții interne” poate fi atribuită unei persoane, funcții sau subdiviziuni deja existente în cadrul societății, în funcție de natura, amploarea și complexitatea activității asigurătorului, cu condiția delimitării clare a atribuțiilor și responsabilităților. O asemenea clarificare ar permite integrarea cerinței în sistemul de guvernanță existent și ar evita duplicarea nejustificată a structurilor și	**Nu se acceptă.** Alin. (8) din art. 20 (după renumerotare, art. 23), transpune integral prevederile alin. (8) din Directiva 97/2016. Astfel, Directiva 2016/97 impune în mod expres, la art. 10 alin. (8) paragraful doi, obligația asigurătorilor de a institui o funcție care să asigure aplicarea corespunzătoare a politicilor și procedurilor aprobate. Respectiv, norma de la art. 20 alin. (8) (după renumerotare, art. 23 alin. (8)) din proiect constituie o transpunere fidelă a directivei, iar nu o opțiune discreționară a autorului. Totodată, proiectul nu impune crearea unei structuri organizatorice distincte și separate — cu respectarea principiului proporționalității, funcția vizată poate fi atribuită structurilor de guvernanță deja instituite potrivit Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, astfel încât pretinsa dublare a funcțiilor interne și a documentației nu se confirmă.

			responsabilităților interne.	
	AmCham Moldova Nr. 130 din 09.09.2026	220	**Art. 20 – integrarea „funcției interne" în structura de guvernanță existentă** În final, considerăm necesară clarificarea sintagmei „funcție internă" utilizate la art. 20. În cadrul unui asigurător există deja structuri de guvernanță, control intern și funcții-cheie instituite în temeiul cadrului sectorial. În aceste condiții, este important ca noua lege să nu fie interpretată ca impunând în mod automat crearea unei structuri sau funcții organizaționale distincte exclusiv pentru îndeplinirea cerințelor privind distribuția. Propunem ca art. 20 să clarifice că responsabilitățile aferente „funcției interne" pot fi atribuite unei persoane, funcții sau subdiviziuni deja existente în cadrul asigurătorului, în funcție de natura, amploarea și complexitatea activității, cu condiția asigurării unei delimitări clare a atribuțiilor și responsabilităților. Această soluție ar permite integrarea noilor cerințe în sistemul de guvernanță existent și ar evita dublarea nejustificată a structurilor, procedurilor și responsabilităților interne.	**Nu se acceptă .** Alin. (8) din art. 20 (după renumerotare, art. 23), transpune integral prevederile alin. (8) din Directiva 97/2016. Astfel, Directiva 2016/97 impune în mod expres, la art. 10 alin. (8) paragraful doi, obligația asigurătorilor de a institui o funcție care să asigure aplicarea corespunzătoare a politicilor și procedurilor aprobate. Respectiv, norma de la art. 20 alin. (8) (după renumerotare, art. 23 alin. (8)) din proiect constituie o transpunere fidelă a directivei, iar nu o opțiune discreționară a autorului. Totodată, proiectul nu impune crearea unei structuri organizatorice distincte și separate — cu respectarea principiului proporționalității, funcția vizată poate fi atribuită structurilor de guvernanță deja instituite potrivit Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, astfel încât pretinsa dublare a funcțiilor interne și a documentației nu se confirmă.
Articolul 22. Principii generale (3) Se interzice distribuitorilor de asigurări să fie remuneraţi, să îşi remunereze personalul sau, să evalueze performanţele într-un mod care intră în conflict cu obligaţia de a acţiona în conformitate cu interesul clienţilor, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare. (4) Se interzice distribuitorilor de asigurări adoptarea măsurilor, care prin intermediul remunerării al obiectivelor de vânzări sau	**AO "Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova"** Nr. 41 din 10.09.2026	221	Art. 22 alin. (3–4) interzice mecanismele de remunerare și obiectivele de vânzări care creează conflicte cu interesul clientului sau stimulează recomandarea unui produs mai puțin adecvat nevoilor acestuia. În acest context este important ca norma să nu fie interpretată ca o interdicție generală a comisioanelor, bonusurilor sau altor forme de remunerație variabilă. Riscul juridic trebuie apreciat prin raportare la modul în care este conceput mecanismul de remunerare și la efectul acestuia asupra conduitei de vânzare. În acest sens, considerăm oportun ca actele normative de aplicare să stabilească criterii pentru evaluarea schemelor de remunerare și a stimulentelor și să clarifice expres că remunerația variabilă rămâne admisibilă atunci când este concepută și controlată astfel încât să nu determine recomandarea sau vânzarea unui produs contrar interesului clientului. Astfel, societățile ar putea aplica în mod clar și uniform regulile privind bonusurile,	**Nu se acceptă.** Art. 22 alin. (3)–(4) (după renumerotare, art. 25 alin. (3)–(4)) nu interzice comisioanele, bonusurile sau alte forme de remunerație variabilă ca atare, ci mecanismele de remunerare și obiectivele de vânzări care contravin interesului clientului ori stimulează recomandarea unui produs atunci când un alt produs disponibil ar răspunde mai bine nevoilor acestuia, în conformitate cu art. 17 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97. Criteriul de apreciere este, așadar, prevăzut expres în lege. Distribuitorilor le revine responsabilitatea de a concepe, aplica și controla schemele de remunerare astfel încât acestea să respecte cerințele legale, ținând cont de produsele și canalele de distribuție utilizate. Admisibilitatea remunerației variabile nu necesită o

prin alte mijloace, constituie un stimulent pentru sine sau pentru personalul său, de a recomanda clienţilor un anumit produs de asigurare, atunci când distribuitorul de asigurări ar putea oferi un alt produs de asigurare care ar răspunde mai bine nevoilor clienţilor respectivi.			comisioanele și obiectivele de vânzări.	confirmare distinctă prin acte normative secundare și nu este condiționată de adoptarea acestora.
	AmCham Moldova Nr. 130 din 09.09.2026	222	**Art. 22 – remunerarea variabilă și obiectivele de vânzări** Considerăm importantă și clarificarea modului de aplicare a art. 22 alin. (3) și (4), care interzic mecanismele de remunerare și obiectivele de vânzări care intră în conflict cu obligația de a acționa în interesul clientului. Nu contestăm principiul consacrat de proiect și susținem prevenirea situațiilor în care sistemele de remunerare stimulează recomandarea unui produs care nu corespunde cerințelor și nevoilor clientului. Totuși, considerăm necesar ca norma să nu fie interpretată ca o interdicție generală a remunerației variabile, a comisioanelor sau a bonusurilor. Elementul relevant trebuie să fie modul în care este conceput și aplicat mecanismul de remunerare și efectul acestuia asupra conduitei distribuitorului, nu existența în sine a unei componente variabile. În acest sens, propunem ca actele normative de aplicare să stabilească criterii obiective pentru evaluarea schemelor de remunerare și a stimulentelor și să confirme că remunerația variabilă este permisă în măsura în care mecanismul respectiv nu stimulează recomandarea sau vânzarea unui produs contrar interesului clientului. O asemenea clarificare ar permite aplicarea unitară a prevederilor privind comisioanele, bonusurile și obiectivele de vânzări și ar evita interpretări excesiv de restrictive ale normei. Această preocupare a fost exprimată și în cadrul consultării publice.	**Nu se acceptă.** Art. 22 alin. (3)–(4), devenit art. 25 alin. (3)–(4) după renumerotare, nu interzice comisioanele, bonusurile sau alte forme de remunerație variabilă ca atare, ci mecanismele de remunerare și obiectivele de vânzări care contravin interesului clientului ori stimulează recomandarea unui produs atunci când un alt produs pe care distribuitorul l-ar putea propune ar răspunde mai bine nevoilor acestuia, în conformitate cu art. 17 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97. Criteriul de apreciere este prevăzut expres în lege. Distribuitorilor le revine responsabilitatea de a concepe, aplica și controla schemele de remunerare astfel încât acestea să respecte cerințele legale. Admisibilitatea remunerației variabile nu necesită o confirmare distinctă prin acte normative secundare și nu este condiționată de adoptarea acestora.
Articolul 23. Informații generale furnizate de distribuitorii de asigurări (1) Înaintea încheierii unui contract de asigurare, intermediarii de asigurări prezintă clienților, în timp util următoarele informaţii: 1) denumirea sau numele	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26	223	9. Revizuirea art. 23 și art. 24 din proiect. Solicităm revizuirea art. 23 și art. 24 astfel încât obligațiile de informare, consultanță și documentare să fie aplicate în mod proporțional cu natura, complexitatea și valoarea produsului de asigurare, precum și cu tipul clientului, în concordanță cu principiile consacrate de art. 19 și art. 20 din Directiva (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări (IDD). Art. 20 alin. (2) din IDD prevede în mod expres că nivelul	**Nu se acceptă.** Principiul proporționalității este deja prevăzut la art. 24 alin. (4) (după renumerotare, art. 27 alin. (4)) din proiect, care stabilește adaptarea obligațiilor prevăzute la alin. (1)–(3) în funcție de complexitatea produsului de asigurare și tipul clientului, în concordanță cu art. 20 alin. (2) din Directiva (UE) 2016/97. Proiectul nu impune, așadar, un nivel identic de detaliere pentru toate produsele și toate categoriile de clienți.

prenumele după caz; 2) sediul sau domiciliul, după caz; 3) tipul intermediarului de asigurări; 4) dacă oferă consultanţă cu privire la produsele de asigurare intermediate; 5) procedura de a depune reclamaţii sau de a aplica la proceduri extrajudiciare, astfel cum e prevăzut la art. 21; 6) registrul în care sunt înscrişi şi modalităţile prin care se poate verifica acest lucru; 7) dacă intermediarul de asigurări reprezintă clientul sau acţionează pentru şi în numele asigurătorului; 8) în legătură cu contractul propus sau contractul pentru care oferă consultanţă:			de detaliere al obligațiilor prevăzute la alin. (1) trebuie adaptat în funcție de complexitatea produsului de asigurare și tipul clientului. Prin urmare, cadrul european nu impune o abordare rigidă și identică pentru toate produsele de asigurare, ci consacră un principiu de proporționalitate în aplicarea cerințelor de conduită și informare. În consecință, apreciem că un regim național proporțional poate și trebuie să distingă între: - produse simple și standardizate, cu valoare redusă; - produse cu nivel mediu de complexitate și valoare; - produse complexe, cu riscuri sau expuneri financiare semnificative; - situațiile în care intermediarul declară în mod expres că oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale. În acest sens, propunem instituirea unui regim simplificat pentru produsele de asigurare cu o primă anuală de până la 5.000 lei, în special în ceea ce privește obligațiile administrative prevăzute la art. 24, fără a afecta obligația fundamentală a distribuitorului de a identifica cerințele și nevoile clientului și de a propune un produs corespunzător acestora. Pragul de 5.000 lei trebuie înțeles ca un criteriu național de proporționalizare a sarcinilor administrative.	Cuantumul primei anuale nu reflectă, prin el însuși, complexitatea produsului, întinderea acoperirii sau importanța riscurilor pentru client. Un produs cu o primă sub 5.000 lei poate conține excluderi și condiții care necesită explicații detaliate. În plus, propunerea nu precizează obligațiile administrative care ar urma să fie simplificate și nici fundamentarea pragului ales. Informările generale prevăzute la art. 23 (după renumerotare, art. 26) asigură transparența relației cu distribuitorul, inclusiv privind calitatea în care acționează și remunerarea acestuia, fiind relevante indiferent de valoarea primei. Cerințele privind analiza imparțială și personală se aplică atunci când intermediarul declară că oferă o asemenea consultanță. Prin urmare, se menține adaptarea cerințelor în funcție de complexitatea produsului și tipul clientului, fără instituirea unui regim distinct bazat exclusiv pe pragul valoric propus.
a) dacă oferă consultanţă pe baza unei analize imparţiale şi personale; b) dacă are obligaţia contractuală de a desfăşura activitatea de distribuţie exclusiv cu unul sau mai mulţi asigurători, caz în care comunică denumirea acestor asigurători; c) dacă nu are obligaţia contractuală de a desfăşura activitatea de distribuţie exclusiv cu unul sau mai mulţi asigurători şi dacă nu	**Banca Națională a Moldovei** Nr. 31-002/162/5359 din 22.09.2026	224	4. Cu referire la prevederile art. 23 alin. (5) și (6) din proiect, reiterăm obiecția formulată în avizul Băncii Naționale nr. 31-002/124/3979 din 20.07.2026 (pct. 113 din Sinteză), întrucât aceste dispoziții transpun prevederile art. 184 din Directiva 2009/138/CE privind accesul la activitatea de asigurare și de reasigurare și exercitarea acesteia (Solvabilitate II), a cărei transpunere integrală este asigurată prin proiectul legii privind activitatea de asigurare și de reasigurare (nr. unic 319/MF/BNM/2026). Argumentul autorului privind eventuala soluționare a dublării în funcție de datele de intrare în vigoare ale celor două acte normative nu înlătură necesitatea unei transpuneri unitare și coerente a normelor Directivei 2009/138/CE. În acest sens, art. 184 din Directiva menționată nu poate fi	**Se acceptă** Se exclude alin. (5) și alin. (6) din art. 23 (după renumerotare, art. 26). Se introduce un alin. nou cu următoarea redacție. „(5) *În cazul în care un distribuitor de asigurări este responsabil de furnizarea unui regim obligatoriu de pensii ocupaționale* ***instituit prin lege****, iar un angajat este înscris în acest regim fără a fi luat individual decizia de aderare, distribuitorul furnizează angajatului informațiile prevăzute în prezentul capitol imediat după înscriere.”*

oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale, caz în care comunică denumirea asigurătorului cu care poate lucra și cu care lucrează efectiv. 9) natura remunerației primate în legătură cu contractual de asigurare; 10) modul în care este remunerat în legătură cu contractul de asigurare, cu precizarea dacă remunerația: a) constă într-un onorariu plătit direct de client. În acest caz, intermediarul de asigurări informează clientul cu privire la cuantumul onorariului sau, dacă nu este posibil, cu privire la metoda de calculare a onorariului; b) pe baza unui comision de orice fel, și anume remunerația inclusă în prima de asigurare; c) constă într-un alt tip de beneficiu economic, oferit sau acordat în legătură cu contractul de asigurare; d) constă într-o combinație a formelor prevăzute la lit. a) – c). 11) dacă deține, direct sau indirect, o participație de cel puțin 10% din capitalul sau drepturile de vot ale unui asigurător; 12) dacă un asigurător sau			analizat separat, acesta fiind integrat în cadrul normativ constituit de art. 183–186 din Directiva 2009/138/CE, care reglementează informațiile ce urmează a fi furnizate deținătorilor de polițe. Totodată, art. 184 reglementează în mod specific informațiile suplimentare aferente asigurărilor generale oferite în temeiul dreptului de stabilire sau al libertății de a presta servicii, inclusiv informațiile privind sediul central și, după caz, sucursala asigurătorului. Suplimentar, potrivit art. 57 alin. (1) din proiect, legea urmează să intre în vigoare la 1 ianuarie 2028, în timp ce, potrivit alin. (2), anumite dispoziții, inclusiv cele care fac referire la „state membre”, intră în vigoare numai la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană. Or, tocmai dispozițiile art. 23 alin. (5) și (6), care au fost justificate prin transpunerea art. 184 din Directiva Solvabilitate II și care se referă la asigurătorii autorizați într-un alt stat, la sucursale și la prestarea transfrontalieră de servicii, sunt strâns legate de regimul european al libertății de stabilire și al libertății de prestare a serviciilor. În consecință, reiterăm propunerea de excludere a art. 23 alin. (5) și (6) din proiect.	

societatea-mamă a acestuia deține, direct sau indirect, o participație de cel puțin 10% din capitalul sau drepturile de vot ale intermediarului de asigurări. 13) în cazul contractelor de asigurare generală: a) legea aplicabilă contractului, în cazul în care părțile nu au libertatea de a o alege; b) faptul că părțile au libertatea de a alege legea aplicabilă, precum și, în acest caz, legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă. (2) În cazul în care, după încheierea contractului de asigurare, clientul efectuează, în temeiul contractului, plăți către intermediarul de asigurări sau prin intermediul acestuia, altele decât primele de asigurare ori plățile programate, intermediarul de asigurări furnizează clientului, înainte de efectuarea fiecărei astfel de plăți, informațiile prevăzute la alin. (1). (3) Înaintea încheierii unui contract de asigurare, intermediarii de asigurări auxiliare prezintă clienţilor în timp util următoarele informaţii: 1) denumirea sau numele prenumele după caz;				

2) sediul sau domiciliul, după caz; 3) tipul intermediarului de asigurări; 4) procedura de a depune reclamații sau de a aplica la proceduri extrajudiciare, astfel cum e prevăzut la art. 21; 5) registrul în care sunt înscrişi şi modalităţile prin care se poate verifica acest lucru; 6) modul în care este remunerat în legătură cu contractul de asigurare, cu precizarea dacă remunerația: a) constă într-un onorariu plătit direct de client. În acest caz, intermediarul de asigurări informează clientul cu privire la cuantumul onorariului sau, dacă nu este posibil, cu privire la metoda de calculare a onorariului; b) constă într-un comision inclus în prima de asigurare; c) constă într-un alt tip de beneficiu economic, oferit sau acordat în legătură cu contractul de asigurare; d) constă într-o combinație a formelor prevăzute la lit. a) – c); 7) în cazul contractelor de asigurare generală încheiate cu clientul: a) legea aplicabilă contractului, în cazul în care				

părțile nu au posibilitatea de a o alege; b) faptul că părțile sunt libere să aleagă legea aplicabilă, precum și, în acest caz, legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă; (4) Înaintea încheierii unui contract de asigurare, asigurătorul prezintă clienţilor în timp util, următoarele informaţii: 1) denumirea; 2) sediul; 3) mențiune că este un asigurător; 4) dacă oferă consultanţă cu privire la produsele de asigurare comercializate; 5) procedura de a depune reclamații sau de a aplica la proceduri extrajudiciare, astfel cum e prevăzut la art. 21. 6) modul în care asigurătorul remunerează personalul în legătură cu contractul de asigurare. 7) În cazul în care, după încheierea contractului de asigurare, clientul efectuează, în temeiul contractului, plăți către asigurător, altele decât primele de asigurare ori plățile programate, asigurătorul furnizează, înainte de efectuarea fiecărei astfel de plăți, informațiile				

prevăzute la prezentul aliniat; 8) în cazul contractelor de asigurare generală cu clientul: a) legea aplicabilă contractului, în cazul în care părțile nu au posibilitatea de a o alege; b) faptul că părțile sunt libere să aleagă legea aplicabilă, precum și, în acest caz, legea pe care asigurătorul își propune să o aleagă. (5) În cazul în care produsele de asigurare generală sunt oferite în Republica Moldova de către un asigurător autorizat într-un alt stat, prin sucursală sau în regim de prestare transfrontalieră de servicii, contractantul este informat, înainte de asumarea oricărui angajament, despre statul în care este situat sediul social sau, după caz, sucursala cu care urmează a fi încheiat contractul. Această informație se indică și în toate documentele transmise contractantului. (6) Contractul sau orice alt document, care confirmă acordarea acoperirii împreună cu propunerea de asigurare, în măsura în care aceasta este obligatorie pentru contractant, indică adresa sediului social sau, după caz, a sucursalei asigurătorului care acordă acoperirea; în				

cazul existenței unui reprezentant desemnat, se indică și numele și adresa acestuia. **Articolul 24. Consultanța și standardele pentru vânzări atunci când nu se oferă consultanţă** (1) Înainte de încheierea unui contract de asigurare, distribuitorul de asigurări specifică, în baza informaţiilor obţinute de la client, cerinţele și nevoile acestuia și îi furnizează informaţii obiective privind produsul de asigurare, într-o formă ușor de înţeles, pentru a permite clientului să ia o decizie în cunoștinţă de cauză. (2) Fiecare contract propus trebuie să corespundă cerinţelor și nevoilor de asigurare ale clientului. (3) În cazul în care se oferă consultanţă înainte de încheierea unui contract de asigurare, distribuitorii de asigurări furnizează clientului o recomandare personalizată, explicând de ce un anumit produs este cel mai adecvat pentru cerinţele şi nevoile clientului. (4) Obligaţiile prevăzute la alin. (1) - (3) sunt adaptate în funcţie de complexitatea produsului de asigurare				

propus şi tipul de client.				
Articolul 24. Consultanța și standardele pentru vânzări atunci când nu se oferă consultanţă (5) În cazul în care intermediarul de asigurări informează clientul că oferă consultanță în baza unei analize imparțiale și personale, acesta oferă consultanța în baza unei analize documentate a unui număr suficient de mare de oferte de asigurare comparabile, disponibile pe piața relevantă, astfel încât să poată formula clientului o recomandare personalizată, în conformitate cu criterii profesionale, cu privire la contractul de asigurare, care ar răspunde cel mai bine necesităților și cerințelor clientului. (6) La determinarea caracterului „suficient de mare”, se ține cont, cel puțin, de: a) cerințele și nevoile clientului; b) numărul furnizorilor activi pe piața relevantă și, după caz, cota lor de piață; c) numărul produselor relevante disponibile de la fiecare furnizor; d) caracteristicile produselor. (7) Criteriile profesionale	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26	225	7. La prevederile art. 24 alin. (6)–(9) din proiect Argumentul CNPF (expus în pct. 118 din sinteza): Autoritatea susține că lipsa unor criterii detaliate ar face ca obligația din Directivă să fie „nepusă în aplicare și necontrolabilă” și că detalierea este necesară pentru a putea fi verificată de supraveghetor. Contraargumentul: Acest argument ignoră natura juridică a normelor generale din dreptul Uniunii Europene. Articolul 20 alin. (3) din Directiva IDD instituie o obligație de rezultat și de conduită profesională, lăsând la latitudinea intermediarilor să își organizeze activitatea pe baza principiilor pieței, a liberei concurențe și a standardelor industriei (bune practici). Intermediarul este cel care evaluează, în funcție de specificul fiecărui client și de structura pieței la un moment dat, ce înseamnă un eșantion reprezentativ. Prin impunerea unor criterii de masă rigide, statul substituie decizia comercială și prudențială a operatorului privat, transformând o regulă flexibilă de conduită într-o regula impusă în afara Directivei. Eroarea de interpretare privind „armonizarea minimă” (Gold-Plating / Suprareglementare) Argumentul CNPF (expus în pct. 118 din sinteza): Se invocă faptul că Directiva IDD este o directivă de „armonizare minimă”, ceea ce ar da dreptul statului membru să adauge cerințe suplimentare. Contraargumentul: Este adevărat că Directiva IDD stabilește standarde minime, permițând statelor să adopte măsuri mai stricte (gold-plating). Totuși, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) privind transpunerea directivelor și cu principiul proporționalității, marja de discreție a statului membru nu este absolută. Măsurile naționale suplimentare nu trebuie să depășească ceea ce este adecvat și necesar pentru atingerea obiectivului urmărit (protecția consumatorului) și nu trebuie să creeze sarcini administrative disproporționate care să distorsioneze concurența pe piață. Introducerea unei metodologii rigide de cuantificare a „suficient de mare” și	**Nu se acceptă.** Art. 24 alin. (6) (după renumerotare, art. 27 alin. (6)) nu instituie praguri numerice, cote obligatorii de piață sau o metodologie rigidă de selectare a ofertelor. Criteriile prevăzute corespund celor indicate expres în considerentul (47) al Directivei (UE) 2016/97 pentru aprecierea caracterului suficient al numărului de contracte și furnizori analizați. Aplicarea lor rămâne adaptată nevoilor clientului și structurii pieței, fără a substitui aprecierea profesională a intermediarului. Alin. (7) precizează elementele relevante pentru compararea produselor, aplicabile „*după caz*”, iar alin. (8) asigură păstrarea dovezilor analizei efectuate și ale justificării recomandării. Aceste dispoziții nu impun examinarea tuturor ofertelor de pe piață și nici utilizarea unui formular prestabilit. Obligația documentării este justificată prin necesitatea demonstrării concordanței dintre consultanța declarată și serviciul efectiv prestat. Alin. (9) nu interzice colaborarea cu un singur asigurător sau existența unor legături strânse, ci utilizarea calificării „*analiză imparțială și personală*” atunci când întinderea analizei nu o justifică. Textul permite luarea în considerare a unei justificări obiective raportate la piața relevantă și la nevoile clientului. Simpla dezvăluire a exclusivității sau a legăturilor existente nu înlocuiește îndeplinirea condițiilor analizei imparțiale prevăzute la art. 20 alin. (3) din directivă. Absența unor formulări identice în legislația unui alt stat nu demonstrează, prin ea însăși, caracterul disproporționat al reglementării propuse.

utilizate pentru analiză și recomandare includ cel puțin, după caz: a) riscurile acoperite și nivelul acoperirii (limite/sume asigurate, sub-limite); b) excluderile relevante și condițiile de aplicare; c) franșizele și alte participări ale asiguratului; d) durata contractului și condițiile de reînnoire, modificare și încetare; e) prima/costul total și modalitatea de plată; f) condițiile de notificare, instrumentare a daunelor și de plată a despăgubirilor/indemnizațiilor, inclusiv obligațiile clientului; g) servicii de asistență incluse și alte beneficii relevante pentru nevoile clientului; h) restricțiile teritoriale și alte limitări esențiale; i) compatibilitatea produsului cu scopul urmărit de client și profilul acestuia, în măsura în care este relevant.			a unor obligații documentare extinse, inexistente în legislația altor state membre (cum este România, care a preluat fidel textul IDD fără asemenea reglementări), sufocă activitatea intermediarilor și creează un obstacol nejustificat în calea liberei prestări de servicii. Problemă a „analizei imparțiale și personale” (Alin. 9) Argumentul CNPF (expus în pct. 118 din sinteza): Autoritatea justifică menținerea interdicției ca o garanție împotriva inducerii în eroare a consumatorului atunci când intermediarul are legături strânse cu un singur asigurător. Contraargumentul:: Această temere este deja complet acoperită de regurile generale privind evitarea conflictelor de interese și transparența prevăzute explicit în Directiva IDD (de exemplu, obligația de a dezvălui dacă intermediarul oferă consultanță pe bază independentă sau în baza unui contract de exclusivitate). Crearea unei norme locale dedicate care sancționează expres o formulare comercială, în afara cadrului de integritate deja existent, reprezintă un exces de reglementare (over-regulation). Într-o piață dinamică, fixarea prin lege a unor parametri rigizi pentru „analiza imparțială” ignoră realitățile economice și plasează o povară birocratică inutilă pe umerii brokerilor, motiv pentru care eliminarea alineatelor (6)–(9) rămâne pe deplin justțională și necesară. Deși proiectul este etichetat formal drept „Compatibil” pe ansamblu, alineatele (6)–(9) din Articolul 24 constituie un caz clasic de suprareglementare (gold-plating). Prin detalierea excesivă a unor noțiuni lăsate intenționat suple de Directiva IDD, CNPF adaugă sarcini administrative nejustificate, care depășesc cadrul de armonizare minimă al Uniunii Europene.	
(8) Intermediarul în asigurări păstrează evidența analizei (lista ofertelor analizate, criteriile aplicate, rezultatul comparației și justificarea recomandării) pe suport durabil. (9) Intermediarul în asigurări	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26	226	8. Solicităm în mod ferm excluderea art. 24 alin. (8) Solicităm eliminarea integrală a art. 24 alin. (8) din proiect, întrucât instituirea obligației ca intermediarul în asigurări să păstreze, în mod obligatoriu, pe suport durabil, evidența analizei efectuate – respectiv lista ofertelor analizate, criteriile aplicate, rezultatul comparației și justificarea recomandării – reprezintă o cerință suplimentară, disproporționată și lipsită de o justificare obiectivă în raport	**Se acceptă parțial** Art. 24 alin. (8) (după renumerotare, art. 27 alin. (8)) a fost modificat și expus în redacție nouă. *„(8) Intermediarul în asigurări trebuie să poată face dovada că a respectat cerințele și criteriile prevăzute de prezentul articol în efectuarea analizei și*

nu poate utiliza formula „analiză imparțială și personală” sau formule similare acesteia atunci când analiza se limitează, în fapt, la produse ale unui singur furnizor sau ale furnizorilor cu care are aranjamente de exclusivitate ori legături strânse, fără o justificare obiectivă raportată la piața relevantă și la cerințele și nevoile clientului.			cu cadrul european aplicabil. O asemenea obligație nu rezultă, în această formă și cu acest grad de formalizare, din Directiva (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări (IDD). Dimpotrivă, IDD utilizează o abordare bazată pe principii, proporționalitate și neutralitate tehnologică, definind „suportul durabil” prin posibilitatea clientului de a stoca informația, de a o accesa ulterior și de a o reproduce neschimbat. Directiva permite utilizarea unor mijloace moderne de comunicare, inclusiv a mediilor electronice și a website-urilor. Mai mult, IDD nu instituie un regim de evidență atât de formalist și detaliat exclusiv în sarcina intermediarilor, iar acolo unde stabilește obligații privind documentarea relației cu clientul, acestea sunt formulate atât în raport cu intermediarul de asigurări, cât și cu asigurătorul, în funcție de natura serviciului prestat. Solicităm revizuirea substanțială a art. 24 și, în mod ferm, eliminarea alin. (8), întrucât forma propusă depășește cadrul stabilit de art. 20 din Directiva (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări (IDD) și introduce în sarcina intermediarilor obligații suplimentare de documentare și arhivare care nu rezultă din textul directivei. Art. 20 din IDD stabilește principiile aplicabile consultanței și vânzărilor fără consultanță: identificarea cerințelor și nevoilor clientului, furnizarea de informații obiective, adaptarea informațiilor la complexitatea produsului și tipul clientului și, în cazul în care intermediarul declară că oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale, efectuarea unei analize a unui număr suficient de mare de contracte disponibile pe piață pentru a fundamenta o recomandare personalizată pe criterii profesionale. IDD nu impune însă, la art. 20, o obligație expresă ca intermediarul să întocmească și să păstreze pe suport durabil o evidență formalizată a întregului proces de analiză, respectiv lista ofertelor analizate, toate criteriile aplicate, rezultatul comparației și justificarea recomandării. Prin urmare, introducerea, prin legislația națională secundară, a unei obligații documentare suplimentare	*formularea recomandării prezentate, în cazul consultanței bazate pe o analiză imparțială și personală, prin informații privind ofertele analizate, criteriile aplicate, rezultatul comparației și justificarea recomandării.”* Redacția propusă înlocuiește obligația expresă de păstrare a evidenței pe suport durabil cu obligația intermediarului de a putea demonstra respectarea cerințelor aplicabile analizei și recomandării prezentate clientului. Norma nu impune un formular, un document distinct sau un anumit suport, fiind posibilă utilizarea evidențelor informatice și a documentelor existente. Menținerea obligației de demonstrare a conformității urmărește verificarea fundamentării recomandării. Art. 20 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97 impune intermediarului care declară că oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale să analizeze un număr suficient de mare de contracte disponibile pe piață. În privința alin. (6)–(7) și (9), se mențin argumentele prezentate anterior.

			aplicabile în mod specific și exclusiv intermediarilor creează o asimetrie nejustificată între participanții la distribuția de asigurări. Intermediarii nu pot fi supuși unor sarcini administrative și de documentare suplimentare doar în considerarea calității lor de intermediari, în condițiile în care asigurătorii, care sunt producători ai produselor de asigurare și participă nemijlocit la distribuția acestora, nu sunt supuși unei obligații echivalente privind păstrarea pe suport durabil a unei asemenea analize comparative. În plus, Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări consacră deja obligații de informare și conduită în sarcina distribuitorilor și reglementează distinct obligațiile aplicabile intermediarilor și asigurătorilor, fără a institui o asemenea obligație generală și excesiv de formalizată de păstrare a întregului proces de analiză comparativă pe suport durabil. Considerăm, de asemenea, că formularea propusă este în contradicție cu direcția de digitalizare și neutralitate tehnologică urmărită de cadrul european. IDD recunoaște în mod expres posibilitatea transmiterii informațiilor prin suporturi electronice și prin website, în condițiile stabilite de directivă, iar furnizarea unei adrese de e-mail de către client constituie, în anumite condiții, dovada accesului regulat la internet. Față de cele de mai sus, solicităm: - eliminarea integrală a art. 24 alin. (6) –(9), întrucât nu rezultă din art. 20 din IDD; - eliminarea sintagmei „analiză documentată” din art. 24 alin. (5), în măsura în care prin aceasta se urmărește instituirea unei obligații suplimentare de formalizare și arhivare care nu este prevăzută de IDD; - menținerea unei abordări proporționale, adaptate complexității produsului și tipului de client, în concordanță cu art. 20 alin. (2) din IDD; - recunoașterea expresă a faptului că consultanță poate fi realizată inclusiv verbal sau prin mijloace electronice și evidențe informatice, fără instituirea unor formalități administrative suplimentare care să împiedice digitalizarea procesului de distribuție.	

			În concluzie, considerăm că art. 24 trebuie să transpună și să aplice art. 20 din IDD, nu să transforme cerințele de conduită ale directivei într-un sistem național suplimentar de documentare și arhivare a întregului proces intern de analiză al intermediarului. Solicităm, în mod ferm, eliminarea alin. (6)–(9), pentru asigurarea proporționalității și a concordanței cu cadrul european.	
	AmCham Moldova Nr. 130 din 09.09.2026	227	**Art. 24 – documentarea cerințelor și nevoilor clientului** Art. 24 instituie obligația distribuitorului de a identifica cerințele și nevoile clientului și de a se asigura că produsul propus corespunde acestora. Considerăm justificată această obligație și nu contestăm necesitatea protecției clientului. Totuși, pentru aplicarea uniformă a normei este important să fie clarificat și modul în care distribuitorul poate demonstra îndeplinirea acestei obligații. În special, în cazul unei reclamații sau al unui litigiu intervenit la o perioadă semnificativă după încheierea contractului, distribuitorul trebuie să poată demonstra nu doar faptul că a furnizat informațiile obligatorii, ci și faptul că cerințele și nevoile clientului au fost efectiv identificate. Propunem ca actele normative subsecvente să prevadă forme standardizate de documentare, inclusiv, după caz: - formulare sau chestionare standard; - confirmări electronice în sistemele informatice; - declarații ale clientului; - alte evidențe păstrate pe suport durabil. În același timp, pentru produsele simple și standardizate, mecanismul de documentare ar trebui să fie proporțional cu complexitatea produsului și nivelul de risc pentru client. O asemenea abordare ar permite stabilirea unui standard probatoriu clar și previzibil pentru distribuitori și pentru autoritatea de supraveghere, fără a diminua nivelul de protecție a clientului.	**Se acceptă parțial** Art. 24, devenit art. 27 după renumerotare, prevede la alin. (4) adaptarea obligațiilor de identificare a cerințelor și nevoilor clientului în funcție de complexitatea produsului și tipul clientului. Art. 24 alin. (8) (după renumerotare, art. 27 alin. (8)) a fost modificat și expus în redacție nouă. *„(8) Intermediarul în asigurări trebuie să poată face dovada că a respectat cerințele și criteriile prevăzute de prezentul articol în efectuarea analizei și formularea recomandării prezentate, în cazul consultanței bazate pe o analiză imparțială și personală, prin informații privind ofertele analizate, criteriile aplicate, rezultatul comparației și justificarea recomandării.”* Redacția propusă înlocuiește obligația expresă de păstrare a evidenței pe suport durabil cu obligația intermediarului de a putea demonstra respectarea cerințelor aplicabile analizei și recomandării prezentate clientului. Norma nu impune un formular, un document distinct sau un anumit suport, fiind posibilă utilizarea evidențelor informatice și a documentelor existente. Totodată art 28, reglementează condițiile de transmitere a informației.
Articolul 26. Vânzarea combinată (3) În situația în care un	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din**	228	Susținem în continuare observația prin care solicităm completarea art. 26 alin. (3) cu excepția referitoare la contractele de credit corespunzătoare celor definite la art. 4	**Se acceptă parțial**

produs de asigurare este auxiliar unui bun sau serviciu, care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceluiași contract, distribuitorii de asigurări oferă clienţilor posibilitatea de a cumpăra separat bunul sau serviciul. (4) În cazul în care un produs de asigurare este auxiliar unui serviciu sau unei activităţi de investiţii în sensul definiţiei prevăzute de legislaţia privind pieţele instrumentelor financiare și activitățile de investiții, sau unui cont de plăţi, alin. (3) nu se aplică.	**Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026		pct. 3 din Directiva 2014/17/UE, astfel cum aceasta este prevăzută expres de art. 24 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97. În forma actuală, proiectul preia excepțiile privind serviciile și activitățile de investiții și conturile de plăți, dar nu și excepția referitoare la respectivele contracte de credit. Dacă omiterea reprezintă o opțiune deliberată pentru instituirea unui regim național mai strict, considerăm necesară indicarea și justificarea expresă a acestei opțiuni.	Nepreluarea excepției referitoare la contractele de credit reprezintă o opțiune deliberată de instituire a unui nivel suplimentar de protecție a consumatorului. Reglementarea vânzării combinate a produselor de asigurare și a serviciilor de creditare urmărește prevenirea practicilor comerciale agresive și garantarea libertății de alegere a consumatorului. Necesitatea măsurii rezultă din practicile comerciale agresive constatate de CNPF în cadrul examinării petițiilor, care au limitat considerabil libertatea de alegere a consumatorilor în privința asigurărilor asociate creditelor. În acest scop, obligația oferirii separate a serviciului de credit se aplică inclusiv contractelor de credit exceptate potrivit art. 24 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97. Opțiunea se întemeiază pe art. 24 alin. (7) din directivă, care permite măsuri mai stricte atunci când se demonstrează că practicile vizate prejudiciază consumatorii, și susține libertatea alegerii asigurătorului, consacrată la art. 729 alin. (4) din Codul civil, fără a înlătura obligațiile legale privind asigurarea bunului ipotecat. Caracterul deliberat al acestei opțiuni și justificarea necesității și proporționalității sale au fost reflectate în nota de fundamentare.
	AmCham Moldova Nr. 130 din 09.09.2026	229	**Art. 26 – vânzarea combinată și produsele de asigurare asociate creditelor** În ceea ce privește art. 26, considerăm necesară o clarificare suplimentară a opțiunii legislative privind asigurările asociate produselor de creditare. Proiectul reglementează vânzarea combinată și interzice condiționarea acordării produsului principal de achiziționarea asigurării exclusiv de la sau prin distribuitorul respectiv. Totodată, structura actuală diferă în anumite privințe de excepțiile prevăzute în art. 24 din Directiva (UE) 2016/97.	**Se acceptă parțial** Nepreluarea excepției referitoare la contractele de credit reprezintă o opțiune deliberată de instituire a unui nivel suplimentar de protecție a consumatorului. Reglementarea vânzării combinate a produselor de asigurare și a serviciilor de creditare urmărește prevenirea practicilor comerciale agresive și garantarea libertății de alegere a consumatorului. Necesitatea măsurii rezultă din practicile comerciale agresive constatate de CNPF în cadrul examinării petițiilor, care au limitat considerabil libertatea de alegere a consumatorilor în privința asigurărilor asociate creditelor.

			Considerăm important ca, înainte de definitivarea proiectului, să fie clarificat dacă această diferență reprezintă: - o omisiune care necesită corectare în procesul de transpunere; sau - o opțiune națională deliberată, prin care se instituie un nivel de protecție mai ridicat. În cazul menținerii unui regim național mai strict, apreciem necesară fundamentarea expresă a necesității și proporționalității acestuia și evaluarea impactului asupra produselor de bancassurance, instituțiilor de credit, asigurătorilor și, în final, asupra clienților.	În acest scop, obligația oferirii separate a serviciului de credit se aplică inclusiv contractelor de credit exceptate potrivit art. 24 alin. (3) din Directiva (UE) 2016/97. Opțiunea se întemeiază pe art. 24 alin. (7) din directivă, care permite măsuri mai stricte atunci când se demonstrează că practicile vizate prejudiciază consumatorii, și susține libertatea alegerii asigurătorului, consacrată la art. 729 alin. (4) din Codul civil, fără a înlătura obligațiile legale privind asigurarea bunului ipotecat. Caracterul deliberat al acestei opțiuni și justificarea necesității și proporționalității sale au fost reflectate în nota de fundamentare.
Articolul 27. Cerințe de supraveghere și guvernanța internă a produsului de asigurare (1) Înainte de comercializarea sau distribuția către client a unui produs de asigurare, creatorii de produse, menţin, aplică și revizuiesc o procedura de aprobare a fiecărui produs de asigurare sau de ajustare semnificativă a produselor de asigurare existente. (2) Procesul de aprobare a produselor este proporțional cu natura produsului de asigurare și adecvat acesteia. (3) Prin procesul de aprobare a produselor de asigurare se realizează următoarele: a) identificarea unei pieţe-ţintă pentru fiecare produs; b) evaluarea riscurilor relevante conexe pieţei-ţintă;	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	230	La art. 27 creatorilor de produse se impune obligația unei proceduri de aprobare pentru produsele noi și ajustările semnificative ale produselor existente, identificarea pieței-țintă, evaluarea riscurilor, corelarea strategiei de distribuție cu aceasta și revizuirea periodică a produselor. În acest context, nu este clară situația portofoliului existent la 1 ianuarie 2028. Proiectul nu stabilește suficient de clar dacă toate produsele existente trebuie să treacă imediat printr-un nou proces de aprobare sau dacă acestea intră gradual în noul cadru, la revizuirea periodică ori la prima ajustare semnificativă. O asemenea interpretare ar putea obliga societățile să revizuiască simultan întregul portofoliu, inclusiv produsele pentru care nu există modificări sau riscuri noi pentru clienți. Se propune introducerea unei norme tranzitorii exprese potrivit căreia produsele existente la data intrării în vigoare sunt integrate în guvernanța produselor de asigurare: - la următoarea revizuire periodică; - la prima ajustare semnificativă; - sau anticipat, atunci când sunt identificate riscuri concrete pentru piața-țintă ori clienți. Astfel implementare va fi graduală și bazată pe risc, fără reaprobare formală simultană a întregului portofoliu.	**Se acceptă** În cadru elaborării cadrului normativ privind guvernanța produselor de asigurare au fost avute în vedere prevederile Regulamentului delegat (UE) 2017/2358. În conformitate cu art. 4 alin. (1) din acesta, procedura de aprobare vizează crearea produselor și ajustările semnificative ale produselor, care se desfășoară prin proceduri interne, sub responsabilitatea creatorului. Corespunzător, la art. 27 alin. (1) (după renumerotare, art. 30 alin. (1)) după sintagma „*o procedură*” se introduce cuvântul „*internă*”. Referitor la perioada de tranziție, Comisia Europeană precizează expres, în răspunsul publicat de EIOPA la întrebarea nr. 2267, că produsele comercializate în continuare fără ajustări semnificative nu intră sub incidența cerințelor de guvernanță a produselor, inclusiv a celor privind testarea și revizuirea periodică. Prin urmare, includerea lor obligatorie „la următoarea revizuire periodică” ar constitui o cerință națională suplimentară, nu o obligație rezultată din cadrul european. În acest sens, la art. 58 (după renumerotare, art. 61) se

c) consecvenţa strategiei de distribuţie preconizate cu piaţa- ţintă identificată; d) includerea măsurilor rezonabile pentru a asigura distribuţia produsului de asigurare pe piaţa-ţintă identificată. (4) Asigurătorul înţelege și revizuiește periodic produsele de asigurare pe care le oferă sau le comercializează, ţinând cont de orice eveniment ce ar putea afecta în mod semnificativ riscul potenţial conex pieţei-ţintă identificate, evaluând cel puţin următoarele: a) dacă produsul respectă în continuare nevoile pieţei-ţintă identificate; b) dacă strategia de distribuţie preconizată este în continuare adecvată.				introduce un aliniat nou, al. (5) (după renumerotare, art. 61 alin. (6)) cu următoarea redacție: *„Pentru produsele de asigurare comercializate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, cerințele articolului 27 (după renumerotare, art. 30) se aplică începând cu prima ajustare semnificativă efectuată după această dată. Aprobarea internă se realizează înainte de comercializarea sau distribuția produsului astfel ajustat. Prezenta dispoziție nu aduce atingere obligațiilor de conduită și de protecție a clienților prevăzute de prezenta lege.* La alin. (4) cuvântul *„Asigurătorul”* se substituie cu sintagma *„Creatorul de produse de asigurare”* La alin (5) sintagma *„Asigurătorii și”* se exclude.
	AmCham Moldova Nr. 130 din 09.09.2026	231	**Art. 27 – regimul produselor existente și aplicarea proporțională a cerințelor POG** Susținem obiectivul introducerii cerințelor privind supravegherea și guvernanța produselor de asigurare (POG), acestea fiind importante pentru asigurarea faptului că produsele sunt concepute și distribuite în interesul pieței-țintă. Totuși, proiectul nu clarifică suficient regimul produselor care există deja la data intrării în vigoare a legii. În lipsa unei dispoziții tranzitorii exprese, există riscul interpretării potrivit căreia întregul portofoliu existent ar trebui supus simultan unui nou proces formal de aprobare și documentare, inclusiv în cazul produselor standardizate, stabile și nemodificate. Considerăm că o asemenea abordare ar genera costuri și eforturi administrative semnificative fără un beneficiu proporțional pentru clienți. Propunem introducerea unei norme tranzitorii potrivit căreia produsele existente la data intrării în vigoare a legii să fie integrate în cadrul POG: - la următoarea revizuire periodică; - la prima modificare semnificativă a produsului; sau - anticipat, atunci când sunt identificate riscuri concrete pentru piața-țintă sau pentru clienți.	**Se acceptă** la art. 58 (după renumerotare, art. 61) se introduce un aliniat nou, al. (5) (după renumerotare, art. 61 alin. (6)) cu următoarea redacție: *„Pentru produsele de asigurare comercializate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, cerințele articolului 27 (după renumerotare, art. 30) se aplică începând cu prima ajustare semnificativă efectuată după această dată. Aprobarea internă se realizează înainte de comercializarea sau distribuția produsului astfel ajustat. Prezenta dispoziție nu aduce atingere obligațiilor de conduită și de protecție a clienților prevăzute de prezenta lege.*

			Totodată, considerăm oportun ca aplicarea procedurilor de aprobare, monitorizare și revizuire să fie proporțională cu natura, complexitatea și profilul de risc al produsului, astfel încât produsele standardizate și cu un istoric stabil de comercializare să nu fie supuse acelorași niveluri de documentare ca produsele complexe sau inovatoare.	
Articolul 47. Competențe de supraveghere, control și de sancționare (2) Comisia Națională, în exercitarea competențelor prevăzute la alin. (1) poate aplica distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări, membrilor organelor lor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile de încălcare, următoarele tipuri de sancțiuni: a) avertisment; b) amendă; c) măsuri administrative; (3) Sancţiunile prevăzute la alin. (2) şi măsura administratvă prevăzută la alin.(1) lit. e) din art. 51, se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective şi-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilităţile care decurg din îndatoririle funcţiei lor	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026	232	Capitolul VII instituie un regim sancționator extins, aplicabil atât societății cât și membrilor organelor de conducere, persoanelor responsabile de distribuție și personalului implicat. Sunt supuse sancțiunilor încălcări privind personalul și formarea profesională, conduita și informarea clientului, nerespectarea cerințelor art. 22–25 din lege, vânzarea combinată, guvernanța produselor de asigurare și cerințele privind produsele de investiții bazate pe asigurări. Pentru persoana juridică, amenda poate ajunge până la 5% din cifra de afaceri anuală totală din exercițiul financiar precedent. Nu contestăm necesitatea unui regim sancționator efectiv care să descurajeze încălcarea cerințelor legale. Riscul rezultă însă din domeniul foarte larg a faptelor sancționabile, dintre care multe urmează să fie concretizate ulterior prin acte normative secundare. Trebuie făcută o diferență clară între o eroare minoră, apărută dintr-o greșeală tehnică și remediată imediat, fără consecințe pentru client, și o încălcare gravă, intenționată sau repetată, care produce un prejudiciu sau duce la vânzarea necorespunzătoare a produsului. Aceste situații nu ar trebui sancționate în același mod. Este cu atât mai important cu cât răspunderea poate viza și persoane fizice din cadrul societății. În această ordine de idei, în Capitolul VII se propune includerea măsurilor de supraveghere și sancționare într-un mod mai clar, abordate gradual, astfel încât natura, gravitatea, durata, caracterul repetat al încălcării, prejudiciul efectiv sau potențial pentru client și conduita societății în remedierea situației să determine tipul măsurii aplicate. Pentru încălcările formale sau minore, fără prejudiciu și remediabile, solicităm ca să poată fi acordat un termen de remediere înaintea aplicării unei sancțiuni pecuniare, fără a afecta posibilitatea autorității de a sancționa direct încălcările grave, intenționate sau	**Nu se acceptă** Art. 53 (după renumerotare, art. 56) impune individualizarea sancțiunilor în funcție de natura, gravitatea și durata încălcării, gradul de vinovăție, prejudiciile cauzate, cooperarea cu autoritatea, măsurile pentru prevenirea repetării și încălcările anterioare, în concordanță cu art. 34 din Directiva (UE) 2016/97. Prin urmare, proiectul nu instituie un tratament sancționator identic pentru erorile minore și încălcările grave. Totodată, art. 49 (după renumerotare, art. 52) prevede aplicarea avertismentului pentru încălcările care îndeplinesc cumulativ condițiile privind lipsa antecedentelor relevante, absența prejudiciului sau a riscului de prejudiciere a clienților și posibilitatea remedierii, inclusiv stabilirea unui termen de conformare. Art. 51 (după renumerotare, art. 54) permite stabilirea unui plan de conformare și a termenului de executare, iar art. 50 (după renumerotare, art. 53) recunoaște drept circumstanțe atenuante remedierea voluntară și caracterul izolat al unei erori tehnice sau operaționale. În privința persoanelor fizice, art. 47 alin. (3) (după renumerotare, art. 50 alin. (3)) și art. 50 alin. (3) (după renumerotare, art. 53 alin. (3)) condiționează răspunderea de imputabilitatea faptei, respectiv de stabilirea vinovăției și a contribuției directe la încălcare, nu de simpla deținere a unei funcții.

stabilite conform legislaţiei, actelor normative emise în aplicarea prezentei legi şi cadrului intern de administrare. (4) Avertismentul și amenda nu pot fi aplicate concomitent pentru aceeași încălcare. Măsurile aministrative pot fi aplicate concomitent atât cu avertismentul, cât și cu amenda.			repetate. În acest mod, o eroare administrativă minoră nu ar genera aceeași expunere juridică precum o încălcare gravă a drepturilor clientului.	
	AmCham Moldova Nr. 130 din 09.09.2026	233	**Capitolul VII – aplicarea proporțională a sancțiunilor** Considerăm necesară o clarificare suplimentară a mecanismului sancționator prevăzut de Capitolul VII. Nu contestăm necesitatea unui regim eficient de supraveghere și sancționare. Cu toate acestea, proiectul prevede o sferă largă de fapte sancționabile, inclusiv în domenii în care cerințele concrete urmează să fie stabilite prin acte normative subsecvente. Pentru persoanele juridice, amenda poate ajunge până la 5% din cifra de afaceri anuală totală din exercițiul financiar precedent. În aceste condiții, considerăm important ca aplicarea sancțiunilor să reflecte în mod efectiv principiul proporționalității. În special, ar trebui să existe o diferențiere clară între: - încălcări grave care afectează drepturile sau interesele clienților; - încălcări intenționate sau repetate; - deficiențe formale sau administrative care nu au produs și nu sunt de natură să producă un prejudiciu clientului și care pot fi remediate într-un termen rezonabil. Pentru încălcările formale sau remediabile, considerăm oportun ca autoritatea să poată acorda un termen pentru remediere înainte de aplicarea unei sancțiuni pecuniare, fără a limita posibilitatea aplicării imediate a sancțiunilor în cazul încălcărilor grave, intenționate sau repetate. În acest mod, severitatea măsurii aplicate ar fi raportată nu doar la existența formală a unei neconformități, ci și la natura, durata, gravitatea, caracterul repetat, impactul asupra clientului și conduita entității în remedierea situației. Observația este relevantă și în contextul în care proiectul recunoaște deja avertismentul ca instrument aplicabil, inclusiv atunci când încălcarea nu a produs și nu este de natură să producă prejudicii clienților și poate fi remediată.	**Nu se acceptă** Aplicarea proporțională a sancțiunilor este deja prevăzută la art. 56, care impune luarea în considerare a naturii, gravității și duratei încălcării, gradului de vinovăție, prejudiciilor, încălcărilor anterioare și conduitei entității. Pentru încălcările care îndeplinesc cumulativ condițiile art. 52 alin. (1), se aplică avertismentul, care poate include un termen de conformare. De asemenea, art. 54 alin. (1) lit. g) permite stabilirea unui plan de conformare și a termenului de executare, iar art. 53 alin. (4)–(5) prevede reducerea amenzii în considerarea circumstanțelor atenuante. Prin urmare, proiectul permite diferențierea intervenției în funcție de circumstanțele încălcării, fără aplicarea automată a amenzii sau a plafonului maxim și fără instituirea unei etape obligatorii de remediere pentru toate încălcările.
Articolul 50. Amenda	**Asociația**	234	1. Proiectul de act normativ nr. 591 introduce un regim	**Se acceptă parțial**

(1) Amenda este o sancțiune pecuniară, care se poate aplica de către Comisia Națională, în cazul constatării încălcărilor pasibile sancțiunilor, potrivit art. 48. (2) Amenda se aplică: a) pentru persoana juridică, de la 10 000 lei până la 111 300 000 lei sau 5% din cifra de afaceri anuală totală, în exercițiul financiar precedent; b) pentru membrii organelor de conducere, persoanele responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabilă de încălcare - de la 5 000 lei până la 15 582 000 lei. (3) Amenda poate fi aplicată membrilor organelor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabile de încălcare numai dacă este stabilită vinovăția acesteia și dacă acțiunea sau inacțiunea sa a contribuit în mod direct la săvârșirea încălcării. (4) Nivelul de bază al amenzii poate fi redus cu 30% – 50% pentru fiecare dintre	**Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26		sancționator considerabil mai aspru și diferit de cel avizat și amenzi maxime mult mai ridicate atât comparativ cu sectorul bancar clasic (Legea nr. 202/2017 / proiect de lege 547/MF/BNM/2026), cât și cu legislația anterioară din asigurări/reasigurări (Legea nr. 92/2022 / Proiect de lege 319/BNM/MF/2026). Prin contrast, în sectorul bancar, amenzile sunt plafonate la până la 5% din fondurile proprii ale băncii, iar pentru asigurători/reasigurători la o cotă de până la 15% raportată la capitalul social minim, sume care, în termeni absoluți, sunt adesea semnificativ mai reduse decât pragul maxim fixat de 111,3 milioane MDL. Amenzile aplicate persoanelor de conducere: • Proiectul pentru distribuția de asigurări prevede sancțiuni pecuniare uriașe pentru persoane fizice/conducători, care pot urca până la 15.582.000 lei. • În schimb, în regimul bancar și în cel general pentru asigurători, amenzile pentru persoanele de conducere sunt calculate raportat la salariile medii (de la 1 la 100 de salarii medii), reprezentând valori nominale mult mai mici în comparație cu plafonul de peste 15 milioane de lei. Chiar actuarul, care răspunde de calcule prudențiale (solvabilitate, lichiditate, rezerve) este limitat la o amendă de până la 1,0 million de lei. De menționat că aceste valori nu au parcurs consultarea pubică. Valori din proiectul supus procedurii de avizare consultare publică – Art.50 (2) Amenda se aplică: a) pentru persoana juridică, de la 10 000 lei moldovenești până la 5% din cifra de afaceri anuală totală, în exercițiul financiar precedent; b) pentru membrii organelor de conducere, persoanele responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabilă de încălcare - de la 5 000 lei moldovenești la 50 de salarii medii ale persoanei fizice sancționate. Introducerea unor praguri de amendare radical diferite și exponențial mai mari în etapele ulterioare consultării	Art. 50 alin. (2) (după renumerotare, art. 53 alin. (2)) a fost expus în redacție nouă: *Amenda se aplică:* *a)pentru încălcările, altele decât cele prevăzute la lit. b):* *1) persoanei juridice – de la 10 000 lei până la 10 000 000 lei, fără a depăși 5% din cifra de afaceri anuală totală potrivit ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere. Dacă valoarea de 5% este mai mică de 10 000 lei, amenda se aplică în cuantum de 10 000 lei;* *2) membrilor organelor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice direct responsabile de încălcare, de la 5 000 lei până la 1 000 000 lei;* *b) pentru încălcarea de către asigurători sau intermediarii de asigurări a cerințelor de conduită profesională prevăzute în capitolele III și IV, în ceea ce privește distribuția produselor de investiții bazate pe asigurări:* *1) persoanei juridice – de la 10 000 lei până la 111 300 000 lei, sau până la 5% din cifra de afaceri anuală totală potrivit ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere sau, până la dublul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi calculate. În cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o sucursală a unei societăți-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate, cifra de afaceri totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală pe baza celor mai recente conturi consolidate aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale. Dacă valoarea de 5% este mai mică de 10 000 lei, amenda se aplică în cuantum de 10 000 lei;* *În cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o sucursală a unei*

următoarele circumstanțe atenuante: a) încetarea încălcării din proprie inițiativă, anterior notificării inițierii procedurii administrative; b) identificarea și raportarea voluntară a încălcării către Comisia Națională; c) restituirea integrală și promptă a sumelor percepute fără temei legal ori contractual și înlăturarea consecințelor produse consumatorilor; d) cooperarea efectivă cu Comisia Națională, dincolo de obligația legală de cooperare; e) caracterul izolat al unei erori tehnice sau operaționale, în condițiile existenței unor mecanisme interne de control adecvate; f) adoptarea și aplicarea unor măsuri efective pentru prevenirea repetării încălcării. (5) Comiterea repetată, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței). (6) Comiterea a treia oară și			publice – fără ca acestea să fi fost dezbătute inițial cu piața – ridică o problemă majoră de legalitate și transparență decizională. În acest context devine incident direct art. 32 alin. (7) din Legea nr. 100/2017 privind actele normative, care instituie o garanție procedurală esențială pentru protejarea drepturilor destinatarilor normei. Dacă, în urma avizării și consultării publice, proiectul actului normativ a fost completat cu aspecte şi concepte noi sau dacă mai mult de 30% din textul proiectului actului normativ a fost modificat, acesta trebuie remis repetat spre avizare şi consultare publică. **Criteriu** / **Proiectul Legii privind distribuția de asigurări** / **Legea nr. 92/2022 (art.122) / Proiect de lege 319/BNM/MF/2026 (art.198)** / **Legea 202/2017 privind activitate băncilor /Proiect privnd instituțiil credit 547/MF/ 2026** Norme centrale / Art. 47–55. / Art. 122 / Art.198 („Răspunderea și sancțiuni”), coroborat cu normele privind supravegherea, licențierea și activitatea participanților profesioniști. / Art. 13 competen măsuri supravegl fapte sancționa sancțiuni, procedură publicare raportare. Subiecți pasibili de sancționare / Distribuitori de asigurări/reasigurări; membri ai organelor de / Asigurători, reasigurători, intermediari și persoanele / Bănci, ai organe conducer persoane	*întreprinderi-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (1), cifra de afaceri totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală pe baza celor mai recente conturi consolidate aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mam ă principale; sau* *2) persoanelor fizice prevăzute la lit. a) pct. 2) – de la 5 000 lei până la 15 582 000 lei sau până la dublul beneficiilor obținute ori al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi calculate.* În partea sancțiunilor pentru încălcarea de către asigurători sau intermediarii de asigurări a cerințelor de conduită profesională prevăzute în capitolele III și IV, în ceea ce privește distribuția produselor de investiții bazate pe asigurări, au fost transpuse fidel prevederile Directivei 97/2016 art. 33 alin. (2) lit. e) și f). Art. 50 alin. (4) (după renumerotare, art. 53 alin. (4)) partea introductivă a fost expusă în redacție nouă:„ *Cuantumul amenzii determinat în limitele prevăzute la alin. (2), potrivit criteriilor de individualizare stabilite la art. 53 (după renumerotare, art. 56), constituie nivelul de bază al amenzii. Acesta poate fi redus o singură dată, cu un procent cuprins între 30% și 50%, dacă se constată una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe atenuante:”* La alin. (4), lit d) a fost expusă în redacție nouă: „*furnizarea din proprie inițiativă a unor informații sau documente relevante, necunoscute Comisiei Naționale, care contribuie efectiv la clarificarea faptelor ori la stabilirea întinderii și a consecințelor încălcării, în afara îndeplinirii unei obligații de raportare sau a unei solicitări a Comisiei Naționale;”.* Articolul a fost completat cu alin. (5), care precizează criteriile de stabilire a procentului reducerii și

mai mult, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței). (7) Membrul organului de conducere, sau, după caz, persoana responsabilă de activitatea de distribuție de asigurări, personalul implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări precum și oricare persoană fizică responsabilă de încălcare, este pasibilă de aplicarea amenzii, în cazul în care distribuitorul de asigurare a admis, în mod repetat, o încălcare pentru care a fost anterior sancționat cu amendă, iar repetarea a avut loc în cadrul termenului de prescripție aplicabil, calculat de la data comiterii primei încălcări.				conducere; persoane responsabile de distribuție; personal implicat direct; alte persoane fizice sau juridice responsabile.	responsabile, în raport cu obligațiile aplicabile activității de asigurare/reasigurare.	funcții-cheie și alte persoane responsabile, după caz.		obligația motivării acestuia în decizia de sancționare. Reducerile nu se cumulează, fiind exclusă și valorificarea aceleiași împrejurări atât la stabilirea nivelului de bază, cât și la reducerea acestuia. Alin. (5) este expus în următoarea redacție: *„Alin. (5) Procentul reducerii se stabilește în funcție de numărul și importanța circumstanțelor atenuante constatate, contribuția acestora la clarificarea încălcării, înlăturarea consecințelor sau prevenirea repetării acesteia și se motivează în decizia de sancționare. Reducerile nu se cumulează, iar aceeași împrejurare nu poate fi valorificată atât la stabilirea nivelului de bază, cât și la reducerea acestuia. Cuantumul final al amenzii se determină prin diminuarea nivelului de bază cu procentul stabilit, fără a putea fi inferior minimului prevăzut la alin. (2).”.* Cuantumul final se determină prin diminuarea nivelului de bază cu procentul stabilit, fără a putea coborî sub limitele minime obligatorii prevăzute la alin. (2). Astfel, reducerea se aplică o singură dată, în limita procentului maxim prevăzut de lege, indiferent de numărul circumstanțelor atenuante constatate. Art. 50 alin. (5) și alin. (6) (după renumerotare, art. 53 alin. (6) și (7)) la final a fost completat cu următoarea sintagmă *„fără depășirea plafonului maxim aplicabil potrivit alin. (2).”*
				Tipuri de intervenție	Avertisment, amendă și măsuri administrative.	Regim de sancțiuni și măsuri aplicabile participanților profesioniști, inclusiv intervenții asupra activității și statutului permisiv.	Măsuri de supraveghere, sancțiuni și alte măsuri sancționatoare.	
				Amendă aplicată persoanelor de conducere	de la 5 000 lei până la 15 582 000 lei.	în mărime de la 1 la 100 de salarii medii ale persoanei fizice sancționate,	de la 1 la 100 de salarii medii ale persoanei fizice sancționate	
				Amendă aplicată actuarului		în mărime de la 10000 de lei la 1 milion de lei		
				Amenda persoanei juridice	Între 10.000 MDL și 111.300.000 MDL sau până la 5% din cifra de afaceri anuală totală aferentă exercițiului financiar precedent.	amendă de până la 15% din capitalul social minim	pînă la 5% din fondurile proprii ale băncii, .	

			Circumstanțe atenuante	Art. 50 alin. (4): reducerea nivelului de bază cu 30%– 50% pentru fiecare circumstanță atenuantă, inclusiv încetarea voluntară, raportarea voluntară, restituirea sumelor, cooperarea și măsurile anti-repetare.	Criteriile de individualizare se aplică în cadrul general; proiectul detaliază și cuantifică efectul circumstanțelor atenuante.	Individualizarea este legată de gravitate, conduită, impact și scopul prudențial al intervenției.	
			Repetarea	A doua încălcare într-un an: amendă dublă. A treia și următoarele: amendă triplă. Excepție pentru încălcările ce atrag suspendarea, radierea sau retragerea licenței.	Relevantă pentru agravarea răspunderii și alegerea măsurii.	Factor relevant pentru înăsprirea răspunsului BNM și pentru măsuri mai severe.	
			Modificarea substanțială a regimului sancționar: Trecerea de la un plafon raportat la salarii medii (maximum 50 de salarii) la valori fixe absolute de milioane de lei (până la 15,5 milioane lei pentru persoane fizice și 111,3 milioane MDL pentru persoane juridice) reprezintă o schimbare de paradigmă sancționatoare, nu o simplă ajustare tehnică. Concept nou în textul normativ: O astfel de majorare				

			masivă și disproporționată a amenzilor introduce un nou concept de severitate fiscală și prudențială care nu a beneficiat de transparența decizională cerută de lege. Viciu de procedură: Omiterea reluării consultării publice pentru aceste prevederi esențiale poate atrage anularea normelor respective, pe motivul încălcării transparenței decizionale și a dreptului la o consultare efectivă a mediului de afaceri. Astfel, se propune ca alinierea deplină a cuantumurilor sancțiunilor la nivelurile prevăzute de Directiva (UE) 2016/97 privind distribuția de asigurări („IDD") să fie realizată etapizat, cu atingerea nivelului integral de aliniere la momentul aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană. Această abordare este compatibilă cu natura dispozițiilor IDD privind sancțiunile. Directiva impune statelor membre să asigure existența unor sancțiuni și măsuri administrative „eficace, proporționale și disuasive", însă lasă statelor membre competența de a le reglementa în cadrul dreptului național. Articolul 31 alineatul (1) stabilește expres acest principiu.	
	Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare din Republica Moldova (A.B.A.R.) 22.09.26	235	10. La art.50 alin.(5) și (6) din proiect Mecanismul automat de dublare și triplare a amenzilor Norma din proiect: „Comiterea repetată, în decursul unui an, a încălcărilor... se sancționează cu amendă în mărime dublă... iar a treia oară în mărime triplă". • Contradicția cu IDD: Acest automatism sancționator încalcă direct art. 34 din Directiva IDD, care impune ca autoritatea competentă să analizeze individual fiecare caz, luând în considerare totalitatea circumstanțelor relevante (gravitatea, durata, cooperarea, măsurile remediale). O majorare rigidă și automată, fără o evaluare discreționară a proporționalității de către autoritate, transformă sancțiunea într-un mecanism punitiv automat, străin spiritului reglementărilor europene prudențiale.	**Se acceptă parțial** Art. 50 alin. (5) și alin. (6) (după renumerotare, art. 53 alin. (6) și (7)) la final se completează cu sintagma „fără depășirea plafonului maxim aplicabil potrivit alin. (2)"
Articolul 51. Măsuri administrative (1) Măsurile administrative care pot fi aplicate potrivit	**Asociația Brokerilor de Asigurare-Reasigurare**	236	11. La art.51 din proiect Sfera excesiv de largă a măsurilor administrative și a interdicțiilor Norma din proiect: Se introduc măsuri precum suspendarea totală a activității (lit. b), interzicerea comercializării unor pachete de produse (lit.	**Nu se acceptă** Art. 51 (după renumerotare, art. 54) se aplică în coroborare cu art. 53 (după renumerotare, art. 56), care impune individualizarea atât a sancțiunilor, cât și a

prezentei legi sunt: b) suspendarea totală a dreptului de a desfășura activitate de distribuție, pe termenul stabilit de Comisia Națională, în condițiile prevăzute în art. 7 alin.(1), art. 11 alin. (1) și alin. (2), art. 14 alin. (1) și art. (17) alin. (1) – (4). c) interzicerea comercializării unui produs de asigurare împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, ca parte a unui pachet sau a aceluiași contract, atunci când se probează că astfel de practici sunt în detrimentul sau pot fi considerate susceptibile de a fi în detrimentul consumatorilor. e) interzicerea temporară a exercitării funcțiilor de conducere în cadrul intermediarilor de asigurări sau asigurătorilor, pentru persoanele considerate responsabile de încălcare, pentru o perioadă cuprinsă între unu şi 5 ani de la comunicarea deciziei de sancţionare sau la o altă dată menţionată în mod expres în aceasta;	**din Republica Moldova (A.B.A.R.)** 22.09.26		c) sau interzicerea temporară a funcțiilor de conducere (lit. e). Contradicția cu IDD: Deși Directiva IDD (art. 33) menționează retragerea înregistrării și alte măsuri administrative, aplicarea lor automată sau cumulativă pentru orice abatere minoră încalcă exigența ca măsurile să fie eficiente, proporționale și disuasive (art. 33 alin. 1 IDD). Lipsa unei delimitări stricte între erorile formale/administrative și abaterile care aduc prejudicii reale consumatorilor generează o insecuritate juridică majoră pentru activitatea brokerilor și a conducerii acestora.	măsurilor administrative, în funcție de natura, gravitatea și durata încălcării, gradul de vinovăție, prejudiciile cauzate și celelalte circumstanțe relevante. Posibilitatea aplicării concomitente a unei măsuri administrative și a unei sancțiuni nu presupune cumularea lor obligatorie, necesitatea și proporționalitatea acestora urmând a fi justificate în fiecare caz. Suspendarea prevăzută la lit. b) este condiționată de temeiurile expres indicate în proiect. Interdicția prevăzută la lit. c) privește practicile de vânzare combinată prejudiciabile consumatorilor și are ca reper art. 24 alin. (7) din IDD. Prin urmare, aceasta nu poate fi aplicată pentru orice eroare administrativă. eiopa.europa.eu De asemenea, art. 49 (după renumerotare, art. 52) permite aplicarea avertismentului și stabilirea termenelor de conformare, în condițiile prevăzute de acesta. Lipsa unui prejudiciu efectiv nu exclude însă intervenția autorității atunci când încălcarea creează riscuri pentru drepturile clienților.
Articolul 57. Dispoziții finale (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie	**AO ”Uniunea Asiguratorilor din Republica**	237	Art. 57 alin. (1) stabilește intrarea în vigoare a legii la 1 ianuarie 2028, iar alin.(6) obligă CNPF să adopte actele normative necesare până la aceeași dată. Pentru asigurători, conformarea la noile cerințe poate implica modificări	**Se acceptă** Art. 57 alin. (6) (după renumerotare, art. 60 alin. (6)) se modifică, sintagma „*intrarea în vigoare a prezentei legi*” se substituie cu „*01.09.2027*”

2028. (6) Comisia Națională, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, va elabora şi va aproba acte normative de aplicare a prezentei legi.	**Moldova”** Nr. 41 din 10.09.2026		importante: sisteme IT, proceduri și fluxuri de vânzare, documentația pentru clienți, guvernanța produselor de asigurare, remunerarea, contractele cu distribuitorii și instruirea personalului. În cazul în care actele secundare sunt aprobate cu puțin timp înainte de 1 ianuarie 2028, asigurătorii nu vor avea timpul necesar pentru implementarea cerințelor. În acest sens, propunem stabilirea prin lege a unui termen minim de 6 luni între publicarea actelor normative subordonate și data de la care obligațiile devin aplicabile. Pentru cerințele care presupun dezvoltări IT sau modificări importante ale proceselor și contractelor, acest termen ar trebui să poată fi mai mare. Astfel, asigurătorii vor avea un termen suficient pentru conformare și va fi evitat riscul întârzierii în adoptarea actelor secundare.	
Articolul 57. Dispoziții finale (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2028.	**Banca Națională a Moldovei** Nr. 31-002/162/5359 din 22.09.2026	238	5. Referitor la termenul de intrare în vigoare a Legii privind distribuția în asigurări (art. 57 alin. (1)), reiterăm propunerea de stabilire a termenului de intrare în vigoare a Legii privind distribuția în asigurări concomitent cu Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare care va transpune Directiva 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), și anume începând cu 1 ianuarie 2029. Sincronizarea în ceea ce privește intrarea în vigoarea a celor două proiecte de acte normative va permite implementarea unitară și previzibilă a cadrului normativ în domeniul asigurărilor și realizarea măsurilor pregătitoare necesare de către entitățile reglementate. Complementar, intrarea în vigoarea simultană a celor două proiecte de acte normative va contribui la consolidarea gestiunii riscurilor de contrapartidă de către societățile de asigurare, inclusiv pentru expunerile care cuprind creanțele intermediarilor, și la stabilitatea financiară a asigurătorului;	**Nu se acceptă.** Reglementarea distribuției de asigurări urmărește consolidarea protecției clienților, a cerințelor profesionale și a conduitei distribuitorilor, obiective care pot fi realizate anterior aplicării noului cadru prudențial aferent Solvabilității II. Necesitatea corelării celor două proiecte nu presupune, în sine, intrarea lor în vigoare la aceeași dată. Gestionarea riscurilor aferente creanțelor față de intermediari trebuie asigurată inclusiv în cadrul normativ existent. Introducerea anticipată a cerințelor privind activitatea distribuitorilor și gestionarea mijloacelor bănești ale clienților contribuie la diminuarea acestor riscuri și nu justifică amânarea aplicării legii. Previzibilitatea implementării va fi asigurată prin aprobarea din timp a actelor normative de aplicare și prin dispozițiile tranzitorii, iar compatibilitatea cu noul cadru prudențial – prin corelarea normelor relevante.
Articolul 57. Dispoziții finale (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1),	**Banca Națională a Moldovei** Nr. 31-	239	Cu referire la art. 57 alin. (2) din proiect, se propune revizuirea momentului de intrare în vigoare a prevederilor art. 2 alin. (3), având în vedere că cerințele față de activitatea de distribuție desfășurată prin intermediari de	**Se acceptă** La art. 57 alin.(2) (după renumerotare, art. 60 alin.(2)) sintagma „*art. 2 alin. (3)*” se substituie cu sintagma

prevederile art. 2 alin. (3), capitolului V, art.44, art.46, art.54 alin.(4) – (8), precum și prevederile ce fac referințe la „state membre" intră în vigoare la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.	002/162/5359 din 22.09.2026		asigurări auxiliare exceptați de la aplicarea prezentei legi ar trebui să intre în vigoare concomitent cu proiectul de lege și nu ar trebui să fie condiționate de data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, or, neaplicarea cerințelor menționate ar duce la un vid de reglementare pentru intermediarii de asigurări auxiliare, exceptați conform art. 2 alin. (2) din proiect.	*„art. 2 alin. (4)"* Aliniatul se completează cu o nouă propoziție*." Prin excepție, cerința din anexă care face referire la „statul membru relevant" se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei legi, această referire fiind înțeleasă, până la aderare la Uniunea Europeană, ca referire la Republica Moldova.*"
	AO "Uniunea Asiguratorilor din Republica Moldova" Nr. 41 din 10.09.2026	240	Art. 2 alin. (2) din proiect exceptează, în anumite condiții, intermediarii de asigurări auxiliare de la aplicarea legii, iar alin. (3) stabilește cerințele care trebuie respectate atunci când distribuția se realizează prin acești intermediari, inclusiv obligațiile privind informarea clientului, soluționarea reclamațiilor, respectarea regulilor de conduită și identificarea cerințelor și nevoilor clientului. Totodată, art.57 alin. (2) prevede că art. 2 alin. (3) va intra în vigoare numai la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană. Considerăm că această normă creează o neclaritate pentru perioada dintre 1 ianuarie 2028 și data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană. În această perioadă, excepția prevăzută la art. 2 alin. (2) poate deveni aplicabilă, în timp ce cerințele suplimentare prevăzute la alin. (3), menite să asigure protecția clientului în cazul utilizării acestor intermediari, ar rămâne neaplicabile. Această diferență poate genera incertitudine atât cu privire la obligațiile distribuitorilor, cât și cu privire la standardul de protecție aplicabil clienților. În acest sens, considerăm oportună reexaminarea art.57 alin.(2) or, în cazul în care amânarea aplicării art. 2 alin. (3) nu este determinată de o condiție juridică legată în mod direct de dobândirea statutului de stat membru al Uniunii Europene, aplicarea acestuia concomitent cu intrarea în vigoare a legii. Dacă menținerea termenului actual este o opțiune decisă, considerăm necesar ca proiectul să precizeze expres regimul aplicabil în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2028 și data aderării. Clarificarea este necesară pentru a evita incertitudinea privind regimul aplicabil în perioada de tranziție.	**Se acceptă** La art. 57 alin.(2) (după renumerotare, art. 60 alin.(2)) sintagma „*art. 2 alin. (3)*" se substituie cu sintagma „*art. 2 alin. (4)"*
Articolul 58. Dispoziții	**EUROLIFE**	241	În plus, solicităm cu amabilitate clarificarea dispozițiilor	**Se acceptă parțial**

tranzitorii (2) Prin derogare de la alin. (1) distribuitorii de asigurări și/sau reasigurări se vor conforma cerințelor prevăzute în Capitolul II, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a acesteia. (3) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au desfășurat activitate prin intermediul asistenților în brokeraj sunt obligați, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să instituie și să țină registrele asistenților auxiliari, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu includerea, după caz, a persoanelor care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au desfășurat activitate în calitate de asistenți în brokeraj și îndeplinesc cerințele prevăzute de prezenta lege.	**Management GmbH / Eurolife Broker de asigurare** din 04.09.2026		tranzitorii aplicabile asistenților în brokeraj existenți. O perioadă de tranziție de trei luni poate fi dificilă dacă reglementările secundare și procedurile de înregistrare nu sunt disponibile cu suficient timp înainte. Pentru stabilitatea pieței, asistenților existenți comunicați de un broker licențiat ar trebui să li se permită să își continue temporar activitatea până la finalizarea înregistrării și a verificărilor de conformitate, cu condiția ca brokerul să își asume răspunderea și să asigure formarea și supravegherea acestora.	Art. 57 alin. (6) (după renumerotare, art. 60 alin. (6)) a fost modificat prin substituirea sintagmei „intrarea în vigoare a prezentei legi” cu „01.09.2027”, pentru a asigura aprobarea anticipată a actelor normative de aplicare și previzibilitatea cerințelor. Astfel, entitățile vizate vor dispune de timp pentru pregătirea documentelor și adaptarea procedurilor interne înainte de începerea perioadei de conformare.
	AmCham Moldova Nr. 130 din 09.10.2026	242	Apreciem modificările operate în art. 58 și clarificarea mai multor aspecte privind tranziția de la competențele BNM la CNPF. Totodată, considerăm că rămâne necesară reglementarea unui termen efectiv de implementare pentru obligațiile a căror aplicare depinde de adoptarea unor acte normative subsecvente. În practică, implementarea proiectului presupune nu doar modificarea procedurilor interne, ci, după caz, dezvoltarea și ajustarea sistemelor IT, instituirea unor registre, modificarea fluxurilor de vânzare, revizuirea documentației și contractelor cu distribuitorii, implementarea cerințelor POG, ajustarea sistemelor de remunerare și instruirea personalului. Dacă actele normative subsecvente sunt adoptate cu puțin timp înainte de data de la care obligațiile devin aplicabile, participanții la piață nu vor dispune de timpul necesar pentru implementarea efectivă a cerințelor. În acest sens, propunem ca proiectul să prevadă un termen minim de 6 luni între publicarea actelor normative subsecvente esențiale și data de la care obligațiile respective devin exigibile. Pentru obligațiile care presupun dezvoltări IT semnificative, modificări contractuale sau reorganizarea proceselor interne, considerăm oportună posibilitatea stabilirii unei perioade mai lungi.	**Se acceptă parțial.** Art. 57 alin. (6) (după renumerotare, art. 60 alin. (6)) a fost modificat, sintagma „*intrarea în vigoare a prezentei legi*” s-a substituit cu „*01.09.2027*”. În acest sens, Art. 57 alin. (6) (după renumerotare, art. 60 alin. (6)) stabilește obligația Comisiei Naționale de a elabora și aproba actele normative de aplicare până la 01.09.2027, anterior intrării în vigoare a legii la 01.01.2028. Astfel, este prevăzut un interval de patru luni pentru conformarea entităților cu cerințele acestora. Suplimentar, art. 58 alin. (2) (renumerotat alin. (3)) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (5)) acordă un termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a legii pentru conformarea cu cerințele capitolului II, iar alin. (3) (renumerotat alin. (5)) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (7)) stabilește același termen pentru instituirea și ținerea registrelor asistenților auxiliari. Prin urmare, alin. (1) stabilește regula generală a conformării de la intrarea în vigoare a legii, iar dispozițiile speciale precizează obligațiile pentru care sunt acordate termene suplimentare. Aplicarea coroborată a acestor prevederi asigură delimitarea obligațiilor și un interval de pregătire și conformare, fără a impune îndeplinirea imediată a cerințelor pentru care legea prevede expres o perioadă de tranziție.
	EUROLIFE Management	243	În final, semnalăm cu respect un aspect tehnic în articolul 58 alineatul (3), unde brokerilor care au acționat anterior	**Se acceptă**

	GmbH / Eurolife Broker de asigurare din 04.09.2026		prin intermediul asistenților în brokeraj li se solicită să instituie și să țină registre ale asistenților auxiliari. Dacă intenția este de a reglementa asistenții în brokeraj existenți, referința ar trebui clarificată pentru a evita orice incertitudine.	Referirea la asistenții auxiliari reflectă noua clasificare introdusă prin proiect: persoanele care activează în calitate de asistenți în brokeraj potrivit Legii nr. 92/2022 urmează să fie încadrate în categoria asistenților auxiliari, cu respectarea cerințelor prevăzute de noua lege. Prin urmare, nu este vorba despre o eroare terminologică. Pentru evitarea interpretărilor diferite, art. 58 alin. (3) (după renumerotare, art. 61 alin. (7))se modifică, după cum urmează, alin. 3 (după renumerotare, art. 61 alin. (7)) după cuvintele „*asistenților în brokeraj*” se completează cu sintagma „*în condițiile Legii nr. 92/2022 sunt obligați*”.
Articolul 58. Dispoziții tranzitorii (7) Până la 31.03.2028, Banca Naţională a Moldovei va transmite Comisiei Naţionale documentele ce se păstrează pe suport de hârtie care vizează licenţierea, autorizarea, avizarea, certificarea, retragerea licenţei sau radierea din registru a intermediarilor în asigurări, precum şi documentele păstrate pe suport de hârtie elaborate în perioada 01.07.2023 – 01.01.2028 care vizează raportarea şi supravegherea entităţilor respective, inclusiv după retragerea licenţei. Documentele se vor preda în dosare cusute, sigilate, cu file numerotate şi cu întocmirea listei interne a documentelor din dosar. La solicitare, Banca Naţională a Moldovei,	**Banca Națională a Moldovei** Nr. 31-002/162/5359 din 22.09.2026	244	6. Potrivit art. 3 din proiect, noțiunea de „distribuitor de asigurări” include intermediarul de asigurări, intermediarul de asigurări auxiliare și asigurătorul care desfășoară activitate de distribuție a asigurărilor. În acest context, utilizarea noțiunii de „distribuitor de asigurări” în art. 58 alin. (9) și (11) din proiect extinde domeniul de aplicare al dispozițiilor tranzitorii și asupra asigurătorilor, deși normele respective reglementează continuitatea procedurilor administrative aflate în curs în legătură cu activitatea de intermediere. În vederea asigurării corelării terminologice și a delimitării exacte a sferei persoanelor cărora li se aplică dispozițiile tranzitorii, se propune substituirea sintagmei „distribuitorilor de asigurări” din art. 58 alin. (9) și (11), după caz, cu sintagma „intermediar în asigurări”/„intermediar în reasigurări”, astfel încât dispozițiile respective să nu fie aplicabile asigurătorilor decât în măsura în care legea prevede în mod expres contrariul.	**Se acceptă parțial** La art. 58 alin. (9) (după renumerotare, art. 61 alin. (13)) sintagma „*distribuitorilor în asigurări*” se substituie cu sintagma „*intermediarilor în asigurări și/ sau reasigurări*.” Alin. (11) (după renumerotare, art. 61 alin. (15)) cuvântul „*distribuitorilor*” se substituie cu „*de distribuție*”

va transmite copii sau extrase din documentele care rămân în posesia acesteia şi care sunt necesare Comisiei Naţionale pentru exercitarea atribuţiilor prevăzute în prezenta lege. (9) Solicitările distribuitorilor în asigurări cu privire la actele permisive (eliberare, reperfectare, eliberare copie, duplicat etc.) sau solicitările de înregistrare, recepţionate de Banca Națională a Moldovei în baza Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, care nu au fost soluţionate până la data de 01.01.2028 se vor examina şi se vor soluţiona de la această dată de Comisia Națională în conformitate cu legislaţia în vigoare, cu respectarea următoarelor condiţii: a) prevederile prezentei legi nu afectează valabilitatea operaţiunilor administrative efectuate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028 în legătură cu solicitarea cu privire la actul permisiv sau cu solicitarea de înregistrare, inclusiv în legătură cu solicitările Băncii Naționale a Moldovei expediate solicitantului până la data de 01.01.2028; b) termenul de finalizare a procedurii administrative				

iniţiate în baza solicitării cu privire la actul permisiv sau a solicitării de înregistrare se prelungeşte de la 01.01.2028 cu un termen egal cu termenul stabilit conform legislaţiei în vigoare pentru soluţionarea solicitării cu privire la actul permisiv sau a solicitării de înregistrare. Prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative potrivit prezentului alineat nu afectează dreptul Comisiei Naţionale de a suspenda sau de a prelungi, conform legislaţiei în vigoare, termenul de finalizare a procedurii administrative. (11) Procedurie administrative, altele decât cele prevăzute la alin.(9) şi (10), iniţiată de Banca Naţională a Moldovei în legătură cu activitatea distribuitorilor de asigurări, care nu a fost finalizată până la data de 01.01.2028 se va finaliza de Comisia Naţională în conformitate cu legislaţia în vigoare. În privinţa procedurii administrative respective se aplică, în mod corespunzător, prevederile alin.(10) lit.a) şi b).				
Articolul 58. Dispoziții tranzitorii (13) Intermediarii în asigurări şi/sau în reasigurări, în	**Banca Națională a Moldovei** Nr. 31-	245	7. Se relevă necesitatea clarificării și completării dispozițiilor tranzitorii prevăzute la art. 58 alin. (7) și (13) din proiect, în vederea reglementării exhaustive a transferului documentelor, registrelor și informațiilor	**Se acceptă** Alin. (7) (renumerotat în alin. 9 după modificări) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (11)) se

măsura în care au obligaţii de raportare cu periodicitate trimestrială către Banca Naţională a Moldovei conform legislaţiei aplicabile până la 01.01.2028, vor prezenta rapoartele trimestriale pentru trimestrul IV 2027 Comisiei Naţionale, în termenele prevăzute de legislaţia în vigoare. Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Națională vor asigura informarea reciprocă cu privire la datele raportate de entităţile raportoare menţionate în primul enunţ pentru perioada de până la 01.01.2028.	002/162/5359 din 22.09.2026		aferente activității intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări, precum și a delimitării responsabilităților autorităților implicate. Menționăm că, în contextul transferului atribuțiilor de supraveghere de la CNPF către BNM, au fost transmise documentele aferente activităților de licențiere, autorizare, înregistrare, raportare și supraveghere a intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări. Deși art. 58 alin. (7) din proiect reglementează transmiterea de către BNM către CNPF a documentelor elaborate în perioada 01.07.2023-01.01.2028, norma nu stabilește în mod expres regimul juridic și instituțional al documentelor și al celorlalte informații aferente intermediarilor, preluate anterior de BNM în temeiul legilor menționate. În lipsa unei reglementări exprese, rămân neclare modalitatea de păstrare, administrare, utilizare și transmitere ulterioară a acestor resurse informaționale. Totodată, în temeiul art. 18, art. 107 și art. 110 din Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, BNM, în calitate de autoritate de supraveghere, ține Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări licențiați, precum și Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance. Articolul 58 din proiect nu conține însă dispoziții tranzitorii exprese privind transmiterea acestor registre către CNPF, inclusiv a datelor, documentelor și informațiilor aferente. Prin urmare, este necesară reglementarea expresă a transferului registrelor respective, astfel încât să fie asigurate continuitatea evidenței, integritatea datelor și exercitarea neîntreruptă a atribuțiilor de înregistrare și supraveghere. De asemenea, textul propus reglementează transmiterea documentelor aferente proceselor de raportare și supraveghere, cu accent pe documentele deținute pe suport hârtie, fără a clarifica regimul informațiilor, evidențelor și datelor gestionate și stocate în format electronic. Or, începând cu anul 2023, procesul de raportare a intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări a fost în mare parte digitalizat și se desfășoară preponderent prin mijloace electronice. În consecință, urmează a fi reglementată expres	expune în redacție nouă, după cum urmează: - Până la 31 martie 2028, Banca Națională a Moldovei transmite Comisiei Naționale documentele și resursele informaționale aferente activității intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări, după cum urmează: a) documentele privind licențierea, autorizarea, avizarea, certificarea, înregistrarea, suspendarea activității, retragerea licenței și radierea din registru, întocmite sau recepționate în perioada 1 iulie 2023–1 ianuarie 2028, precum și cele preluate anterior de la Comisia Națională; b) Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări licențiați și Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance, împreună cu datele și istoricul înregistrărilor aferente; c) rapoartele, datele și evidențele aferente raportării intermediarilor, întocmite sau recepționate în perioada 1 iulie 2023–1 ianuarie 2028, precum și cele preluate anterior de la Comisia Națională; d) documentele și informațiile aferente supravegherii intermediarilor, inclusiv dosarele de control, constatările, deciziile și corespondența aferentă, întocmite sau recepționate în perioada 1 iulie 2023–1 ianuarie 2028, precum și cele preluate anterior de la Comisia Națională. Transferul cuprinde și documentele și informațiile referitoare la intermediarii a căror licență a fost retrasă sau care au fost radiați din registru și se efectuează indiferent de suportul pe care acestea sunt deținute. Predarea-primirea se consemnează într-un proces-verbal semnat de reprezentanții ambelor autorități, însoțit de inventarul complet al elementelor transmise, cu indicarea perioadei aferente, volumului, formatului și stării acestora. Documentele pe suport de hârtie se transmit în dosare cusute, sigilate, cu file numerotate și liste interne ale documentelor. Resursele

			modalitatea de transmitere a registrelor, evidențelor și informațiilor deținute de BNM în format electronic. În acest sens, se propune completarea proiectului cu o normă, prin care să se prevadă că transmiterea documentelor, registrelor, datelor, evidențelor și informațiilor, indiferent de suportul pe care sunt deținute, se efectuează în baza unui proces-verbal de predare-primire. Acesta urmează să conțină inventarul complet al elementelor transmise și să permită identificarea volumului, formatului și stării acestora. În ceea ce privește art. 58 alin. (13), norma stabilește că rapoartele trimestriale pentru trimestrul IV al anului 2027 se prezintă Comisiei Naționale, însă nu indică autoritatea responsabilă de recepționarea, procesarea și gestionarea raportărilor corectate, a completărilor sau a retransmiterilor aferente perioadelor de raportare anterioare trimestrului IV al anului 2025, dar efectuate după data de 01.01.2028 și, respectiv, după finalizarea procedurii de predare-primire prevăzute de proiect. Se impune, așadar, delimitarea expresă a competențelor autorităților în asemenea situații, pentru a asigura continuitatea procesului de raportare și pentru a evita eventualele lacune sau suprapuneri de competență. În același timp, sintagma „Banca Națională a Moldovei și Comisia Națională vor asigura informarea reciprocă” este formulată într-o manieră generală și nu stabilește elementele esențiale necesare aplicării uniforme a normei. În acest context, se recomandă detalierea mecanismului de schimb de informații între autorități, astfel încât obligația instituită de normă să fie suficient de clară, previzibilă și aplicabilă.	informaționale electronice se transmit prin mijloace securizate, în formate care permit accesarea, prelucrarea și utilizarea acestora, cu păstrarea integrității și a istoricului disponibil. Până la finalizarea predării-primirii, Banca Națională a Moldovei asigură, începând cu 1 ianuarie 2028, accesul Comisiei Naționale la documentele, registrele, datele și informațiile necesare exercitării competențelor transferate, inclusiv prin furnizarea de copii sau extrase.
	Am Cham Moldova Nr. 130 din 09.09.2026	246	Apreciem clarificările introduse în dispozițiile tranzitorii cu privire la transferul către CNPF al competențelor exercitate în prezent de BNM în materia intermediarilor în asigurări. Totuși, aceste modificări nu soluționează în totalitate problema care apare odată cu includerea asigurătorului însuși în categoria distribuitorilor de asigurări. Potrivit proiectului, CNPF va exercita competențe de supraveghere, control și sancționare în materia distribuției,	**Nu se acceptă.** Art. 61 „Dispoziții tranzitorii”, după renumerotare, reglementează transferul documentelor, registrelor și informațiilor, continuarea procedurilor administrative și delimitarea responsabilităților CNPF și BNM, asigurând continuitatea supravegherii. Aceste prevederi sunt completate de obligația de cooperare prevăzută la art. 59.

			în timp ce asigurătorii vor rămâne supuși competențelor BNM în calitate de entități din sectorul asigurărilor. În consecință, aceleași procese interne ale unui asigurător – inclusiv guvernanța produselor, remunerarea, pregătirea personalului, controalele interne sau anumite procese de comercializare – pot intra atât în aria reglementării privind distribuția, cât și în cea a cadrului prudențial aplicabil asigurătorului. Considerăm necesară delimitarea expresă a competențelor celor două autorități, astfel încât: - să fie clar determinat obiectul supravegherii exercitate de fiecare autoritate; - să fie evitată solicitarea repetată a acelorași informații; - să nu fie instituite raportări, controale sau evidențe paralele pentru același proces; - măsurile de remediere dispuse de cele două autorități să fie coordonate atunci când vizează aceeași situație; - să fie exclus riscul aplicării unor sancțiuni distincte pentru aceeași faptă. În subsidiar, în cazul în care această delimitare nu poate fi realizată suficient de clar prin lege, considerăm oportună instituirea unui mecanism formal de cooperare și schimb de informații între CNPF și BNM. Considerăm că această clarificare nu urmărește diminuarea competențelor vreuneia dintre autorități, ci asigurarea unui cadru de supraveghere coerent și predictibil pentru entitățile reglementate. Problema suprapunerii potențiale a competențelor a fost de asemenea evidențiată în comentariile participanților la consultare.	Competențele se disting prin obiect: CNPF supraveghează distribuția și conduita față de clienți, iar BNM — respectarea cerințelor prudențiale. Relevanța aceluiași proces intern pentru ambele autorități nu presupune, în sine, suprapunerea competențelor.
	Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al	247	Comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor	

	Republicii Moldova Nr. 04-01/3364 din 04.09.2026			
EXPERTIZA JURIDICĂ				
Cuprinsul proiectului	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	248	Se propune excluderea integrală a cuprinsului din proiectul de act normativ, întrucât acesta reprezintă un element tehnic și auxiliar de structurare și orientare în cadrul documentului și nu constituie parte componentă a textului normativ propriu-zis. În acest sens, cuprinsul, inclusiv enumerarea capitolelor și a articolelor, nu conține dispoziții normative și nu instituie drepturi, obligații, competențe sau reguli juridice, motiv pentru care includerea acestuia în corpul proiectului de act normativ nu este necesară.	**Se acceptă** Se exclude cuprinsului din proiectul de act normativ.
Proiectul de lege — observații generale	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	249	De ordin general, în cuprinsul proiectului de act normativ, autorul face referire la „Legea privind activitatea de asigurare și de reasigurare", fără a indica, la prima utilizare a acesteia, numărul și data actului normativ. În vederea asigurării clarității, preciziei și identificării neechivoce a actelor normative la care se face trimitere, se impune ca, la prima referire, actul normativ să fie indicat prin denumirea oficială, numărul și data adoptării, iar ulterior să fie utilizată, după caz, o formă abreviată a denumirii. Prin urmare, se impune revizuirea integrală a proiectului de act normativ sub acest aspect și completarea corespunzătoare a primei referiri la Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare și de reasigurare cu numărul și data acesteia, precum și verificarea tuturor celorlalte trimiteri la acte normative din proiect, în vederea asigurării unei modalități uniforme și corecte de identificare a acestora	**Se acceptă** În cuprinsul proiectului prima referire la actul normativ a fost indicată prin denumirea oficială, numărul și data adoptării, iar ulterior a fost utilizată, o formă abreviată a denumirii, în cazul: Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare și de reasigurare - Legea nr. 92/2022. Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor - Legea nr. 105/2003 Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare - Legea nr. 192/1998
Articolul 5. Înregistrarea (16) Comisia Națională decide asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (14), sub	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	250	La art. 5, relevăm că prevederea de la alin. (16) urmează a fi concretizată prin indicarea expresă a condițiilor de înregistrare la care se face trimitere, cu menționarea dispozițiilor corespunzătoare din lege. Astfel, formula „sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de	**Se acceptă** Alin. (16) (după renumerotare alin. (17)) sintagma „*de prezenta lege*" se substituie cu sintagma „*după caz, la art. 6 , art. 10, art. 10 (după renumerotare, art. 13) sau art. 13 (după renumerotare, art. 16)*"

rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de prezenta lege, în termen de 3 luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei.			prezenta lege" este una generală și nu permite identificarea cu suficientă claritate a condițiilor aplicabile solicitantului. În acest context, în vederea asigurării previzibilității normei juridice și a aplicării uniforme a acesteia, autorul urmează să indice expres, prin trimitere la articolele și alineatele relevante, condițiile care urmează a fi verificate la examinarea cererii de înregistrare.	
Articolul 5. Înregistrarea (17) Comisia Națională revizuie sau dispune revizuirea periodică a valabilității înregistrărilor din registrele intermediarilor de asigurări și intermediarilor de asigurări auxiliare.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	251	Adițional, utilizarea formula „revizuie sau dispune revizuirea periodică" în alin. (17) nu asigură un nivel suficient de claritate și previzibilitate a normei, întrucât nu este stabilită periodicitatea efectuării revizuirii și nici criteriile în baza cărora aceasta urmează să fie realizată. În forma propusă, termenul „periodică" nu permite determinarea unui interval concret în care Comisia Națională urmează să verifice valabilitatea înregistrărilor și poate genera dificultăți în monitorizarea și aplicarea uniformă a prevederii. În acest sens, autorul urmează să stabilească în mod expres intervalul de timp pentru efectuarea revizuirii sau criteriile obiective în baza cărora aceasta se realizează.	**Se acceptă**. Aliniatul (17) (după renumerotare alin. (18)), la final se completează cu propoziția „*Periodicitatea și procedura de efectuare a revizuirii se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale*."
Articolul 6. Înregistrarea și activitatea agentului de asigurare și agentului bancassurance (1) Agentul de asigurare, persoană fizică, trebuie să întrunească următoarele condiţii: 1) nu a fost persoană cu funcţii de conducere în cadrul unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani, sau care se află în procedură de insolvabilitate;	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	252	La art. 6, se consideră necesară reexaminarea prevederii de la alin. (1) pct. 1), întrucât condiția ca agentul de asigurare să nu fi deținut funcții de conducere în cadrul unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil nu are, în mod necesar, o legătură directă cu activitatea desfășurată de acesta în calitate de agent de asigurare. Astfel, simplul fapt al deținerii unei funcții de conducere într-o entitate declarată ulterior insolvabilă nu demonstrează, în sine, lipsa integrității sau a reputației persoanei și nici faptul că aceasta prezintă un risc pentru activitatea de distribuție a asigurărilor. Prevederea nu ține cont de circumstanțele care au determinat insolvabilitatea și nici de implicarea efectivă a persoanei în acestea. Prin urmare, se consideră necesară revizuirea acestei condiții, astfel încât restricția să fie justificată prin existența unor circumstanțe obiective relevante pentru exercitarea activității de agent de asigurare și proporțională cu scopul urmărit.	**Se acceptă** Alin. (1), pct. 1) se expune în redacție nouă: *„1) nu a contribuit, prin acțiunile sau omisiunile sale în exercitarea unei funcții de conducere, la apariția stării de insolvabilitate a unui distribuitor de asigurări și/sau reasigurări declarat insolvabil în ultimii 10 ani sau care se află în procedură de insolvabilitate;"* *Corespunzător au fos introduse modificări și la art. 6 alin. (2) pct. 5); art. 10 alin. (1), pct. 9 (în proiectul definitivat, art. 13 alin. (2) pct. 9)); art. 13 alin. (1), pct. 1) (după renumerotare, art. 16 alin. (1) pct. 1)); art. 13 alin. (2), pct. 5) (după renumerotare, art. 16 alin. (2) pct. 5))*

Articolul 6. Înregistrarea și activitatea agentului de asigurare și agentului bancassurance (4) Agentul bancassurance întrunește următoarele condiţii: 1) este o bancă şi/sau o sucursală a băncii dintr-un stat terţ care desfăşoară activităţi pe teritoriul Republicii Moldova, o asociaţie de economii şi împrumut, o organizaţie de creditare nebancară, un prestator de servicii de plată nebancare sau emitent de monedă electronică; 2) dispune de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare, sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puţin 1 564 610 EUR pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 2 315 610 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franşiza. 3) prezintă către Comisia Națională, următoarele categorii de informații: a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a acționarului sau	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	253	În altă ordine de idei, se consideră necesară revizuirea art. 6 alin. (4) din proiect în vederea clarificării regimului juridic aplicabil agentului bancassurance. În condițiile în care agentul bancassurance, similar agentului de asigurare, desfășoară activitatea de distribuție în baza unui contract de mandat încheiat cu un asigurător, se impune justificarea diferenței de tratament în ceea ce privește posibilitatea de a intermedia aceleași clase de asigurări pentru mai mulți asigurători. Or, pentru agentul de asigurare proiectul, la alin. (1) pct. 7), instituie expres regula potrivit căreia aceleași clase de asigurări pot fi intermediate doar pentru un asigurător, în timp ce o condiție similară nu este prevăzută pentru agentul bancassurance. În lipsa unei justificări obiective și rezonabile a acestei diferențe, soluția propusă poate genera un tratament juridic neuniform și probleme de coerență și previzibilitate a reglementării. În acest sens, se recomandă autorului fie instituirea aceleiași condiții și pentru agentul bancassurance, fie prezentarea unei justificări obiective și rezonabile a diferenței de regim juridic.	**Se acceptă** Proiectul a fost modificat prin reglementarea distinctă a intermediarului bancassurance, care va reprezenta interesele clientului, cu obligații similare celor aplicabile brokerului de asigurare. Pentru această categorie se vor prevedea licențierea și înscrierea într-un registru separat. Prin urmare, diferența de regim juridic față de agentul de asigurare va rezulta din calitatea în care intermediarul acționează și din responsabilitățile aferente. Posibilitatea intermedierii acelorași clase de asigurări pentru mai mulți asigurători va corespunde acestui statut, Corespunzător au fost introduse modificări în următoarele articole: Art,2 (în proiectul definitivat, art. 3) noțiunea de agent bancassurance. Art. 4, alin. (1), pct.2 pct.3 Art.5, alin. (3), alin. (4), introducerea unui nou alin.(6), alin. (14) (până la renumerotare) (după renumerotare alin. (15)), alin. (16) (până la renumerotare) (după renumerotare alin. (17)), Art. 6, se exclude alin. (4), alin. (5), (6), (7), (8), (10), (11) – în redacția până la renumerotare. Art. 7, denumirea art., alin. (1), alin. (2), alin. (3). Au fost introduse art. noi 9^1-9^3 (după renumerotare, art. 10–12). Art. 18, alin. (6) (după renumerotare, art. 21 alin. (5)). Art. 41 alin. (1) (după renumerotare, art. 44 alin. (1)) Art. 51 alin (1) lit.b), lit.d) (după renumerotare, art. 54 alin. (1) lit. b) și d)) Art. 57 alin. (3) (după renumerotare, art. 60 alin. (3)) Art. 58 al. (2) (după renumerotare, art. 61 alin. (2)) Art. 58 al.(3) Pe parcursul textului noțiunea de „*agent bancassurance*” se substituie cu noțiunea de „*intermediar bancassurance*”

asociatului cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote; b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a persoanelor care au legături strânse cu agentul bancassurance; c) informații și, după caz, documente justificative din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere; 4) nu a fost declarat anterior insolvabil sau nu face obiectul unei proceduri de reorganizare, de insolvabilitate sau de lichidare la data depunerii cererii de înregistrare în Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance; 5) entitatea, acționarii sau asociații cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, membrii organului executiv, persoana responsabilă de sectorul bancassurance și personalul implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări nu				

sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico/financiar; 6) persoana responsabilă de sectorul bancassurance corespunde cerințelor de bună reputație, cerințelor de formare profesională inițială, de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie; 7) personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă; 8) înființează şi ţine registrul personalului implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări; 9) prezintă informaţii privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale Comisiei Naționale.				
Articolul 8. Înregistrarea și	**Ministerul**	254	La art. 8, urmează a fi corelate cerințele aplicabile agentului	**Se acceptă**

activitatea agentului auxiliar (1) Agentul auxiliar întrunește următoarele condiţii: 1) persoana fizică sau persoana juridică în cauză distribuie doar produse de asigurare, care sunt complementare unui bun sau serviciu; 2) nu desfășoară ca activitate profesională principală distribuția de asigurări; 3) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepţia cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului, pe care agentul auxiliar îl oferă ca parte a activităţii sale profesionale principale; 4) prezintă către Comisia Națională următoarele categorii de informații: a) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat, a acționarului sau asociatului cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și a valorii respectivelor cote; b) numele, prenumele, sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor, care au	**Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026		auxiliar persoană fizică cu cele aplicabile persoanei juridice. În forma propusă, unele condiții sunt formulate prin raportare la asociați sau acționari care dețin participații calificate, deși articolul permite exercitarea activității și de către persoane fizice. O asemenea redactare nu permite identificarea cerințelor efectiv aplicabile fiecărei categorii de subiecți. Autorul urmează să structureze distinct condițiile pentru persoana fizică și pentru persoana juridică și să excludă aplicarea unor cerințe incompatibile cu natura juridică a solicitantului.	Art. 8 alin. (1) , pct. 4) se modifică și se completează cu pct. 5), în următoarea redacție: **4)** Agentul auxiliar, persoană fizică, prezintă asigurătorului: a) numele, prenumele sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor care au legături strânse cu agentul auxiliar; b) informații și documente justificative, din care să rezulte că legăturile strânse prevăzute la lit. a) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere; c) nu este inclus în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu are antecedente penale nestinse în domeniul economic; d) corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială, formare profesională continuă și experiență pentru această funcție; e) deține un contract de mandat pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări doar cu un asigurător; f) nu poate deține concomitent funcții în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări. Această interdicție se aplică și personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări; **5)** Agentul auxiliar, persoană juridică, prezintă asigurătorului: a) numele, prenumele sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al acționarului sau asociatului cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și valoarea participației respective; b) numele și prenumele sau denumirea, după caz, numărul unic de identificare de stat al persoanelor care au legături strânse cu agentul auxiliar; c) informații și, după caz, documente

legături strânse cu agentul auxiliar ; c) informații și, după caz, documente justificative, din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit. b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere; 5) entitatea, acționarii sau asociații cu o cotă mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și membrii organului executiv și persoana responsabilă de distribuție a asigurărilor, nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico/financiar; 6) membrii organului executiv sau persoana responsabilă de distribuție a asigurărilor corespunde cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială,				justificative din care să rezulte că participațiile prevăzute la lit. a) și legăturile strânse prevăzute la lit.b) nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a funcțiilor sale de supraveghere; d) entitatea, acționarii sau asociații cu o participație mai mare de 10% din valoarea capitalului social, precum și membrii organului executiv și persoana responsabilă de distribuția de asigurări nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse în domeniul economic; e) membrii organului executiv sau persoana responsabilă de distribuția de asigurări corespund cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială, formare profesională continuă și experiență pentru această funcție; f) personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă; g) înființează și ține registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări; h) deține un contract de mandat pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări doar cu un asigurător; i) membrii organului executiv și personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al agentului auxiliar nu pot deține concomitent funcții în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări. Corespunzător, aceleași modificări au fost introduse la art. 15 alin. (1) (după renumerotare, art. 18 alin. (1)).

cerințelor de formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcţie; 7) personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă; 8) înființează şi ţine registrul personalului propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări; 9) deţine un contract de mandat pentru desfăşurarea activităţi de distribuție de asigurări, doar cu un asigurător; 10) Membrii organului executiv şi personalul propriu implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări al agentului auxiliar nu pot deține concomitent funcții, în cadrul distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări.				
Articolul 10. Înregistrarea și activitatea brokerului de asigurare și/sau reasigurare (2) Brokerul de asigurare şi/sau de reasigurare întrunește următoarele condiții: 2) dispune de un capital social, vărsat în formă bănească, dar nu poate fi mai mică de 23 480 EUR,	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	255	La art. 10 alin. (2) pct. 2) norma este contradictorie. Capitalul este calificat drept „vărsat în formă bănească”, însă imediat se stabilește că acesta poate fi „menținut în bunuri imobile sau în contul bancar”. Nu este clar dacă obligația privește forma aportului la constituire sau structura permanentă a activelor. Mai mult, expresia „a cărui pondere nu trebuie să fie mai mică de 50%” nu precizează suficient de clar dacă 50% se referă la disponibilități bănești. Se impune delimitarea capitalului social de cerința de lichiditate/capacitate financiară.	**Se acceptă.** La art. 10 (după renumerotare art. 13) alin.(2) pct. 2) se modifică și se expune în următoarea redacție: *„2) dispune de un capital social de cel puțin 23 480 EUR, vărsat în formă bănească, cu condiția menținerii permanente a unor disponibilități bănești în conturi bancare și/sau bunuri imobile cu o valoare cumulată de cel puțin 50% din valoarea capitalului social;”*

menținut în bunuri imobile sau în contul bancar a cărui pondere nu trebuie să fie mai mică de 50% din valoarea capitalului social;				
Articolul 10. Înregistrarea și activitatea brokerului de asigurare și/sau reasigurare (12) Taxa pentru eliberarea licenței pentru activitatea de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări în calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare se stabilește prin actele normative ale Comisiei Naționale și se varsă la bugetul acesteia. (13) În cazul refuzului de acordare a licenței, taxa pentru eliberarea licenței nu se restituie.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	256	Cu referire la art. 10, prevederile alin. (12) și (13) urmează a fi reexaminate și corelate sub aspectul momentului achitării taxei pentru eliberarea licenței și al nerestituirii acesteia în cazul refuzului acordării licenței. Or, acordarea licenței este condiționată de îndeplinirea de către solicitant (brokerul de asigurare și/sau reasigurare) a cerințelor prevăzute de lege, acestea urmând a fi verificate de Comisia Națională, iar în cazul neîndeplinirii lor licența este refuzată. În aceste condiții, este necesar să fie clarificat temeiul pentru perceperea și nerestituirea unei taxe calificate drept „taxă pentru eliberarea licenței" în situația în care, ca urmare a verificării efectuate de Comisia Națională, solicitantul nu întrunește condițiile legale și licența nu este eliberată. Totodată, urmează a fi stabilit în mod clar momentul la care survine obligația de achitare a taxei și corelat acesta cu procedura de examinare și soluționare a cererii de licențiere.	**Se acceptă.** La art. 10 alin. (12) (după renumerotare, art. 13 alin. (12)), cuvîntul „*eliberarea*" se substituie cu sintagma „*examinarea cererii de eliberare a*", la final se completează cu propoziția „*Dovada achitării taxei se prezintă odată cu cererea."* *Modificările corespunzătoare au fost introduse în art. 6 alin. (10) și alin. (11) (după renumerotare, art. 6 alin. (9) și (10)), art. 13 alin. (9) și alin. (10) (după renumerotare, art. 16 alin. (9) și alin. (10)).* Alin.(13) se expune în redacție nouă, după cum urmează*: „Taxa pentru examinarea cererii de eliberare a licenței nu se restituie în cazul refuzului de acordare a licenței*."
Articolul 12. Responsabilitățile brokerului de asigurare și/sau de reasigurare (3) Dacă se consideră prejudiciat de modul de îndeplinire a mandatului de brokeraj, clientul are dreptul să solicite modificarea acestuia prin înțelegere amiabilă, iar în cazul în care nu se ajunge la niciun acord, acesta are dreptul să revoce mandatul. În toate cazurile, clientul trebuie să-și argumenteze solicitarea, în	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	257	La art. 12, la alin. (3) lit. a) și b), cuvântul „calendaristice" se va evita la determinarea curgerii și calculării termenilor. Or, aceasta este regula generală de curgere a termenului. În caz contrar, apare incertitudinea în privința modului de calculare a termenului unde nu s-a precizat tipul zilelor avut în vedere (a se vedea de ex. art. 33 alin. (2) și (4), art. 37 alin. (2), (4), (5) și (8), art. 38 alin. (3), art. 46 alin. (2)).	**Se acceptă** La art. 12 alin. (3) lit. a) și lit. b) (după renumerotare, art. 15 alin. (3) lit. a) și lit. b)) se exclude cuvîntul „*calendaristice*"

scris, printr-un preaviz trimis cu cel puțin: a) 10 zile calendaristice înainte de data de solicitare a înțelegerii amiabile; sau b) 30 de zile calendaristice înainte de data de revocare a mandatului.				
Articolul 14. Suspendarea și radierea din Registru a asistentului în brokeraj (2) Asistenții în brokeraj sunt radiați din Registru a asistenților în brokeraj dacă se atestată cel puțin una din următoarele: a) solicită în scris acest lucru; b) încalcă cerințele prevăzute la alin. (1)- (4) din art. 13, precum și nu a înlăturat încălcările în termenul prescris de Comisia Națională; d) neprezentarea rapoartelor specializate pentru 3 perioade de raportare consecutive, solicitate de Comisia Națională;	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	258	La art. 14 alin. (2) se va revedea numerotarea diviziunilor însemnate cu litere, deoarece nu este consecutivă, fiind omisă lit. c).	**Se acceptă** La art. 14 alin. (2) (după renumerotare, art. 17 alin. (2)) s-a revăzut numerotarea diviziunilor
Articolul 18. Cerințe față de personalul propriu al asigurătorului și/sau reasigurătorului (2) Persoanele cu funcții de conducere a asigurătorului, responsabilă pentru activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări, dar și personalul implicat direct în activitatea de distribuție de	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	256	La art. 18, prevederile alin. (2) - (5) urmează a fi reexaminate sub aspectul clarității, coerenței și delimitării cerințelor aplicabile persoanelor implicate în activitatea de distribuție a asigurărilor/reasigurărilor. În forma propusă, acestea conțin cerințe care se suprapun și nu delimitează suficient de clar categoriile de persoane cărora li se aplică și condițiile corespunzătoare fiecărei categorii. Astfel, se constată o posibilă suprapunere între prevederile alin. (2) și alin. (3), în partea referitoare la cerințele de integritate și bună reputație aplicabile persoanelor responsabile de activitatea de distribuție. Astfel, alin. (2)	**Se acceptă.** Condițiile prevăzute la alin. (2) reprezintă elemente obligatorii ale bunei reputații, fără a epuiza conținutul acesteia. Cerința de bună reputație prevăzută la alin. (3) presupune o evaluare mai amplă a integrității și conduitei profesionale, potrivit criteriilor stabilite în cadrul normativ aplicabil. Prin urmare, prevederile au caracter complementar, nu constituie o dublare. Pentru clarificarea raportului dintre acestea, la alin. (3) se va preciza că persoanele vizate „corespund

asigurări, nu sunt incluși în lista națională a persoanelor și entităților implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, în temeiul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, și/sau nu au antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico-financiar. (3) Membrii organului executiv responsabili pentru activitățile de distribuție de asigurări/reasigurări corespund cerințelor de bună reputație, formare profesională inițială, formare profesională continuă şi de experiență pentru această funcție.			stabilește anumite condiții privind lipsa antecedentelor penale nestinse și neincluderea în lista națională relevantă, în timp ce alin. (3) instituie, pentru membrii organului executiv responsabili de activitățile de distribuție, cerința de bună reputație. În acest context, nu rezultă cu suficientă claritate dacă condițiile prevăzute la alin. (2) constituie cerințe distincte și cumulative față de condiția de bună reputație prevăzută la alin. (3) sau dacă acestea reprezintă elemente ale cerinței de bună reputație. Totodată, categoriile de persoane vizate de cele două alineate pot prezenta o suprapunere, fără ca raportul dintre acestea să fie reglementat în mod expres. În vederea evitării dublării sau a aplicării neuniforme a cerințelor de integritate, se impune clarificarea raportului dintre alin. (2) și (3), inclusiv prin delimitarea expresă a categoriilor de persoane vizate și a caracterului distinct sau cumulativ al condițiilor stabilite. Totodată, noțiunile de „bună reputație", „formare profesională inițială", „formare profesională continuă" și „experiență" urmează a fi corelate cu criterii și cerințe determinate, pentru a permite aplicarea uniformă a acestora.	cerințelor de bună reputație, inclusiv condițiilor prevăzute la alin. (2)".
	Ministerul Justiției Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	257	Totodată, formularea de la alin. (2) referitoare la „antecedente penale nestinse, aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico-financiar" necesită revizuire sub aspectul terminologiei juridice și al delimitării exacte a situațiilor care constituie impediment pentru exercitarea activității. În particular, cuvintele „antecedente penale (...) aplicate" nu corespunde terminologiei juridice utilizate de legislația penală, întrucât antecedentele penale constituie o consecință juridică a condamnării și nu o măsură care se „aplică". Totodată, referirea generică la „nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico-financiar" nu permite determinarea cu suficientă precizie a faptelor pentru care existența antecedentelor penale	**Se acceptă** **La art. 18, al. (2) (după renumerotare, art. 21 alin. (2)) sintagma „***aplicate pentru nerespectarea prevederilor care reglementează domeniul economico-financiar*" se substituie cu „*în domeniul economic*". Corespunzător au fost introduse aceleași modificări în: art. 6 alin. (1) pct. 3), alin. (2) pct. 6), alin. (4) pct. 5) (după renumerotare, art. 6 alin. (1) pct. 3) și alin. (2) pct. 6), art. 10 alin. (2) pct. 4)); art. 10 alin. (2) pct. 5) (după renumerotare, art. 13 alin. (2) pct. 5)); art. 13 alin. (1) pct. 3), alin. (2) pct. 6) (după renumerotare, art. 16 alin. (1) pct. 3) alin. (2) pct. 6)).

			constituie impediment. În acest context, se recomandă corelarea normei cu terminologia Codului penal al Republicii Moldova și stabilirea expresă a categoriilor de infracțiuni relevante, inclusiv prin raportare, după caz, la infracțiunile economice prevăzute în capitolul X din Partea specială a Codului penal, în vederea asigurării clarității și previzibilității condiției instituite, după cum urmează: „ (...) nu au antecedente penale în domeniul economic”.	
Articolul 18. Cerințe față de personalul propriu al asigurătorului și/sau reasigurătorului (4) Asigurătorul/reasigurătorul desfășoară activitatea de distribuție de asigurări cu personalul propriu, care corespunde cerințelor de formare profesională inițială și cerințelor de formare profesională continuă. (5) Persoanele implicate direct în activitatea de distribuție de asigurări vor respecta cerințele de pregătire profesională continuă pentru menținerea unui nivel adecvat de performanță, corespunzător rolului pe care îl îndeplinesc și pieței relevante.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	258	La fel, se constată o lipsă de claritate și delimitare între prevederile alin. (4) și (5), ambele instituind cerințe privind formarea profesională continuă a persoanelor implicate direct în activitatea de distribuție a asigurărilor. În redacția propusă nu rezultă suficient de clar diferența dintre obligația stabilită în sarcina asigurătorului/reasigurătorului prin alin. (4) și obligația instituită în sarcina persoanelor implicate direct în activitatea de distribuție prin alin. (5). Totodată, proiectul nu indică în mod expres dispozițiile în temeiul cărora sunt stabilite cerințele privind formarea profesională inițială și continuă, inclusiv nivelul, durata, periodicitatea și condițiile concrete aplicabile. În vederea asigurării clarității, previzibilității și aplicării uniforme a normei, se impune delimitarea expresă a obligațiilor prevăzute la alin. (4) și (5), precum și indicarea concretă a cadrului normativ care reglementează cerințele privind formarea profesională inițială și continuă.	**Se acceptă** La alin. (5) (după renumerotare, art. 22 alin. (3)), cuvântul „*pregătire*” se substituie cu cuvântul „*formare*” Alin. (5) a fost exclus din art. 18 (după renumerotare, art. 21) și transpus în art. 19 (după renumerotare, art. 22 alin. (3)), fiind renumerotat corespunzător.
Articolul 20. Cerințe organizatorice (6) Nu se permite activitatea de intermediere în asigurări şi/sau în reasigurări pentru încheierea pe teritoriul Republicii Moldova a unui	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	259	Atenționăm despre necesitatea reexaminării art. 20 alin. (6) din proiect, care instituie o interdicție generală privind intermedierea în asigurări pentru încheierea pe teritoriul Republicii Moldova a unui contract de asigurare în numele unui asigurător nerezident. Menționăm că, caracterul absolut al interdicției urmează a fi justificat prin raportare la scopul urmărit de proiect și la	**Se acceptă parțial**. Se acceptă observația sub aspectul necesității revizuirii formulării art. 20 alin. (6) (după renumerotare, art. 23 alin. (6)), în vederea corelării acesteia cu regimul juridic aplicabil accesului societăților de asigurare pe piața Republicii Moldova.

contract de asigurare în numele asigurătorului nerezident al acesteia.			necesitatea și proporționalitatea măsurii, în special pentru situațiile în care acoperirea solicitată nu este disponibilă pe piața internă sau capacitatea de subscriere a asigurătorilor rezidenți este insuficientă. Totodată, este necesară verificarea corelării acestei prevederi cu proiectul Legii privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, elaborat în cadrul aceluiași pachet legislativ, în vederea excluderii unei eventuale necorelări în situația în care legislația permite, în anumite condiții, contractarea unei asigurări cu un asigurător nerezident, dar proiectul privind distribuția împiedică intermediarul rezident să faciliteze realizarea unei asemenea operațiuni. În acest context, se consideră oportun ca autorul să justifice necesitatea menținerii unei interdicții absolute și să examineze oportunitatea instituirii unui mecanism proporțional pentru cazurile în care acoperirea sau capacitatea necesară nu este disponibilă pe piața internă, cu asigurarea corespunzătoare a protecției consumatorilor și a supravegherii de către autoritatea competentă.	În acest sens, se consideră că interdicția nu urmează a fi raportată la statutul de rezident sau nerezident al societății de asigurare, ci la existența dreptului acesteia de a desfășura activitate de asigurare pe teritoriul Republicii Moldova. O asemenea abordare permite inclusiv corelarea normei cu viitorul regim aplicabil societăților de asigurare autorizate în statele membre ale Uniunii Europene, care, după aderarea Republicii Moldova, vor putea desfășura activitate în regim de liberă prestare a serviciilor sau de libertate de stabilire, în condițiile prevăzute de legislație. Nu se consideră însă oportună instituirea, în cadrul legii privind distribuția de asigurări, a unei derogări generale pentru situațiile în care acoperirea solicitată nu este disponibilă pe piața internă ori capacitatea de subscriere a asigurătorilor care activează pe piața Republicii Moldova este insuficientă. Regimul de acces la piață al societăților de asigurare constituie un element distinct de regimul activității de distribuție. Posibilitatea unui broker autorizat în Republica Moldova de a identifica, selecta și plasa activ riscuri la o societate de asigurare care nu este autorizată și nu dispune de un alt drept legal de acces pe piață ar putea crea, în fapt, un mecanism alternativ de distribuție a produselor acesteia pe teritoriul Republicii Moldova, cu eludarea condițiilor de autorizare, notificare și supraveghere aplicabile societăților de asigurare. Faptul că societatea de asigurare nu identifică direct clientul nu înlătură acest risc, în condițiile în care intermediarul ar putea identifica potențialii clienți, solicita și negocia oferte, recomanda produsul și facilita încheierea contractului. În cazul unor relații comerciale permanente între intermediar și societatea respectivă, mecanismul ar putea funcționa, în substanță, ca un canal de distribuție pe piața Republicii Moldova în afara regimului legal de acces la aceasta. Totodată, insuficiența capacității de subscriere pe piața internă nu justifică, prin ea însăși, accesul direct

				al unei societăți neautorizate la încheierea contractelor de asigurare, necesarul suplimentar de capacitate putând fi asigurat prin mecanismele de reasigurare prevăzute de legislația privind activitatea de asigurare sau de reasigurare. În ceea ce privește situațiile în care un anumit tip de acoperire nu este disponibil pe piața internă, eventuala instituire a unui regim derogatoriu pentru contractarea directă cu societăți care nu au drept de acces pe piața Republicii Moldova reprezintă o chestiune ce ține de regimul desfășurării activității de asigurare și urmează, după caz, a fi reglementată prin legea privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, cu stabilirea expresă a condițiilor și garanțiilor aplicabile, și nu prin legea privind distribuția de asigurări. În consecință, art. 20 alin. (6) (după renumerotare, art. 23 alin. (6)) urmează a fi reformulat astfel: Astfel, alin. (6) se expune în următoarea redacție: *„Nu se permite activitatea de distribuție de asigurări în vederea încheierii unui contract de asigurare cu o societate de asigurare care nu este autorizată sau nu are, potrivit legii, dreptul de a desfășura activitate de asigurare pe teritoriul Republicii Moldova.”*
Articolul 20. Cerințe organizatorice (7) Pentru a asigura respectarea cerinţelor de la alineatele (1), (2) și (3), asigurătorul și/sau reasigurătorul, aprobă, aplică și revizuiesc periodic, dar nu mai rar de odată pe an, politici interne și proceduri interne. (8) Asigurătorul și/sau reasigurătorul instituie o funcţie internă care să asigure aplicarea corespunzătoare a politicilor și procedurilor aprobate.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	260	La art. 20 alin. (7)-(9), se va reține că normele propuse nu sunt corelate cu obiectul de reglementare al alineatelor la care fac trimitere. Astfel, alin. (7) prevede că, pentru asigurarea respectării cerințelor stabilite la alin. (1)-(3), asigurătorul și/sau reasigurătorul aprobă, aplică și revizuiește periodic politici și proceduri interne, iar alin. (8) și (9) instituie obligația desemnării unei funcții interne și a ținerii unui registru al documentelor relevante. Or, alin. (1)-(3) ale aceluiași articol reglementează transferul primelor de asigurare și/sau reasigurare, plata despăgubirilor și indemnizațiilor, precum și utilizarea unor conturi de plăți distincte. Soluția normativă denotă o preluare necorespunzătoare a art. 10 alin. (8) din Directiva (UE) 2016/97. În Directivă, obligația de instituire a unor politici și proceduri interne, desemnarea unei funcții responsabile și păstrarea	**Se acceptă** La art. 20, alin. (7) (după renumerotare, art. 23 alin. (7)) sintagma „*aliniatele (1), (2) și (3)*” se substituie cu „*art. 18 aliniatele (2) – (5) (după renumerotare, art. 21 alin. (2) – (5))”.* La alin. (9) sintagma „*aliniatele (1), (2) și (3)*” se substituie cu „*art. 18 aliniatele (2) – (5) (după renumerotare, art. 21 alin. (2) – (5))”.*

(9) Asigurătorul și/sau reasigurătorul instituie, mențin și actualizează constant un registru al tuturor documentelor relevante în legătură cu aplicarea alineatelor (1), (2) și (3). Societățile comunică, la cerere, Comisiei Naționale numele persoanei responsabile pentru funcţia respectivă.			evidențelor sunt raportate la respectarea cerințelor prevăzute la art. 10 alin. (1)-(3), referitoare la cunoștințele și competențele profesionale, formarea profesională continuă și buna reputație a persoanelor implicate în activitatea de distribuție. Prin urmare, trimiterea la alin. (1)- (3) a fost preluată mecanic, fără adaptarea acesteia la structura proiectului de lege, în care normele privind pregătirea profesională și buna reputație sunt reglementate în alte articole. În aceste condiții, art. 20 alin. (7)-(9) nu asigură transpunerea corespunzătoare a normei europene și, totodată, instituie obligații organizatorice în raport cu un obiect de reglementare diferit de cel avut în vedere de Directivă. Se propune revizuirea integrală a art. 20 alin. (7)-(9), cu raportarea obligațiilor privind politicile și procedurile interne, funcția responsabilă și evidența documentelor la cerințele privind competența profesională, formarea profesională continuă și buna reputație prevăzute de proiect, precum și corelarea corespunzătoare a trimiterilor interne.	
Articolul 22. Principii generale (1) Distribuitorii de asigurări și sau reasigurări acţionează onest, corect şi profesionist, astfel încât să corespundă cel mai bine intereselor clienţilor.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	261	Art. 22 alin. (1) are un caracter preponderent declarativ, întrucât stabilește, în termeni generali, obligația distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări de a acționa „onest, corect și profesionist” și în interesul clienților, fără a stabili criterii sau cerințe concrete de conduită în baza cărora să poată fi apreciată respectarea acestei obligații. Astfel, în vederea asigurării caracterului normativ, previzibil și aplicabil al dispoziției, autorul urmează să concretizeze conduita impusă distribuitorilor, inclusiv prin corelarea acestei prevederi cu obligațiile și standardele de conduită stabilite în cuprinsul proiectului.	**Nu se acceptă** Art. 22 alin. (1) (după renumerotare, art. 25 alin. (1)) consacră o obligație generală de conduită profesională, preluând principiul prevăzut expres la art. 17 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97. Caracterul general al formulării nu îi înlătură caracterul obligatoriu. Norma se aplică în coroborare cu obligațiile concrete prevăzute în proiect privind informarea clientului, identificarea cerințelor și nevoilor acestuia, acordarea consultanței și remunerarea distribuitorilor. Aceste dispoziții concretizează standardul general de conduită, fără a fi necesară reproducerea lor în alin. (1). Enumerarea exhaustivă a conduitelor în acest alineat ar putea restrânge nejustificat aplicarea principiului la situațiile expres menționate.

Articolul 22. Principii generale (3) Se interzice distribuitorilor de asigurări să fie remuneraţi, să îşi remunereze personalul sau, să evalueze performanţele într-un mod care intră în conflict cu obligaţia de a acţiona în conformitate cu interesul clienţilor, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	262	Totodată, de ordin tehnic, la art. 22 alin. (3) urmează a fi exclusă sintagma „în vigoare”, și se vor concretiza nemijlocit dispozițiile legale aplicabile în speță.	**Se acceptă** La art. 22, alin. (3) (după renumerotare, art. 25 alin. (3)) se exclude sintagma „*în vigoare*”
Articolul 24. Consultanța și standardele pentru vânzări atunci când nu se oferă consultanță (10) Fără a aduce atingere prevederilor art. 23 alin. (5) și alin. (6) și alin. (7), înainte de încheierea unui contract de asigurare, indiferent dacă se acordă sau nu consultanță şi indiferent dacă produsul de asigurare face sau nu parte dintr-un pachet în conformitate cu art. 26, distribuitorul de asigurări furnizează clientului informaţiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștinţă de cauză, ţinând seama de complexitatea produsului de asigurare și de tipul clientului.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	263	La art. 24, alin. (10), trimiterea la art. 23 alin. (5)-(7) urmează a fi verificată și revizuită, întrucât art. 23 din proiect conține doar șase alineate, astfel încât referirea la alin. (7) este eronată și nu permite identificarea normei la care autorul intenționează să facă trimitere. În acest sens, autorul urmează să indice în mod corect dispozițiile relevante, prin raportare la conținutul efectiv al art. 23.	**Se acceptă** Art. 24, alin. (10) (după renumerotare, art. 27 alin. (10)) sintagma **„***art. 23 alin. (5) și alin. (6) și alin. (7)”* se substitie cu *„art. 88, alin. (1) și alin. (2) din Legea nr.92/2022”*
Articolul 24. Consultanța și standardele pentru vânzări atunci când nu se oferă	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-	264	Totodată, la alin. (11), referirea la „art. 23 și alin. 1–10 din prezentul articol” urmează a fi revizuită sub aspectul tehnicii legislative. În cazul trimiterii la anumite alineate	**Se acceptă** referirea la „*art. 23 (după renumerotare, art. 26) și alin. 1–10 din prezentul articol*” a fost revizuită sub

consultanță (11) Informațiile prevăzute la art. 23 și alin.1 - 10 din prezentul articol, nu se prezintă în cazul în care distribuitorul de asigurări desfășoară activități de distribuție de asigurări de riscuri majore.	10356 din 15.09.2026		ale unui articol, acestea urmează a fi indicate în paranteze rotunde, cu respectarea regulilor de tehnică legislativă. De asemenea, formularea este neclară în ceea ce privește întinderea excepției, întrucât nu rezultă cu suficientă precizie dacă derogarea vizează toate informațiile prevăzute la art. 23 alin. (6) sau doar anumite alineate ale acestuia. Prin urmare, autorul urmează să revizuiască alin. (10) și (11) prin corectarea tuturor trimiterilor interne, indicarea exactă a alineatelor la care se face referire și utilizarea unei forme uniforme de citare a acestora, astfel încât normele să poată fi identificate cu exactitate și aplicate fără echivoc.	aspectul tehnicii legislative: „*art. 23 (după renumerotare, art. 26) și alin. (1) – (10) din prezentul articol*”
Articolul 31. Documentul cu informații esențiale pentru produsele de investiții bazate pe asigurări (3) Documentul cu informații esențiale conține informații esențiale, în special referitoare la natura și caracteristicile produsului, inclusiv la posibilitatea de a pierde capital, la costurile și profilul de risc al produsului, informații relevante cu privire la performanța produsului și alte informații specifice, care pot fi necesare pentru înțelegerea caracteristicilor unor tipuri de produse distincte (4) Documentul cu informații esențiale se elaborează de către creatorul produsului de investiții bazat pe asigurări și se pune la dispoziția distribuitorului în vederea prezentării clientului. (5) Cerințele privind	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	265	Cu referire la art. 31, prevederile alin. (3) - (5) urmează a fi corelate sub aspectul stabilirii conținutului, formei și modalității de furnizare a Documentului cu informații esențiale. În forma propusă, alin. (3) enumeră anumite categorii de informații care trebuie să fie cuprinse în document, în timp ce alin. (5) prevede că cerințele privind conținutul, forma și furnizarea acestuia sunt stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale, fără a fi clar delimitate elementele care sunt stabilite prin lege de cele care urmează a fi reglementate prin actele autorității de supraveghere. În acest sens, autorul urmează să stabilească în proiect cel puțin conținutul minim obligatoriu al Documentului cu informații esențiale, iar pentru cerințele tehnice și informațiile suplimentare, după caz, să prevadă posibilitatea reglementării acestora prin actele normative ale Comisiei Naționale, cu indicarea clară a limitelor competenței de reglementare.	**Se acceptă** Art. 31, alin. (3) (după renumerotare, art. 34 alin. (3)) sintagma „*informații esențiale, în special*” se substituie cu „*cel puțin informații*”, iar alin. (5) cuvântul „*IBIP*” se substituie cu sintagma „*documentului cu informații esențiale*”.

conținutul, forma și furnizarea IBIP sunt stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale.				
Articolul 31. Documentul cu informații esențiale pentru produsele de investiții bazate pe asigurări (4) Documentul cu informații esențiale se elaborează de către creatorul produsului de investiții bazat pe asigurări și se pune la dispoziția distribuitorului în vederea prezentării clientului.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	266	Totodată, alin. (4) urmează a fi clarificat în ceea ce privește obligația de furnizare a documentului către client, întrucât formularea „se pune la dispoziția distribuitorului în vederea prezentării clientului” nu stabilește suficient de clar cine este responsabil pentru furnizarea efectivă a documentului către client și momentul în care această obligație trebuie executată.	**Se aacceptă** La art. 31, alin. (4) (după renumerotare, art. 34 alin. (4)), sintagma „*în vederea prezentării clientului*” se substituie cu „ *care îl furnizează clientului înaintea încheierii contractului de asigurare*”.
Articolul 34. Încălcarea obligațiilor de către intermediarii de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrați în Republica Moldova în exercitarea libertății de a presta servicii pe teritoriul unui alt stat membru (2) După evaluarea informațiilor recepționate potrivit art. (1), Comisia Națională este în drept să întreprindă acțiuni corespunzătoare prevederilor Capitolului VI.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	267	La art. 34 alin. (2) se va revedea referința la „art. (1)”, corect fiind „alin. (1)”.	**Se acceptă** La art. 34, alin. (2) (după renumerotare, art. 37 alin. (2)) referința „*art. (1)”* se substituie cu „*alin. (1)*”.
Articolul 35. Prestarea de servicii în Republica Moldova de către intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrat într-un stat membru	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	268	La art. 35 alin. (4) și (5), trimiterea la art. 41 urmează a fi revizuită, întrucât dispozițiile acestui articol, în forma propusă, reglementează statutul și competențele Comisiei Naționale în calitate de autoritate competentă, precum și atribuțiile acesteia privind monitorizarea pieței produselor de asigurare, fără a reglementa „dispozițiile de interes general” sau „normele care protejează interesul general” la	**Se acceptă** La **art. 35 alin. (4) și alin. (5) (după renumerotare, art. 38 alin. (4) și alin. (5)), art. 38 alin. (5) (după renumerotare, art. 41 alin. (5))**, referința „*art. 41*” se substituie cu: „*art. 45 (după renumerotare, art. 48)*”.

(4) Prin derogare de la art. 5 alin. (14) și alin. (15), în cazul în care un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare din alt stat membru intenționează să activeze pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de stat membru gazdă, în temeiul libertății de a presta servicii, dreptul de a desfășura activitatea de distribuție este valabil din momentul expedierii confirmării menționate la alin. (2), cu condiția respectării dispozițiilor de interes general prevăzute la art. 41. (5) Comisia Națională comunică intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare locul pe pagina sa web unde sunt publicate normele care protejează interesul general potrivit art. 41. **Articolul 38. Stabilirea în Republica Moldova de către intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare înregistrați într-un alt stat membru** (5) Prin derogare de la art. 5 alin. (14) și alin. (15), în cazul în care un intermediar de asigurări, de reasigurări sau un intermediar de asigurări			care se face referire în alin. (4) și (5). În consecință, referirea la art. 41 nu permite identificarea normelor concrete care urmează a fi respectate de intermediarii din alte state membre care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova. Autorul urmează să verifice și să coreleze aceste dispoziții, prin indicarea expresă a articolului/alineatelor care reglementează normele de interes general aplicabile sau, după caz, prin completarea proiectului cu dispoziții care să stabilească în mod clar aceste norme și cadrul în care acestea sunt publicate de Comisia Națională (obiecție aplicabilă și pentru art. 38 alin. (5)).	

auxiliare din alt stat membru intenționează să activeze pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de stat membru gazdă, în temeiul libertății de stabilire, dreptul de a desfășura activitatea de distribuție este valabil din momentul expedierii confirmării menționate la alin. (2), cu condiția respectării dispozițiilor de interes general prevăzute la art. 41.				
Articolul 36. Încălcarea obligațiilor în exercitarea libertății de a presta servicii de către intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrat într-un stat membru (1) În cazul în care Comisia Națională consideră că, un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare, care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova, în baza libertății de a presta servicii, a încălcat obligațiile prevăzute de prezenta lege, aceasta transmite constatările sale autorității competente din statul membru de origine, solicitând examinarea situației și, după caz, întreprinderea măsurilor necesare pentru remedierea	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	269	Cu referire la art. 36 alin. (1), formularea normei urmează a fi concretizată sub aspectul condițiilor în care Comisia Națională transmite constatările sale autorității competente din statul membru de origine. Astfel, formula, „în cazul în care Comisia Națională consideră că un intermediar de asigurări, reasigurări (...) a încălcat obligațiile prevăzute de prezenta lege” nu stabilește suficient de clar în baza căror constatări, criterii sau proceduri se determină existența unei încălcări. Totodată, cuvintele „întreprinderea măsurilor necesare pentru remedierea acesteia” este imprecisă, nefiind clar determinat obiectul la care se referă „acesteia”, precum și natura măsurilor care pot fi solicitate autorității competente din statul membru de origine.	**Se acceptă** Art. 36, alin. (1) (după renumerotare, art. 39 alin. (1)) cuvântul *„consideră”* se substituie cu sintagma *„are motive să considere”.*

acesteia, potrivit competențelor și dreptului aplicabil în statul membru de origine, precum și comunicarea informațiilor privind măsurile întreprinse.				
Articolul 36. Încălcarea obligațiilor în exercitarea libertății de a presta servicii de către intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrat într-un stat membru (2) Dacă, în pofida măsurilor comunicate de statul membru de origine sau din cauză că acestea sunt inadecvate ori nu au fost întreprinse, intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare continuă să acționeze într-un mod care aduce, în mod evident, prejudicii intereselor consumatorilor din Republica Moldova pe scară largă sau bunei funcționări a pieței de asigurare sau reasigurare, Comisia Națională, după informarea autorității competente din statul membru de origine, aplică sancțiuni în condițiile prevederilor Capitolului VI.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	270	Totodată, la alin. (2), trimiterea la „Capitolul VI” urmează a fi revizuită, întrucât, potrivit structurii proiectului, sancțiunile sunt reglementate în capitolul VII „Răspunderi și sancțiuni”, în timp ce capitolul VI reglementează competențele și atribuțiile Comisiei Naționale. În acest context, se vor revizui și restul trimiterilor la capitolul VI din proiect.	**Se acceptă** La art. 36 alin. (2) (după renumerotare, art. 39 alin. (2)) referința „*Capitolului VI*” se substituie cu „*Capitolului VII*”.
Articolul 36. Încălcarea obligațiilor în exercitarea libertății de a presta servicii de către intermediarul de	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din	271	La art. 36 alin. (3), trimiterea la art. 46 alin. (1) lit. b) și c) urmează a fi corectată, întrucât alin. (1) al art. 46 nu este structurat pe literele indicate.	**Se acceptă** La art. 36, alin. (3) (după renumerotare, art. 39 alin. (3)) sintagma „*în condițiile art. 46 alin. (1) lit. b) și lit. c)”* se substituie cu „*de distribuție pe teritoriul*

asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrat într-un stat membru (3) Prevederile alin. (1) nu afectează competenţa Comisiei Naționale de a adopta măsuri corespunzătoare pentru a preveni sau a sancţiona neregulile comise pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care sunt necesare acţiuni imediate pentru a proteja drepturile consumatorilor. Această competenţă include posibilitatea de a împiedica intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare să desfășoare noi activităţi, în condițiile art. 46 alin. (1) lit. b) și lit. c) .	15.09.2026			*Republicii Moldova*".
Articolul 38. Stabilirea în Republica Moldova de către intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare înregistrați într-un alt stat membru (5) Prin derogare de la art. 5 alin. (14) și alin. (15), în cazul în care un intermediar de asigurări, de reasigurări sau un intermediar de asigurări auxiliare din alt stat membru intenționează să activeze pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de stat membru gazdă, în temeiul libertății de	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	272	La art. 38, urmează a fi revizuite atât trimiterea la art. 41 referitoare la normele de interes general, cât și alin. (5)-(7) sub aspectul actului a cărui primire produce efecte juridice. Proiectul face referire la „confirmarea menționată la alin. (2)", deși alin. (2) descrie conținutul notificării și nu instituie o confirmare distinctă.	**Se acceptă** Au fost corelate prevederile privind confirmarea recepționării notificării, comunicarea normelor de interes general și începerea activității. Momentul începerii activității este reglementat distinct la alin. (7), inclusiv pentru situația în care comunicarea nu este primită în termen de o lună, în concordanță cu art. 6 alin. (2) din Directiva (UE) 2016/97. Alin. (6) și alin. (7) au fost expuse în redacție nouă: *(6) În termen de o lună de la recepționarea notificării prevăzute la alin. (1), Comisia Națională comunică autorității competente din statul membru de origine informațiile privind normele de interes general aplicabile potrivit art. 48 și locul publicării acestora pe pagina sa web oficială, în vederea transmiterii către intermediar..*

stabilire, dreptul de a desfășura activitatea de distribuție este valabil din momentul expedierii confirmării menționate la alin. (2), cu condiția respectării dispozițiilor de interes general prevăzute la art. 41. (6) Comisia Națională comunică intermediarului de asigurări, de reasigurări sau intermediarului de asigurări auxiliare locul pe pagina sa web oficială, unde sunt publicate normele care protejează interesul general potrivit art. 41. (7) Intermediarul de asigurări, de reasigurări sau intermediarul de asigurări auxiliare poate începe activitatea în Republica Moldova după recepționarea confirmării transmiterii notificării de către autoritatea competentă din statul membru de origine către Comisia Națională.				*(7) Intermediarul poate înființa sucursala sau reprezentanța permanentă și începe activitatea în Republica Moldova după primirea, de la autoritatea competentă din statul membru de origine, a comunicării privind normele prevăzute la alin. (6) și posibilitatea începerii activității. În lipsa acestei comunicări, intermediarul poate începe activitatea la expirarea termenului de o lună de la recepționarea notificării de către Comisia Națională*
Articolul 40. Încălcarea obligațiilor în exercitarea libertății de stabilire (8) În măsura în care, în limitele competențelor sale, Comisia Națională constată existența unei încălcări sau a unui risc de încălcare, Comisia Națională, cât mai curând posibil, aplică orice	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	273	La art. 40 alin. (8), utilizarea cuvintelor „cât mai curând posibil” urmează a fi reexaminată, întrucât aceasta nu stabilește un termen concret și verificabil pentru aplicarea sancțiunii de către Comisia Națională. O asemenea formulare conferă un caracter excesiv de larg aprecierii autorității cu privire la momentul aplicării sancțiunii și nu asigură un nivel suficient de previzibilitate și uniformitate în aplicarea normei. Astfel, în acest caz, considerăm că autorul urmează să stabilească un termen determinat pentru aplicarea sancțiunii sau criterii obiective în baza cărora să	**Se acceptă parțial.** Formularea urmărește transpunerea fidelă a obligației de intervenție promptă -„*cât mai curând posibil*” prevăzute la art. 8 alin. (2) din Directiva (UE) 2016/97. Alin. (8) a fost reformulat prin delimitarea măsurilor de prevenire sau de remediere de aplicarea sancțiunilor, acestea din urmă putând fi aplicate numai în cazul constatării unei încălcări. Sintagma „cât mai curând posibil” a fost înlocuită cu referirea la respectarea criteriilor de individualizare prevăzute la

formă de sancțiune, prevăzută la art. 47, și informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre acțiunile întreprinse în termen de 5 zile lucrătoare de la întreprinderea acțiunilor respective.			poată fi determinat termenul în care aceasta urmează să fie aplicată, cu respectarea, după caz, a procedurilor necesare pentru constatarea și individualizarea încălcării.	art. 56 și a termenelor procedurale stabilite de prezenta lege și de Codul administrativ. Se păstrează termenul de 5 zile lucrătoare pentru informarea autorității competente din statul membru gazdă despre acțiunile întreprinse. Pentru asigurarea previzibilității, aceasta a fost corelată expres cu termenele procedurii administrative și cu cerințele de individualizare prevăzute la art. 53 (după renumerotare, art. 56). Art. 40, alin. (8) (după renumerotare, art. 43 alin. (8)) după sintagma „*prevăzută la art. 47 (după renumerotare, art. 50)*” se completează cu „ *cu respectarea art. 53 (după renumerotare, art. 56)*”
Articolul 42. Secretul profesional (1) Membrii consiliului de administrație și angajații Comisiei Naționale, precum și experții desemnați de aceasta, au obligația de a păstra secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor. Obligația de păstrare a secretului profesional se aplică atât pe durata exercitării atribuțiilor, cât și după încetarea acestora, după ce nu mai îndeplinesc funcții, nu mai sunt angajați, nu mai sunt autorizați sau nu mai există niciun alt raport juridic în baza căruia aceste persoane au avut acces la informațiile confidențiale.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	274	La art. 42 alin. (1), prevederea privind obligația de păstrare a secretului profesional urmează a fi concretizată sub aspectul obligațiilor care revin persoanelor vizate și al regimului aplicabil informațiilor confidențiale. Formularea generală potrivit căreia acestea „au obligația de a păstra secretul profesional” nu permite identificarea suficient de clară a conduitei la care trebuie să se conformeze, inclusiv în ceea ce privește utilizarea, divulgarea, transmiterea și păstrarea informațiilor confidențiale. În vederea asigurării clarității și previzibilității normei juridice, autorul urmează să indice expres dispozițiile legale care stabilesc obligațiile și restricțiile aplicabile persoanelor respective sau să detalieze în cuprinsul articolului regimul secretului profesional, inclusiv limitele și condițiile în care informațiile confidențiale pot fi divulgate sau transmise.	**Se acceptă** Art. 42, alin. (1) (după renumerotare, art. 45 alin. (1)), după prima propoziție se completează cu o nouă propoziție în următoarea redacție: **„***Aceste persoane utilizează informațiile confidențiale exclusiv în scopul exercitării atribuțiilor lor și nu le divulgă sau transmit altor persoane ori autorități, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2). Ele asigură păstrarea informațiilor în condiții care împiedică accesul, utilizarea sau divulgarea neautorizată a acestora.”*.
CAPITOLUL VI DISPOZIȚII PRIVIND	**Ministerul Justiției**	275	În altă ordine de idei, structura capitolului VI urmează a fi reexaminată, întrucât denumirea acestuia „Dispoziții	**Se acceptă** CAPITOLUL VI se redenumește, după cum urmează:

COMPETENȚELE ȘI ATRIBUȚIILE COMISIEI NAȚIONALE	Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026		privind competențele și atribuțiile Comisiei Naționale" nu corespunde în deplină măsură conținutului normativ al articolelor incluse în acest capitol. Astfel, pe lângă dispozițiile privind autoritatea competentă și competențele Comisiei Naționale, capitolul reglementează aspecte distincte referitoare la secretul profesional, moneda, transmiterea informațiilor către EIOPA, publicarea normelor care protejează interesul general, precum și cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente din statele membre. Aceste materii au un obiect de reglementare distinct și nu se circumscriu în mod direct competențelor și atribuțiilor Comisiei Naționale, astfel încât includerea lor în același capitol poate afecta coerența și sistematizarea proiectului de act normativ. În acest context, autorul urmează să reexamineze structura capitolului și să asigure corespunderea dintre denumirea acestuia și conținutul normelor cuprinse în cadrul său, inclusiv prin redistribuirea, după caz, a dispozițiilor privind secretul profesional, moneda, transmiterea informațiilor, normele de interes general și cooperarea internațională în capitole distincte, în funcție de obiectul acestora de reglementare.	„*AUTORITATEA COMPETENTĂ, DISPOZIȚII ADMINISTRATIVE ŞI DE COOPERARE"*
Articolul 44. Transmiterea informațiilor către EIOPA (1) Comisia Națională furnizează, fără întârziere, către EIOPA informațiile relevante necesare pentru actualizarea registrului electronic unic, care conține informații privind intermediarii de asigurări, de reasigurări și intermediarii de asigurări auxiliare care și-au notificat intenția de a desfășura activități transfrontaliere, în conformitate cu Capitolul III, dar nu mai târziu de 5 zile	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	276	La art. 44 urmează a fi corectat alin. (1) în partea în care se menționează că registrul electronic al EIOPA conține informații privind intermediarii care desfășoară activități transfrontaliere „în conformitate cu capitolul III", or, regimul activității transfrontaliere este prevăzut în capitolul V al proiectului.	**Se acceptă** Art. 44 alin. (1) (după renumerotare, art. 47 alin. (1)) referirea la „*Capitolul III*" se substituie cu „*Capitolul V*".

lucrătoare de la data la care aceste informații au devenit disponibile.				
Articolul 44. Transmiterea informațiilor către EIOPA (3) Persoanele vizate ale căror date cu caracter personal sunt stocate în registrele electronice, prevăzute la art. 5 alin. (3) și fac obiectul unui schimb de date în temeiul prezentului articol, au drept de acces la datele stocate și dreptul de a fi informate în mod corespunzător, în condițiile legii. **Articolul 54. Publicarea sancțiunilor și transmiterea informațiilor către EIOPA** (3) În cazul în care publicarea identității persoanei juridice ori a identității sau a datelor cu caracter personal ale persoanei fizice este apreciată de Comisia Națională ca fiind disproporționată, în urma unei evaluări efectuate de la caz la caz, ori în cazul în care publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau ar prejudicia o investigație în curs, Comisia Națională poate decide amânarea publicării, publicarea sub formă anonimă sau nepublicarea informațiilor respective. **Articolul 56. Cooperarea cu alte autorități competente**	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	277	La art. 44 alin. (3), prevederea urmează a fi reexaminată și corelată cu dispozițiile Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal. Deși dreptul de acces al persoanei vizate la datele cu caracter personal și obligațiile privind informarea acesteia sunt deja reglementate de legislația specială în domeniu, norma propusă utilizează în mod generic formularea „în condițiile legii”, fără a identifica cadrul normativ aplicabil și fără a stabili în mod clar responsabilitățile persoanelor sau autorităților implicate în prelucrarea și schimbul datelor către EIOPA. În vederea asigurării clarității și previzibilității normei, autorul urmează să indice expres aplicarea Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal și să precizeze, după caz, responsabilitățile privind informarea persoanelor vizate și exercitarea dreptului de acces la datele transmise și stocate în registrul electronic. Totodată, urmează a fi clarificat dacă există particularități sau limitări ale exercitării acestor drepturi în cadrul schimbului de date prevăzut de prezentul articol și temeiul juridic al acestora (obiecție aplicabilă și pentru art. 54 alin. (3) și art. 56).	**Se acceptă.** La art. 44, alin. 3 (după renumerotare, art. 47 alin. (3)), sintagma „*în condițiile legii*” se substituie cu „*în condițiile Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal*”, iar alineatul se completează cu propoziția: „*Comisia Națională asigură informarea persoanelor vizate și exercitarea dreptului de acces în privința datelor cu caracter personal prelucrate de aceasta*.” **La art. 54 alin. (3) (după renumerotare, art. 57 alin. (3))**, se adaugă la final propoziția: „*Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului alineat se efectuează cu respectarea Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal*.” **La art. 56 (după renumerotare, art. 59)**, sintagma „*normele care reglementează protecția datelor cu caracter personal*” se substituie cu „*în conformitate cu Legea nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal*”. Sintagma „*încălcările impuse*” se substituie cu „*sancțiunile aplicate*”.

În exercitarea atribuțiilor sale în domeniul distribuției de asigurări și distribuție de reasigurări, Comisia Națională va coopera strâns cu alte autorități competente, inclusiv din statele membre, pentru a se asigura că măsurile și încălcările impuse ating rezultatul dorit și se va coordona între ele în soluționarea cauzelor transfrontaliere, garantând totodată respectarea condițiilor legale de prelucrare a datelor în conformitate cu normele care reglementează protecția datelor cu caracter personal.				
Articolul 46. Cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente din statele membre (4) Informațiile primite sau transmise în temeiul prezentului articol sunt supuse obligației de secret profesional prevăzut la art. 42 și pot fi utilizate exclusiv în scopul exercitării atribuțiilor legale ale autorității de supraveghere, în conformitate cu legislația națională aplicabilă.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	278	La art. 46 alin. (4), trimiterea la art. 42 urmează a fi reexaminată, întrucât dispozițiile art. 42 reglementează obligația membrilor consiliului de administrație, angajaților Comisiei Naționale și experților desemnați de aceasta de a păstra secretul profesional asupra informațiilor confidențiale de care iau cunoștință în exercitarea atribuțiilor, fără a institui în mod expres un regim juridic general al informațiilor primite sau transmise în cadrul cooperării dintre autoritățile competente. În aceste condiții, nu este clar în ce măsură informațiile primite sau transmise în temeiul art. 46 sunt supuse regimului prevăzut la art. 42 și care sunt obligațiile concrete privind utilizarea, divulgarea și transmiterea ulterioară a acestora. Totodată, art. 42 alin. (2) lit. f) prevede posibilitatea furnizării informațiilor către autorități competente din țară sau din străinătate și către instituții internaționale, ceea ce impune o delimitare clară între obligația de secret profesional a persoanelor vizate de art. 42 și regimul informațiilor schimbate între autoritățile competente.	**Se acceptă.** Art. 46 alin. (4) (după renumerotare, art. 49 alin. (4)), după cuvântul „*Informațiile*” se completează cu cuvântul „*confidențiale*”. La finalul primei propoziții se exclude „ , *în conformitate cu legislația națională aplicabilă*”. La final se completează cu o nouă propoziție în următoarea redacție, „*Divulgarea sau transmiterea ulterioară a acestora este permisă numai în cazurile și condițiile prevăzute la art. 42 alin. (2) (după renumerotare, art. 45 alin. (2)).”* .

			În vederea asigurării clarității și coerenței reglementării, autorul urmează să precizeze în mod expres regimul de confidențialitate aplicabil informațiilor primite și transmise în cadrul cooperării și schimbului de informații, inclusiv condițiile de utilizare, divulgare și transmitere a acestora, precum și să verifice oportunitatea și corectitudinea trimiterii la art. 42.	
Articolul 49. Avertismentul (1) Avertismentul se aplică faptelor sancționabile menționate în art. 48, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) în ultimele 12 luni anterioare săvârșirii încălcării, persoana vizată nu a fost sancționată pentru aceeași încălcare sau pentru o încălcare similară a prezentei legi ori a actelor normative emise în aplicarea acesteia; c) încălcarea nu a cauzat și, potrivit circumstanțelor concrete ale cauzei, nu este de natură să cauzeze prejudicii drepturilor și intereselor legitime ale clienților; d) încălcarea a fost înlăturată sau se poate asigura înlăturarea acesteia în termenul stabilit de Comisia Națională.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	279	La art. 49 alin. (1) a fost omisă lit. b), motiv pentru care se va revizui.	**Se acceptă** La art. 49, alin. (1) (după renumerotare, art. 52 alin. (1)), a fost revizuită numerotarea pe litere
Articolul 50. Amenda (2) Amenda se aplică: a) pentru persoana juridică, de la 10 000 lei până la 111 300 000 lei sau 5% din cifra de afaceri anuală totală, în	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	280	Art. 50 alin. (2) urmează a fi clarificat sub aspectul raportului dintre cuantumul fix maxim al amenzii aplicabile persoanei juridice și criteriul alternativ de 5% din cifra de afaceri. Din redacția propusă nu rezultă dacă autoritatea aplică limita care conduce la un cuantum mai mare, pe cea mai mică sau poate opta discreționar între acestea.	**Se acceptă parțial** Art. 50 alin. (2) (după renumerotare, art. 53 alin. (2)) a fost expus în redacție nouă: *Amenda se aplică:* *a)pentru încălcările, altele decât cele prevăzute la lit. b):*

exercițiul financiar precedent; b) pentru membrii organelor de conducere, persoanele responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabilă de încălcare - de la 5 000 lei până la 15 582 000 lei.			Norma sancționatorie trebuie să permită determinarea neechivocă a limitei maxime aplicabile.	*1) persoanei juridice – de la 10 000 lei până la 10 000 000 lei, fără a depăși 5% din cifra de afaceri anuală totală potrivit ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere. Dacă valoarea de 5% este mai mică de 10 000 lei, amenda se aplică în cuantum de 10 000 lei;* *2) membrilor organelor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice direct responsabile de încălcare, de la 5 000 lei până la 1 000 000 lei;* *b) pentru încălcarea de către asigurători sau intermediarii de asigurări a cerințelor de conduită profesională prevăzute în capitolele III și IV, în ceea ce privește distribuția produselor de investiții bazate pe asigurări:* *1) persoanei juridice – de la 10 000 lei până la 111 300 000 lei, sau până la 5% din cifra de afaceri anuală totală potrivit ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere sau, până la dublul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi calculate. În cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o sucursală a unei societăți-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate, cifra de afaceri totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală pe baza celor mai recente conturi consolidate aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale. Dacă valoarea de 5% este mai mică de 10 000 lei, amenda se aplică în cuantum de 10 000 lei;* *În cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mam ă sau o sucursală a unei întreprinderi-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (1), cifra de afaceri totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală pe baza celor mai*

				recente conturi consolidate aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mam ă principale; sau *2) persoanelor fizice prevăzute la lit. a) pct. 2) – de la 5 000 lei până la 15 582 000 lei sau până la dublul beneficiilor obținute ori al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi calculate.* În partea sancțiunilor pentru încălcarea de către asigurători sau intermediarii de asigurări a cerințelor de conduită profesională prevăzute în capitolele III și IV, în ceea ce privește distribuția produselor de investiții bazate pe asigurări, au fost transpuse fidel prevederile Directivei 97/2016 art. 33 alin. (2) lit. e) și f).
Articolul 50. Amenda (4) Nivelul de bază al amenzii poate fi redus cu 30% – 50% pentru fiecare dintre următoarele circumstanțe atenuante: d) cooperarea efectivă cu Comisia Națională, dincolo de obligația legală de cooperare;	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	281	Cu referire la art. 50 alin. (4) lit. d), circumstanța atenuantă referitoare la „cooperarea efectivă cu Comisia Națională, dincolo de obligația legală de cooperare” urmează a fi reexaminată, întrucât nu sunt stabilite criteriile obiective în baza cărora urmează a fi apreciată existența și gradul acestei cooperări. De asemenea, nu rezultă ce acțiuni sau conduite concrete ale persoanei sancționate pot fi considerate ca fiind realizate „dincolo de obligația legală de cooperare” și în baza căror criterii acestea justifică reducerea amenzii cu 30–50%. O asemenea formulare conferă Comisiei Naționale o marjă excesivă de apreciere în individualizarea sancțiunii și poate conduce la aplicarea neuniformă a circumstanței atenuante. În vederea asigurării previzibilității și aplicării uniforme a normei, autorul urmează să stabilească criterii și elemente obiective pentru evaluarea cooperării, precum și condițiile în care aceasta poate determina reducerea nivelului de bază al amenzii.	**Se acceptă** Art. 50 alin. (4) (după renumerotare, art. 53 alin. (4)) partea introductivă a fost expusă în redacție nouă:„ *Cuantumul amenzii determinat în limitele prevăzute la alin. (2), potrivit criteriilor de individualizare stabilite la art. 53 (după renumerotare, art. 56), constituie nivelul de bază al amenzii. Acesta poate fi redus o singură dată, cu un procent cuprins între 30% și 50%, dacă se constată una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe atenuante:”* La alin. (4), lit d) a fost expusă în redacție nouă: „*furnizarea din proprie inițiativă a unor informații sau documente relevante, necunoscute Comisiei Naționale, care contribuie efectiv la clarificarea faptelor ori la stabilirea întinderii și a consecințelor încălcării, în afara îndeplinirii unei obligații de raportare sau a unei solicitări a Comisiei Naționale;”*.
Articolul 50. Amenda (4) Nivelul de bază al amenzii poate fi redus cu 30% – 50% pentru fiecare dintre următoarele circumstanțe	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	282	Adițional, la art. 50 alin. (4), mecanismul de reducere cu 30-50% a „nivelului de bază” pentru fiecare circumstanță atenuantă este incomplet, întrucât proiectul nu definește nivelul de bază al amenzii și nici modalitatea de cumul al reducerilor atunci când sunt incidente mai multe	**Se acceptă** Articolul a fost completat cu alin. (5), care precizează criteriile de stabilire a procentului reducerii și obligația motivării acestuia în decizia de sancționare. Reducerile nu se cumulează, fiind exclusă și

atenuante: a) încetarea încălcării din proprie inițiativă, anterior notificării inițierii procedurii administrative; b) identificarea și raportarea voluntară a încălcării către Comisia Națională; c) restituirea integrală și promptă a sumelor percepute fără temei legal ori contractual și înlăturarea consecințelor produse consumatorilor; d) cooperarea efectivă cu Comisia Națională, dincolo de obligația legală de cooperare; e) caracterul izolat al unei erori tehnice sau operaționale, în condițiile existenței unor mecanisme interne de control adecvate; f) adoptarea și aplicarea unor măsuri efective pentru prevenirea repetării încălcării.			circumstanțe. Aplicarea succesivă a reducerilor poate conduce la rezultate arbitrare sau chiar la coborârea sub minimul legal. Autorul urmează să stabilească formula de calcul, limita totală a reducerii și raportul acesteia cu minimul și maximul amenzii.	valorificarea aceleiași împrejurări atât la stabilirea nivelului de bază, cât și la reducerea acestuia. Alin. (5) este expus în următoarea redacție: *„Alin. (5) Procentul reducerii se stabilește în funcție de numărul și importanța circumstanțelor atenuante constatate, contribuția acestora la clarificarea încălcării, înlăturarea consecințelor sau prevenirea repetării acesteia și se motivează în decizia de sancționare. Reducerile nu se cumulează, iar aceeași împrejurare nu poate fi valorificată atât la stabilirea nivelului de bază, cât și la reducerea acestuia. Cuantumul final al amenzii se determină prin diminuarea nivelului de bază cu procentul stabilit, fără a putea fi inferior minimului prevăzut la alin. (2).”.* Cuantumul final se determină prin diminuarea nivelului de bază cu procentul stabilit, fără a putea coborî sub limitele minime obligatorii prevăzute la alin. (2). Astfel, reducerea se aplică o singură dată, în limita procentului maxim prevăzut de lege, indiferent de numărul circumstanțelor atenuante constatate.
Articolul 50. Amenda (5) Comiterea repetată, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței). (6) Comiterea a treia oară şi	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	283	De asemenea, alin. (5)-(7) urmează a fi reexaminate sub aspectul regimului încălcării repetate. Dublarea sau triplarea amenzii este prevăzută fără a stabili expres că sancțiunea anterioară trebuie să fi devenit definitivă și fără a preciza dacă majorarea poate depăși maximul amenzii stabilit la alin. (2). Totodată, alin. (5) utilizează un termen de un an, iar alin. (7) raportează răspunderea individuală la termenul de prescripție calculat de la prima încălcare, ceea ce instituie repere temporale diferite pentru aceeași situație de repetare. Se impune instituirea unui regim unic, previzibil și corelat al repetabilității încălcării.	**Se acceptă parțial.** Art. 50 alin. (5) și alin. (6) (după renumerotare, art. 53 alin. (6) și (7)) la final a fost completat cu următoarea sintagmă *„fără depășirea plafonului maxim aplicabil potrivit alin. (2).”*

mai mult, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței). (7) Membrul organului de conducere, sau, după caz, persoana responsabilă de activitatea de distribuție de asigurări, personalul implicat direct în activitatea de distribuție de asigurări precum și oricare persoană fizică responsabilă de încălcare, este pasibilă de aplicarea amenzii, în cazul în care distribuitorul de asigurare a admis, în mod repetat, o încălcare pentru care a fost anterior sancționat cu amendă, iar repetarea a avut loc în cadrul termenului de prescripție aplicabil, calculat de la data comiterii primei încălcări.				
Articolul 51. Măsuri administrative (1) Măsurile administrative care pot fi aplicate potrivit prezentei legi sunt: a) dispunerea încetării faptei sancționabile și obligarea de a se abține de la repetarea acesteia;	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	284	La art. 51 alin. (1) lit. a), măsura administrativă urmează a fi reexaminată sub aspectul clarității și al determinării conduitei care poate constitui obiect al măsurii. Astfel, formularea „dispunerea încetării faptei sancționabile și obligarea de a se abține de la repetarea acesteia” presupune, pe de o parte, existența unei fapte deja constatate, iar pe de altă parte, instituie o obligație pentru viitor, fără a preciza în mod suficient condițiile și limitele în care aceasta poate fi dispusă.	**Se admite parțial.** Măsura vizează încetarea unei încălcări constatate și prevenirea repetării aceleiași încălcări, nu instituirea unei interdicții generale privind conduita viitoare. Natura și gravitatea încălcării se apreciază potrivit art. 53 (după renumerotare, art. 56), fără a fi necesară repetarea acestor criterii la art. 51 (după renumerotare, art. 54). Pentru clarificarea măsurii administrative prevăzute în

			În acest sens, în vederea asigurării caracterului previzibil și proporțional al măsurii administrative, autorul urmează să precizeze că aceasta poate fi dispusă numai în raport cu o încălcare constatată și să delimiteze obligația de încetare a faptei de obligația de a nu repeta încălcarea. Totodată, urmează a fi stabilit dacă și în ce condiții poate fi dispusă obligația de abținere de la repetarea faptei, inclusiv prin raportare la natura și gravitatea încălcării constatate. În caz contrar, formularea actuală poate permite aplicarea unei obligații generale și nedeterminate de abținere de la o conduită viitoare, fără ca aceasta să fie suficient de clar individualizată în actul administrativ prin care se dispune măsura.	art. 51 alin. (1) lit. a) (după renumerotare, art. 54 alin. (1) lit. a)), se substituie sintagma „*faptei sancționabile și*” cu „*încălcări constatate și/sau*”. Articolul se completează cu două aliniate noi în următoarea redacție: *”(2) În cazul încălcării pe teritoriul Republicii Moldova a normelor de interes general menționate la art. 48 de către un intermediar care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, Comisia Națională poate aplica, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă, măsura prevăzută la alin. (1) lit. a), în mod nediscriminatoriu și în măsura strict necesară, inclusiv prin interzicerea desfășurării de noi activități de distribuție pe teritoriul Republicii Moldova.* *3) Comisia Națională, în calitate de autoritate a statului membru gazdă, poate lua măsuri adecvate, inclusiv pentru a împiedica desfășurarea activității în Republica Moldova, dacă un distribuitor stabilit în alt stat membru își orientează integral sau în cea mai mare parte activitatea către Republica Moldova, în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, cu unicul scop de a evita normele care i s-ar aplica dacă ar avea aici reședința sau sediul social, iar activitatea pune în pericol în mod semnificativ buna funcționare a pieței asigurărilor și reasigurărilor din perspectiva protecției consumatorilor. Măsurile se iau după informarea autorității competente din statul membru de origine. În caz de dezacord, autoritățile competente pot solicita asistența EIOPA.”*
Articolul 52. Prescripția răspunderii administrative (3) Împlinirea termenului de prescripție nu împiedică Comisia Națională să dispună măsurile de remediere prevăzute la art. 48 alin. (4) în privința unei încălcări aflate	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	285	La art. 52 alin. (3) se va revedea trimiterea la măsurile de remediere prevăzute la art. 48 alin. (4), deoarece o asemenea normă nu există în structura articolului indicat.	**Se acceptă** La art. 52 alin. (3) (după renumerotare, art. 55 alin. (3)) sa revăzut referința la „*art. 48 alin. (4)*” pe „*art. 51 alin. (1) (după renumerotare, art. 54 alin. (1))”.* Alin. 9, la final se completează cu următoarea propoziție *„Prevederile prezentului alineat nu aduc atingere aplicării alin. (3).”.*

în curs, precum și măsurile necesare pentru înlăturarea efectelor acesteia.				
Articolul 54. Publicarea sancțiunilor și transmiterea informațiilor către EIOPA (1) Publicarea deciziilor autorității de supraveghere privind aplicarea sancțiunilor sau a altei măsuri administrative pentru încălcarea prezentei legi și a actelor normative emise în aplicarea acesteia se efectuează în condițiile art. 20 alin. (6) – (9) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, cu particularitățile prevăzute de prezentul articol. (2) În cazul în care decizia de aplicare a sancțiunii sau a altei măsuri administrative este contestată în condițiile legii, Comisia Națională publică, în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care a luat cunoștință despre contestare, informația privind exercitarea căii de atac și, ulterior, rezultatul acesteia. De asemenea, se publică orice decizie de anulare a unei decizii publicate anterior. (3) În cazul în care publicarea identității persoanei juridice ori a identității sau a datelor cu caracter personal ale persoanei fizice este apreciată	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	286	La art. 54, trimiterile la art. 47 și 48 urmează a fi revizuite, întrucât regimul sancțiunilor și al măsurilor administrative este reglementat, în principal, la art. 49-51.	**Se acceptă** La art. 54 alin. (1) (după renumerotare, art. 57 alin. (1)), sintagma „*deciziilor autorității de supraveghere*” se substituie cu „*deciziilor Comisiei Naționale*”, iar „*sancțiunilor sau a altei măsuri*” — cu „*sancțiunilor sau a altor măsuri*”. Alin.(4) , la final se completează cu „*de la data la care Comisia Națională a luat cunoștință despre acestea”.* **La alin. (6)**, referirea la „*art. 47 și art. 48*” se substituie cu: „*art. 49 – 51 (după renumerotare, art. 52 – 54)*”. La alin. (8), „*Iinformațiile*” se corectează în „*Informațiile*”

de Comisia Națională ca fiind disproporționată, în urma unei evaluări efectuate de la caz la caz, ori în cazul în care publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau ar prejudicia o investigație în curs, Comisia Națională poate decide amânarea publicării, publicarea sub formă anonimă sau nepublicarea informațiilor respective. (4) Comisia Națională informează EIOPA cu privire la toate sancțiunile și alte măsuri administrative nepublicate potrivit alin. (3), inclusiv cu privire la orice cale de atac exercitată împotriva acestora și la rezultatul acesteia, în termen de 30 zile lucrătoare. (5) În cazul în care Comisia Națională a publicat decizia, aceasta comunică acest fapt către EIOPA în aceeași zi cu publicarea. (6) Comisia Națională transmite către EIOPA, anual, până la 30 aprilie, informații agregate privind totalitatea sancțiunilor sau altor măsuri administrative aplicate în temeiul art. 47 și art. 48, aferente anului calendaristic precedent. (7) Informaţiile menţionate la alineatele (1) și (2) sunt puse				

la dispoziţie în punctul unic de acces european (ESAP) înfiinţat în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2859 al Parlamentului European și al Consiliului. În acest scop, Comisia Națională este organism de colectare, în sensul definiţiei de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859. (8) Iinformaţiile puse la dispoziţie în punctul unic de acces european (ESAP) respectă cerinţele următoare: a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiţiei de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2859; b) sunt însoţite de fiecare dintre următoarele metadate: 1) toate denumirile entităţii la care se referă informaţiile; 2) dacă este disponibil, identificatorul specific al entităţii juridice, astfel cum este precizat în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859; 3) tipul de informaţii, astfel cum sunt clasificate în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (c) din regulamentul respectiv; 4) o menţiune care să indice dacă informaţiile conţin date				

cu caracter personal.				
Articolul 56. Cooperarea cu alte autorități competente În exercitarea atribuțiilor sale în domeniul distribuției de asigurări și distribuție de reasigurări, Comisia Națională va coopera strâns cu alte autorități competente, inclusiv din statele membre, pentru a se asigura că măsurile și încălcările impuse ating rezultatul dorit și se va coordona între ele în soluționarea cauzelor transfrontaliere, garantând totodată respectarea condițiilor legale de prelucrare a datelor în conformitate cu normele care reglementează protecția datelor cu caracter personal.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	287	La art. 56, sintagma „pentru a se asigura că măsurile și încălcările impuse ating rezultatul dorit” urmează a fi reformulată, întrucât încălcările nu pot fi „impuse” de autoritate. În context, intenția normativă pare să privească măsurile și sancțiunile aplicate.	**Se acceptă** La art. 56 (după renumerotare, art. 59), sintagma „*încălcările impuse*” se substituie cu „*sancțiunile aplicate*”.
Articolul 58. Dispoziții tranzitorii (1) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, agenții de asigurare și agenții bancassurance care sunt înregistrați în Registrul participanţilor profesionişti pe piaţa asigurărilor sau deţin licenţă eliberată în condițiile prevederilor Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări sau Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, sunt obligați, sub sancțiunea retragerii licenţei sau radierii	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	288	La art. 58 alin. (1), regimul tranzitoriu urmează a fi reexaminat sub aspectul stabilirii unor termene clare și suficiente pentru conformarea entităților care desfășoară deja activități de distribuție a asigurărilor și/sau reasigurărilor cu noile cerințe instituite prin proiect. Astfel, alin. (1) impune brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, agenților de asigurare și agenților bancassurance conformarea activității cu prevederile prezentei legi „odată cu intrarea ei în vigoare”, în timp ce alin. (2) și (3) instituie, pentru anumite cerințe, un termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a legii. Această abordare nu asigură o delimitare clară a obligațiilor care trebuie îndeplinite imediat de la intrarea în vigoare și a celor pentru care este acordată o perioadă de tranziție. Totodată, trebuie avut în vedere că o parte dintre cerințele instituite prin noua lege presupun adoptarea sau existența unor acte normative subsecvente, proceduri, registre,	**Se acceptă parțial.** Art. 57 alin. (6) (după renumerotare, art. 60 alin. (6)) a fost modificat, sintagma „*intrarea în vigoare a prezentei legi*” s-a substituit cu „*01.09.2027*”. În acest sens, Art. 57 alin. (6) (după renumerotare, art. 60 alin. (6)) stabilește obligația Comisiei Naționale de a elabora și aproba actele normative de aplicare până la **1 septembrie 2027**, anterior intrării în vigoare a legii la **1 ianuarie 2028**. Astfel, este prevăzut un interval de patru luni pentru conformarea entităților cu cerințele acestora. Suplimentar, art. 58 alin. (2) (renumerotat alin. (3)) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (5)) acordă un termen de **3 luni de la intrarea în vigoare a legii** pentru conformarea cu cerințele capitolului II, iar alin. (3) (renumerotat alin. (5)) (după renumerotarea finală,

din Registrul corespunzător, să-şi conformeze activitatea cu prevederile prezentei Legi, odată cu intrarea ei în vigoare.			cerințe tehnice ori alte mecanisme necesare pentru conformarea efectivă a entităților vizate. Prin urmare, nu poate fi impusă în mod rezonabil obligația de conformare imediată cu cerințe a căror aplicare efectivă depinde de elaborarea și adoptarea cadrului normativ sau tehnic corespunzător. În acest context, autorul urmează să revizuiască art. 58 alin. (1) prin stabilirea unui regim tranzitoriu coerent, care să prevadă termene suficiente și clar determinate pentru conformarea cu noile cerințe, inclusiv pentru acele obligații a căror executare depinde de adoptarea actelor normative subsecvente sau de instituirea mecanismelor necesare aplicării acestei legi. Totodată, urmează a fi clarificat în mod expres care prevederi se aplică de la data intrării în vigoare a legii și pentru care obligații se acordă un termen de conformare.	art. 61 alin. (7)) stabilește același termen pentru instituirea și ținerea registrelor asistenților auxiliari. Prin urmare, alin. (1) stabilește regula generală a conformării de la intrarea în vigoare a legii, iar dispozițiile speciale precizează obligațiile pentru care sunt acordate termene suplimentare. Aplicarea coroborată a acestor prevederi asigură delimitarea obligațiilor și un interval de pregătire și conformare, fără a impune îndeplinirea imediată a cerințelor pentru care legea prevede expres o perioadă de tranziție.
Articolul 58. Dispoziţii tranzitorii (10) Procedurile administrative de control, iniţiate şi desfăşurate de Banca Naţională a Moldovei în baza legislaţiei care reglementează activitatea intermediarilor în asigurări şi/sau în reasigurări, în raport cu intermediarii în asigurări, care nu au fost finalizate până la data de 01.01.2028, de la 01.01.2028 se vor realiza de Comisia Naţională în conformitate cu normele procedurale în vigoare de la 01.01.2028, cu respectarea următoarelor condiţii: a) prezenta lege nu afectează valabilitatea operaţiunilor administrative efectuate de Banca Naţională a Moldovei	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	289	La art. 58 alin. (10) - (18), regimul tranzitoriu urmează a fi reexaminat sub aspectul coerenței și exhaustivității acestuia, prin stabilirea unor reguli clare pentru toate procedurile și raporturile juridice aflate în curs la data preluării de către Comisia Națională a competențelor în domeniul distribuției de asigurări și reasigurări. În primul rând, deși alin. (10) și (11) reglementează procedurile administrative nefinalizate până la 01.01.2028, iar alin. (12) stabilește transmiterea dosarelor și informarea participanților, proiectul nu reglementează în mod expres regimul cererilor prealabile referitoare la actele administrative, operațiunile administrative sau inacțiunile Băncii Naționale a Moldovei realizate până la 01.01.2028. Or, alin. (17) face referire la „procedurile de examinare a cererilor prealabile”, fără ca proiectul să stabilească în mod clar cine este competent să examineze asemenea cereri, cui urmează a fi adresate și ce autoritate urmează să adopte decizia asupra acestora.	**Se acceptă.** Art. 58 alin. (17) (renumerotat alin. (19)) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (21)), la începutul aliniatului se completează cu următoarele propoziții: „*Cererile prealabile referitoare la actele administrative, operațiunile administrative sau inacțiunile Băncii Naționale a Moldovei, emise, realizate sau manifestate înainte de 01.01.2028 în domeniile pentru care competențele se transferă Comisiei Naționale, se adresează Băncii Naționale a Moldovei și se examinează și se soluționează de aceasta, inclusiv dacă sunt depuse după această dată. Cererile prealabile nesoluționate la 01.01.2028 rămân în examinarea Băncii Naționale a Moldovei. Cererile prealabile primite de Comisia Națională se transmit Băncii Naționale a Moldovei în termen de 5 zile lucrătoare, cu informarea solicitantului* ”.

până la 01.01.2028 în cadrul procedurii administrative respective; b) fără a aduce atingere prevederii de la lit.c), termenul de finalizare a procedurii administrative de control se prelungeşte de la 01.01.2028 cu un termen egal cu termenul de finalizare a procedurii administrative de control stabilit conform legislaţiei aplicabile activităţii administrative desfăşurate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028. Prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative respective potrivit prezentului alineat nu afectează dreptul Comisiei de a suspenda sau de a prelungi, conform legislaţiei în vigoare, termenul de finalizare a acestei proceduri administrative; c) în cazul în care, în cadrul procedurii administrative de control, până la 01.01.2028 a fost întocmit un act privind rezultatele controlului/analizei din oficiu, termenul de aplicare a sancțiunilor curge de la 01.01.2028. (11) Procedurie administrative, altele decât cele prevăzute la alin.(9) şi (10), iniţiată de Banca				

Naţională a Moldovei în legătură cu activitatea distribuitorilor de asigurări, care nu a fost finalizată până la data de 01.01.2028 se va finaliza de Comisia Naţională în conformitate cu legislaţia în vigoare. În privinţa procedurii administrative respective se aplică, în mod corespunzător, prevederile alin.(10) lit.a) şi b). (12) Cu privire la procedurile administrative menţionate la alin.(9)–(11), Banca Naţională a Moldovei: a) în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va transmite Comisiei Naţionale dosarele administrative referitoare la procedurile administrative respective; b) va comunica participantului la procedura administrativă cu privire la realizarea procedurii administrative, începând cu 01.01.2028, de către Comisia Naţională. (17) În legătură cu procedurile de examinare a cererilor prealabile, Comisia Naţională, la solicitare, va transmite Băncii Naţionale a Moldovei informaţiile necesare din cele care au fost transmise Comisiei Naţională de către Banca Naţională a				

Moldovei în temeiul prezentei legi.				
Articolul 58. Dispoziții tranzitorii (17) În legătură cu procedurile de examinare a cererilor prealabile, Comisia Naţională, la solicitare, va transmite Băncii Naţionale a Moldovei informaţiile necesare din cele care au fost transmise Comisiei Naţională de către Banca Naţională a Moldovei în temeiul prezentei legi.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	290	În al doilea rând, alin. (17) conține o necorelare de natură logică și juridică, întrucât stabilește că Comisia Națională va transmite Băncii Naționale a Moldovei informațiile necesare dintre cele care i-au fost transmise anterior de Banca Națională a Moldovei. Având în vedere transferul competențelor către Comisia Națională începând cu 01.01.2028, precum și faptul că actele și procedurile anterioare au fost gestionate de Banca Națională a Moldovei, urmează a fi clarificat sensul și finalitatea acestei obligații de transmitere a informațiilor. În special, trebuie determinat care dintre autorități deține informația necesară și care este autoritatea care are obligația de a o transmite, astfel încât norma să nu instituie o obligație lipsită de obiect practic.	**Nu se acceptă**. Obligația prevăzută la art. 58 alin. (17) (renumerotat alin. (19)) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (21)) are un obiect practic: după transfer, documentele și informațiile sunt deținute de Comisia Națională, în timp ce BNM rămâne competentă să examineze și să soluționeze cererile prealabile referitoare la propria activitate administrativă anterioară datei de 01.01.2028. Alin. 17) (renumerotat alin. (19) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (21)) a fost ajustat corespunzător obiecțiilor înaintate.
Articolul 58. Dispoziții tranzitorii (13) Intermediarii în asigurări şi/sau în reasigurări, în măsura în care au obligaţii de raportare cu periodicitate trimestrială către Banca Naţională a Moldovei conform legislaţiei aplicabile până la 01.01.2028, vor prezenta rapoartele trimestriale pentru trimestrul IV 2027 Comisiei Naţionale, în termenele prevăzute de legislaţia în vigoare. Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Națională vor asigura informarea reciprocă cu privire la datele raportate de entităţile raportoare menţionate în primul enunţ pentru perioada de până la 01.01.2028.	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	291	În al treilea rând, alin. (13) reglementează doar obligațiile de raportare cu periodicitate trimestrială și stabilește regimul raportării pentru trimestrul IV al anului 2027. Autorul urmează să verifice dacă, până la data de 01.01.2028, există și alte categorii de raportări sau alte perioade de raportare care pot genera obligații după această dată și să asigure reglementarea expresă a acestora, inclusiv pentru situațiile în care perioada de raportare începe anterior datei de 01.01.2028, iar obligația de raportare devine exigibilă ulterior acestei date.	**Se acceptă** La art. 58 alin. (13) (renumerotat alin. (15)) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (17)) prima propoziție este substituită cu următoarele propoziții, „*Intermediarii în asigurări şi/sau în reasigurări care au obligații de raportare către Banca Națională a Moldovei aferente competențelor transferate Comisiei Naționale vor prezenta acesteia rapoartele pentru care termenul de prezentare survine începând cu 01.01.2028 (inclusiv rapoartele trimestriale pentru trimestru IV 2027), inclusiv cele aferente perioadelor de raportare începute anterior acestei date, în termenele prevăzute de preenta lege. Corectările, completările şi retransmiterile rapoartelor aferente perioadelor anterioare datei de 01.01.2028 se prezintă, după această dată, Comisiei Naționale.”*.

Articolul 58. Dispoziții tranzitorii (10) Procedurile administrative de control, inițiate şi desfăşurate de Banca Națională a Moldovei în baza legislaţiei care reglementează activitatea intermediarilor în asigurări şi/sau în reasigurări, în raport cu intermediarii în asigurări, care nu au fost finalizate până la data de 01.01.2028, de la 01.01.2028 se vor realiza de Comisia Naţională în conformitate cu normele procedurale în vigoare de la 01.01.2028, cu respectarea următoarelor condiţii: b) fără a aduce atingere prevederii de la lit.c), termenul de finalizare a procedurii administrative de control se prelungeşte de la 01.01.2028 cu un termen egal cu termenul de finalizare a procedurii administrative de control stabilit conform legislaţiei aplicabile activităţii administrative desfăşurate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028. Prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative respective potrivit prezentului alineat nu afectează dreptul Comisiei de a suspenda sau de a prelungi, conform legislaţiei	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	292	În al patrulea rând, prevederile alin. (10) lit. b) și c) necesită o clarificare suplimentară sub aspectul termenelor aplicabile. În cazul alin. (10) lit. b), nu rezultă cu suficientă precizie dacă prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative reprezintă perioada rămasă neexpirată la data de 01.01.2028 sau termenul integral prevăzut de legislația aplicabilă până la această dată. Totodată, alin. (10) lit. c) utilizează formularea „termenul de aplicare a sancțiunilor”, fără a preciza natura juridică a acestui termen și raportul acestuia cu termenul de prescripție a răspunderii prevăzut de lege. Aceste aspecte urmează a fi clarificate pentru a exclude interpretările divergente în practică.	**Se acceptă** La art. 58 alin. (10) (renumerotat alin. (12)) lit. b) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (14) lit. b)), prima propoziție se substituie cu. *„fără a aduce atingere prevederilor lit. c), pentru finalizarea procedurii administrative de control, Comisia Națională dispune, începând cu 01.01.2028, de un termen egal cu durata integrală a termenului de finalizare a procedurii respective, stabilită de Banca Națională a Moldovei până la această dată.”* La art. 58 alin. (10) (renumerotat alin. (12)) lit. c) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (14) lit. c)), „*procedura de aplicare a sancțiunilor se continuă de la această dată de către Comisia Națională, cu respectarea termenului de prescripție a răspunderii aplicabil încălcării respective*”

în vigoare, termenul de finalizare a acestei proceduri administrative; c) în cazul în care, în cadrul procedurii administrative de control, până la 01.01.2028 a fost întocmit un act privind rezultatele controlului/analizei din oficiu, termenul de aplicare a sancțiunilor curge de la 01.01.2028.				
Articolul 58. Dispoziții tranzitorii (9) Solicitările distribuitorilor în asigurări cu privire la actele permisive (eliberare, reperfectare, eliberare copie, duplicat etc.) sau solicitările de înregistrare, recepţionate de Banca Națională a Moldovei în baza Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, care nu au fost soluţionate până la data de 01.01.2028 se vor examina şi se vor soluţiona de la această dată de Comisia Națională în conformitate cu legislaţia în vigoare, cu respectarea următoarelor condiţii: a) prevederile prezentei legi nu afectează valabilitatea operațiunilor administrative efectuate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028 în legătură cu solicitarea cu privire la actul	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	293	Totodată, de ordin tehnic, la alin. (10) lit. b) urmează a fi exclusă sintagma „în vigoare”, și se v-a concretiza nemijlocit legislația aplicabilă în speță (obiecție aplicabilă și pentru alin. (9), (11) și (13)).	**Se acceptă** La art. 58 alin. (9) (renumerotat alin. (11)) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (13)), sintagma ”*în conformitate cu legislația în vigoare*” se substituie cu „*în conformitate cu prezenta lege*”. La art. 58 alin. (10) (renumerotat alin. (12)) lit. b) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (14) lit. b)), prima propoziție a fost expusă în redacție nouă. La art. 58 alin. (10) (renumerotat alin. (12)) lit. b) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (14) lit. b)), propoziția a doua, sintagma „*conform legislației în vigoare*” se exclude. La art. 58 alin. (11) (renumerotat alin. (13)) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (15)), sintagma ”*în conformitate cu legislația în vigoare*” se substituie cu „*în conformitate cu prezenta lege*”. La art. 58 alin. (13) (renumerotat alin. (15)) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (17)) a fost expus în redacție nouă.

permisiv sau cu solicitarea de înregistrare, inclusiv în legătură cu solicitările Băncii Naționale a Moldovei expediate solicitantului până la data de 01.01.2028; b) termenul de finalizare a procedurii administrative iniţiate în baza solicitării cu privire la actul permisiv sau a solicitării de înregistrare se prelungeşte de la 01.01.2028 cu un termen egal cu termenul stabilit conform legislaţiei în vigoare pentru soluționarea solicitării cu privire la actul permisiv sau a solicitării de înregistrare. Prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative potrivit prezentului alineat nu afectează dreptul Comisiei Naţionale de a suspenda sau de a prelungi, conform legislaţiei în vigoare, termenul de finalizare a procedurii administrative. (10) Procedurile administrative de control, iniţiate şi desfăşurate de Banca Națională a Moldovei în baza legislaţiei care reglementează activitatea intermediarilor în asigurări şi/sau în reasigurări, în raport cu intermediarii în asigurări, care nu au fost finalizate până la data de 01.01.2028, de la 01.01.2028 se vor realiza de				

Comisia Naţională în conformitate cu normele procedurale în vigoare de la 01.01.2028, cu respectarea următoarelor condiţii: a) prezenta lege nu afectează valabilitatea operaţiunilor administrative efectuate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028 în cadrul procedurii administrative respective; b) fără a aduce atingere prevederii de la lit.c), termenul de finalizare a procedurii administrative de control se prelungeşte de la 01.01.2028 cu un termen egal cu termenul de finalizare a procedurii administrative de control stabilit conform legislaţiei aplicabile activităţii administrative desfăşurate de Banca Națională a Moldovei până la 01.01.2028. Prelungirea termenului de finalizare a procedurii administrative respective potrivit prezentului alineat nu afectează dreptul Comisiei de a suspenda sau de a prelungi, conform legislaţiei în vigoare, termenul de finalizare a acestei proceduri administrative; c) în cazul în care, în cadrul procedurii administrative de control, până la 01.01.2028 a fost întocmit un act privind				

rezultatele controlului/analizei din oficiu, termenul de aplicare a sancțiunilor curge de la 01.01.2028. (11) Procedurie administrative, altele decât cele prevăzute la alin.(9) şi (10), iniţiată de Banca Naţională a Moldovei în legătură cu activitatea distribuitorilor de asigurări, care nu a fost finalizată până la data de 01.01.2028 se va finaliza de Comisia Naţională în conformitate cu legislaţia în vigoare. În privinţa procedurii administrative respective se aplică, în mod corespunzător, prevederile alin.(10) lit.a) şi b). (13) Intermediarii în asigurări şi/sau în reasigurări, în măsura în care au obligaţii de raportare cu periodicitate trimestrială către Banca Naţională a Moldovei conform legislaţiei aplicabile până la 01.01.2028, vor prezenta rapoartele trimestriale pentru trimestrul IV 2027 Comisiei Naţionale, în termenele prevăzute de legislaţia în vigoare. Banca Naţională a Moldovei şi Comisia Națională vor asigura informarea reciprocă cu privire la datele raportate de entităţile raportoare				

menţionate în primul enunţ pentru perioada de până la 01.01.2028.				
Articolul 58. Dispoziţii tranzitorii (14) În procesele de judecată în curs de desfăşurare la 01.01.2028, precum şi în procesele de judecată care sunt iniţiate de la 01.01.2028 şi care au ca obiect actele administrative, operaţiunile administrative sau inacţiunile Băncii Naţionale a Moldovei, emise, realizate sau manifestate până la 01.01.2028 în legătură cu intermediarii în asigurări și sau reasigurări sau privind activitatea de distrubuție, Banca Naţională a Moldovei reţine şi va avea calitatea de participant în procesele respective, iar Comisia Naţională va interveni în cadrul acestor procese în calitate de copârât. (15) Participarea Comisiei Naţionale în procesele de judecată menționate la alin. (14) şi stabilirea în hotărârea judecătorească a unor obligaţii faţă de Comisia Naţională nu aduc atingere prevederilor alin.(16) din prezentul articol. (16) Banca Naţională a Moldovei va efectua, din contul bugetului său, plata	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	294	În al cincilea rând, în ceea ce privește litigiile reglementate la alin. (14)–(16), autorul urmează să asigure corelarea acestora cu regimul cererilor prealabile și să stabilească în mod expres regimul juridic al actelor Băncii Naționale a Moldovei emise până la 01.01.2028, dar contestate după această dată. Este necesar să rezulte fără echivoc cine examinează cererea prealabilă, cine participă în procesul judiciar și asupra cărei autorități pot fi stabilite obligații prin hotărârea judecătorească.	**Se acceptă** La art. 58 alin. (19) (după renumerotare, art. 61 alin. (21)), a fost suplinit cu următoarea propoziție, „*Cererile prealabile referitoare la actele administrative, operațiunile administrative sau inacțiunile Băncii Naționale a Moldovei, emise, realizate sau manifestate înainte de 01.01.2028 în domeniile pentru care competențele se transferă Comisiei Naționale, se adresează Băncii Naționale a Moldovei și se examinează și se soluționează de aceasta, inclusiv dacă sunt depuse după această dată. Cererile prealabile nesoluționate la 01.01.2028 rămân în examinarea Băncii Naționale a Moldovei. Cererile prealabile primite de Comisia Națională se transmit Băncii Naționale a Moldovei în termen de 5 zile lucrătoare, cu informarea solicitantului”.* La art. 58 alin. 14 (renumerotat alin. 16) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (18)) , după sintagma „*sau privind activitatea de distrubuție*” se introduce o sintagmă nouă „*precum și deciziile adoptate de Banca Națională a Moldovei asupra cererilor prealabile prevăzute la alin. (19) (după renumerotare alin. (21)),”* La art. 58 alin. 15 (renumerotat alin. 17) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (19)) se ajustează referințele. La art. 58 alin. 16 (renumerotat alin. 18) (după renumerotarea finală, art. 61 alin. (20)), după sintagma „*referitoare la activitatea de distribuție de asigurări sau distribuție de reasigurăr*i,” se introduce sintagma „*inclusiv de actele, operațiunile sau inacțiunile ulterioare aferente acestora*,”

prejudiciilor şi a cheltuielilor de judecată cauzate de actele juridice, actele administrative, operaţiunile administrative sau inacţiunile Băncii Naţionale a Moldovei, încheiate, emise, realizate sau manifestate până la 01.01.2028 în legătură cu exercitarea atribuţiilor referitoare la activitatea de distribuție de asigurări sau distribuție de reasigurări, în cazul în care instanţa de judecată constată îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii de către aceasta, cu rea-credinţă sau din neglijenţă, a oricărui act sau fapt care este legat de exercitarea atribuţiilor sale referitoare la activitatea de distribuție a asigurărilor şi care a cauzat prejudicii unor terţi. Comisia Naţională nu poate fi ţinută responsabilă pentru prejudiciile şi cheltuielile de judecată prevăzute în acest aliniat.				
Articolul 58. Dispoziții tranzitorii (18) Procesele contravenţionale cu privire la contravenţiile constatate de Banca Naţională a Moldovei în legătură cu exercitarea atribuţiilor referitoare la distribuția de asigurări și distribuția de reasigurări, care sunt în curs de desfăşurare la	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	295	În al șaselea rând, alin. (18) urmează a fi revizuit, întrucât prevederea nu este aplicabilă în forma propusă și nu este corelată cu dispozițiile Codului contravențional nr. 218/2008. Potrivit cadrului contravențional, Banca Națională a Moldovei nu are calitatea de agent constatator și, prin urmare, nu deține competența de a întocmi, remite sau soluționa cauze contravenționale. În aceste condiții, formularea potrivit căreia procesele contravenționale aflate în curs „se vor finaliza cu participarea Băncii Naționale a Moldovei” nu are un temei juridic clar și poate genera incertitudine cu privire la autoritatea competentă să asigure	**Se acceptă.** La art. 58 alin.(18) se exclude.

data intrării în vigoare a prezentei legi se vor finaliza cu participarea Băncii Naţionale a Moldovei, fără atragerea în procesul contravenţional a Comisiei Naţionale.			continuarea și finalizarea acestor proceduri. În consecință, se impune revizuirea alin. (18), prin raportarea acestuia la competențele stabilite expres de Codul contravențional și identificarea autorității competente să continue și să finalizeze cauzele contravenționale aflate în curs la data intrării în vigoare a legii.	
ANEXĂ CERINŢE MINIME PRIVIND CUNOŞTINŢELE ŞI COMPETENŢELE PROFESIONALE (conform articolului 19 alineatul (1))	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	296	Cu referire la parafa de aprobare a Anexei, comunicăm că potrivit normelor de tehnică legislativă, acesta urmează a fi completată după cum urmează: „la Legea nr.__/2026 privind distribuția în asigurări”.	**Se acceptă** parafa de aprobare a Anexei, a fost completată după cum urmează: „*la Legea nr.__/2026 privind distribuția în asigurări*”.
Proiectul de lege — observații generale	**Ministerul Justiției** Aviz nr. 04/2-10356 din 15.09.2026	297	Adițional, în textul proiectului numerotarea se va ajusta la prevederile art. 51 din Legea nr. 100/2017. La referințe se va ține cont că la enumerarea a mai mult de două elemente structurale consecutive se utilizează cratima, iar denumirea aceluiași element structural nu se repetă.	**Se acceptă**
Articolul 5. Înregistrarea (16) Comisia Națională decide asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (14), sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de prezenta lege, în termen de 3 luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei.	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	298	III. Analiza detaliată a factorilor de risc și a riscurilor de corupție ale proiectului - 1 - Articolul 5 alin. (16) din proiectul legii - Articolul 5. Înregistrarea (...) (16) Comisia Națională decide asupra înregistrării în registrul corespunzător conform alin. (14), sub rezerva îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute de prezenta lege, în termen de 3 luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei Obiecții: Potrivit art. 5 alin. (1) - Comisia Națională instituie un sistem de înregistrare online, ușor accesibil, care permite depunerea online a cererii de înregistrare. În conformitate cu alin. (14) din același articol - Dreptul de desfășurare a activității de distribuție de către intermediarul de asigurări și/sau reasigurări este valabil din momentul înregistrării acestora de către Comisia Națională în registrele corespunzătoare.	**Se acceptă** Articolul 5 alin. (16) (după renumerotare, art. 5 alin. (17)), la începutul articolului se completează cu o propoziție nouă, după cum urmează, „*Comisia Națională verifică caracterul complet al cererii și al documentelor anexate în termen de 10 zile lucrătoare de la data depunerii acestora. În cazul identificării unor informații sau documente lipsă, Comisia Națională comunică solicitantului, în același termen, lista acestora și temeiul solicitării, acordând un termen rezonabil pentru completare, dar nu mai mic de 10 zile lucrătoare de la data comunicării. Cererea se consideră completă la data depunerii tuturor informațiilor și documentelor necesare înregistrării, prevăzute de prezenta lege. ”.*

			Norma alin. (16) stabilește termenul de examinare a cererii depuse - 3 luni de la data depunerii unei cereri complete. Sintagma „unei cereri complete”, în opinia noastră, denotă o ambiguitate administrativă în acțiunile Comisiei Naționale de a determina calificarea cererii ca fiind „completă”. Or, normele nu stabilesc obligația Comisiei Naționale de a examina inițial cererea într-un anumit termen stabilit și de a constata dacă cererea este sau nu completă, iar dacă nu este completă să comunice solicitantului necesitatea completării dosarului cu informații/acte lipsă în vederea asigurării faptului de stabilire a unei cereri complete prin atribuirea și a unui termen de conformare. Totodată, termenul minim poate fi stabilit la nivel de lege pentru a nu lăsa loc discreției Comisiei Naționale de a decide unilateral acordarea acestui termen de conformare. În acest sens, norma doar stabilește termenul de examinare în vederea acordării sau respingerii dreptului de înregistrare în registrul corespunzător. Ambiguitatea administrativă identificată, va conduce, în opinia noastră, la un proces confuz și, în unele cazuri, diferențiat în ceea ce privește examinarea setului de acte de către Comisia Națională și a termenului de examinare în vederea calificării cererii ca fiind „completă”. Recomandări: Propunem autorului completarea normei cu instituirea obligației Comisiei Naționale de a examina inițial setul de documente depus de solicitant, spre exemplu, în 10 zile de la depunere, pentru constatarea cereriii ca fiind „completă” sau nu. În cazul în care cererea nu este completă, norma urmează să fie completată cu instituirea unui termen minim de conformare (de la care Comisia Națională nu poate stabili un termen mai mic) ce urmează a fi acordat solicitantului pentru a completa cu acte/informații lipsă cererea depusă. Factori de risc: ● Lacună de drept ● Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice ● Lipsa/ambiguitatea	

			procedurilor administrative ● Lipsa unor termene concrete/termene nejustificate/prelungirea nejustificată a termenilor Riscuri de corupţie: ● Generale	
Articolul 5. Înregistrarea (18) Comisia Națională refuză înregistrarea menționată în alin. (16), în cazul în care exercitarea efectivă a funcţiilor lor de supraveghere este împiedicată de acte normative sau acte administrative ale unei ţări terţe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarul de asigurări are legături strânse ori de anumite dificultăți legate de aplicarea respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative.	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	299	- 2 - Articolul 5 alin. (18) din proiectul legii și alte norme conexe similare (menționate în texul analizei) - Articolul 5. Înregistrarea (...) (18) Comisia refuză înregistrarea menționată în alin. (16), în cazul în care exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere este împiedicată de acte normative sau acte administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarul de asigurări are legături strânse ori de anumite dificultăți legate de aplicarea respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative Obiecții: Textele din normă - „este împiedicată de acte normative sau acte administrative ale unei țări terțe”; „are legături strânse”; „anumite dificultăți”; „acte cu putere de lege și acte administrative”, în opinia noastră induc confuzie în aplicarea uniformă a normelor. Aceste texte nu sunt conforme limbajului normativ și pot duce la interpretări defectuoase și aplicări disrețioanre a normelor. Consatăm că astfel de texte sunt utilizate în întreg conținutul proiectului. Spre exemplu, art. 6 alin. (1) - „legături strânse”, „nu împiedică exercitarea eficientă de către Comisia Națională a competențelor sale de supraveghere”; art. 6 alin (4) supct. 3) - „legături strânse”; art. 8 alin. (1) subpct 4) - „legături strânse”; art 10 alin. (2) subpct 4) și alin (9) - „legături strânse”; art. 13 alin. (1) - „legături strânse”; art. 15 alin. (1) - „legături strânse”. Astfel, sintagmele „este împiedicată” și „anumite dificultăți” nu stabilesc suficiente criterii obiective pentru determinarea situațiilor în care Comisia Națională poate refuza înregistrarea.	**Se acceptă parțial** Art. 5, alin. (18) (după renumerotare, art. 5 alin. (19)) transpune fidel art. 3 alin. (7) din Directiva (UE) 2016/97, care impune refuzul înregistrării atunci când legislația unui stat terț sau dificultățile legate de aplicarea acesteia împiedică exercitarea efectivă a supravegherii. Prin urmare, aceste temeiuri nu pot fi eliminate, însă formularea poate fi precizată. Sintagma **„***legături strânse***”** reprezintă o noțiune tehnică utilizată de Directivă, care trebuie aplicată potrivit definiției din proiect, inclusiv în articolele conexe indicate în aviz. Alin.18 (după renumerotare alin. (19)), se modifică și se expune în redacție nouă, după cum urmează: *„(18) (după renumerotare alin. (19)) Comisia Națională refuză înregistrarea menționată în alin. (16) (după renumerotare alin. (17)), în cazul în care exercitarea efectivă a atribuțiilor sale de supraveghere este împiedicată de acte normative sau acte administrative ale unui stat terț aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarul de asigurări are legături strânse ori de dificultăți legate de aplicarea respectivelor acte normative sau acte administrative, constatate pe baza unor circumstanțe obiective și documentate. Refuzul se motivează în fapt și în drept, cu indicarea impedimentelor constatate, după acordarea solicitantului posibilității de a prezenta explicații și documente relevante.”.* Se introduce un aliniat nou: „(20) (după renumerotare alin. (21)) *Comisia Națională informează Comisia Europeană cu privire la orice dificultăţi de ordin general cu care se*

			Proiectul prevede că refuzul poate interveni atunci când exercitarea funcțiilor de supraveghere „este împiedicată de legislația unei țări terțe” sau „de dificultăți (...)”. La fel, textele „are legături strânse” și „acte cu putere de lege și acte administrative” induc confuzie și intepretări discreționare a modului de aplicare eficientă a normelor. Exercitarea unei competențe de refuz trebuie raportată la existența unui impediment efectiv, obiectiv și verificabil, nu la o apreciere generală privind existența unor, spre exemplu, „dificultăți”. Considerăm că Comisia Națională urmează să decidă înregistrarea în baza unor circumstanțe obiective și documentate care să demonstreze că, spre exemplu, actele normative ale unei țări terțe duc la impedimente în exercitarea eficientă a atribuțiilor legale de supraveghere ale Comisiei Naționale. La fel, refuzul Comisiei Naționale urmează să se motiveze în fapt și în drept și să fie dispus numai după acordarea solicitantului posibilității de a prezenta explicații și documentele relevante. Recomandări: Propunem autorului reexaminarea normelor care conțin astfel de formulări/sintagme și modificarea acestora. Factori de risc: ● Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive ● Lacună de drept ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative Riscuri de corupţie: ● Generale	*confruntă distribuitorii de asigurări sau reasigurări la stabilirea sau desfășurarea activităţilor de distribuţie de asigurări sau reasigurări în orice stat terț.*”.
Articolul 6. Înregistrarea și activitatea agentului de asigurare și agentului bancassurance (10) Taxa pentru examinarea solicitării de înregistrare în Registrul agenţilor de asigurare şi agenţilor bancassurance se stabilește	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	300	- 3 - Articolul 6, art. 10 și art. 13 din proiectul legii și alte norme conexe similare (menționate în texul analizei) - Articolul 6. Înregistrarea și activitatea agentului de asigurare și agentului bancassurance (...) (10) Taxa pentru examinarea solicitării de înregistrare în Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance se stabilește prin actele normative ale Comisiei Naționale și se varsă la bugetul acesteia Art. 10. Înregistrarea și activitatea brokerului de	**Se acceptă parțial.** La art. 6 alin. (10) (după renumerotare, art. 6 alin. (9)), art. 10 alin. (12) (după renumerotare, art. 13 alin. (12)) și art. 13 alin. (9) (după renumerotare, art. 16 alin. (9)) se introduce trimiterea expresă la art. 6 din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, care reglementează stabilirea și fundamentarea cuantumului taxelor și plăților, precum și publicarea acestora.

prin actele normative ale Comisiei Naționale și se varsă la bugetul acesteia. **Articolul 10. Înregistrarea și activitatea brokerului de asigurare și/sau reasigurare** (12) Taxa pentru eliberarea licenței pentru activitatea de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări în calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare se stabilește prin actele normative ale Comisiei Naționale și se varsă la bugetul acesteia. **Articolul 13. Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj** (9) Taxa pentru examinarea solicitării de înregistrare în Registrul asistenților în brokeraj se stabilește prin actele normative ale Comisiei Naționale și se varsă la bugetul acesteia.			asigurare și/sau reasigurare (...) (12) Taxa pentru eliberarea licenței pentru activitatea de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări în calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare se stabilește prin actele normative ale Comisiei Naționale și se varsă la bugetul acesteia Art. 13. Înregistrarea și activitatea asistentului în brokeraj (...) (9) Taxa pentru examinarea solicitării de înregistrare în Registrul asistenților în brokeraj se stabilește prin actele normative ale Comisiei Naționale și se varsă la bugetul acesteia Obiecții: Normele analizate stabilesc dreptul Comisiei Naționale de a aproba taxe pentru examinarea unor solicitări. Totodată, normele stabilesc că aceste taxe aprobate urmează să fie vărsate la bugetul Comisiei Naționale. Stabilirea și aplicarea unor taxe de către autoritățile publice urmează să fie efectuate în mod transparent. Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare la art. 6 stabilește că plățile percepute pentru examinarea cererilor şi emiterea actelor administrative individuale aferente licenţierii, autorizării, avizării, aprobării, confirmării, precum şi efectuării înscrierilor/înregistrărilor în registrele ţinute de Comisia Naţională constituie surse de finanțare pentru Comisia Națională. Totodată, la art. 1/1 din aceeași lege se face referință că mărimea concretă a taxelor și plăților se efectuează în limitele valorilor specificate la alin. (1). Astfel, o analiză a normei respective denotă că pentru unele taxe sunt stabilite de legiuitor anumite limite maxime ce pot fi aplicate în vederea adoptării taxei respective, însă, pentru unele taxe, norma nu prevede careva limite, precum și nici o altă modalitate transparentă de stabilire a acestora. Recomandări: În acest sens, propunem autorului completarea proiectului cu norme care să stabilească transparent modul de aprobare a acetor taxe. Astfel, spre exemplu, normele ar putea conține referințe la existența unor metodologii transparente aprobate în baza cărora urmează să fie stabilite taxele pentru examinarea	Corespunzător sintagma „*prin actele normative ale Comisiei Naționale*” se substituie cu „*de Comisia Națională în conformitate cu art. 6 din Legea nr. 192/1998*”. Totodată, în cadrul aducerii legislației în concordanță cu prezenta lege, potrivit art. 57 alin. (5) (după renumerotare, art. 60 alin. (5)), vor fi propuse modificări corespunzătoare ale Legii nr. 192/1998, inclusiv pentru corelarea surselor de finanțare cu noile atribuții ale Comisiei Naționale și clarificarea mecanismului de stabilire a taxelor și plăților. Recomandările privind metodologia de calcul și oportunitatea instituirii unor limite maxime vor fi examinate în cadrul acestor modificări, pentru asigurarea unei abordări unitare la nivelul legii-cadru.

			diverselor solicitări înaintate către Comisia Națională. La fel, propunem examinarea oportunității modificării Legii nr. 192/1998 în vederea instituirii unor limite maxime a acestor taxe pentru examinarea diverselor solicitări adresate Comisiei Naționale. Factori de risc: ● Lacună de drept ● Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive ● Atribuții excesive, improprii sau contrare statutului entității/persoanei private ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice Riscuri de corupţie: ● Generale	
Articolul 24. Consultanța și standardele pentru vânzări atunci când nu se oferă consultanţă (11) Informațiile prevăzute la art. 23 și alin.1 - 10 din prezentul articol, nu se prezintă în cazul în care distribuitorul de asigurări desfășoară activități de distribuție de asigurări de riscuri majore.	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	301	- 4 - Articolul 24 alin. (11) din proiectul legii - Articolul 24 Consultanța și standardele pentru vânzări atunci când nu se oferă consultanță (...) (11) Informațiile prevăzute la art. 23 și alin. (1) - (10) din prezentul articol, nu se prezintă în cazul în care distribuitorul de asigurări desfășoară activități de distribuție de asigurări de riscuri majore Obiecții: Considerăm că excluderea obligațiilor de informare în cazul riscurilor majore este formulată prea larg și poate fi interpretată ca o exonerare generală de la obligațiile de informare a clientului. Existența unui risc major nu justifică eliminarea tuturor informațiilor esențiale pentru client. În special, clientul trebuie să poată identifica distribuitorul, statutul acestuia, remunerația și eventualele conflcte de interese. Excepțiile de la obligația de informare trebuie să fie strict determinate. Ambiguitatea adminitrativă va permite aplicarea normei într-un mod care ar afecta transparența și ar afecta interesele consumatorului. Recomandări: Propunem autorului modificarea normei în vederea stabilirii că în cazul distribuției produselor care acoperă riscuri majore, obligațiile de informare se aplică în măsura în care nu sunt expres exceptate de prezenta lege; excluderea nu se extinde asupra informațiilor privind	**Se acceptă parțial.** Excepția transpune art. 22 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97, potrivit căruia informațiile prevăzute la art. 18, 19 și 20 nu trebuie furnizate în cazul distribuției asigurărilor de riscuri majore. Excepția europeană cuprinde inclusiv informații privind identitatea și statutul distribuitorului, remunerația și anumite conflicte de interese. Înlocuirea expresiei **„nu se prezintă”** cu **„furnizarea […] nu este obligatorie”** clarifică și faptul că norma nu interzice furnizarea voluntară a informațiilor. Corespunzător la art. 24 alin. (11) (după renumerotare, art. 27 alin. (11)) sintagma „ *nu se prezintă*” se substituie cu „*nu este obligatorie”*

			identitatea distribuitorului, statutul său, remunerația, conflictele de interese și drepturile clientului. Factori de risc: ● Lacună de drept ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Lipsa/insuficiența accesului la informația de interes public Riscuri de corupţie: ● Generale	
Articolul 34. Încălcarea obligațiilor de către intermediarii de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrați în Republica Moldova în exercitarea libertății de a presta servicii pe teritoriul unui alt stat membru (1) În cazul în care Comisia Națională, recepționează de la autoritatea competentă dintr-un stat membru gazdă constatări potrivit cărora un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrat în registrele menționate la art. 5 alin. (3), care își desfășoară activitatea pe teritoriul din statul membru gazdă în temeiul libertății de a presta servicii, a încălcat obligațiile legale, Comisia Națională examinează, fără întârziere, informațiile primite și solicită, după caz, clarificări suplimentare. (2) După evaluarea informațiilor recepționate	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	302	- 5 - Articolul 34 alin. (1) - (3) din proiectul legii - Articolul 34. Încălcarea obligațiilor de către intermediarii de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrați în Republica Moldova în exercitarea libertății de a presta servicii pe teritoriul unui alt stat membru (1) În cazul în care Comisia Națională, recepționează de la autoritatea competentă dintr-un stat membru gazdă constatări potrivit cărora un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare înregistrat în registrele menționate la art. 5 alin. (3), care își desfășoară activitatea pe teritoriul din statul membru gazdă în temeiul libertății de a presta servicii, a încălcat obligațiile legale, Comisia Națională examinează, fără întârziere, informațiile primite și solicită, după caz, clarificări suplimentare (2) După evaluarea informațiilor recepționate potrivit art. (1), Comisia Națională este în drept să întreprindă acțiuni corespunzătoare prevederilor Capitolului VI (3) Comisia Națională informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre acțiunile întreprinse în sensul alin. (2), într-un termen de 5 zile lucrătoare din data întreprinderii acestora și, după caz, Autorității Eurropene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) (4) În cazul în care Comisia Națională apreciază că situația necesită acțiuni coordonate ori există divergențe de apreciere cu autoritatea competentă din statul gazdă, Comisia Națională cooperează cu aceasta și poate solicita, după caz, asistență în cadrul mecanismelor de cooperare aplicabile, inclusiv din partea EIOPA Obiecții: Considerăm că textul „examinează fără întârziere informațile primite și solicită, după caz, clarificări	**Se acceptă** Formula „fără întârziere” exprimă obligația de examinare promptă, în concordanță cu art. 5 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97, care impune adoptarea măsurilor adecvate cât mai curând posibil. Pentru previzibilitate, aceasta se va completată cu un termen maxim pentru examinarea inițială și solicitarea clarificărilor. În acest sens, Art. 34 alin. (1) (după renumerotare, art. 37 alin. (1)) sintagma „*informațiile primite și solicită, după caz, clarificări suplimentare*” se substituie cu „*dar în cel mult 10 zile lucrătoare de la data recepționării, informațiile primite și solicită, după caz, în același termen, clarificări suplimentare*”.

potrivit art. (1), Comisia Națională este în drept să întreprindă acțiuni corespunzătoare prevederilor Capitolului VI. (3) Comisia Națională informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre acțiunile întreprinse în sensul alin. (2), într-un termen de 5 zile lucrătoare din data întreprinderii acestora și, după caz, Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA). (4) În cazul în care Comisia Națională apreciază că situația necesită acțiuni coordonate ori există divergențe de apreciere cu autoritatea competentă din statul membru gazdă, Comisia Națională cooperează cu aceasta și poate solicita, după caz, asistență în cadrul mecanismelor de cooperare aplicabile, inclusiv din partea EIOPA.			suplimentare" instituie discreție Comisiei Naționale de examinare a acestor solicitări fără a avea un termen stabilit legal. Astfel, în dependență de interes, Comisia Națională va putea examina aceste informații în termene diferite având situații juridice similare. Totodată, norma nu stabilește în ce termen sau până la ce termen Comisia Națională poate solicita „clarificări suplimentare". Or, urmare a examinării informațiilor primite, Comisia Națională urmează să informeze autoritatea competentă din statul membru despre acțiunile întreprinse. În lipsa unui termen, examinarea poate fi efectuată cu tergiversări, ceea ce se poate răsfrânge negativ asupra prestării eficiente a serviciilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. Recomandări: Propunem autorului stabilirea unui termen de examinare de către Comisia Națională a informațiilor ce sunt recepționate în aplicarea normei articolului 34 din proiectul legii. Factori de risc: ● Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive ● Lacună de drept ● Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Lipsa/insuficiența accesului la informația de interes public ● Lipsa unor termene concrete/termene nejustificate/prelungirea nejustificată a termenilor Riscuri de corupție: ● Generale	
Articolul 40. Încălcarea obligațiilor în exercitarea libertății de stabilire (1) În cazul în care Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă, constată că un intermediar de	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	303	- 6 - Articolul 40 alin. (1), (4), (6) și (8) din proiectul legii - Articolul 40 - Încălcarea obligațiilor în exercitarea libertății de stabilire Obiecții: Normele de la alin. (1) și (4) din articolul 40 instituie dreptul Comisiei Naționale de a aplica măsuri ce se impun, precum și de a aplica măsuri de remediere și sancțiuni.	**Se acceptă parțial.** **La art. 40 alin. (1) și (4) (după renumerotare, art. 43 alin. (1) și (4))**, formulările „*poate aplica*" și „*poate adopta*" corespund art. 8 alin. (1) și (3) din Directiva (UE) 2016/97. Acestea permit alegerea unei intervenții adecvate și proporționale situației constatate, fără a presupune aplicarea automată sau cumulativă a tuturor măsurilor și sancțiunilor.

asigurări, de reasigurări sau de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova prin sucursală sau reprezentanță permanentă încalcă dispozițiile actelor normative privind cerințele de informare și conduită profesională, inclusiv cerințele suplimentare privind produsele de investiții bazate pe asigurări, aplicabile în Republica Moldova, aceasta poate aplica măsurile care se impun. (4) Dacă, în pofida măsurilor comunicate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau din cauză că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate ori nu au fost întreprinse, intermediarul de asigurări, de reasigurări sau de asigurări auxiliare, prevăzut la alin. (1), continuă să acționeze într-un mod care aduce, în mod evident, prejudicii intereselor consumatorilor din Republica Moldova pe scară largă sau bunei funcționări a pieței asigurărilor și reasigurărilor, Comisia Națională poate adopta, după informarea autorității competente din statul membru de origine, măsuri de remediere și sancțiuni, inclusiv retragerea			Textele din norme - „poate aplica măsurile care se impun” și „poate adopta măsuri de remediere și sancțiuni, inclusiv retragerea dreptului de desfășurare a activității de distribuție pe teritoriul Republicii Moldova” instituie drepturi Comisiei Naționale, ceea ce se denotă că acțiunile Comisiei Naționale pot fi diferite în una și aceeași situație juridică. Or, considerăm că odată ce sunt întunite anumite condiții constatate de Comisia Națională, aceasta urmează să aplice norme care atribuie obligații pentru Comisia Națională de a acționa. Astfel, considerăm că în condițiile alin. (1), Comisia Națională urmează să adopte măsurile ce se impun. La fel, considerăm că în condițiile alin. (4) Comisia Națională urmează să adopte măsuri de remediere și sancțiuni. În altă ordine de idei, la alin. (7) considerăm confuz utilizarea textului „examinează, fără întârziere”. Astfel, lipsa unui termen de conformare în care Comisia Națională urmează să examineze informațiile primite va duce la examinarea acestora în termenele stabilite de către Comisie, cu riscul ca în unele cazuri să afecteze activitatea eficientă a prestatorului de servicii. Termenul de examinare a acestor informații considerm că este necesar de stabilit în lege. La fel, sintagma „cât mai curând posibil” din conținutul alin. (8) denotă confuzie în stabilirea clară și transparentă a termenului de aplicare a sancțiunilor urmare a stabilirii/constatării încălcării sau a riscului de încălcare. Totodată, nu este clar cum va fi aplicată sancțiunea în cazul constatării „unui risc de încălcare”. Ambiguitatea administrativă va permite interpretări a acestor riscuri și a sancțiunilor aplicabile. Recomandări: Propunem autorului: la alin. (1) - substituirea sintagmei „poate aplica” cu cuvântul „aplică”; la alin. (4) - substituirea sintagmei „poate adopta” cu cuvântul „adoptă”; la alin. (7) - stabilirea unui termen de examinare a	Exercitarea competenței se coroborează cu criteriile de individualizare prevăzute la art. 53 (după renumerotare, art. 56) din proiect. Prin urmare, se propune păstrarea acestor formulări și completarea la finalul propoziției cu sintagma ***„cu respectarea prevederilor art. 53 (după renumerotare, art. 56)”***. La alin. (7) sintagma „*informațiile primite și, după caz, solicită clarificări suplimentare*” se substituie cu *„dar în cel mult 10 zile lucrătoare de la data recepționării, informațiile primite și solicită, după caz, în același termen, clarificări suplimentare”* Alin. (8) se modifică și se expune în următoarea redacție: *„(8) În măsura în care, în limitele competențelor sale, Comisia Națională constată existența unei încălcări sau a unui risc de încălcare, aceasta adoptă, după caz, măsurile de prevenire sau de remediere prevăzute de prezenta lege, iar în cazul constatării unei încălcări poate aplica sancțiunile prevăzute la art. 47 (după renumerotare, art. 50), cu respectarea prevederilor art. 53 (după renumerotare, art. 56) și a termenelor procedurale stabilite de prezenta lege și de Codul administrativ. Comisia Națională informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre acțiunile întreprinse în termen de 5 zile lucrătoare de la întreprinderea acțiunilor respective”.*

dreptului de desfășurare a activității de distribuție pe teritoriul Republicii Moldova. (6) În vederea soluționării divergențelor și/sau facilitării cooperării, Comisia Națională poate solicita, după caz, asistență în cadrul mecanismelor de cooperare aplicabile, inclusiv din partea EIOPA. (8) În măsura în care, în limitele competențelor sale, Comisia Națională constată existența unei încălcări sau a unui risc de încălcare, Comisia Națională, cât mai curând posibil, aplică orice formă de sancțiune, prevăzută la art. 47, și informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre acțiunile întreprinse în termen de 5 zile lucrătoare de la întreprinderea acțiunilor respective.			informațiilor primite și excluderea sintagmei „fără întârziere”; la alin. (8) - substituirea sintagmei „cât mai curând posibil” cu un termen clar și transparent în care Comisia Națională urmează să aplice sancțiune în cazul constatării existenței încălcării. La fel, propunem a stabili o claritate a modului de identificare a „riscurilor de încălcări” și a modului de sancțiune a acestor „riscuri de încălcări”. Factori de risc: ● Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive ● Lacună de drept ● Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Stabilirea unui drept al entității publice în loc de o obligație ● Lipsa unor termene concrete/termene nejustificate/prelungirea nejustificată a termenilor Riscuri de corupţie: ● Generale	
Articolul 47. Competențe de supraveghere, control și de sancționare (1) Comisia Națională își exercită competențele de supraveghere, control și sancționare, în oricare dintre următoarele modalități: a) în mod direct; b) în colaborare cu alte autorităţi; c) prin sesizarea unei autorităţi competente.	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	304	- 7 - Articolul 47 alin. (2) din proiectul legii - Articolul 47. Competențele de supraveghere, control și de sancționare (1) Comisia Națională își exercită competențele de supraveghere, control și sancționare, în oricare dintre următoarele modalități (...) (2) Comisia Națională, în exercitarea competențelor prevăzute la alin. (1) poate aplica distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări, membrilor organelor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile de încălcare, următoarele tipuri de sancțiuni (...)	**Se acceptă parțial.** Art. 31 alin. (4) din Directiva (UE) 2016/97 permite aplicarea sancțiunilor și altor măsuri administrative inclusiv altor persoane fizice sau juridice care, potrivit dreptului național, sunt responsabile de încălcare. Art. 47 alin. (3) (după renumerotare, art. 50 alin. (3)) condiționează deja aplicarea sancțiunilor de imputabilitatea faptei, inclusiv prin neîndeplinirea responsabilităților aferente funcției. Pentru claritate, se propun următoarele modificări: La art. 47 alin. (2) (după renumerotare, art. 50 alin. (2)) după sintagma „*responsabile de încălcare”* se substituie cu sintagma *„ responsabile direct de*

(2) Comisia Națională, în exercitarea competențelor prevăzute la alin. (1) poate aplica distribuitorilor de asigurări și/sau de reasigurări, membrilor organelor lor de conducere, persoanelor responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile de încălcare, următoarele tipuri de sancțiuni: a) avertisment; b) amendă; c) măsuri administrative;			Obiecții: Norma acordă posibilitatea Comisiei Naționale de a sancționa „orice altă persoană fizică sau juridică responsabilă de încălcare”. Astfel, norma nu determină suficient de clar categoria persoanelor pasibile de sancțiune. O asemenea formulare poate genera riscuri din perspectiva principiilor legalității, previzibilității și individualizării răspunderii. Răspunderea juridică trebuie să se întemeieze pe o obligație legală concretă și pe imputabilitatea faptei persoanei sancționate. Simpla deținere a unei funcții sau implicarea indirectă într-o activitate nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru sancționare. La fel, acest text este utilizat și în art. 50 alin. (2) care reglementează/stabilește amenda. Recomandări: Propunem autorului reformularea normei în vederea stabilirii faptului că sancțiunea urmează să fie aplicată persoanei fizice sau juridice cărora le este imputabilă în mod direct încălcarea unei obligații prevăzute expres de prezenta lege sau de actele normative emise în executarea acesteia. Astfel, norma art. 47 și art. 52 urmează să fie modificate. Factori de risc: ● Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive ● Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Lipsa responsabilității clare pentru încălcări ● Temeiuri neexhaustive pentru survenirea răspunderii Riscuri de corupție: ● Generale	*încălcare, în condițiile alin. (3)* ” La art. 50 alin. (2) lit. b) (după renumerotare, art. 53 alin. (2) lit. a) pct. 2) și lit. b) pct. 2)) sintagma „responsabilă de încălcare” se substituie cu *„responsabilă direct de încălcare, în condițiile art. 47 alin. (3) (după renumerotare, art. 50 alin. (3))”.* Referirea din recomandare la art. 52 pare a fi o eroare tehnică, întrucât obiecția privește art. 50 alin. (2) (după renumerotare, art. 53 alin. (2)), în timp ce art. 52 (după renumerotare, art. 55) reglementează prescripția răspunderii.
Articolul 48. Încălcări pasibile aplicării sancțiunilor (1) Constituie încălcări pasibile aplicării sancțiunii, următoarele fapte:	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr.	305	- 8 - Articolul 48 alin. (1) din proiectul legii - Articolul 48 - Încălcări pasibile aplicării sancțiunilor (1) Constituie încălcări pasibile aplicării sancțiunii, următoarele fapte: 1) nerespectarea prevederilor prezentei legi, actelor normative, precum și a actelor administrative individuale	**Se acceptă parțial** Art. 48, alin. (1), pct. 1) (după renumerotare, art. 51 alin. (1) pct. 1)) după sintagma „*actelor normative*” se completează cu „*adoptate în aplicarea prezentei legi*” Art. 31 alin. (1) din Directiva (UE) 2016/97 prevede competența autorităților de a aplica sancțiuni

1) nerespectarea prevederilor prezentei legi, actelor normative precum și a actelor administrative individuale ale Comisiei Naționale;	ELO26/11868 din 18.09.2026		ale Comisiei Naționale Obiecții: Considerăm că calificarea drept încălcare a „nerespectării prevederilor prezentei legi, actelor normative, precum și a actelor administrative individuale ale Comisiei Naționale” este excesiv de generală. O asemenea normă poate permite sancționarea oricărei abateri, fără individualizarea conduitei prohibite. Norma de sancționare trebuie să descrie suficient de clar conduita ilicită. Totodată, neclaritatea textului derivă și din prevederea expresă la alin. (1) care stabilește că - constituie încălcări pasibile aplicării sancțiunii, următoarele fapte. Respectiv, articolul urmeaqă să stabilească clar faptele care constituie încălcări ale legii, precum și sancțiunile aplicabile. În altă ordine de idei, în redacția propusă, norma, de fapt, va dubla existența unei fapte expres stabilite. Totodată, nu este clar în ce constă fapta de încălcare a legii, a altor acte normative, precum și a actelor individuale ale Comisiei Naționale. La fel, este confuz stabilit și sancțiunea pentru această faptă. Ambiguitatea administrativă va permite interpretări confuze și aplicarea discreționară a normei cu riscul comiterii manifestărilor de corupție în vederea stabilirii sau nestabilirii faptei ca încălcare, precum și a sancțiunilor aplicabile. Recomandări: Propunem autorului modificarea articolului 48 alin. (1) subpunctul 1). Factori de risc: ● Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive ● Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Lipsa responsabilității clare pentru încălcări ● Temeiuri neexhaustive pentru survenirea răspunderii Riscuri de corupţie: ● Generale	administrative și alte măsuri pentru **toate încălcările dispozițiilor naționale de transpunere a directivei**, cu respectarea caracterului efectiv, proporțional și disuasiv al acestora. Norma propusă urmărește asigurarea acestui domeniu de aplicare. Art. 48 alin. (1) pct. 1) (după renumerotare, art. 51 alin. (1) pct. 1)) se aplică în coroborare cu dispoziția concretă care instituie obligația încălcată. Aplicarea sancțiunii presupune identificarea acestei obligații, a faptei și a persoanei căreia îi este imputabilă, potrivit art. 47 alin. (3) (după renumerotare, art. 50 alin. (3)), precum și individualizarea sancțiunii conform art. 53 (după renumerotare, art. 56). Prin urmare, norma nu constituie un temei autonom pentru sancționarea unor conduite care nu contravin unei obligații determinate. Totodată, sancțiunile și măsurile aplicabile sunt reglementate la art. 47 (după renumerotare, art. 50) și art. 49–51 (după renumerotare, art. 52–54)
Articolul 50. Amenda (1) Amenda este o sancțiune	**Centrul Național**	306	- 9 - Articolul 50 alin. (1), (2), (5), (6) din proiectul legii -	**Se acceptă** Art. 50 alin. (4) (după renumerotare, art. 53 alin. (4))

pecuniară, care se poate aplica de către Comisia Națională, în cazul constatării încălcărilor pasibile sancțiunilor, potrivit art. 48. (2) Amenda se aplică: a) pentru persoana juridică, de la 10 000 lei până la 111 300 000 lei sau 5% din cifra de afaceri anuală totală, în exercițiul financiar precedent; b) pentru membrii organelor de conducere, persoanele responsabile de distribuția de asigurări, personalului implicat direct în activitatea de distribuție, precum și oricărei alte persoane fizice responsabilă de încălcare - de la 5 000 lei până la 15 582 000 lei. (5) Comiterea repetată, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței). (6) Comiterea a treia oară şi mai mult, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancţionează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este	**Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026		Articolul 50 Amenda (1) Amenda este o sancțiune pecuniară, care se poate aplica de către Comisia Națională, în cazul constatării încălcărilor pasibile sancțiunilor, potrivit art. 48 (2) Amenda se aplică: (...) (...) (5) Comiterea repetată în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancționează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței) (6) Comiterea a treia oară și mai mult, în decursul unui an, a încălcărilor supuse amenzii, se sancționează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii (cu excepția încălcărilor pentru care este prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragererea licenței) (...) Obiecții: Considerăm că cuantumul amenzilor aplicabile persoanelor fizice și juridice este semnificativ, iar în cazul repetării încălcării se prevede dublarea sau triplarea acestuia. Totodată, proiectul nu stabilește suficient de clar criteriile de alegere între cuantumul fix și cel procentual, precum și nici plafonul efectiv aplicabil după majorarea sancțiunii. Sancțiunea trebuie individualizată în raport cu gravitatea faptei, durata, vinovăția, prejudiciul, beneficiul obținut și capacitatea financiară a persoanei. Majorarea automată a sancțiunii pentru repetare, fără un plafon final și fără criterii de individualizare, poate conduce la sancțiuni disproporționate. Recomandări: Prpunem autorului ca amenda să fie stabilită în raport cu gravitatea și durata încălcării, gradul de vinovăție, prejudiciul cauzat și capacitatea financiară a persoanei sancționate. Totodată, considerăm oportun ca cuantumul amenzii, inclusiv în cazul repetării, să nu poată depăși plafonul maxim prevăzut la alin. (2). Factori de risc: ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice ● Lipsa responsabilității clare pentru încălcări ● Lipsa sancțiunilor clare ● Dezechilibru dintre încălcare și sancțiune ● Temeiuri neexhaustive	parte introductivă a fost expusă în redacție nouă: „*Cuantumul amenzii determinat în limitele prevăzute la alin. (2), potrivit criteriilor de individualizare stabilite la art. 53 (după renumerotare, art. 56), constituie nivelul de bază al amenzii. Acesta poate fi redus o singură dată, cu un procent cuprins între 30% și 50%, dacă se constată una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe atenuante:”* Alin. (4) lit. d) a fost expusă în redacție nouă: „*furnizarea din proprie inițiativă a unor informații sau documente relevante, necunoscute Comisiei Naționale, care contribuie efectiv la clarificarea faptelor ori la stabilirea întinderii și a consecințelor încălcării, în afara îndeplinirii unei obligații de raportare sau a unei solicitări a Comisiei Naționale;”* A fost un alin nou (5) cu următoarea redacție: *„Procentul reducerii se stabilește în funcție de numărul și importanța circumstanțelor atenuante constatate, contribuția acestora la clarificarea încălcării, înlăturarea consecințelor sau prevenirea repetării acesteia și se motivează în decizia de sancționare. Reducerile nu se cumulează, iar aceeași împrejurare nu poate fi valorificată atât la stabilirea nivelului de bază, cât și la reducerea acestuia. Cuantumul final al amenzii se determină prin diminuarea nivelului de bază cu procentul stabilit, fără a putea fi inferior minimului prevăzut la alin. (2).”* Ulterior au fost renumerotate aliniatele corespunzător La alin. (5), (6), până la renumerotare (după renumerotare alin. (6) și (7)), la final a fost introdusă sintagma „*fără depășirea plafonului maxim aplicabil potrivit alin. (2).”*.

prevăzută suspendarea activității, radierea din Registru sau retragerea licenței).			pentru survenirea răspunderii Riscuri de corupţie: ● Generale	
Articolul 51. Măsuri administrative (1) Măsurile administrative care pot fi aplicate potrivit prezentei legi sunt: j) alte măsuri necesare pentru remedierea neconformităților și asigurarea respectării dispozițiilor legale.	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	307	- 10 - Articolul 51 alin. (1) din proiectul legii - Articolul 51. Măsuri administrative (1) Măsurile administrative care pot fi aplicate potrivit prezentei legi sunt: (...) j) alte măsuri necesare pentru remedierea neconformităților și asigurarea respectării dispozițiilor legale Obiecții: Norma nu conferă claritate în privința „altor măsuri necesare pentru remedierea neconformităților și asigurarea respectării dispozițiilor legale”. Considerăm că Comisia Națională urmează să aplice doar măsurile expres prevăzute de lege și nu o categorie nelimitată de „alte măsuri”. Astfel, sintagma sus-menționată instituie o competență de sancționare generală și insuficient determinată. În redacția propusă, norma va permite comiterea manifestărilor de corupție ce țin de aplicarea măsurilor administrative. Recomandări: Propunem modificarea literei j) din conținutul normei articolului 51. Factori de risc: ● Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive ● Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive ● Temeiuri neexhaustive/ambigui/subiective pentru refuzul sau inacțiunea entității publice ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Lipsa responsabilității clare pentru încălcări ● Lipsa sancțiunilor clare ● Temeiuri neexhaustive pentru survenirea răspunderii Riscuri de corupţie: ● Generale	**Se acceptă.** La art. 51, alin. (1), lit. j) se exclude.
Articolul 52. Prescripția răspunderii administrative (1) Prescripția înlătură răspunderea prevăzută de prezentul capitol. (2) Termenul general de	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr.	308	- 11 - Articolul 52 alin. (3) din proiectul legii - Articolul 52. Prescripția răspunderii administrative (1) Prescripția înlătură răspunderea prevăzută de prezentul capitol (2) Termenul general de prescripție a răspunderii prevăzute de prezentul capitol este de 36 de luni (3) Împlinirea	**Se acceptă** La art. 52 alin. (3) (după renumerotare, art. 55 alin. (3)) se rectifică referința din „*art. 48 alin. (4)*” în „*art. 51 alin. (1) (după renumerotare, art. 54 alin. (1))*”.

prescripție a răspunderii prevăzute de prezentul capitol este de 36 de luni. (3) Împlinirea termenului de prescripție nu împiedică Comisia Națională să dispună măsurile de remediere prevăzute la art. 48 alin. (4) în privința unei încălcări aflate în curs, precum și măsurile necesare pentru înlăturarea efectelor acesteia.	ELO26/11868 din 18.09.2026		termenului de prescripție nu împiedică Comisia Națională să dispună măsurile de remediere prevăzute la art. 48 alin. (4) în privința unei încălcări aflate în curs, precum și măsurile necesare pentru înlăturarea efectelor acesteia Obiecții: Considerăm că trimiterea la „art. 48 alin. (4)" necesită verificare și corelare cu structura proiectului, întrucât art. 48 reglementează încălcările pasibile aplicării sancțiunilor, iar norma referitoare la măsurile de remediere trebuie indicată fără echivoc. Norma privind prescripția trebuie să distingă între aplicarea sancțiunii și posibilitatea autorității de a dispune măsuri de remediere pentru înlăturarea efectelor unei încălcări. Expirarea termenului de prescripție pentru aplicarea unei sancțiuni nu trebuie să conducă automat la imposibilitatea înlăturării unei situații ilicite care continuă să producă efecte. Recomandări: Propunem autorului modificarea normei în vederea stabilirii că împlinirea termenului de prescripție nu împiedică Comisia Națională să dispună măsurile de remediere prevăzute de lege în privința unei încălcări aflate în curs și măsurile necesare pentru înlăturarea efectelor acesteia. Factori de risc: ● Lacună de drept ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Lipsa sancțiunilor clare ● Temeiuri neexhaustive pentru survenirea răspunderii Riscuri de corupție: ● Generale	
Articolul 57. Dispoziții finale (7) Actele normative care reglementează statutul juridic și activitatea intemediarilor în asigurări și/sau reasigurări, emise în baza Legii nr.407/2006 cu privire la asigurări și Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare,	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	309	- 12 - Articolul 57 alin. (7) din proiectul legii - Articolul 57 Dispoziții finale (...) (7) Actele normative care reglementează statutul juridic și activitatea intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări, emise în baza Legii nr. 407/2006 cu privire la asigurări și Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, se aplică în continuare în măsura în care nu contravin prezentei legi, până la abrogarea lor expresă Obiecții: Considerăm că menținerea în vigoare a tuturor actelor normative subsecvente adoptate în temeiul Legii nr.	**Se acceptă parțial** Obiecția se examinează în raport cu redacția actualizată a art. 57 alin. (6) (după renumerotare, art. 60 alin. (6)), care stabilește obligația Comisiei Naționale de a elabora și aproba actele normative de aplicare a legii până la 1 septembrie 2027, anterior intrării acesteia în vigoare la 1 ianuarie 2028. Prin urmare, termenul propus de 6 luni după intrarea în vigoare nu este necesar pentru adoptarea noului cadru normativ.

se aplică în continuare în măsura în care nu contravin prezentei legi, până la abrogarea lor expresă.			407/2006 și Legii nr. 92/2022 până la abrogarea lor expresă poate genera o perioadă de coexistență a normelor vechi și a normelor noi și, implicit, incertitudine privind norma aplicabilă și autoritatea competentă. Aplicarea simultană a normelor subsecvente adoptate în baza unor legi abrogate sau substituite și a noilor acte normative poate crea un cadru normativ tranzitoriu excesiv de lung și neclar. Considerăm că este necesar un termen maxim pentru revizuirea și înlocuirea actelor subsecvente. Recomandări: Propunem autorului examinarea modificării normei în vederea stabilirii că actele normative subsecvente se aplică până la aprobarea actelor normative necesare executării prezentei legi, dar nu mai târziu de 6 luni de la intrarea în vigoare a acesteia, în măsura în care nu contravin prezentei legi. Factori de risc: ● Lacună de drept ● Norme irealizabile ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Lipsa unor termene concrete/termene nejustificate/prelungirea nejustificată a termenilor Riscuri de corupţie: ● Generale	Pentru a acoperi expres și revizuirea cadrului existent, Art. 57 alin. (6) (după renumerotare, art. 60 alin. (6)) la final se completează cu *„și va asigura, în limitele competențelor sale, modificarea sau abrogarea actelor normative incompatibile cu aceasta..”* Alin. (7) se menține**,** pentru asigurarea continuității reglementării în privința dispozițiilor compatibile cu noua lege. Stabilirea unui termen după care toate actele existente ar înceta să se aplice, indiferent de conținutul lor, ar putea crea lacune de reglementare.
Articolul 58. Dispoziţii tranzitorii (18) Procesele contravenţionale cu privire la contravenţiile constatate de Banca Naţională a Moldovei în legătură cu exercitarea atribuţiilor referitoare la distribuția de asigurări și distribuția de reasigurări, care sunt în curs de desfăşurare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor finaliza cu participarea Băncii Naţionale a Moldovei, fără atragerea în procesul	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	310	- 13 - Articolul 58 alin. (18) din proiectul legii - Articolul 58 Dispoziții tranzitorii (...) (18) Procesele contravenționale cu privire la contravențiile constatate de Banca Națională a Moldovei în legătură cu exercitarea atribuțiilor referitoare la distribuția de asigurări și distribuția de reasigurări, care sunt în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor finaliza cu participarea Băncii Naționale a Moldovei, fără atragerea în procesul contravențional a Comisiei Naționale Obiecții: Prevederea potrivit căreia procesele contravenționale constatate de Banca Națională a Moldovei înainte de transferul competenței se finalizează cu participarea Băncii Naționale a Moldovei fără participarea Comisiei Naționale, trebuie corelată cu regimul juridic și procesual aplicabil după transferul competențelor.	**Se acceptă** Art. 58 alin. (18) **(renumerotat alin. (20))** se exclude, în concordanță și cu obiecția Ministerului Justiției privind lipsa competenței Băncii Naționale a Moldovei de constatare și soluționare a contravențiilor în domeniul vizat.

contravenţional a Comisiei Naţionale.			Norma trebuie să asigure continuitatea procedurilor contravenționale, însă fără a crea incertitudine privind autoritatea care deține competența preocesuală după reorganizarea acestora. Este necesară raportarea la legislația aplicabilă la momentul constatării faptei și protejarea drepturilor procesuale ale participanților. Recomandări: Propunem autorului ca procesele contravenționale începute anterior transferului de competență se finalizaează de autoritatea competentă potrivit legislației aplicabile la data constatării faptei, fără afectarea drepturilor procesuale ale participanților. Factori de risc: ● Lipsa responsabilității clare pentru încălcări ● Lipsa sancțiunilor clare ● Dezechilibru dintre încălcare și sancțiune ● Temeiuri neexhaustive pentru survenirea răspunderii Riscuri de corupţie: ● Generale	
Proiectul de lege — observații generale	**Centrul Național Anticorupție** Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11868 din 18.09.2026	311	IV. Concluzia expertizei În nota de fundamentare se menționează că: „Elaborarea proiectului de Lege privind distribuția de asigurări (în continuare – proiectul de Lege) derivă din necesitatea de consolidare a cadrului de reglementare a activității în domeniul distribuției asigurărilor prin preluarea celor mai bune practici și standarde internaționale. Astfel, proiectul dat de Lege prevede transpunerea legislației europene în domeniu, și anume a Directivei 2016/97/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare), (în continuare - Directiva 2016/97/UE). Transpunerea actului UE derivă din obiectivele specificate în Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025 (în continuare - Programul național de aderare), implicit Capitolul 9 „Servicii financiare”, Anexa A, acțiunea normativă nr. 121, cu termen de adoptare în Parlament – decembrie 2026.	**Se acceptă.** Proiectul a fost reexaminat prin prisma raportului de expertiză anticorupție, fiind operate ajustări pentru clarificarea procedurilor, termenelor, competențelor și condițiilor de aplicare a sancțiunilor și măsurilor administrative, precum și pentru corelarea dispozițiilor finale și tranzitorii. Modul de valorificare a fiecărei recomandări și argumentele pentru menținerea unor prevederi sunt prezentate distinct în sinteză, cu luarea în considerare a cerințelor Directivei (UE) 2016/97.

			(...) Proiectul de lege are ca obiect reglementarea unitară și comprehensivă a activității de distribuție a produselor de asigurare, prin transpunerea integrală a prevederilor Directivei 2016/97/UE privind distribuția de asigurări. În acest sens, proiectul instituie un cadru normativ distinct, modern și coerent, aliniat în totalitate la standardele Uniunii Europene, depășind abordarea fragmentară existentă în prezent în cadrul Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare”. Potrivit articolului 1 alin. (1) din proiectul de lege - Scopul prezentei legi constă în asigurarea transparenței în activitatea de distribuție a produselor de asigurare și reasigurare, stabilirea cerințelor de organizare și conduită, aplicabile distribuitorilor de asigurări și/sau reasigurări, precum și instituirea mecanismelor necesare pentru protecția intereselor legitime a clienților. În proiect au fost atestate norme care induc confuzie în stabilirea procedurilor de exercitare a unor atribuții/drepturi/obligații ale subiecților responsabili de implementarea normelor proiectului. Astfel, în conținutul proiectului au fost identificate norme care stabilesc proceduri administrative confuze și ambigui privind: - modul de înregistrare - determinarea cererii „complete” și alte aspecte, precum și modul de stabilire și aprobare a taxelor de către Comisia Națională; - modul de informare a beneficiarilor asigurărilor în condițiile art. 24 din proiectul legii; - nestabilirea unor termene de examinare a informațiilor de către Comisia Națională (art. 34 din proiectul legii); - instituirea unor drepturi Comisiei Naționale în loc de obligații, lipsa unor termene de examinare și alte aspecte (art. 40 din proiectul legii); - modul de aplicare a sancțiunilor de către Comisia Națională (art. 47 din proiectul legii); - modul de stabilire a faptelor calificate ca fiind încălcări (art. 48 din proiectul legii); - modul de aplicare și stabilire a sancțiunilor (art. 50 din proiectul legii);	

			- modul de aplicare a măsurilor administrative și a prescripției administrative (art. 51 și 52 din proiectul legii); - modul de aplicare a dispozițiilor finale și tranzitorii (art. 57 și 58 din proiectul legii). Analiza acestor aspecte este efectuată în compartimentul III al prezentului raport de expertiză anticorupție. În final, recomandăm autorului reexaminarea proiectului prin prisma prezentului raport de expertiză anticorupție și eliminarea factorilor și a riscurilor de corupție identificați.	